

Số 142 - Tháng 9/2013

Nguyệt San

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

**Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155**

14916 Dillow Street
Westminster, CA 92683
USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com
Email: toabaodgd@yahoo.com

Linh Hương

Lm. Cao Phương Kỷ

Cô Vân Pháp Luật

L.S. Nguyễn Đình Khương

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông, Nguyễn Văn Huệ, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan, Kim Loan, Trần Tấn Toàn, Hoàng Quý, Lê Văn Trang, Trần Quang Tuyến, Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hạnh, Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Phạm Đình Đài, Trần Văn Cảo, Nguyễn Văn Quát

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Trần Văn Cảo,
Trần Nguyên Thao, Phụ tá

Chủ Bút:

Mặc Giao
Nguyễn Mạnh Chí, Phụ tá

Tổng Thư Ký:

Nguyễn Văn Quát
Nguyễn Xuân, Phụ tá

Trị Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Bá Cát, Nguyễn Đức Chuyên, Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ, Nguyễn Văn Quát

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc, Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên, Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm, Đỗ Mạnh Trí, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ

Trình Bày

Việt-Linh & Thanh-Trúc

Trong Số Này

Thường Xuyên:

Thư Tòa Soạn – ĐGD.....	2
Hộp Thư Độc Giả – DDGD.....	4

Chủ Đề:

Bài Giảng của ĐGH Phanxicô trong Lễ Bế Mạc... <i>Lm Phan Du Sinh</i>	6
Những hình ảnh lễ bế mạc Đại Hội Giới Trẻ Thế Giới	8
Đức Thánh Cha Phanxicô: “ <i>Xin cầu nguyện cho cha</i> ” <i>Lê Thiên</i>	12
Triết Gia Jean-Luc Marion Trình Bày Quan Niệm... – <i>Hoàng Giang</i>	15
<i>Câu chuyện từ nước Đức</i> : Giáo chủ Phan-sinh... – <i>Phạm Hồng Lam</i>	22
<i>Viết từ Canada</i> : “Nghèo” Theo Giáo Chủ Phanxicô – <i>Mặc Giao</i>	26
Nghĩ Về Một Mẫu Số Chung – <i>Phạm Minh-Tâm</i>	36

Tôn Giáo:

<i>Giải Đáp Giáo Lý</i> : Tân Phúc Âm Hóa ... – <i>Lm FX Ngô Tôn Huân</i>	70
<i>Sống Đạo Giữa Đời</i> : Giám Mục Dũng Cảm – <i>Lê Thiên & Lê Tinh Thông</i>	72
<i>Tin Mừng Giữa Dòng Đời</i> : Tâm Mối Phúc Thật – <i>Trần Việt Cường</i>	80
Đức Cha Giuse Hoàng Văn Tiệm đã được Thiên Chúa gọi về.....	18
Đức Giám Mục Tôma Nguyễn Văn Tân về Nhà Cha	19

Chính Trị, Xã Hội, Văn Hóa, Tin Tức, Sinh Hoạt:

Thư Cám On Ban Tổ Chức Ngày Thánh Mẫu – <i>Bs Trần Văn Cảo</i>	5
Ăn Nói Sao Với Thế Hệ Mai Sau? – <i>Lm Pascal Nguyễn Ngọc Tinh</i>	20
<i>Thơ Lê Đình Bảng</i> : Tôi làm thơ nghĩa là tôi cầu nguyện.....	32
Thông Báo Về Tuần Lễ Tưởng Niệm cố Thi Sĩ Nguyễn Chí Thiện.....	33
Giới thiệu sách mới: Nguyễn Chí Thiện, Trái Tim Hồng	34
<i>Lượng Lật Đó đây</i> : Phương Uyên Sau Phiến Tò... – <i>Trần Phong Vũ</i>	40
DCCT Dâng Thánh Lễ Tạ Ôn Mừng Nguyễn Phương Uyên	46
Tuyên ngôn của Giáo Hội Công Giáo Ai Cập	49
Ngày kinh hoàng của các tín hữu Kitô tại Cairo	50
<i>Thơ Gió Chướng Ai Nhờ Cám Ôn?</i> – <i>Cuông Phong</i>	51
Bản Lên Tiếng Của Các Chức Sắc Tôn Giáo Việt Nam.....	54
<i>Kinh tế</i> : Năm 2020 kỹ nghệ hóa là ảo tưởng – <i>Trần nguyên Thao</i>	56
<i>STTD Tưởng Năng Tiến</i> : Người Minh	59
Tính số nhân Mùa Lễ Vu Lan Quý Ty 2013 – <i>Đoàn Thanh Liêm</i>	65
Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam Úc Châu – <i>Tuyên Ủy Đoàn</i>	67
<i>Trang Y Học</i> : Đái Són – <i>Bs Vũ Thế Truyền</i>	83
<i>Trang Gia Chánh</i> : Gỏi Hến & Bánh Đa – <i>Bà Hương Bình</i>	85
<i>Lá Thư Canada</i> : Làng Tôi Mùa Hè – <i>Trà Lữ</i>	89
<i>Thơ Thái Bá Tân</i> : Là nhân dân bất tài, hay cơ chế... đang sai?	94
Những Điều Nói Rõ Thêm – <i>Lê Hiếu Đằng</i>	98
<i>Khối 8406</i> : Nhận định về các hoạt động ... của CS Việt Nam.....	102
Những Tin Đáng Ghi Nhận Trong 30 Ngày Qua.....	105
Ngày họp mặt và tri ân Thương phế binh VNCH – <i>Huỳnh Thục Vỹ</i>	111
Đại hội Thánh Mẫu 2013 tại Carthage – <i>Joseph Phạm Bằng Hữu</i>	112
Phá Xiềng – <i>Hồ Ngọc Nhuận</i>	117

Giá Biểu Một Năm

- Hoa Kỳ
Đọc giả thường: 50MK
Đọc giả ân nhân: 60MK
trở lên
- Canada: 70MK
- Âu Châu: 80MK
- Á và Úc Châu: 80MK

Các Đại Diện

La Puente, CA:

Nguyễn Đức
(626) 917-7487

Los Angeles, CA:

Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346

Milpitas, CA:

Phạm Văn Tường
(408) 946-4027

Riverside, CA:

Đỗ Tâm
(909) 272-3446

Trần Huy Thống

(929) 788-4637

San Diego, CA:

Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250

San Jose, CA:

Chu Quang Định
(408) 972-5445

Nguyễn Đình Sang

(408) 230-6418

San Francisco/ Oaland, CA:

Nguyễn Văn Hiệp
(510)363-8964

Stockton, CA:

Nguyễn Anh Quý
(209)952-3914

Colorado:

Trần Công Huấn
(719) 574-9818

Denver, CO:

Lê Văn Giáo
(303) 761-0072

Florida:

Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201

Georgia:

Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247

Indiana:

Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774

Chicago, IL:

Nguyễn Thọ Khải
(773) 478-1128

Louisville, KY:

Nguyễn Văn Đang
(502) 375-0284

Wichita, KS:

Lê Văn Thành
(316) 655-7118

Đại Hội Giới Trẻ Thế Giới đã bế mạc ngày 28-7-2013 sau thánh lễ do Đức Giáo Hoàng Phanxicô cử hành trên bãi biển Copacabana với 3 triệu rưỡi người tham dự. Trong số báo này, chúng tôi đăng bài giảng của Đức Giáo Hoàng trong lễ bế mạc và một số hình ảnh về buổi lễ.

Trong bài giảng, Đức Giáo Hoàng đã khuyên nhủ các bạn trẻ hãy làm 3 việc: **Đi, Đừng Sợ, và Phục Vụ. Đi**, vì các bạn đã vui hưởng kinh nghiệm tuyệt vời của sự gặp gỡ với Chúa Giêsu và những người khác, cũng như niềm vui của đức tin, các bạn phải san sẻ niềm vui này cho các bạn trẻ khác, không thể nhốt kỹ niềm vui trong lòng bạn, hay chỉ chia sẻ với bạn hữu cùng giáo xứ, cùng hội đoàn. *“Hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ”* không có nghĩa tìm thống trị hay quyền lực, nhưng hành động do động lực của tình yêu, do ước muốn trở thành môn đệ của Chúa Kitô tình yêu. Ngài đã đến và ban cho nhân loại tình yêu. **Đừng Sợ**, vì khi chúng ta đi loan báo về Chúa Kitô, ngài đi trước và hướng dẫn chúng ta. Ngài đã hứa: *“Thầy sẽ ở cùng anh em luôn mãi”* (Mt 28,20). Ngoài ra, chúng ta cùng đồng hành với nhau, với Giáo Hội, với các thánh thông công. Vì thế không có gì phải sợ hãi. Sau hết là phải **Phục Vụ** để làm cho cuộc sống của chúng ta nên đồng hình đồng dạng với cuộc sống của Chúa Giêsu, đó là chia sẻ tình cảm, tư tưởng, hành động của ngài. Cuộc sống của Chúa Giêsu là cuộc sống cho người khác, là phục vụ.

Cuối cùng, Đức Giáo Hoàng nói lời tâm huyết với các bạn trẻ: *“Dem Tin Mừng là đem quyền năng Thiên Chúa để nhỏ và lật sự dữ và bạo lực, để hủy, để phá những hàng rào của ích kỷ, bất khoan dung và hận thù, để xây một thế giới mới. Đức Giêsu Kitô hy vọng nơi các bạn. Hội Thánh hy vọng nơi các bạn. Giáo Hoàng hy vọng nơi các bạn!”*. Đúng như vậy. Các bạn trẻ là tương lai của xã hội, của Giáo Hội, là chu trình tiếp nối của nhân loại. Giáo Hội luôn quan tâm tới giới trẻ và làm mọi sự để những người trẻ có thể sống trong hạnh phúc, với đức tin và tình yêu.

Giáo Hội từ đầu vẫn chủ trương quan tâm, giúp đỡ, an ủi người nghèo khó, người thiếu may mắn. Bao nhiêu tổ chức, cơ sở xã hội, từ thiện do Giáo Hội thành lập và điều hành đã góp phần không nhỏ vào việc xoa dịu những nỗi đau thương của nhân loại. Với Đức Giáo Hoàng Phanxicô, ngài chủ trương muốn đến gần người nghèo khó thì chính mình phải sống trong tinh thần nghèo khó trước. Chính ngài đã làm gương. Ngài không hô hào khước từ của cải trần gian nhưng, bằng hành động, từ bỏ lối sống xa hoa, xa cách với những con người thường của xã hội, bỏ thái độ kèn kiệu, hợm hĩnh, coi mình là thành phần trên,

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tâm
(504) 368-0055

Kenneer, LA:
Nguyễn Đình Nghiêem
(504) 254-1150

Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:
Trần Văn Trị
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

New York:
Hoàng Văn Tăng
(718) 639-6174

Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253

Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871

Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

khinh thường những người thấp kém hơn mình. Quan niệm sống nghèo và phục vụ người nghèo của ngài đã được triết gia Jean-Luc Marion diễn tả rất rõ: *“Thiên Chúa đến với con người trong một nhân dáng thực sự nghèo nàn. Các Kitô hữu phải cứu giúp người nghèo không phải chỉ vì người nghèo có nhu cầu, mà vì nhận ra Chúa Kitô trong những người ấy”*.

Quan niệm hướng về người nghèo của Đức Giáo Hoàng Phanxicô có thể tóm tắt trong hai hành động: nhìn nhận và chia sẻ. Nhìn nhận là nhận ra những người nghèo là anh chị em của mình, là nhận ra hình ảnh Chúa Kitô, có thể nói chính Chúa Kitô trong những anh chị em nghèo hèn. Vì vậy, đến với họ, giúp đỡ họ chính là đến với và giúp đỡ Chúa Kitô. Chia sẻ những gì mình có với những anh chị em có nhu cầu không nên coi là việc bố thí để có mặc cảm tự tôn kẻ trên ban ơn cho kẻ dưới, để có tâm lý thỏa mãn đã làm việc thiện. Người Việt chúng ta cũng có câu tục ngữ: *“Cách cho quý hơn của cho”*.

Hướng về giới trẻ và người nghèo là một sứ mệnh mà Giáo Hội muốn nhấn mạnh và thực hiện cụ thể trong thời đại này. Người ta luôn nói đến công lý. Chẳng có thứ công lý nào cho phép bỏ người nghèo khó, yếu đuối, già cả vào “thùng rác xã hội” vì họ vô dụng, như lời khẳng định của Đức Giáo Hoàng Phanxicô.

Trong tháng 8 vừa qua, Giáo Hội Công Giáo Việt Nam chịu hai cái tang cùng một ngày. Đức Giám Mục Bùi Chu Giuse Hoàng Văn Tiêm được Chúa gọi lúc 4 giờ sáng Thứ Bảy 17/8/2013, thọ 75 tuổi. Sau đó 17 tiếng, lúc 9 giờ tối cùng ngày, Đức Giám Mục Vĩnh Long Tôma Nguyễn Văn Tân cũng về với Chúa ở tuổi 73. Cả hai vị đều từ trần vì đột quy tim mạch. Chúng ta cầu xin Thiên Chúa đưa hai linh hồn Giuse và Tôma về hưởng phúc trường sinh bên Chúa. Chúng ta cũng không quên chia sẻ nỗi buồn chia ly và niềm hy vọng phục sinh với anh chị em giáo dân tại quê nhà, đặc biệt với anh chị em thuộc hai giáo phận Bùi Chu và Vĩnh Long. ▣

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tiếng Nói Trung Thực Của Những Công Dân Tín Hữu Công Giáo Việt Nam

Chúng Tôi Chủ Trương:

- Tôn trọng Sự Thật như Chúa Giêsu đã dạy: “Sự Thật sẽ giải thoát anh em.”
- Tuyệt đối trung thành với giáo huấn của Hội Thánh Công Giáo.
- Không chỉ trích cá nhân khi những hành vi ngôn ngữ của cá nhân không phương hại tới quyền lợi chung của Giáo Hội, Xã hội và Dân Tộc.
- Nói thay cho những đồng bào, đồng đạo không có tiếng nói trên Quê Hương trong nỗ lực tranh đấu cho tự do tôn giáo, nhân quyền và nhân phẩm Việt Nam.
- Góp phần xây dựng một xã hội công bằng, nhân ái dưới ánh sáng soi dẫn của Tin Mừng Chúa Kitô.
- Diễn Đàn Giáo Dân góp phần trình bày các sự kiện và dành quyền xem xét, phán đoán và phản ảnh cho độc giả.

Do Chủ Trương Trên Đây:

- Chúng tôi dành quyền tối hậu trong việc hiệu đính, rút gọn hay từ chối không đăng tải những bài vở không phù hợp với chủ trương trên đây gửi cho Diễn Đàn Giáo Dân. Mong quý vị thông cảm.
- Tất cả những thiếu sót, có thể có, đều ra ngoài ý muốn của nhóm Chủ Trương.

Houston, TX:

Kim Mai
(281) 970-4903

Palacio, TX:

Phạm Đức Thành
(361) 972-6404

Round Rock, TX:

Nguyễn Thái Long
(504) 254-2660

San Antonio, TX:

Nguyễn Văn Nghiênn
(210) 614-3753

Lê Hào

(713) 661-5537

Washington:

Lâm Phát Giang
(509) 928-3178

Renton, WA:

Phạm Niên
(425) 277-8641

Vũ Nam Hải
(425) 228-8023

Úc Châu:

Phạm Minh Tâm
0421600100

Bà BS Trần Văn Thịnh
618-9276-3146

Pháp Quốc:

Trần Ngọc Lan
0143403114

Đức Quốc:

Phạm hồng Lam
(+49) 821 455 06 09

Phan Đức Thông
0821-593-522

Giá Biểu Quảng Cáo

Diễn Đàn Giáo Dân nhận quảng cáo từ khắp các quốc gia và các tiểu bang. Kính mong Quý Cơ Sở Kinh Doanh và các Dịch Vụ tiếp tay nuôi dưỡng và phát triển tờ báo của gần lớp giáo dân bằng cách gửi đăng quảng cáo trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Đây là giá biểu quảng cáo cho mỗi kỳ:

- Giá Thường:
 - 1 trang bìa màu: \$300 MK
 - 1 trang trong: \$100 MK
 - 1/2 trang trong: \$50 MK
- Giá Ủng Hộ:
 - 1 trang trong: \$120 MK
 - 1/2 trang trong: \$60 MK
- Giá Ân Nhân: không giới hạn trên giá ủng hộ.

Hộp Thư Độc Giả

■ **Nhạc sĩ Xuân Diêm, CA**

... Trong mấy ngày đầu mình thấy cờ Mỹ, cờ Đức Mẹ...đủ loại cờ nhưng không thấy cờ Việt Nam tôi thấy buồn. Nhưng đến chiều thứ bảy, sau cuộc Cung Nghinh Đức Mẹ về lại Lễ Đài thì cờ vàng ba sọc đỏ, lá cờ lớn lắm, được chùm bóng kéo lên tiếp sau cờ Đức Mẹ. Mà lạ lắm lần này cờ bay về hướng đông! Cảm động lắm Bác sĩ ơi! Có đọc kinh cầu cho nước VN sớm thoát ách CS...

Cảm ơn Nhạc Sĩ Xuân Diêm đã chia sẻ tâm tư và cảm xúc của mình và cũng là của bao nhiêu Tín hữu Hành Hương trong Ngày Thánh Mẫu 2013 tại Carthage, MO. Xin Tạ ơn Đức Mẹ và ghi ơn Ban Tổ Chức đã cho cờ vàng ba sọc đỏ được bay lại.

■ **Ông Vũ Văn Chiến, LA**

Tôi là độc giả lâu năm của DDGD cho đến năm 2010 tình hình và hoàn cảnh khó khăn về kinh tế cũng như về hoàn cảnh gia đình, tháng nào cũng bị thiếu hụt. Khi tôi nhận được báo DDGD hàng tháng vẫn gửi cho tôi đều đặn, tôi rất sung sướng khi nhận báo, nhưng nhiều lần vẫn nghĩ tiền đâu mà ký check để đóng lệ phí và bù hoàn số tiền thiếu hụt? Tôi thà như "Toà soạn tha lỗi cho tôi"

Cho đến bây giờ tôi vẫn nằm trong hoàn cảnh khó khăn. Nay tôi gửi chi phiếu bù lại cho ba năm

Thật cảm động. Xin ông cứ an tâm đồng hành với Diễn Đàn. Toà soạn rất thông cảm những hoàn cảnh khó khăn của ông và của một số Độc giả nên không ngại khó khăn vẫn tiếp tục gửi báo đều đặn cho quý vị cho đến khi quý vị có điều kiện trang trải

NHÂN TIN

■ **Ông Trần Chuát, LA**

Cảm ơn ông đã mua tặng người thân hai năm báo.

■ **Bà Nguyễn Hồng Linh, VVA**

Toà Soạn đã nhận lệ phí cho 5 năm. Chân thành cảm ơn bà.

■ **Ông Dương Văn Dung, CA**

Toà soạn đã nhận thư, lệ phí và CD số 1 "Bài Tình Ca Trên Quê Hương Buồn"
Chân thành cảm ơn và chờ các CD kế tiếp.

■ **Ông Nguyễn V. Hưởng, MO**

Xin ông gọi lại TS cho xin số điện thoại để tiện liên lạc. Đã chuyển thư ông đến Chủ Nhiệm.

■ **Ông Nguyễn V. Tiên, VVA**

Toà Soạn đã nhận lệ phí và đã gửi ba cuốn sách ông đặt mua

■ **Ông Phạm Độ, Calgary**

Chúng tôi đã nhận được money order gia hạn mua báo của ông. Cảm ơn ông.☐

Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân
14916 Dillow St., Westminster, CA 92683
(714) 894-5826 ■ Email: toabaoddgd@yahoo.com

Kính gửi :

Tỉnh Dòng Đồng Công và Ban Tổ Chức Ngày Thánh Mẫu, 2013

1900 Grand Ave,

Carthage, MO 64836

Tel: (417) 358-7787

Email: ntm@dongcong.net

California ngày 22 tháng 8 năm 2013

Thư Cảm Ơn

Kính thưa Quý Cha,

Trong tâm tình Hiệp Thông, tiếp sau Thư Ngỏ đề .ngày 15 tháng 7 năm 2013 của bốn báo xin phục hồi cờ vàng ba sọc đỏ theo truyền thống các Ngày Thánh Mẫu và Thư Hồi Đáp đề ngày 20 tháng 7 năm 2013 của Ban Tổ Chức Ngày Thánh Mẫu 2013, Diễn Đàn Giáo Dân kính gửi đến Quý Cha lá thư này trước để Tạ Ơn Thiên Chúa và Mẹ Maria, Nữ Vương nước Việt Nam, sau là cảm ơn Cha Bề Trên Tỉnh Dòng và Quý Cha trong Ban Tổ Chức Ngày Thánh Mẫu 2013, sau khi Kiệu Đức Mẹ về lại Lễ Đài chiều thứ bảy, đã cho lá cờ Vàng Ba Sọc Đỏ được chum bóng cất lên trời cao quỵện với lời kinh cầu xin Đức Mẹ cho nước Việt sớm thoát ách Cộng Sản vô thần.

Ước mong sao, trong các Ngày Thánh Mẫu kế tiếp, lá cờ Vàng Ba Sọc Đỏ sẽ lại được hiện diện trong suốt thời gian Đại Hội, từ ngày khai mạc đến ngày bế mạc, như nó đã được trân trọng trong các Đại Hội Thánh Mẫu trước kia.

Nguyện cầu Mẹ Maria gìn giữ, hộ phù và chúc phúc cho Quý Cha và Tỉnh Dòng.

Kính,

BS. Trần Văn Cao

Chủ Nhiệm

Ý CẦU NGUYỆN

1. Cầu xin theo ý Đức Giáo Hoàng
2. Cầu cho Giáo Hội và Quê Hương Việt Nam sớm thoát ách Cộng sản
3. Cầu cho Linh hồn Thomas More Nguyễn Chí Thiện nhân Giỗ đầu cố Thi sĩ.

Bài Giảng của Đức Giáo Hoàng Phanxicô trong Lễ Bế Mạc Ngày Giới Trẻ Thế Giới

Anh em giám mục và linh mục,

Các bạn trẻ thân mến,

“Anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ”. Với những lời này, Đức Giêsu đang nói với mỗi một người chúng ta, Ngài nói rằng: “Quả là tuyệt vời khi tham dự Đại hội Giới trẻ Thế giới, khi sống đức tin với người trẻ đến từ bốn phương trời, nhưng giờ đây các bạn phải ra đi, các bạn phải chuyển trao kinh nghiệm này cho người khác.” Đức Giêsu đang mời gọi các bạn trở nên người môn đệ với một sứ vụ! Hôm nay, dưới ánh sáng Lời Chúa mà chúng ta đã nghe, đâu là điều Chúa nói với chúng ta? Có ba ý tưởng đơn giản: đi, đừng sợ và phục vụ.

1. **Đi.** Trong những ngày này tại Rio, các bạn đã có thể vui hưởng kinh nghiệm tuyệt vời của sự gặp gỡ với Đức Giêsu, gặp Ngài cùng với những người khác, và các bạn đã cảm được niềm vui của đức tin. Nhưng kinh nghiệm về sự gặp gỡ này không thể bị nhốt kỹ trong đời sống các bạn hay trong nhóm nhỏ của giáo xứ, phong trào hay cộng đoàn. Điều đó sẽ giống như ngăn

cản oxy khỏi một ngọn lửa đang cháy mãnh liệt. Đức tin giống như một ngọn lửa sẽ cháy mạnh hơn nếu được chia sẻ và chuyển trao, để mọi người có thể biết, yêu mến và tuyên xưng Đức Giêsu Kitô, Chúa của sự sống và lịch sử (x. Rm 10,9).

Tuy vậy hãy cẩn thận! Đức Giêsu đã không nói: “nếu bạn muốn, nếu bạn có giờ”, nhưng: “hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ.” Chia sẻ kinh nghiệm Đức tin, làm chứng cho Đức tin, loan báo Tin mừng: đó là một mệnh lệnh mà Chúa trao cho toàn thể Hội Thánh, và điều đó bao gồm các bạn; nhưng đó là một mệnh lệnh phát sinh không từ một ước muốn thống trị hay quyền lực nhưng từ sức mạnh của tình yêu, từ sự kiện là Đức Giêsu trước tiên đã

đến giữa chúng ta và trao ban cho chúng ta, không phải một phần của Ngài, nhưng toàn thể con người của Ngài, Ngài trao ban cuộc sống của Ngài để cứu độ chúng ta và tỏ cho chúng ta tình yêu và lòng thương xót của Thiên Chúa. Đức Giêsu không đối xử với chúng ta như những nô lệ, nhưng như con người tự do, như bạn hữu, như anh em, chị em; và Ngài không chỉ sai chúng ta đi, Ngài đồng hành với chúng ta, Ngài luôn ở bên chúng ta trong sứ vụ tình yêu của chúng ta.

Đức Giêsu sai chúng ta đi đâu? Không có biên giới, không giới hạn: Ngài sai chúng ta đến với mọi người. Tin mừng là cho mọi người, không chỉ cho một vài người. Không chỉ cho những người có vẻ gần gũi với chúng ta, để đón nhận hơn, để đón tiếp hơn. Nó là cho mọi người. Đừng sợ đi và mang Đức Kitô đến mọi lãnh vực đời sống, tới ven rìa xã hội, cả đến cho những ai dường như xa nhất, dừng dừng nhất. Chúa tìm kiếm mọi người, Ngài muốn mọi người cảm nhận sự nồng ấm của lòng thương xót và tình yêu của Ngài.

Đặc biệt, tôi muốn mệnh lệnh của Đức Kitô: “Hãy đi” vang vọng trong các bạn, những người trẻ của Hội Thánh Châu Mỹ La Tinh, đang dần thân trong sứ vụ của đại lục do các giám mục cổ võ. Brazil, Châu Mỹ La Tinh, toàn thể thế giới cần đến Đức Kitô! Thánh Phaolô nói: “Khốn cho tôi nếu tôi không rao giảng Tin mừng!” (1 Cr 9,16). Đại lục này đã đón nhận lời loan báo Tin mừng, lời đã đánh dấu lịch sử của nó và mang lại nhiều hoa trái. Giờ đây lời loan báo này cũng được phó thác cho các bạn, để nó có thể vang vọng với sức mạnh trẻ trung. Hội Thánh cần đến các bạn, lòng nhiệt thành, óc sáng tạo và niềm vui vốn là đặc điểm của các bạn. Một vị tông đồ lớn của Brazil, Chân phước José de Anchieta, bắt đầu lên đường sứ vụ khi 19 tuổi. Các bạn có biết dụng cụ tốt nhất để phúc âm hoá người trẻ không? Một người trẻ khác. Đó là lộ trình cần theo!

2. **Đừng sợ.** Một vài người có thể nghĩ: “Tôi không được chuẩn bị gì đặc biệt, làm sao tôi có thể đi và loan báo Tin mừng?” Các bạn thân mến của tôi, sự sợ hãi của các bạn không khác so với sự sợ hãi của Giê-rê-mi-a, một người trẻ giống như các bạn, khi ông được Thiên Chúa gọi để trở thành một ngôn sứ. Chúng ta vừa nghe lời của ông: “Ôi, lạy Thiên Chúa là Chúa thượng! con đây còn quá trẻ, con không biết ăn nói”. Thiên Chúa nói với các bạn cùng một điều đã nói với Giê-rê-mi-a: “Đừng sợ... vì Ta ở với người để giải thoát người” (Gr 1,7.8). Ngài ở với chúng ta!

“Đừng sợ!” Khi chúng ta đi loan báo Đức Kitô, chính Ngài đi trước chúng ta và hướng dẫn chúng ta. Khi sai các môn đệ đi truyền

giáo, Ngài đã hứa: “Thầy sẽ ở cùng anh em luôn mãi” (Mt 28,20). Và điều đó cũng đúng đối với chúng ta! Đức Giêsu không để chúng ta một mình, Ngài không bao giờ để chúng ta một mình! Ngài luôn đồng hành với chúng ta.

Và khi ấy, Đức Giêsu đã không nói: “Một trong anh em đi”, nhưng “Tất cả anh em đi”: chúng ta được sai đi chung với nhau. Các bạn trẻ thân mến, hãy ý thức tới sự đồng hành của toàn thể Hội Thánh và mẫu nhiệm các thánh thông công trong sứ vụ này. Khi chúng ta đối diện các thách đố chung với nhau, thì chúng ta trở nên mạnh, chúng ta khám phá những nguồn lực mà chúng ta không biết chúng ta có. Đức Giêsu đã không kêu gọi các Tông đồ sống riêng rẽ, Ngài kêu gọi họ hợp thành một nhóm, một cộng đoàn. Tôi muốn nói với anh em, hỡi các linh mục thân mến đang đồng tế với tôi trong Thánh lễ này: anh em đã đến để đồng hành với các bạn trẻ của anh em, và điều đó thật tuyệt vời, khi kinh nghiệm Đức tin này với họ! Nhưng đó là một giai đoạn của hành trình. Hãy tiếp tục đồng hành với họ trong quảng đại và niềm vui, hãy giúp họ dần thân tích cực trong Hội Thánh; đừng để họ cảm thấy cô độc!

3. Từ cuối cùng: **phục vụ.** Những từ mở đầu thánh vịnh mà chúng ta đã hát là: “Hãy hát mừng Chúa một bài ca mới” (Thánh vịnh 95,1). Bài ca mới này là gì? Nó không hệ tại những lời, nó không phải là một giai điệu, đó là bài ca của cuộc sống chúng ta, đó là đề cho cuộc sống chúng ta nên đồng hình đồng dạng với cuộc sống của Đức Giêsu, đó là chia sẻ tình cảm, tư tưởng, hành động của Ngài. Và cuộc sống của Đức Giêsu là một

cuộc sống cho người khác. Đó là một cuộc sống phục vụ.

Trong bài đọc 2 hôm nay, thánh Phaolô nói: “tôi đã trở thành nô lệ của mọi người, hầu chinh phục thêm được nhiều người” (1 Cr 9,19). Để loan báo Đức Giêsu, Phaolô đã biến mình thành “một nô lệ cho mọi người”. Phúc âm hoá có nghĩa là làm chứng cho tình yêu Thiên Chúa, đó là vượt lên khỏi tính ích kỷ, đó là phục vụ bằng cách cúi xuống rửa chân cho anh em, như Đức Giêsu đã làm.

Đi, đừng sợ, và phục vụ. Nếu các bạn đi theo ba ý tưởng đó, các bạn sẽ có kinh nghiệm rằng ai loan báo Tin mừng, ai chuyên trao niềm vui Đức tin sẽ nhận được niềm vui. Các bạn trẻ thân mến, khi các bạn về lại nhà, đừng sợ sống quảng đại với Đức Kitô, làm chứng cho Tin mừng của Ngài. Trong bài đọc thứ nhất, khi Thiên Chúa sai ngôn sứ Giê-rê-mi-a, Ngài ban cho ông quyền năng “để nhổ, để lật, để huỷ, để phá, để xây, để trồng” (1,10). Điều đó cũng đúng đối với các bạn. Đem Tin mừng là đem quyền năng Thiên Chúa để nhổ và để lật sự dữ và bạo lực, để huỷ, để phá những hàng rào của tính ích kỷ, bất khoan dung và hận thù, để xây một thế giới mới. Đức Giêsu Kitô hy vọng nơi các bạn! Hội Thánh hy vọng nơi các bạn! Giáo hoàng hy vọng nơi các bạn! Nguyên xin Đức Maria, Mẹ Đức Giêsu và Mẹ chúng ta, luôn đồng hành với các bạn với sự dịu dàng của ngài: “*Anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ*”. Amen.■

Bản dịch của
Lm Phan Du Sinh

Những hình ảnh lễ bế mạc **Đại Hội Giới Trẻ Thế Giới tại Brazil**

Trên 3 triệu rưỡi người đã tham dự thánh lễ bế mạc Đại Hội Giới Trẻ Thế Giới do Đức Giáo Hoàng Phanxicô chủ tọa tại bãi biển Copacabana dài 4 cây số, thuộc thành phố Rio de Janeiro, ngày 28-7-2013. Nhiều người đã qua đêm trên bãi biển để tham dự buổi canh thức cầu nguyện và chờ lễ bế mạc sáng hôm sau.

Bốn tổng thống của các quốc gia Brazil, Argentina, Bolivia và Suriname đã có mặt tham dự lễ bế mạc Đại Hội.

Hàng triệu bạn trẻ đã sốt sắng cầu nguyện và nhiệt liệt hoan hô vị Giáo Hoàng đầu tiên thuộc châu Mỹ La-tinh. Nhiều người đã tung cờ và áo in logo giải Túc Cầu Thế Giới sắp được tổ chức tại Brazil vào xe mở hai bên hông chở Đức Giáo Hoàng đi qua những đám đông

◀ Đức Giáo Hoàng Phanxicô dâng thánh lễ bế mạc Đại Hội

Ban phép lành kết thúc thánh lễ bế mạc ►

3.5 triệu
người tụ tập
tại bãi biển
Copacabana
tham dự
thánh lễ ►

◀ Đức
Giáo Hoàng
Phanxico
đi đến đâu
cũng được
hoan hô
nhiệt liệt

◀ Tắm vải khổng lồ vẽ hình Đức Giáo Hoàng được giới trẻ trung trên bãi biển

Một gia đình trẻ, mặc áo hội tuyền túc cầu Brazil, bồng hai con nhỏ lên dâng của lễ ▶

◀ Nữ Tổng Thống Brazil Dilma Rousseff, Nữ TT Cristina Fernandez của Argentina và TT Evo Morales của Bolivia tham dự thánh lễ bế mạc

Hình ảnh khó quên của Đại Hội Giới Trẻ Thế Giới 2013 tại Rio de Janeiro ►

◀ Giới trẻ biểu lộ đức tin và niềm vui

**ĐỌC VÀ
CỔ ĐỘNG
NGUYỆT
SAN
DIỄN ĐÀN
GIÁO DÂN**

Đức Thánh Cha Phanxicô:

"Xin cầu nguyện cho cha¹"

Lê Thiên

Ngày 13/8/2013

Đại hội “Ngày Giới Trẻ Thế Giới” diễn ra ba ngày 23-28/7/2013 tại thành phố Rio de Janeiro, nước Brazil, Nam Mỹ chẳng những thu hút hàng triệu giới trẻ khắp địa cầu quy tụ xung quanh Vị Chủ Chăn Công giáo hoàn vũ, mà còn lôi cuốn hàng tỉ người khắp tận cùng trái đất theo dõi những biến cố quan trọng cùng hình ảnh cảm động qua TV và Internet.

Người ta ai cũng háo hức chiêm ngưỡng cho được dung nhan Đức Thánh Cha Phanxicô tại Đại hội này. Mọi thông tin và hình ảnh được cập nhật, truyền tải nhanh chóng bằng mọi thứ phương tiện tân kỳ, hiện đại nhất của thế kỷ 21. Chắc chắn người giáo dân Công giáo Việt Nam, trong nước và nhất là tại hải ngoại, hầu như không ai không theo dõi từng bước chân của ĐTC Phanxicô những ngày ở Rio. Nhắc lại ở đây có lẽ là thừa.

Tuy nhiên, điều chúng tôi chú ý tới nhất, và tin chắc đông đảo tín hữu Công giáo khác cũng vậy, đó là một hình ảnh mà chúng tôi cho là mãi mãi in sâu vào tận tâm khảm

mọi người, như là một kỷ niệm thân thương độc đáo về Vị Cha Chung của chúng ta. Chúng tôi nói tới hình ảnh Đức Thánh Cha Phanxicô rơi lệ trước động thái bất ngờ của cậu bé 9 tuổi có tên là Nathan de Brito.

Truyền thông khắp thế giới đều ghi lại biến cố hi hữu này và đặc biệt cho trình chiếu liên tục đoạn phim ghi hình ảnh ĐTC Phanxicô và bé Nathan ôm nhau cảm động như không muốn rời nhau.

Cậu bé Nathan de Brito đã vượt qua các tấm chắn rào cản an ninh để chạy thẳng tới chiếc xe giáo hoàng (popemobile). Từ chiếc xe, ĐTC Phanxicô nhanh chóng cúi xuống bế lấy cậu bé, nâng cậu lên. Cha-con nhìn nhau cảm động. Nathan de Brito thì thào: “*Thưa Đức Thánh Cha, con muốn làm một linh mục của Chúa Kitô, làm một người đại diện của Đức Kitô.*”

Đức Thánh Cha Phanxicô nhìn vào mắt cậu bé, nhìn vào chiếc áo đội túc cầu quốc gia Brazil em đang mặc. Ngài nở một nụ cười và nói với em: “*Cha đang cầu nguyện cho con, nhưng Cha cũng xin con cầu nguyện cho Cha.*” Rồi thì ĐTC Cha lấy tay gạt nước mắt mình đang chảy ra vì một luồng cảm xúc mạnh đang lưu thông trong huyết quản của ngài. Ngài ôm chặt cậu bé trong khi cậu Nathan de Brito cũng xúc động ôm siết ngài và gục đầu vào vai ĐTC. ĐTC Phanxicô nói tiếp với cậu bé: “*Kể từ hôm nay on gọi của con được sắp xếp.*”

Theo bình luận của truyền thông quốc tế, hình ảnh trên đây là một trong những hình ảnh gây xúc động mạnh nhất từ chuyến tông du của ĐTC Phanxicô tới Rio de Janeiro cho Ngày Giới Trẻ Công giáo Hoàn vũ. Hình ảnh ấy cho thấy dường như cả vị Chủ Chăn lẫn cậu bé Nathan de Brito đều không muốn rời nhau sau phút gặp gỡ không báo trước này.

Cách hành xử của Đức Thánh Cha Phanxicô đối với một cậu bé 9 tuổi trong cuộc gặp gỡ, “*đối thoại thân thiện*” không cần “*lấy hẹn*” trước rõ ràng là một bài học lớn cho mọi người và dĩ nhiên đánh động chúng ta không ít. Quyền bính rõ ràng không chia cách ĐTC Phanxicô với quần chúng thấp hèn. Ngài đến với người nghèo. Ngài gần gũi với kẻ bị quên lãng, kẻ vô thừa nhận, người sống bên lề xã hội và cả với những đứa trẻ sơ sinh, những đứa trẻ tật nguyền, bệnh hoạn...

1. ĐTC Phanxicô không nói tiếng Việt. Các ngôn ngữ ĐTC dùng để diễn tả ý tưởng của ngài là tiếng Ý, Pháp, Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha... thuộc Âu châu. Đúng ra, lời nói của ĐTC Phanxicô phải dịch là “*Xin cầu nguyện cho tôi.*” Để phù hợp với lối xưng hô đẳng cấp theo văn hóa Việt Nam, chúng tôi mạn phép dịch là “*Xin cầu nguyện cho cha.*”

Xin cầu nguyện cho cha.

Từ ngày lãnh nhận trọng trách cầm đầu Hội Thánh Công Giáo khắp năm châu (13/3/2013, ĐTC Phanxicô không ngừng tỏ rõ phong cách lãnh đạo mà Thầy Giêsu của ngài đã thể hiện: Sống nghèo với người nghèo, giữa người nghèo, hòa đồng với những tầng lớp của đáy cùng xã hội. Ngài không ngừng kêu gọi Giáo Hội Công giáo phải là một **“Giáo Hội nghèo của người nghèo, với người nghèo, cho người nghèo và vì người nghèo.”**

Bên cạnh đó, chúng ta không thể không chú ý tới một đặc trưng nổi bật khác của Đức Thánh Cha Phanxicô: Ngài luôn tỏ lòng khiêm nhu thật sự với mọi người trong mọi hoàn cảnh. Cụ thể là hầu như lúc nào ngài cũng thấy mình mang thân phận yếu đuối của một con người, dù là con người đang ở đỉnh cao quyền lực – Đức Thánh Cha (Holy Father). Ngài không ngần ngại tự nhận mình tội lỗi, đến nỗi lúc nào cũng cần người khác cầu nguyện cho!

Lời bộc bạch của ngài một cách bất chợt và cũng hết sức tự nhiên, chân thật với cậu bé 9 tuổi Nathan de Brio là một bằng chứng hùng hồn: **“Cha đang cầu nguyện cho con, nhưng Cha cũng xin con cầu nguyện cho Cha.”** Mộc mạc, đơn sơ và chân thành làm sao! Không văn hoa bóng bẩy! Không cầu kỳ kiêu cách! Không rào trước đón sau! Nghĩ là một lời nói xuất phát từ con tim, từ nhân cách của nhà lãnh đạo “biết mình”.

Cách hành xử ấy của Đức Thánh Cha Phanxicô không phải chỉ xảy ra một lần nhân Đại Hội Giới Trẻ CG Thế Giới! Ngay từ khi vừa lên ngôi Giáo hoàng, ĐTC

Phanxicô đã tỏ rõ cung cách xử sự như vậy với mọi hạng người ngài tiếp xúc.

Có lẽ đó là lý do khiến nhà báo thời danh Robert Moynihan đã nhanh chóng cho ra đời quyển **“Pray For Me”**, một quyển sách viết về **“đời sống và viễn kiến linh đạo của ĐTC Phanxicô”**. Quyển **“Pray For Me”** do Random House Inc., New York, USA, chỉ mới xuất bản hồi Tháng Tư 2013. Tiến sĩ **Robert Moynihan** là sáng lập viên kiêm Tổng biên tập của tờ nguyệt san **Inside the Vatican**, tờ báo chuyên về các vấn đề Giáo Hội và thế giới nhìn từ Vatican. Moynihan được coi là một trong các bình luận gia và phân tích gia hàng đầu của thế giới tại Vatican.

Trong quyển **Pray For Me – Xin Cầu Nguyện Cho Cha**, Robert Moynihan giới thiệu hình ảnh một vị tân Giáo chủ không ngớt đưa ra lời khấn khoản: **“Xin cầu nguyện cho cha.”**

Theo Moynihan, 10 phút sau khi ĐHY niên trưởng Jean-Louis Tauran công bố **Habemus papam (Chúng ta có Giáo hoàng rồi)** và tiết lộ danh tánh vị Hồng Y đặc cử là ĐHY Jorge Mario Bergoglio, người Á Căn Đình, Nam Mỹ, ĐTC Phanxicô xuất hiện trước bao lon nguyện đường Sistine để chào đón đông tín hữu đứng chờ ở quảng trường Thánh Phêrô.

Mở đầu lời chào, ĐTC Phanxicô kêu gọi mọi người cùng hiệp ý với ngài cầu nguyện cho vị Giáo hoàng tiền nhiệm, Đức Bênêdictô XVI đang hưu trí.

Sau đó, Đức tân Giáo hoàng Phanxicô nói với hàng giáo phẩm và giáo hữu về cuộc hành trình

của Giáo Hội Rôma, cuộc hành trình được dẫn đầu bởi đức bác ái, **“cuộc hành trình của tình huynh đệ, của tình yêu và sự tin cậy lẫn nhau giữa chúng ta.”** Rồi ngài kêu gọi: **“Chúng ta hãy luôn luôn cầu nguyện cho nhau. Chúng ta hãy cầu nguyện cho toàn thế giới, ý nghĩa cao cả nhất của tình huynh đệ là ở chỗ đó...”**

Cuối cùng, bằng những lời đơn sơ, khiêm tốn chân thực, ĐTC Phanxicô ngỡ lời với đám đông: **“Bây giờ cha lấy làm vui mừng chúc phúc cho tất cả các con. Nhưng, trước nhất, trước nhất cha xin các con dành cho cha một ân huệ. Trước khi vị Giám mục ban phúc lành cho dân mình, xin các con vui lòng cầu Chúa chúc lành cho cha – đó chính là lời cầu của đoàn dân xin Chúa kháng ban Phép Lành của Người cho vị Giám mục của họ. Nào! Chúng ta hãy dâng lời cầu trong thỉnh lạng, lời các con cầu nguyện cho cha.”** (trang 11-12).

Trong nhiều trường hợp riêng tư, với đủ mọi thành phần trong xã

hội, Đức Thánh Cha Phanxicô đã không ngừng xin họ cầu nguyện cho ngài như vậy.

Chẳng hạn, sau khi đắc cử ngôi giáo hoàng, Đức Phanxicô điện thoại về bà *Maria Elena*, em gái của ngài. Bà em vì xúc động, bối rối chẳng biết nói gì với ông anh mình, thì vị Giáo hoàng tân cử liền bảo bà: “*Em đừng lo lắng gì cả. Anh không sao đâu. Cầu nguyện cho anh với*” (trang 24).

Một trường hợp khác. Vài ngày sau khi đắc cử ngôi giáo hoàng, ĐTC gọi về một quán bán báo ở Buenos Aires, Á Căn Đình, để yêu cầu chủ quán báo ngưng giao báo hàng ngày cho ngài, vì ngài không còn ở Tòa Tổng Giám mục Buenos Aires nữa. Lúc bấy giờ cậu con trai ông chủ quán – anh Daniel Del Regno bắt máy. Nghe tiếng nói của anh Daniel trên điện thoại, ĐTC Phanxicô liền thân mật: “*Chào Daniel, Hồng y Jorge đây!*” Anh Daniel cứ ngỡ rằng ai đó vốn biết cựu TGM Giáo phận Buenos Aires vẫn thường mua báo hàng ngày ở tiệm anh, nay không còn ở đây nữa, nên gọi điện thoại phá chơi. Nhưng tiếng nói từ đầu dây bên kia quả quyết: “*Thật mà! Jorge Bergoglio đây!*” Anh Daniel nói anh hết sức ngỡ ngàng, không thể thốt nên lời, và rồi mắt anh bỗng rướm lệ vì xúc động. Còn ĐTC Phanxicô thì từ tốn nói lời cảm ơn anh đã giao báo hàng ngày cho ngài, **ngài lại xin anh cầu nguyện cho** (trang 25-26).

Ngày 13/3/2013, ĐHY Jorge M. Bergoglio đắc cử giáo hoàng với tước hiệu Phanxicô. Khi nhận được tin ngày 19/3/2013 tại Vatican sẽ diễn ra đại lễ đăng quang của ĐGH Phanxicô, hàng ngàn tín hữu

Á Căn Đình thuộc Tổng Giáo phận Buenos Aires tập hợp tại quảng trường Plaza de Mayo để theo dõi Truyền hình lễ đăng quang. ĐTC Phanxicô từ Vaican gọi điện thoại về, nói với dân rằng ngài biết họ đang tụ tập ở quảng trường. Ngài bảo họ: “*Cha biết các con đang cầu nguyện, cha rất cần lời cầu nguyện của các con, cần lắm. Các con đang bước đi trong hiệp nhất. Các con quan tâm chăm sóc cho nhau, xin tiếp tục cầu nguyện cho cha.*” ĐTC giải thích: “*Ôi! Đẹp đẽ dường nào lời cầu nguyện! Vì đó là cách hướng về thiên quốc và hướng về chính tâm hồn mình. Chúng ta biết chúng ta có một người Cha tốt lành đó là Thiên Chúa.*” (trang 26). ĐTC kết thúc cú gọi của ngài bằng lời khẩn khoản: “*Các con đừng quên vị giám mục của các con tuy ở xa các con nhưng hằng yêu thương các con. Xin cầu nguyện cho cha.*” (trang 27).

Ngoài ra, theo tin của *Le Monde vu de Rome* (Thế giới nhìn từ Rôma) ngày 15/7/2013, một ca sĩ người Á Căn Đình có tên là Pato Fontanet, đang thọ án tại một nhà tù ở Buenos Aires với bản án 7 năm tù về tội phóng hỏa đốt một phòng trà disco tại thành phố này, gây tử vong cho hàng trăm nạn nhân.

Từ nhà tù, hồi tháng 6, 2013, ca sĩ Pato Fontanet viết cho Đức Thánh Cha một bức thư. Tuy nhiên, chàng ca sĩ tù nhân không trông chờ nhận được hồi âm của vị Giáo hoàng, bởi lẽ ngài đang ở vị trí cao quá, ngài còn bao điều hệ trọng phải giải quyết. Vậy mà, chỉ 3 ngày sau khi nhận thư của Fontanet, ĐTC Phanxicô đã nhanh chóng viết thư trả lời cho anh. Nhật báo *El Clarin* phát hành tại Buenos Aires lập tức đăng tải phổ biến bức

thư này. Trong thư, ĐTC khuyến khích người tù: “*Con phải trải qua những giờ phút tuyệt vọng, nhưng xin đừng sợ hãi. Tất cả mọi sự sẽ qua đi. Hãy mạnh dạn lên.*”

Ngài còn viết: “*Cha muốn được gần gũi hơn để đồng hành với con... Khi con được trả tự do, con hãy tin rằng cha sẽ làm tất cả những gì có thể cho con. Và khi con có thể, cha xin con cầu nguyện cho cha. Cha ôm hôn con trong tình huynh đệ, Jorge (Francisco).*”

Tóm lại, với bất cứ ai, trong bất cứ trường hợp nào, ĐTC Phanxicô luôn kết thúc cuộc gặp gỡ, đối thoại của ngài bằng lời xin cầu nguyện cho ngài.

Nhà báo Moynihan kết thúc quyển sách của ông bằng những lời sau đây: “*ĐTC Phanxicô tin rằng tất cả người nam lẫn người nữ đang sống đều là vinh quang của Thiên Chúa. Bao lâu con người còn sống, và sống một cách viên mãn, bấy lâu Thiên Chúa còn được tôn vinh. Và khi người ta sống viên mãn, người ta sống yêu thương, phát huy công bằng, cùng nhau xây dựng một thế giới ở đó trẻ em không bị gây hại, ở đó chân các tù nhân được rửa sạch, ở đó dung nhan Thiên Chúa, thánh ý Chúa có thể được nhìn thấy trên khuôn mặt của hết thảy đàn ông đàn bà – và ngay cả trên khuôn mặt của một con người như ĐTC Phanxicô, con người luôn luôn chỉ có một lời xin hết sức đơn sơ: ‘Xin cầu nguyện cho cha’.*” ■

Triết Gia Jean-Luc Marion Trình Bày Quan Niệm Mới Về Giáo Hội Và Phục Vụ Người Nghèo của Đức GH Phanxicô

“CÁC KITÔ HỮU PHẢI CỨU GIÚP NGƯỜI NGHÈO KHÔNG PHẢI CHỈ VÌ NGƯỜI NGHÈO CÓ NHU CẦU, MÀ VÌ NHẬN RA CHÚA KITÔ TRONG NHỮNG NGƯỜI ĐÓ”

LTS- Tuần báo Pháp l'Express số 3238 tuần lễ từ 24 đến 30-7-2013 đã đăng bài phỏng vấn Triết gia Jean-Luc Marion, 67 tuổi, người thân cận với Đức cựu Giáo Hoàng Bênêđictô 16, về tư tưởng của Đức tân Giáo Hoàng Phanxicô. Cuộc phỏng vấn được hai nhà báo Pascal Ceaux và Christian Makarian thực hiện. Chúng tôi chuyển nguyên văn (bỏ 3 đoạn ít liên quan) sang tiếng Việt để độc giả có thêm tài liệu tìm hiểu về Đức Giáo Hoàng Phanxicô.

HỎI: Đức Giáo Hoàng Phanxicô là vị Giáo Chủ người châu Mỹ La Tinh đầu tiên trong lịch sử. Có gì phân biệt giữa ngài với các vị tiền nhiệm?

ĐÁP: Trước cả nguồn gốc địa dư, nhân cách của ngài mới quan trọng, nhân cách của một Kitô hữu và của một người của Giáo Hội

Luyện tập tâm linh để biết cách tham khảo, nhưng cũng biết cách quyết định. Ngài cũng là một tu sĩ Dòng Tên được ảnh hưởng sâu xa về tinh thần Phanxicô (giống như ở những nơi khác vào thời Thánh Ignace de Loyola). Vấn đề nghèo khó trở thành tâm điểm ngay trong việc cải tổ cách quản trị Giáo Hội được mong đợi từ lâu (đúng ra là

chính phủ (ONG) chỉ ngoan đạo hơn những tổ chức khác một chút. **Giáo Hội có mối liên quan thiết yếu với người nghèo, bởi vì Thiên Chúa đến với con người trong một nhân dáng thực sự nghèo nàn. Những Kitô hữu phải cứu giúp người nghèo không phải chỉ vì người nghèo có nhu cầu, mà vì nhận ra Chúa Kitô trong những người đó. Hầu như có thể nói các Kitô hữu cần yêu mến người nghèo, vì nếu không, họ sẽ không gặp Chúa Giêsu Kitô.** Qua bằng chứng này, Đức Giáo Hoàng Phanxicô tìm ra ý tưởng một Giáo Hội dần thân thiện hơn trong đời sống trần thế, cũng như trở nên thánh thiện và huyền nhiệm hơn để chống lại phe đối lập vô thần của những người tự coi mình là nhân bản. Vạch trần một mâu thuẫn hay khuyến cáo một lựa chọn giữa Giáo Hội và thế giới chứng tỏ một sự vô nghĩa hoàn toàn, điều này đã bị những người bảo thủ hay cấp tiến mắc phải. Bởi vì một người Công Giáo không quan tâm trước hết và trên hết về tổ chức của Giáo Hội, nhưng quan tâm tới sứ mệnh của Giáo Hội, sứ mệnh này không liên quan gì tới quyền hành và hành

thể hiện giá trị tinh thần của ngài. Thêm vào đó, giá trị tinh thần ấy còn là của một tu sĩ Dòng Tên, của một người đã từ bỏ biện chứng

từ phiên họp đầu tiên của Công Đồng Vatican II). Bởi vì, Đức Giáo Hoàng đã nói và đã nhắc lại, Giáo Hội không phải là một tổ chức phi

chánh, nhưng là tiến về Chúa Kitô qua khuôn mặt có dấu ấn thiêng liêng của những con người. Đối với Đức Giáo Hoàng Phanxicô, Giáo Hội phải luôn luôn tiến bước: Khi ngừng lại, giống như đi xe đạp hay làm cách mạng, sẽ ngã - ngã trên chính mình. Có cần nhắc lại nguyên tắc đã được Chúa Kitô phán: người mục tử tốt không lưỡng lự bỏ lại 99 con chiên trong đàn để đi tìm con chiên thứ một trăm đi lạc, nếu không, Giáo Hội sẽ có khuynh hướng chỉ săn sóc những con chiên còn trong chuồng mà bỏ những con chiên khác.

H: Tiền bạc, sự giàu có quá đáng là những đề tài thường được Đức Giáo Hoàng nói tới. Vì lý do gì Ngài nhấn mạnh đến điều này?

Đ: Đức Giáo Hoàng đến từ một miền của thế giới, châu Mỹ La Tinh, nơi đó những bất bình đẳng tồn tại một cách rõ rệt hơn ở châu Âu. Sự vươn lên về kinh tế của lục địa này là điều không thể chối cãi, nhưng nó cũng sinh ra một khoảng cách lớn hơn giữa người giàu và người nghèo, khoảng cách này, trong mọi trường hợp, trở nên rõ ràng hơn, ngay giữa những thành phố lớn như Buenos Aires hay Rio, nơi những khu ổ chuột ở ngay bên cạnh những trung tâm thương mại. Cái sốc về sự nghèo khổ đập vào mắt, cũng giống như ở Hoa Kỳ, và còn giống hơn nữa ở Đông Âu. Tôi đã thấy, quanh trường đại học San Miguel, nơi mà người thanh niên Bergoglio đã trở thành tu sĩ Dòng Tên và là nơi tôi được mời đến giảng dạy gần đây. Ở những nơi này, trách nhiệm của các Kitô hữu đối với những người nghèo của Chúa, được gọi là những *anawim*, không thể nào được lẩn tránh.

H: Dù vậy, vị Bề Trên tỉnh Dòng Tên và Tổng Giám Mục Buenos Aires không bao giờ tham gia những hình thức phản chứng quyết liệt như thần học giải phóng đã đề ra.

Đ: May mắn thay, Dòng Tên và các Giáo Hội ở Nam Mỹ biết phân biệt những diễn dịch khác nhau của thần học giải phóng, những diễn dịch này có rất nhiều. Chúng đã chứng tỏ điều mà ngày nay được coi là một sự lầm lẫn ghê gớm: dùng thuyết Mác-xít như một dụng cụ phân tích những vấn đề xã hội, làm như sau đó người ta có thể ghép chúng vào thần học Kitô giáo; rồi khỏi Xô Viết sụp đổ khi dân chúng và những người có đức tin (ngược với tất cả các chuyên gia và các nhà chính trị) đã hiểu rằng cần phải dựa vào tư tưởng Kitô giáo (theo nghĩa rộng) để chống lại những phân tích Mác-xít, thứ phân tích không tạo nên một “chân trời không thể vượt qua”. Nếu Giáo Hội Châu Mỹ La Tinh không chống lại cảm dỗ Mác-xít, những tấn công của tư bản quốc tế, những phong trào truyền bá Phúc Âm được Hoa Kỳ giật dây, thì Giáo Hội này đã trở nên tồi tệ hơn nhiều. Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã đóng một vai trò quyết định trong chuyện này và ngài đã tạo được một uy quyền ngày càng mạnh. Sự phân tích của ngài về vấn đề tiền bạc giúp nhìn ra cốt lõi của vấn đề: việc toàn cầu hóa thị trường đã bắt buộc một xã hội trở thành đồng dạng, được tiêu chuẩn hóa, tự động hóa để thu nhỏ những khác biệt giữa các cá nhân hầu biến họ thành những người tiêu thụ cùng tiêu chuẩn; từ đó nảy sinh sự tàn phá những nền văn hóa và những đặc thù, để trở thành một xã hội chung chung tương đối; trong

đó tất cả đều được phép với điều kiện không có sự khác biệt đặc thù trong thực tế. Đó là một hình thức mới của độc tài.

H: Độc tài, đúng như vậy sao?

Đ: Đúng vậy, vì độc tài thất bại rất nhanh trong việc cưỡng chế thể xác và tuyên truyền chính trị, đã nhảy vọt bằng sự lôi cuốn tiêu thụ: dụ dỗ hơn, hữu hiệu hơn, tàn phá tinh thần và tâm hồn. Ở thế kỷ 20, chúng ta đã phải chịu những nạn độc tài ý thức hệ, chúng áp đặt thể thức bằng cách bắt buộc. Bây giờ chúng ta phải đối phó với một thứ độc tài ngược lại, bằng cách loại bỏ mọi bó buộc luân lý và cá nhân, nhắm hủy bỏ những khác biệt văn hóa và cả tôn giáo. Với những cặp đôi bị áp bức và áp bức, được chấp nhận và bị khai trừ, giờ đây được tiếp nối với cuộc đấu giữa những người hữu dụng và những người vô dụng, những người sản xuất và những người tiêu thụ, cũng chia hai bên đối nhau. Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã đề cập tới thứ xã hội rác rưởi này, thứ xã hội mà những nạn nhân được ưa thích, những con người mới bị xuống giá chính là những trẻ em và người già. Ngài đã đề cập tới sự suy thoái về nhân chủng so với sự trở lại tình trạng nô lệ trong một nền văn minh trải rộng, nơi đó người ta làm giàu bằng khai thác những nhân công bất hợp pháp, nạn mãi dâm kể cả mãi dâm trẻ em, mua bán cơ phận, và dĩ nhiên phá thai phổ biến đi kèm với “trợ tử” cho những người già vô dụng (một cái chết dụ dỗ: cho ai?). Hình thức nô lệ này cũng dẫn đầu việc hoàn cầu hóa.

H: Đây có phải là sự miêu tả và lên án một thế giới đang trong

con khủng hoảng không?

Đ: Dĩ nhiên là như vậy. Và, cũng một lần, nhờ Đức Giáo Hoàng Phanxicô mà học thuyết xã hội của Giáo Hội có vẻ thích hợp để giải thích bản chất sâu xa của cuộc khủng hoảng này. Bởi vì cuộc khủng hoảng hiện nay không liên quan tới xã hội Pháp, cũng không liên quan tới nền kinh tế hoàn cầu, nhưng tự căn bản liên quan tới việc định nghĩa con người. Làm sao có thể giải thích sự ghét bỏ của mọi người đối với mọi người, sự điên cuồng phải tìm ra thủ phạm, nếu không phải là một hình thức ghét bỏ chính mình, là sự bức xúc mà từ thời Nietzsche được gọi là thuyết Chối Bỏ (nihilisme). Người ta không tha thứ cho mình vì đã không hoàn thành ước muốn quyền lực. Người ta tìm một kẻ khác để kết án tội đã ngăn chặn mình trở nên chính mình. Người ta chìm đắm trong bức xúc, một hiện tượng và cũng là căn bệnh của chủ nghĩa chối bỏ. Trong khi đó, Đức Giáo Hoàng nhắc lại, Chúa Kitô đã đem lại cho con người điều mà con người không thể tự cho mình, đó là sự tha thứ. Đối với chúng ta, sự tha thứ (và có thể cả việc cho) không thể thực hiện. Tại sao? Bởi vì chỉ những ai đã cho mới có thể cho nữa và mới có thể tha thứ; trong

khi đó, theo định nghĩa, chỉ một mình Thiên Chúa là đáng đầu tiên và tuyệt đối ban phát. Nhưng trong Ngài và bởi Ngài, bằng sự hiệp thông, chúng ta cũng có thể ban phát, tái ban phát, tha thứ. Điều này có thể thực hiện nếu chúng ta hiểu rằng chính chúng ta, trước khi làm như tha thứ cho người khác (coi như mình vô tội), chúng ta phải chấp nhận xin cho mình được tha thứ (như chúng ta là những thủ phạm đã giết anh em đồng loại). Nếu chúng ta không làm như vậy, chúng ta chỉ lên án người khác để gỡ tội cho mình một cách vô ích, và chúng ta không thể thoát ra khỏi nỗi bức xúc. Tín lý Kitô giáo xác quyết có một cách sống khác: “*Ai tha thứ sẽ luôn luôn hạnh phúc*”, Đức Giáo Hoàng Phanxicô nói.

H: *Việc từ chức chưa từng có của Đức Giáo Hoàng Bênêdictô 16 có gây ra những khó khăn đặc biệt gì cho người kế vị?*

Đ: Việc từ chức này là một cử chỉ đáng khâm phục mà Đức Tân Giáo Hoàng đã mau mắn giải thích với tất cả sự trong sáng cần thiết: Vị đứng đầu Giáo Hội chính là Chúa Kitô, không phải giáo hoàng. Điều này không ngăn cản Đức Giáo Hoàng Phanxicô trong nhiệm vụ điều chỉnh guồng máy điều hành Giáo Hội, lúc nào cũng

cần cải tổ. Nhưng phải hiểu rằng Giáo Hội không lấy Giáo Hội làm mục đích mà là rao giảng vương quốc của Thiên Chúa ở ngay giữa chúng ta, vấn đề là đưa con người ra khỏi sự ghét bỏ bản thân, đó là một dự phóng tham vọng hơn và đồng thời cũng thích thú hơn về đức tin. Tôi không nghi ngờ gì về khả năng làm cho Giáo Hội tiến tới, không cần một quyền lực nào ngoài quyền lực của gương sáng. Vì như Đức Giáo Hoàng đã nói: “*Một giám mục, giống như bất cứ người lãnh đạo nào, khi phải tranh cãi về quyền lực, là đã không còn quyền lực nữa*”.

H: *Trong môi trường hậu hiện đại như ông đã trình bày, có sự đe dọa nào về sự tồn tại của Kitô giáo trong tương lai?*

Đ: Thiên Chúa giáo sẽ vượt khỏi những khó khăn, vì nguồn lực của nó là Thần linh của Chúa Kitô, không thể bị đè nén. Sự thành công không đo bằng con số người theo: người Kitô hữu có là thiểu số thì tự thân cũng không phải là một tai họa. Rõ ràng đó cũng là trường hợp của Chúa Giêsu. Chính lập trường bành trướng mới kéo theo những nguy hiểm.■

Hoàng Giang dịch

Lưu Ý:

Xin quý độc giả coi ngày đáo hạn lệ phí trên góc phải label của bao thư gửi báo. Nếu đã đáo hạn, xin gửi check đề Diễn Đàn Giáo Dân kèm theo tên họ và số ký danh ID của độc giả, in trên góc trái của label để khỏi lầm lẫn; hoặc cắt miếng label kèm vào thư. Đa tạ.

Đức Cha Giuse HOÀNG VĂN TIỆM

Giám Mục Bùi Chu

đã được Thiên Chúa gọi về lúc 4 giờ sáng Thứ Bảy ngày 17 tháng 8 năm 2013 tại Toà Giám Mục Bùi Chu, sau khi hoàn tất hành trình 75 năm đức tin trên dương thế.

TIỂU SỬ ĐỨC CỐ GIÁM MỤC GIUSE HOÀNG VĂN TIỆM

Đức Cha Giuse HOÀNG VĂN TIỆM, sinh ngày 12 tháng 9 năm 1938 tại Hải Sơn, Hải Hậu, Nam Định. Thuở nhỏ, ngài theo học tại Tiểu Chủng Viện Bùi Chu và gia nhập Dòng Salésien Don Bosco (SDB), vào nhà tập từ năm 1960 đến 1962, và sau đó lần lượt học thần học tại Học Viện Salésien ở Cremisan Italia, Bethlehem Israel, từ năm 1969 đến 1973. Ngày 19 tháng 4 năm 1973, ngài được thụ phong Linh mục.

Sau khi về nước, ngài dạy môn Thần học luân lý tại Học Viện Dòng Don Bosco Đà Lạt từ năm 1973 đến 1975, rồi làm Chánh xứ Thanh Bình, Giáo Phận Đà Lạt (thuộc vùng Đức Trọng), trong 20 năm. Năm 1995, ngài trở lại làm giáo sư Thần học luân lý tại Đại Chủng Viện Hà Nội.

Ngày 4 tháng 7 năm 2001, ngài được Đức Chân phước Gioan Phaolô II bổ nhiệm làm Giám Mục Giáo Phận Bùi Chu.

Đến ngày 8 tháng 8 năm 2001, ngài chính thức được tấn phong Giám Mục Chánh Tòa Giáo Phận Bùi Chu, Việt Nam. Khẩu hiệu Giám Mục của ngài là: **“Người Bảo Sao Thì Cứ Làm Vậy”** (Ga 2, 5).

Giáo Phận Bùi Chu có Toà Giám Mục đặt tại xã Xuân Ngọc, huyện Xuân Trường, tỉnh Nam Định. Hiện nay Đức Cha Tôma Vũ Đình Hiệu đang làm Giám Mục Phó Giáo Phận Bùi Chu với quyền kế vị.

Giáo phận Bùi Chu hiện nay nằm gọn trong tỉnh Nam Định, bao gồm sáu huyện (Xuân Trường, Giao Thủy, Hải Hậu, Nghĩa Hưng, Trực Ninh, Nam Trực) và khu vực xứ Khoái Đồng cùng khu vực phía nam sông Đào (các xã Nam Phong, Nam Vân và phường Cửa Nam) của thành phố Nam Định.

Giáo phận được bao bọc bởi ba con sông lớn, tiếp giáp với ba giáo phận khác. Phía Đông Bắc giáp với Giáo Phận Thái Bình bởi sông Hồng, phía Tây Bắc là sông Đào (nối sông Hồng với sông Đáy) giáp với Giáo Phận Hà Nội, và phía Tây Nam qua sông Đáy là Giáo Phận Phát Diệm; phía Đông Nam là vịnh Bắc Bộ (biển Đông)

Diện tích: 1 ngàn 350 cây số vuông (1,350 km²), là giáo phận có diện tích nhỏ nhất ở Việt Nam. Dân cư: theo tài liệu năm 2004, tổng số dân địa phương của 6 huyện và một phần thành phố Nam Định trong địa giới giáo phận Bùi Chu là 1 triệu 336 ngàn 400 người (1,336,400 người). Số giáo dân Công giáo là 380 ngàn 130 người, chiếm tỷ lệ trên 28%. Dân chúng Bùi Chu có khoảng 84% làm nông nghiệp, 5% làm muối và đi biển, 11% làm nghề thương mại, cơ khí kỹ nghệ, tiểu thủ công nghiệp.

Hai con sông Hồng và sông Đáy tựa như hai cánh tay khô bao bọc lấy Giáo Phận Bùi Chu, cung cấp nước và phù sa cho những cánh đồng, tạo nên khu vực rất trù phú, dân cư đông đúc. Ngoài ra, sông Ninh Cơ, một nhánh của sông Hồng, nằm giữa giáo phận, tuy không lớn bằng hai sông trên nhưng có vai trò rất quan trọng. Ngoài việc đưa nước và phù sa đến tất cả các huyện, nó còn là trục giao thông rất thuận tiện nữa. Những con sông trên đều in đậm dấu vết những cuộc hành trình rao giảng Tin Mừng của các nhà truyền giáo.■

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN CHÂN THÀNH CHIA SẺ SỰ MÁT MÁT VỚI ANH CHỊ EM GIÁO PHẬN BÙI CHU. XIN THIÊN CHÚA SỚM ĐƯA LINH HỒN CHỦ CHĂN GIUSE VỀ NƯỚC CHÚA VÀ CHO CHÚNG TA ĐƯỢC ĐOÀN TỤ VỚI NGÀI MAI SAU.

Đức Giám Mục Tôma NGUYỄN VĂN TÂN về Nhà Cha

Đức Cha Tôma Nguyễn Văn Tân (Giám mục Chánh tòa Giáo phận Vĩnh Long) đã qua đời đột ngột vào lúc 21h00 tối ngày 17/08/2013, do bị đột quỵ, hưởng thọ 73 tuổi.

- Ngài sinh ngày 27/12/1940 tại Đại Phước, Càng Long tỉnh Trà Vinh thuộc họ đạo Bãi Xan, Giáo phận Vĩnh Long.

- Ngài thụ phong Linh mục ngày 21/12/1969 tại Nhà thờ Chánh tòa Vĩnh Long ở tuổi 29.

- Ngày 10/05/2000, Tòa Thánh Vatican loan báo quyết định của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II bổ nhiệm ngài làm Giám mục phó Giáo phận Vĩnh Long. Ngài được Đức Cha Giacôbê Nguyễn Văn Mậu tấn phong Giám mục tại Vĩnh Long ngày 15/08/2000 cùng 2 vị phụ phong là Đức Cha Phêrô Nguyễn Soạn và Đức Cha Raphael Nguyễn Văn Diệp.

Ngài chọn khẩu hiệu Giám mục “Ambulate in Dilectione” (Hành trình trong Đức Ái).

Ngày 03/07/2001 ngài kế vị theo Giáo Luật và trở thành Giám mục Chánh tòa Giáo phận Vĩnh Long.

- Khi nhà cầm quyền CS chiếm nhà dòng Nữ Tu Thánh Phaolô Vĩnh Long, Đức Cha đã phổ biến thư đề ngày 18-12-2008 trong đó có đoạn đáng ghi nhớ:

“Có thể tiếng nói của tôi hôm nay cũng sẽ là “tiếng kêu trong sa mạc” (Mat 3,3). Xem ra tiếng nói quyền lực đã lấn át tiếng nói của công lý, của lương tâm, nhất là trong thời đại mà người ta coi trọng vật chất hơn đạo đức, hơn nhân nghĩa. Nhưng tôi cần phải nói lên, để các thế hệ mai sau được biết và không cười nhạo chúng tôi là hạng người có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe, có miệng mà không nói”.

- Linh cữu Đức Cha Tôma được quản tại Nhà thờ Chính Tòa Vĩnh Long,

- Nghi thức tẩn liệm vào lúc 16 giờ, ngày Chúa Nhật 18.08.2013

- Thánh lễ An táng sẽ được cử hành vào lúc 09g30 sáng Thứ Năm 22.08.2013, Ngài sẽ an nghỉ nơi phần mộ tại khuôn viên nhà thờ Chính Tòa Vĩnh Long.

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN XIN CHÂN THÀNH CHIA SẺ NỖI BUỒN CHIA LY VỚI ANH CHỊ EM GIÁO PHẬN VĨNH LONG, VÀ CŨNG CHIA SẺ NIỀM HY VỌNG SẼ ĐƯỢC ĐOÀN TỤ CÙNG VỊ CHỦ CHĂN KÍNH YÊU TRÊN NƯỚC HẰNG SỐNG. NGUYỆN XIN THIÊN CHÚA LÀ CHA NHÂN TỬ SỚM ĐƯA LINH HỒN CHỦ CHĂN TÔMA VỀ NHÀ CHA TRÊN TRỜI

Ăn Nói Sao Với Thế Hệ Mai Sau ?

LTS: Để tưởng nhớ Đức Cha Tôma Nguyễn Văn Tân, chúng tôi đăng lại thư của Cha Pascal Nguyễn Ngọc Tinh gửi Đức Cha nhân vụ nhà cầm quyền quyết tâm chiến nhà dòng Nữ Tu Thánh Phaolô tại Vĩnh Long năm 2008. Qua thư của Cha Tinh, chúng ta biết thêm thái độ kiên cường của vị Chủ Chăn giáo phận Vĩnh Long mới được Chúa gọi về. Cũng cần ghi nhận thêm là trong thời gian đó, Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình của Hội Đồng Giám Mục VN chưa được thành lập.

Kính gửi : Đức Cha Tô-ma Nguyễn Văn Tân
Giám mục Giáo phận Vĩnh Long

Kính thưa Đức Cha,

Bé cái làm

Lá thư Đức Cha gửi các linh mục, tu sĩ và giáo dân giáo phận Vĩnh Long đề ngày 18-12-2008 được đưa lên mạng Vietcatholic kèm theo hình ảnh của Đức Cha suốt hai ba ngày liền. Con không đọc ngay, vì cứ nghĩ chung quy thì Đức Cha cũng chỉ ghi lại vài sự việc với mấy lời an ủi các Nữ Tu Dòng Thánh Phao-lô. Nhưng đến khi đọc hết lá thư của Đức Cha, con biết con đã làm.

Nỗi đau không tình cờ

Trước hết, lá thư của Đức Cha cho thấy Đức Cha cảm thông sâu sắc với các Nữ Tu không chỉ mất nhà mất cửa, mà còn mất cả danh dự nữa vì bị kết tội là đã góp phần *đào tạo lớp trẻ bất hạnh trở thành lực lượng chống đối cách mạng giải phóng dân tộc* (sic). Chuyện này thì chẳng có gì lạ. Con còn nhớ được nghe các Cha Dòng Châu Sơn kể chuyện trước 1975, ban đêm, thỉnh thoảng các anh du kích vào đan viện xin thuốc, xin gạo : không cho vì lòng bác ái thì cũng phải cho để được yên thân. Nhưng đừng tưởng cách mạng đến, các cha sẽ được đền ơn đáp nghĩa. Sau 1975, khi nhà dòng thấy cứ bị canh chừng, bị hạch hỏi, bị làm khó để đủ điều và đặt câu hỏi tại sao, thì được nghe trả lời : “Ngày xưa các anh giúp chúng tôi được, thì hôm nay các anh cũng giúp Fulrô được.” Ôn nghĩa như vậy đó !

Niềm vui bất ngờ

Nhưng khi đọc tiếp lá thư của Đức Cha, con đã được

một niềm vui bất ngờ. Đức Cha viết : *Có thể tiếng nói của tôi hôm nay cũng sẽ là “tiếng kêu trong sa mạc” (Mát-thêu 3,3). Xem ra tiếng nói quyền lực đã lấn át tiếng nói của công lý, của lương tâm, nhất là trong thời đại mà người ta coi trọng vật chất hơn đạo đức, hơn nhân nghĩa. Nhưng tôi cần phải nói lên, để các thế hệ mai sau được biết và không cười nhạo chúng tôi là hạng người có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe, có miệng mà không nói.* Những lời lẽ của Đức Cha cho thấy Đức Cha không thể ngậm miệng làm thinh trước bao nhiêu bất công, gian dối. Đức Cha cũng không còn ngần thứ quyền lực chỉ bô bô “Vì dân, cho dân”, nhưng cuối cùng chỉ là những lời nói ở đâu môi chót lưỡi. Đức Cha mạnh mẽ lên tiếng, có thể Đức Cha sẽ gặp khó khăn : không được đi nước ngoài (đồng nghĩa với không có tiền viện trợ), không được cấp phép xây dựng, không được tổ chức những cuộc lễ linh đình... Nhưng nếu đó là cái giá phải trả để ta được hoàn toàn tự do phụng sự Chúa và phục vụ Hội Thánh, để ta được thật sự đồng hành với dân tộc, thì con nghĩ cái giá đó đáng cho chúng ta chấp nhận. Với lại suy cho cùng : có những cuộc rước xách linh đình, rầm rộ, có những cơ sở tổ chẳng chưa hẳn đã đáng cho ta mừng vui, nếu thay vì đào tạo được những mục tử theo tinh thần Chúa Ki-tô, ta chỉ sản xuất ra được những quan chức thạo việc hành chính.

Sợ cái đáng sợ

Nhưng cái đáng sợ là trả lời sao đây cho các thế hệ mai sau khi họ nhìn lại lịch sử để thấy lãnh đạo của mình, như lời Đức Cha nói : *có mắt mà không thấy, có tai mà không nghe, có miệng mà không nói.* Đâu phải tình cờ mà trong mỗi năm phụng vụ, trong Giờ Kinh Sách, rờn rã suốt 2 tuần lễ (tuần XXIV

và XXV Thường Niên), Hội Thánh mời chúng ta suy gẫm những đoạn sách Ê-dê-ki-en trong đó có một đoạn cảnh cáo các mục tử (tuần XXV, Thứ Hai, Bài đọc 1, Ed 34,1-6.11-16.23-31). Có vẻ như phụng vụ dùng cơ hội này để bắt ta đọc suốt 2 tuần lễ những đoạn trích **thư thánh Âu-tinh về các mục tử**. Con xin phép trích ra mấy câu mà con nghĩ là đáng đặc biệt lưu ý :

– *Anh em thấy không, im lặng nguy hiểm biết chừng nào !... Bởi thế nhiệm vụ của chúng tôi là không được im lặng* (Tuần XXV, Thứ Tư, cuốn 2, trang 573-574).

– *Xét theo bản thân họ (mục tử) thì họ cũng chỉ là con người thôi. Nhưng khi trọng kính họ hơn người khác, thì chẳng qua cũng như bạn che phủ cái yếu đuối của họ* (Tuần XXIV, Thứ Tư, cuốn 2, trang 545).

– *Vậy tất cả các mục tử hãy ở trong Vị Mục Tử duy nhất, hãy nói lên một tiếng nói duy nhất của Vị Mục Tử đó, để đàn chiên nghe và đi theo Vị Mục Tử của mình. Ước gì nơi Vị Mục Tử duy nhất này, mọi người chỉ nói một tiếng nói, chứ không nói những tiếng khác nhau* (Tuần XXV, Thứ Sáu, cuốn 2, trang 581-582).

Con không còn nhớ ở một chỗ nào đó, khi nói đến mục tử làm thinh không lên tiếng lúc cần phải lên tiếng, thánh Âu-tinh đã gọi các mục tử là những con chó câm.

Cỗ máy chưa vận hành

Khi Đức Cha tự ví mình như tiếng kêu trong sa mạc, con cảm nhận được nỗi cô đơn của Đức Cha. Có điều con nhớ cách đây một hai năm gì đó, Ủy Ban Truyền Thông của HĐGM ra mắt khá rầm rộ. Nhưng xem ra đây chỉ là một cỗ máy có thể rất tốt, nhưng coi như chưa vận hành. Giá mà tiếng nói của Đức Cha được Ủy Ban này tiếp sức, để đến được với cộng đồng dân Chúa không những trong nước nhưng còn ở nước ngoài, chắc hẳn Đức Cha sẽ được một sự hỗ trợ rất lớn.

Chia để trị

Ngày xưa người ta hay nói đến sách lược “chia để trị” của thực dân Pháp. Xem ra sách lược đó đang được Nhà Nước Cộng Sản Việt Nam sử dụng

cách tuyệt vời. Về phía các Dòng Tu, thì chẳng hạn Dòng Phan-xi-cô ở Thủ Đức, Dòng Đa-minh ở đường Nguyễn Thông, và mới đây nhất là Dòng Tên ở đường Lý Chính Thắng : các cơ sở nhà dòng đã được trả lại toàn bộ hay một phần. Và “bánh ít đi, bánh quy lại”, các Dòng đó có lẽ cảm thấy mang ơn Nhà Nước rồi, nên cũng phải ứng xử với đối tác sao cho coi được, có thể cũng vì vậy mà không muốn dấy mình vào việc của người khác. Và thế là đất đai tài sản các dòng cứ từ từ bị gặm nhấm : Hết Thiên An ở Huế, đến Saint Paul Sài Gòn, rồi Saint Paul Vĩnh Long, và hôm nay đến các chị Nữ Tử Bác Ái Sài Gòn. Đất đai các giáo phận cũng chung một cảnh ngộ như thế.

Tiếng nói chung : Ủy Ban Công Lý và Hoà Bình

Câu hỏi đặt ra là tại sao đến giờ này, Giáo Hội Việt Nam không có được một tiếng nói chung. Ta đang hướng đến việc phong chân phước cho đức cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận, Chủ tịch Ủy Ban Công Lý & Hoà Bình của Toà Thánh. Tất cả các HĐGM trên thế giới và hình như tất cả các Dòng lớn đều có Ủy Ban này, chỉ trừ Việt Nam. Cách đây mười mười lăm năm, không ai dám nghĩ đến chuyện này. Nhưng thời thế đã thay đổi. Nếu hôm nay Giáo Hội Việt Nam không đặt vấn đề thì đâu có lý do để đổ lỗi cho Nhà Nước. Còn nếu đặt vấn đề mà Nhà Nước từ chối không cho lập Ủy Ban Công Lý & Hoà Bình, thì thế giới sẽ thấy, mọi người sẽ thấy. Và khi đó, câu hỏi đặt ra, không riêng gì cho người Công Giáo, nhưng là cho hết mọi người Việt Nam : **Một chính quyền sợ công lý, không muốn có công lý, không muốn thực thi công lý, liệu chính quyền đó có còn đáng tồn tại nữa không.**

Kính thưa Đức Cha,

Con vốn quê Nghệ An, không phải là người khéo ăn khéo nói, có thể đã có điều làm Đức Cha phiền lòng, xin Đức Cha tha lỗi. Mong khi thư này đến với Đức Cha nơi sa mạc, Đức Cha bớt cảm thấy cô đơn, và trong cuộc đấu tranh đòi công lý, con mong được làm một đồng minh của Đức Cha, một đồng minh trung thành.

Kính thư,

Sài-gòn, ngày 22 tháng 12 năm 2008

Pascal Nguyễn Ngọc Tĩnh, ofm
pascaltinh@gmail.com

Câu Chuyện Từ Nước Đức

■ *Phạm Hồng-Lam*

Giáo Chủ Phan-sinh: Ít nói làm nhiều?

Trước đây, khi Hồng i Ratzinger được bầu vào sứ vụ Giáo chủ, vì ngài là một “đồng hương” nên tôi quan tâm theo dõi và tìm hiểu nhiều, đặc biệt về tư tưởng của ngài.

Từ ngày tân Giáo chủ Phan-sinh, một kẻ lạ đến từ “địa đầu thế giới”, lên kế vị, tôi không còn để tâm tìm hiểu như trước. Phần vì cách biệt ngôn ngữ và không nắm vững tình hình và con người từ châu Mỹ la-tinh. Phần cũng vì đang phải tiếp tục dành thời gian cho mấy cuốn sách của Giáo chủ Biển-đức XVI.

Nên chỉ có một vài nhận định tổng quát và phiếm diện như sau.

Sau khi mật viện bầu Hồng i Phan-sinh, các hồng i người Đức ai nấy đều hân hoan cho biết: Đó là nhân vật lí tưởng mà họ từng chờ đợi! Dư luận chung của Giáo hội Đức cũng vui mừng trước những hành vi phi quy ước của vị tân Giáo chủ. Báo chí ca ngợi, mới đây các nhóm đồng tính hoan hô. Để xem, được bao lâu. Nhưng nói chung, không như trước đây đối với Giáo chủ Biển-đức, các trang mạng tôn giáo ở Đức vắng hẳn các bài viết

liên quan tới vị tân Giám mục Rôma. Phải chăng vì Giáo chủ mới “ít nói”, nên chẳng có gì cho các nhà thần học tranh luận?

Còn đối với hàng giáo phẩm bên Pháp? Nghe một vài người bên đó cho hay, họ không mặn mà gì lắm, nếu không nói là coi thường, vị tân Giáo chủ, vì cho rằng, ngài không có tư tưởng! Trước đây, khi Giáo chủ Biển-đức lên, họ lo ngại trước một nhân vật vốn là người Đức và bị coi là bảo thủ tận căn! Nhưng rồi thái độ và tư tưởng của ngài đã dần thu phục giới học thức đạo đời dân Gô-loa. Còn Giáo chủ Phan-sinh thì đôi khi bị họ khoác cho tấm áo mỉa dân! Đó là phản ứng ban đầu. Để xem cuộc tình hồ hững của dân này với Giáo chủ Phan-sinh sẽ đi về hướng nào. Và lại, dân Âu châu, dù là Pháp hay Đức, có bao giờ mà không coi thường hoặc chống lại Vatican đâu.

Quyết đoán của giáo phẩm Pháp có lẽ không sai. Giáo chủ Phan-sinh thật ra không cần tư tưởng, ít ra không cần nhiều lời. Còn ai hơn Giáo hội công giáo về mặt tư tưởng? Công bằng, Bác ái, Tự do, Dân chủ, Tình yêu, Bảo vệ môi sinh, Phục vụ kẻ nghèo... những tư tưởng cao

đẹp này chất đầy trong các thư viện mênh mông, trong bao nhiêu là tông thư hàn lâm. Giáo hội của chúng ta vô địch về mặt tư tưởng. Nhưng vẫn thiếu một điều rất quan trọng, đó là làm sao cho tư tưởng đó trở thành hiện thực. Giáo chủ Phan-sinh không cần nói nữa, mà cần hành động. Ngài chủ trương thực tế, làm nhiều ít nói – và nói đơn giản.

Giáo chủ Biển-đức xuất thân từ Âu châu, nơi đã và đang diễn ra cuộc chiến giữa Đức tin và Khoa học, giữa Tục hoá và các hậu quả của nó trên niềm tin. Cho dù từ mấy chục năm nay đang nóng lòng trong việc tìm ra các phương thức sống đạo cụ thể để tái tạo sức sống cho các cộng đoàn tín hữu, người Âu châu vẫn luôn chú trọng tới mặt trận tư tưởng. Giáo chủ Biển-đức giải quyết chuyện của Âu châu: chuyện khủng hoảng Đức tin, mà ngài coi rất cuộc cũng là nguyên nhân của mọi vấn đề. Giáo chủ Biển-đức giải quyết vấn đề theo kiểu Âu Mỹ và theo lối của một nhà nghiên cứu thần học.

Giáo chủ Phan-sinh đến, như ngài nói, từ miền địa đầu xa xôi của thế giới, nơi con người hàng ngày vật lộn với nghèo đói, với bạo lực, thiếu công lí và tự do, cần chia cơm sẻ áo hơn là lí luận cao xa. Nơi hàng triệu tín hữu đã và đang tiếp tục theo

n nhau bỏ Công giáo để theo các phái Tin lành, với hi vọng vào những hứa hẹn giúp đỡ cụ thể từ những lời giảng đơn giản của các mục sư trên truyền hình. Giáo chủ Phan-sinh giải quyết chuyện của châu Mỹ Latinh, của châu Phi và châu Á. Ngài hành động như một người mục tử lăn lộn trực tiếp với chiên.

Nhưng dù vấn đề của lục địa nào, dù làm theo cách nào, thì kì cùng, cả hai cũng chỉ muốn đi tới một mục tiêu đồng quy: làm bùng lên Ánh sáng Đức tin, đổ thêm Hi vọng nơi Giáo hội. Dù là “Entweltlichung” (chữ của Biền-đức dùng, chủ trương Giáo hội phải thái bỏ đi những gánh nặng trần tục) hay “verweltlichte Kirche” (chữ của Giáo chủ Phan-sinh, nói về một Giáo hội bị tục hoá, một Giáo hội khoác áo tao nhã của trần thế), thì nội dung cũng không khác nhau.

Như vậy, một mục tiêu: cứu Đạo. Mà hai con đường: Một đường là Lối - Tri, một đường là không Lối - Hành.

Con Đường Của Giáo Chủ Phan-sinh

Để hiểu con đường, mà cũng là chương trình hành động, của Giáo chủ Phan-sinh, không gì hay hơn tìm hiểu bài nói chuyện của ngài trước các hồng i về họp mặt viện, 3 ngày trước khi bước vào việc bầu giáo chủ. Sau khi ngài trình bày đường lối “cứu nước” của mình, Hồng i Jame Ortega giáo phận Havana, Cuba đã xin ngài tài liệu đó. Và ngài đã viết tóm tắt lại những ý chính, trao cho đồng nghiệp Ortega.

Mới đây, với sự đồng ý của Giáo chủ Phan-sinh, Hồng i Ortega đã phổ biến tài liệu này trên báo địa phận của mình. Đây là một biến cố

xưa nay chưa bao giờ có, vì tất cả những gì được phát biểu trước và trong khi họp mặt viện đều phải giữ bí mật. Xưa nay người ta chỉ hé mở hoặc đoán xa đoán gần về những nội dung này mà thôi. Nếu không có sự đồng ý của chính Giáo chủ cho phép phổ biến, thì Hồng i Ortega hẳn đã bị dứt phép thông công. Chúng tôi dịch lại theo bản dịch tiếng Đức (www.Kirche.de).

“Tôi muốn nói về việc rao giảng Tin Mừng. Đây là nền tảng hiện hữu của Giáo hội. Đó là “niềm vui ngọt ngào và ủi an của việc loan truyền Tin Mừng” (Phao-lô VI). Đây là điều chính Chúa Giê-su Ki-tô thúc đẩy chúng ta làm từ nội tâm.

1. *Truyền bá Phúc âm đòi hỏi phải có nhiệt tâm tông đồ. Nó đòi hỏi phải có tự do phát biểu mạnh bạo trong Giáo hội, từ đó việc truyền bá mới tự phát ra được. Nó mời gọi chúng ta bước ra khỏi chính mình để đi tới những biên lẻ. Không chỉ những biên lẻ địa lí mà thôi, mà tới những biên lẻ của cuộc sống con người: những biên lẻ của mâu nhiệm tội lỗi, những biên lẻ của đau khổ, của bất công, của thiếu hiểu biết, của thiếu thực hành đạo, của cách suy nghĩ, của bất cứ mọi thứ khốn khổ nào.*

2. *Nếu Giáo hội không bước ra khỏi chính mình để rao giảng Tin Mừng, thì nó cứ loay hoay như kiến bò miệng chén. Như vậy Giáo hội sẽ bệnh (cũng giống như người phụ nữ bị bệnh hoại huyết trong Tin Mừng). Những thứ xấu xa nảy sinh theo thời gian trong các định chế Giáo hội đều bắt nguồn từ cảnh kiến bò đó. Đó là một con ma của hội chứng tự mê thần học (theologischer Narzismus).*

Trong Khải Huyền, Đức Giê-

su nói, ngài đứng bên ngoài và gõ cửa. Rõ ràng, đoạn Tin Mừng đó cho hay, Ngài gõ cửa từ ngoài để xin được vào... Nhưng tôi lại nghĩ tới những lần Đức Giê-su gõ cửa từ phía trong, để ta mở cho Người đi ra. Thứ Giáo hội quy ngã tìm cách giữ Người trong mình và không để cho Người bước ra.

3. *Một Giáo hội chỉ biết loay hay với chính mình tin rằng – có thể một cách vô thức – nó có ánh sáng riêng của nó. Nó không còn là “Mâu nhiệm Ánh sáng” nữa, và rồi rước vào mình cái “tao nhã trần thế” (geistliche Mondänität) khủng khiếp (theo nhà thần học de Lubac thì đây là cái tội tệ nhất mà Giáo hội có thể gặp phải). Giáo hội này chỉ biết sống để thấp hương vái nhau.*

Nói đơn giản: Có hai hình ảnh về Giáo hội: Một Giáo hội rao truyền, Giáo hội này thoát ra khỏi chính mình, “kính cẩn nhận lấy Lời Chúa và trung thành loan đi tiếp”, và một Giáo hội khoác áo tao nhã trần thế, chỉ biết sống trong mình, từ mình và cho mình.

Vì thế cần phải dội ánh sáng vào những chỗ có thể sửa chữa hoặc thay đổi, đây là những việc làm cần thiết cho việc cứu rỗi các linh hồn”.

Các hồng i mật nghị đã bị thuyết phục bởi sự phân tích rõ ràng và những yêu sách đòi mới triệt để của Hồng i Bergoglio. Nghe nói cũng vì bài nói chuyện này mà nhiều vị đã dồn phiếu cho ngài trong cuộc bầu. Bài thuyết trình của ngài cũng được hiểu như là một tiếng pháo lệnh ra quân cho sứ vụ giáo chủ của mình, cũng giống như trước đây Giáo chủ Biền-đức với cuộc chiến chống lại “Sự độc tài của chủ nghĩa tương đối” trong bài giảng cuối cùng của

ngài trước khi bước vào họp mật nghị.

Tóm lại, Hồng i Bergoglio nêu lên ba điều cần làm và phải làm:

- Phải có **những thay đổi triệt để** nơi Giáo hội. Giáo hội được lập ra là để tiếp tục rao giảng Lời Chúa, chứ không phải là cho mục tiêu nào khác. Vì thế Giáo hội được kêu gọi bước ra khỏi mình để đi tới những thành phần biên lề của xã hội: thành phần tội lỗi, đói nghèo, bị bắt công, đau khổ... Có như thế Giáo hội mới hoàn thành được sứ mạng Chúa giao phó.

- Giáo hội phải **thoát ra khỏi cảnh chỉ biết loay hoay với chính mình**: chỉ biết lo xây cất cho “hoành tráng”, thối xa hoa, tự mãn và kênh kiệu của giáo sĩ, loay hoay với những dạy đời, trói buộc nhau... Thứ Giáo hội quy ngã này sẽ rơi vào chứng “tự mê tinh thần” hay mặc vào mình tấm áo “tao nhã tràn thế”, đó là những thứ bệnh hoang tưởng, cứ nghĩ là mình mang Chúa trong lòng, mà thật ra đã đuổi Người ra khỏi mình.

- Giáo hội phải là một **Giáo hội rao truyền**, chứ không phải thứ Giáo hội thích đóng đô bộ trần thế, chỉ biết trau chuốt cho mình, chỉ biết sống trong mình, cho mình và vì mình.

Và để giúp độc giả hiểu thêm về con người và đường lối của vị Giáo chủ mới, chúng tôi chuyển dịch bài viết sau đây của kí giả Đức Tobias Käufer viết từ Đại hội Giới trẻ Rio de Janeiro, đăng trên tuần báo Welt am Sonntag, ngày 28.07.13

Trận đấu sân nhà của Giáo Chủ Phan-sinh

Hoạt cảnh đó đã được chuẩn bị,

giải thích, diễn đi diễn lại cả tuần trước. Năm thiếu niên từ năm châu sẽ đón chào Giáo chủ vào ngày Đại hội Giới trẻ, chúng sẽ tiến lên gặp ngài và nhận từ ngài một món quà lưu niệm. Đó là một trong những màn tượng trưng phải có trong mọi cuộc thăm viếng của Giáo chủ. Nhưng giờ đây, trước mắt của hàng triệu người, cảnh tượng đó đã không diễn ra một cách xuôi chảy. Mặc dù công đoạn này đã tập dượt không biết bao nhiêu lần trước đó rồi, cô bé bỗng nhiên dừng lại khi đã bước được nửa chặng đường, toàn thân cô run lên cầm cập. Cô đứng như trời trồng giữa bụi gỗ mênh mông, sững sờ nhìn Giáo chủ Phan-sinh. Giáo chủ chờ đợi, coi bộ không biết phải xử trí ra sao. Rồi ngài bỗng đứng dậy, rời khỏi ngài, bước tới cô bé và ôm em vào lòng. Một trận vỗ tay tung hô của hàng trăm ngàn khán giả nổi lên từ bãi biển thủ phủ Rio de Janeiro, trận tung hô chẳng một đạo diễn nào có thể dự trù được trước.

Cảnh tượng đó chẳng là gì cả mà đồng thời lại nói lên tất cả về Giáo chủ Phan-sinh, về Giáo hội và sự gần gũi mới của Giáo hội đối với con người. Là vì đó là những khoảnh khắc vô cùng thân mật và đầy cường độ đã chẳng bao giờ có được nơi Giáo chủ Biển-đức XVI. Đó là những giây phút mà con người, những kẻ tin Chúa, các tín hữu Ki-tô bao nhiêu năm nay vẫn chờ mong. Giờ đây, mới thấy được người ta ước ao điều đó đến mức nào. Người ta mong có một vị cha già đôn hậu trên ngài Giáo hội, chứ không mong có một vị thầy dạy nghiêm khắc.

Đó là lần tông du ra hải ngoại đầu tiên của vị Giáo chủ mới. Dĩ nhiên đây cũng là một trận đấu ở sân nhà. Giáo chủ Phan-sinh xuất thân từ châu Mỹ La-tinh và ngài hiểu rõ thực

tế cuộc sống dân tình trên lục địa này. Mọi chuyện cũng vì thế mà khác hẳn với vị tiền nhiệm Giáo chủ Biển-đức. Khi còn là Tổng giám mục giáo phận Buenos Aires, ban đêm Hồng i Mario Bergoglio thường hay một mình đi dạo trên công trường Plaza Boliva. Những người ăn xin ngủ đêm trên công trường ngày nay vẫn hay kể lại những cuộc tranh luận ban đêm với ông cha của nhà thờ chính toà. Và ngài cũng thường một mình, chẳng cần cận vệ, đi vào các khu ổ chuột của thủ đô rộng mênh mông. Ngài muốn đưa Giáo hội của mình quay về với những nơi chốn đó. Về với những đường phố, vào trong các khu người nghèo, đi tới những thành phần bên lề xã hội. Giáo chủ Biển-đức đã đưa Giáo hội vào các giảng đường. Xa hẳn thực tế cuộc sống, đi vào một thế giới ảo suy tư về những lí thuyết tôn giáo. Những bài giảng của ngài giống như các bài lên lớp của một giảng khoá về thần hay triết học. Các nhà thần học và các giáo sư say mê tranh luận, gấu ó nhau, phê bình, biện minh về chúng. Nhưng dân chúng trong các khu nghèo ở Rio de Janeiro, Bogotá hay Mexico-City đã chẳng ai hiểu được chút gì của Giáo chủ Biển-đức. Dù họ có tất các kênh giảng thuyết trên truyền hình của các mục sư tin lành để cố gắng lắng nghe ngài.

“*Con bị mê hoặc bởi Giáo chủ Phan-sinh*”, cháu Dora, 17 tuổi người Kolumbi chết sững trên bụi ở Copacabana, đã cho biết như thế. Người châu Mỹ La-tinh dùng từ “mê hoặc” để diễn tả một hỗn hợp của tình yêu, thiện cảm và lòng kính trọng. Đó là một đặc điểm mà ta không thể đạt được chỉ bằng lời nói mà thôi.

Mà cũng nhờ không phải thông qua chữ nghĩa mới đến được Giáo

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

chủ Phan-sinh, nên người ta bỗng chốc quay trở lại đón nghe Giáo chủ của mình. Họ nuốt các bài giảng, các lời cảnh báo, các lời kêu gọi của ngài. Thắc mắc từng chữ rồi suy nghĩ. Chẳng hạn như chữ “Rối loạn”. Vì đó là một trong những điều mà Giáo chủ Phan-sinh muốn. Ngài phát biểu trong một buổi tổ chức vào ngày thứ năm trước đó: *“Đâu là điều tôi muốn sẽ xảy ra sau ngày gặp gỡ giới trẻ này?”*, rồi tự nhiên tiếp ngay bằng tiếng bản xứ Tây-ban-nha của mình: *“Tôi muốn sự rối loạn! Chúng ta đoán rằng, Rio de Janeiro chắc chắn sẽ có đôi chút rối loạn. Nhưng tôi muốn có được những cuộc nổi dậy thực sự trong các giáo phận! Tôi muốn Giáo hội trở lại gần gũi với con người, tôi muốn tháo gỡ được chủ trương giáo sĩ trị, tháo gỡ được hành vi quán tính hàng ngày, sự cố thủ trong các xứ đạo, trường học, trong các cơ cấu của chúng ta. Chúng ta phải ra khỏi đó!”*

Bỗng chốc người ta nhận ra, có một ai đó đang tranh đấu cho họ, chứ không phải dạy dỗ họ. Các giáo chủ khác bước xuống trục thẳng và hoàn thành các công đoạn của nghi lễ chào đón. Còn Giáo chủ Phan-sinh thì dạo quanh trục thẳng, vẫy tay và bắt tay mọi người. Ngài muốn rằng, những ai đến chào ngài, đều có cơ hội ít ra thấy được ngài. Một dấu chỉ tuy nhỏ, nhưng rất quan trọng. Là vì nó nói lên sự quý trọng của ngài. Là vì nó cho thấy ngài coi trọng những con người hơn Ủy ban nghi lễ trọng vọng. Ngài cố gắng ít ra không bỏ sót một ai cả. Người ta cảm ơn ngài điều đó bằng những tình cảm dạt dào. Nhiều người oà khóc, run lên, hét lên, như thể Giáo chủ Phan-sinh đã tháo gỡ được cái thặng bị mắc kẹt, nó vốn làm nghẽn mọi thứ. Và chính vì thế cảm tình của tín hữu ở

vùng lục địa này đã vỡ bùng lên.

Người dân lục địa la-tinh có thói quen, tùy theo mỗi quốc gia, áp một hoặc hai má hôn nhau. Tối thiểu họ ôm nhau, thay vì đưa tay bắt với một tư thế giữ khoảng cách như ở Đức. Vì thế, Giáo chủ Phan-sinh không sợ đụng chạm. Ngài coi là chuyện thường, khi hôn bà tổng thống Bata-y Dilma Rousseff, khi ôm cháu thiếu nữ xinh như mộng vào lòng và dùng cử điệu và thái độ để tỏ cho em biết mỗi thiện cảm và thân tình của ngài đối với cháu. Đó là một lợi thế văn hoá của Giáo chủ Phan-sinh, mà vị tiền nhiệm của ngài không có được. Vì vậy không thể có được một so sánh công bằng giữa hai vị. Ngoài ra còn thêm một khác biệt chính trị khác: Vị giáo chủ người Đức đã không gặp may, vì nhiều nỗ lực lạm dụng tình dục trẻ em ghê gớm bị khám phá trong thời gian ngài đứng đầu Giáo hội. Ngài khó có thể vui mừng được, khi mỗi chuyến tông du hải ngoại là một dịp phải nói lên lời xin lỗi công khai. Ít ra Giáo chủ Biển-đức đã cất bớt đi gánh nặng cho Giáo hội và cho vị kế nhiệm của mình.

Với một thời gian vô cùng ngắn ngủi, Giáo chủ Phan-sinh đã thành công đưa Giáo hội ra khỏi vũng lầy tai tiếng đó và tái định vị nó. Thay vì tốn hàng triệu đồng để chi cho các cơ quan truyền thông giải độc, như các công ti doanh nghiệp vẫn làm, vị giám đốc công ti Giáo chủ Phan-sinh chỉ nhờ vào những cử chỉ đơn sơ, minh bạch và dễ hiểu của mình. Nhưng ngài không phải là một tay thợ sơn giỏi, đã sơn lấp được những vấn đề khó khăn. Mà trái lại.

Trên công trường, nơi Giáo chủ nói chuyện với dân vùng Favela Varginha ở Rio de Janeiro người ta

treo một bức ảnh khổng lồ của Oscar Romero, vị Tổng giám mục bị giết cách đây 30 năm. Vị mục tử của giáo phận San Salvador bị các nhóm khủng bố hữu phái ám sát khi ngài đang dâng lễ trên bàn thánh. Ở lục địa la-tinh, không ai hơn được ngài về sự dấn thân cho người nghèo. Án phong chân phước của ngài bị đình trệ từ nhiều năm nay. Nhiều phái đoàn, tổng thống và bộ trưởng nước El salvador cũng như cả vùng Trung Mỹ vẫn không ngớt lên tiếng yêu cầu phong chân phước cho ngài.

Nhưng Vatican – nói đúng hơn – đa số các vị người Âu trong Vatican cho tới giờ vẫn không đồng ý. Tổng giám mục Romero là người rất nổi tiếng ở Châu Mỹ la-tinh, nhưng Vatican lại sợ, vì coi ngài là người phân nào theo Thần học giải phóng với ảnh hưởng Mác-xít, mặc dù ngài không bao giờ bảo mình là người theo hướng đó. Từ chối của Vatican được nhiều người châu Mỹ la-tinh coi là một quyết định không công bằng, mang nặng nét thực dân.

Với Giáo chủ Phan-sinh, tiến trình phong chân phước được khởi động trở lại. Mà điều này cũng sẽ làm cho ngài thêm nổi tiếng. Đó sẽ là một dấu hiệu cho thấy trục quyền lực đã đổi chiều. Giáo hội châu Mỹ la-tinh giờ đây có tiếng nói quyết định riêng của họ. Và họ cũng đang mừng với nhau về chuyện này trong những ngày này ở Copabanama. Để xem lời hô hào nổi dậy của Giáo chủ Phan-sinh đạt tới mức nào. Trong tương lai, chắc chắn người ta còn cần tới sự thành tâm và niềm nở của ngài.■

Augsburg,
ngày lễ Mẹ Vê Trờì 15.08.2013

Viết Từ CANADA

Mặc Giao

“NGHÈO” THEO GIÁO CHỦ PHANXICÔ

Vừa đắc cử Giáo Hoàng, tân Giáo Chủ Phanxicô đã làm nhiều người ngạc nhiên. Ngài đi xe chung về nhà nghỉ. Sáng hôm sau đến nhà trọ móc túi trả tiền ăn ở, cảm ơn nhân viên. Cư xử bình thường như một người thường, không lễ nghi rắc rối, không tiền hô hậu ứng. Trong buổi thiết triều (ôi! sao mà nặng mùi vua chúa?), ngài không đi giày đỏ, không đứng trên thảm đỏ, không khoác áo choàng đỏ, và còn nhiều thứ không khác nữa...

Trước cách cư xử như vậy của ngài, nhiều vị “hoàng tử của Giáo Hội” và các “thái giám” quyền uy bỗng giật mình, nhân viên nhà nghỉ lễ (Hà Nội gọi là lễ tân) lo thất nghiệp đến nơi. Chẳng cứ các đại thần ở triều đình Roma (dịch từ chữ Curia đấy nhé) phát hoảng, nhiều trung thần và tiểu thần ở khắp nơi trên thế giới (chắc khá nhiều ở Việt Nam) thấy nhột thật sự. Quyền uy và của cải trần gian bỏ thì thương vương thì tội, biết tính sao đây? Máy ai dám chơi ngon như linh mục Hernando Fayid ở Colombia bán bég cái xe Mercedes do anh chị em ruột tặng vì không dám chơi trội hơn Đức Giáo Hoàng.

Ngoài cách sống khó nghèo, tân Giáo chủ lại thích chơi với người nghèo, người bị tù đày, bị lỡ chân trong cuộc đời. Ngày Thứ Năm Tuần Thánh, ngài đến nhà giam nơi lo việc hoàn lương những thanh niên thiếu nữ bụi đời để thăm viếng, rửa chân và hôn chân họ. Hình một cụ

già 76 tuổi quỳ gối hôn chân mấy thanh thiếu niên xì ke ma túy khiến nhiều người mỉm lòng.

Những người thuộc phe đối kháng không chịu được những cảnh này. Họ kết án Giáo Chủ my dân và làm quảng cáo. Nhóm bảo thủ Mỹ cho ngài là “hè”. Nhóm “Lính Lê dương của Chúa Kitô” (Christ Legion), đệ tử của cố Linh mục Marcial Marciel Degollado ở Mỹ Tây Cơ, đã chống đối ngài từ khi ngài còn là Tổng Giám Mục Buenos Aires. Linh mục này đã chết sau khi bị lột lon linh mục và tổ chức

“Christ Legion” bị giải tán vì cha con bê bối tình dục và tiền bạc. Đám tàn quân của nhóm vẫn tiếp tục tấn công ác liệt bất cứ giáo hoàng nào. Nhóm bảo thủ làm lễ bằng tiếng La-tinh của phe Lefebvre, trong blog messainlatino.it, rêu rao ngài chấp nhận những người đồng tính

luyện ái và sẽ gây khủng hoảng cho căn tính của Giáo Hội.

Tất cả đều là chuyện thường tình ở đời. Càng lên cao, gió giật càng mạnh. Chính mấy tay Công Giáo làm loạn này xuyên tạc ngài. Những tay to mồm của các tôn giáo khác chưa động khẩu vì chưa thấy có gì nói được. Dám gọi ngài là “hề” khi ngài nói và làm theo bản tính và thói quen do một xác tín ngài vẫn áp ủ trong lòng. Ngài hành động rất tự nhiên, không đóng kịch. Ngay khi còn là tổng giám mục, ngài đã bỏ dinh thự, không cần bồi bếp, tài xế, dành thời giờ thăm viếng và giúp đỡ dân nghèo và những người thiếu may mắn. Đám tàn quân của “linh mục Trời đánh” Degollado thì có mối thù không đội trời chung với các giáo hoàng kể từ khi Đức Gioan Phaolô Đệ Nhị ra hình phạt theo lời đề nghị của Đức Hồng Y Joseph Ratzinger, Giáo Hoàng Bênêdictô 16 sau này. Còn việc ngài có công nhận người đồng tính hay không thì hãy nghe chính lời ngài nói với các ký giả trong chuyến bay từ Rio de Janeiro trở về Roma: *“Nếu một người là người đồng tính và đang tìm kiếm Thiên Chúa và có thiện chí, thì tôi là ai mà dám phê phán người ấy?”*.

Đức Giáo Hoàng Phanxicô sống theo “logic” của ngài. Muốn cổ võ việc quan tâm tới người nghèo, giúp đỡ người nghèo thì trước tiên mình phải sống nghèo để dễ gần gũi người nghèo. Sống nghèo không có nghĩa là nhịn ăn nhịn mặc, ở nhà tranh vách đất, nhưng là loại bỏ những thứ xa hoa, phù phiếm, khoe khoang không cần

thiết, là có một tấm lòng thương yêu thực sự người nghèo khó, người sa cơ lỡ bước. Quan niệm chia sẻ đời sống với người nghèo của Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã được triết gia Pháp Jean-luc Marion trình bày ngắn gọn và rõ ràng khi trả lời phỏng vấn của hai nhà báo Pascal Ceaux và Christian Makarian của tuần báo L'Express: **“Giáo Hội có mối liên quan thiết yếu đối với người nghèo, bởi vì Thiên Chúa đến với con người trong một nhân dáng thực sự nghèo nàn. Những Kitô hữu phải cứu giúp người nghèo không phải chỉ vì người nghèo có nhu cầu, mà vì nhận ra Chúa Kitô trong những người đó. Hầu như có thể nói các Kitô hữu cần yêu mến người nghèo, vì nếu không, họ sẽ không gặp Chúa Kitô”** (xem bài phỏng vấn đăng trong số báo này). Nói tóm lại, quan niệm sống gần và với người nghèo của Đức Giáo Hoàng Phanxicô là **nhìn nhận và chia sẻ**, không phải thái độ bố thí, làm phúc để lập công.

Giáo Hội phải sống tinh thần nghèo khó vì phải đáp ứng những đòi hỏi cấp thiết: sống hợp tinh thần Chúa Kitô, sống hợp thời đại và đưa các giáo sĩ trở về nguồn.

1 - Sống hợp tinh thần Chúa Kitô: Chúa Kitô hóa thân làm người trần gian trong cảnh nghèo nơi máng đựng thức ăn cho dê cừu, trong một gia đình khiêm tốn, cha làm thợ mộc, mẹ chỉ là người nội trợ. Khi ngài dẫn một đoàn môn đệ đi rao giảng, không có nhà tài trợ, không làm “fundraising” gây quỹ, không có ngân sách, thầy trò phải ăn nhờ ở đậu trên đường đi thuyết pháp. Khi chủ tiệc cưới ở Cana mời Mẹ và Ngài đến dự, Ngài đã kéo theo một lô đệ tử đến ăn ké một bữa cho no bụng và Ngài đã

nghe lời Mẹ đáp lễ chủ nhà bằng việc biến nước thành rượu. Thầy trò lang thang đầu rừng cuối bãi, có lúc Chúa phải thốt lên: *“Con chim có tổ, con cáo có hang, nhưng Con Người không có nơi dựa đâu”*. Nói vậy không phải để tự thương mình, nhưng nêu gương của chính mình để các môn đệ khỏi than phiền.

Khi giảng về lòng nhân và thương yêu người nghèo, Chúa đã hứa phần thưởng làm con yêu của Chúa cho những ai *“Xưa Ta đói, các ngươi đã cho ăn; Ta khát các ngươi đã cho uống; Ta là khách lạ, các ngươi đã tiếp rước; Ta trần truồng, các ngươi đã cho mặc; Ta đau yếu, các ngươi đã thăm viếng; Ta ngồi tù, các ngươi đã hỏi han... Mỗi lần các ngươi làm như thế cho một trong những người nhỏ bé nhất của ta đây là các ngươi đã làm cho chính ta vậy”* (Mat 25:35-39).

Thầy đã sống nghèo và dạy giúp đỡ người nghèo, lẽ nào môn đệ sống khác và làm khác?

2 - Sống hợp thời đại: Trong thời vua chúa ngày xưa, vua là người nắm uy quyền tuyệt đối, bao quanh bởi một triều đình với đủ các chức sắc và quý tộc, quan lớn quan nhỏ. Triều đình càng lớn càng chứng tỏ uy quyền của vua. Cơ quan đầu não của Giáo Hội cũng được tổ chức như một triều đình với một giáo hoàng là vị vua tinh thần, cũng mào áo cân đai, thánh giá vàng, áo khoác lông cừu, khi đến khi đi đều có lễ nghi long trọng. Triều đình của Giáo Hội cũng có phẩm trật, y phục và lễ nghi riêng. Có lẽ thời xưa cần những điều này để giáo dân ngưỡng mộ và hãnh diện, để thế quyền không dám khinh thường thần quyền. Vua có quyền trị dân, nhưng giáo hoàng có quyền tấn

phong vua tại các nước châu Âu. Các quan địa phương cũng phải nể các giám mục, nên các giám mục được gọi là Monseigneur (Lãnh chúa của tôi) và phải có phẩm phục đẹp đẽ sang trọng cho xứng đáng.

Cách xưng hô đối với các vị có chức tước phải dùng những lời tán tụng cao nhất. Vua phải được xưng là Majesté (Đấng uy nghi), còn giáo hoàng phải được gọi là Sainteté (bậc thánh, Holliness). Ngay khi dịch sang tiếng Việt, chữ hoàng trong giáo hoàng có nghĩa là vua. Hồng y phải được xưng là Eminence (Đấng tuyệt trí) hay Excellence (Đấng tuyệt hảo), giám mục là Monseigneur (tiếng Anh: Most Reverend). Monseigneur lại còn là chức ban cho một linh mục chưa phải là giám mục, tiếng Việt dịch là Đức Ông. Ông đây là ông nội, ông ngoại hay chỉ là đàn ông như ông Ba, ông Tư? Nếu chỉ là ông thường thì làm sao bằng Cha mà chức tước thì lại hơn Cha. Khó hiểu quá. Ca dao Việt Nam có câu: " *Sinh con rồi mới sinh cha. Sinh cháu giữ nhà rồi mới sinh ông* "! Ngôn ngữ dùng lâu thành thói quen. Khó sửa đổi lắm.

Những tước hiệu, lễ nghi, y phục, dinh thự, cách sống oai phong như thế có thể cần thiết trong thời vua chúa phong kiến để tạo uy và không lép vế ai, ngày nay trở thành lỗi thời, làm cơ cho sự ganh tỵ, chế riễu, làm xa lánh dân chúng, nhất là những người nghèo. Đó là về hình thức. Về tinh thần, có yêu cách sống nghèo, có yêu người nghèo, nghĩa là gần gũi và chân thành với con người bình thường thì lời giảng dạy về Chúa mới dễ bắt rễ và thấm vào tâm hồn của con người thời đại. Người thời đại, nhất là người trẻ, muốn hướng về tương

lai, không muốn vọng về quá khứ. Người thời đại muốn tiếp xúc với những con người thành thật, cởi mở, giản dị, thông cảm, dù là bậc thầy của mình, không muốn bị áp đặt tư tưởng bởi những vua quan. Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã hiểu điều này và ngài đã thực hành từ lâu lối sống của một chủ chăn giữa thời đại mới.

3 - Giúp các giáo sĩ trở về nguồn; Giáo Hội khởi đầu bằng cách sống nghèo nhưng đầy tình thương giữa Chúa Giêsu và các tông đồ. Sau khi Chúa về trời, Giáo Hội sơ khai cũng sống nghèo bằng thể thức "góp gạo thổi cơm chung" của các cộng đoàn giáo dân. Khi Giáo Hội được vua chúa thế quyền ban phát đất đai, quyền lực, được giáo dân càng ngày càng đông đóng góp, Giáo Hội trở nên giàu có, các chủ chăn bắt đầu sống sa hoa ngang ngửa với vua quan thế quyền. Chủ chăn thành một thứ vua quan về tinh thần, đôi khi cả việc trần thế (Thập Tự Quân, Tóa Án Dị Giáo...). Đến nay, sau bao nhiêu cải tiến từ bao nhiêu công đồng, nhất là Công Đồng Vatican II, Giáo Hội vẫn còn phải đối phó với nạn giáo sĩ ưa hưởng thụ, thích sống giàu sang, thích khoe khoang, thích tỏ uy quyền. Trong buổi nói chuyện với 6,000 chủng sinh và tập tu nam nữ này 6-7-2013 tại Roma, Đức Giáo Hoàng đã nói: "*Cha đau buồn khi thấy có những linh mục, tu sĩ, đi những chiếc xe hơi hạng sang nhất, hoặc dùng các máy Iphone, Ipad kiểu mới nhất.*"

Đó không phải là lời kết án vô bằng. Đức Giáo Hoàng vừa cách chức "Đức Ông" Nunzio Scarano đứng đầu cơ quan Quản Trị Di Sản Tòa Thánh. Không lâu sau, đương sự bị bắt vì tội chuyển lậu 30 triệu

Dollars vào Ý và vì tội rửa tiền qua các trương mục của đương sự tại Ngân Hàng Vatican. Lương của Scarano chỉ có 2,000 Dollars một tháng nhưng đương sự có nguyên một bộ sưu tập những danh họa của Giorgio de Chirico và Marc Chagall (Vũ Văn An, Vietcatholic 13/8/13). Còn tại Việt Nam, chính mắt kẻ viết bài này đã coi một video cảnh Giám Mục Thanh Hóa mừng sinh nhật. Tiệc mừng được tổ chức vào buổi tối ngay sau ngày tĩnh tâm của các linh mục, trong đó Giám Mục Mỹ Tho (người được mời đến giảng) cầm một chai champagne lớn tưới vào các ly thủy tinh được sắp thành hình kim tự tháp với ánh đèn xanh đỏ nhấp nháy. Kiểu rót champagne cho tràn từ ly trên xuống ly dưới như thế này chỉ có những đại gia khoe của mới dám chơi. Cũng chính Giám Mục Thanh Hóa đã cho thành lập một đoàn trống gồm 500 tay trống (một tiểu đoàn) và một đoàn dâng hoa có 700 thanh niên thiếu nữ. Chúa và Đức Mẹ có cần thế không, có hài lòng không? Làm vậy để vinh danh ai trước?.

Dĩ nhiên đó chỉ là những trường hợp cá biệt, không thể có đa số. Nhưng một linh mục Dòng Chúa Cứu Thế đã viết cách đây vài năm là cha nhận thấy có rất nhiều linh mục nuôi mộng xây được một nhà thờ mới, in được một cuốn sách, ra được một băng nhạc. Thế là mãn nguyện trước khi về hưu. Làm được như vậy cũng tốt thôi. Nhưng bao nhiêu phần cho Chúa, bao nhiêu phần cho mình? Người ta thấy các thánh đường, các cơ sở "hoành tráng" của Giáo Hội Việt Nam được xây cất khắp nơi, nhờ tiền của giáo dân trong nước và hải ngoại đóng góp. Thậm chí Tổng Giáo Phận "Hồ Chí Minh"

CHIẾN LƯỢC ĐU DÂY GIỮA TRUNG QUỐC VÀ HOA KỲ CỦA CỘNG SẢN VN

(?!) hết nhu cầu xây cất cũng phải xây cho bằng được Trung Tâm Hội Nghị và Yến Tiệc trên phần đất của nhà thờ Ngã Sáu. Trong khi đó tại những giáo phận xa xôi ở vùng quê và miền rừng núi, giáo dân vẫn chỉ có nhà thờ mái lá vách ván. Tại sao không chia sẻ cho nhau, cho những anh chị em đồng đạo nghèo? Xây dựng một thánh đường khang trang để thờ phượng Chúa là điều đáng làm. Nhưng đập một nhà thờ còn tốt để xây một nhà thờ mới cho oai và tranh đua với những người khác chỉ làm khổ giáo dân và chắc chắn làm Chúa không vui. Làm như thế là kéo gấn hay đẩy xa những người chưa có đức tin hoặc đức tin còn yếu?

Sống nghèo với tinh thần nghèo khó là điều cần thiết để đưa các chướng ngại về nguồn, nguồn tâm linh, coi thường những bận bịu thế trần, như Thầy Chí Thánh chỉ có một cái khổ khi đang tay bị đóng đinh trên thập giá, để cứu chuộc cả nhân loại.

Chính vì yêu người nghèo, yêu cách sống nghèo mà Đức Giáo Hoàng Phanxicô mới nhậm chức được mấy tháng đã nhanh chóng được thế giới hâm mộ và thán phục. Giáo sư Andrew Chestnut thuộc Đại Học Virginia Commonwealth viết: *“Ngài là một vĩ nhân mới trong toàn cảnh vừa chính trị vừa tôn*

giáo của châu Mỹ La-tinh” (He’s the new giant of both the Latin American political and religious landscapes) (Maclean’s, Canada, tháng 8/2013).

Trong tháng 6 và tháng 7 năm 2013, Chủ Tịch nước Trương Tấn Sang tất bật đi thăm Trung Quốc và Hoa Kỳ,

và Trung Quốc không còn vấn đề gì nữa, kể cả vấn đề Biển Đông. Ông Sang không xác nhận chủ quyền, không phản đối vi phạm, không đề nghị giải pháp nào. Điều này chứng tỏ chuyến đi Tàu của ông đã được sửa soạn sẵn. Được dấu kỹ đến độ cả Quốc Hội cũng không biết trước và cũng không biết sau, vì Hành

chưa kể đi Indonesia. Tại sao phải vất vả, hấp tấp như vậy?

Ông Sang đi Trung Quốc được tiếp đón long trọng, đủ lễ nghi quân cách, cờ xí và quốc yển linh đình. Kết quả chuyến đi là ông đã ký với Chủ Tịch Tập Cẩm Bình 10 văn kiện nhất trí hợp tác về mọi lãnh vực giữa hai quốc gia. Cứ theo ngôn từ của các văn kiện này thì giữa Việt Nam

pháp không chuyển sang Lập pháp những hiệp ước đã ký kết để được cứu xét và phê chuẩn.

Sau khi đi Tàu, ông Sang đi Mỹ gặp Tổng Thống Obama ngày 25/7 tại Bạch Ốc. Ông đã nói gì? Xin gì? Và được gì? Chắc chắn ông đã phải phân bua về sự nhất trí qua tải giữa Cộng Sản VN và Trung

Quốc để giảm bớt sự nghi ngờ của Hoa Kỳ. Ông đã công khai xin gia tăng liên hệ thương mại với Mỹ. Việc xuất cảng hàng rẻ sang Hoa Kỳ đã đem lại cho Việt Nam 15 tỷ Dollars thặng dư năm 2012. Ông Sang và các đồng chí còn muốn nhiều hơn. Điều ông Sang mong đợi nhất là được Mỹ chấp nhận cho Việt Nam tham gia Hiệp Ước Đối Tác Liên Thái Bình Dương (TPP - Transpacific Partnership), một tập hợp kinh tế gồm 9 nước do Mỹ khởi xướng để đương cự với Trung Quốc. Một trong những mục tiêu của liên minh kinh tế này là giảm quan thuế giữa các nước hội viên xuống 10%, rồi 0%. Ngoài ra, ông Sang cũng yêu cầu Mỹ một số điều khác như viện trợ kỹ thuật, bán vũ khí sát thương...

Kết quả, ông Sang nhận được những gì? Không có gì hết ngoài những lời hứa hẹn. Không có cam kết chắc chắn. Không ký một hiệp ước hay văn kiện nào, ngoài những lời tuyên bố trống rỗng: “Hợp tác toàn diện”. Phái đoàn hùng hậu 200 người ông Sang mang theo, trong đó có 4 bộ trưởng và rất nhiều chủ doanh nghiệp, chỉ làm một chuyến du ngoạn hỏa tốc, không có cơ hội điều đình nghiêm chỉnh và không có gì trên tay khi trở về.

Phải nói thêm, Hoa Kỳ tiếp đón Chủ Tịch nước Trương Tấn Sang một cách khinh thị, không xứng với một quốc trưởng. Chủ Tịch Việt Nam được đại sứ Mỹ tại Việt Nam, David Shear, đón ở phi trường, không giống như Tổng Thống Ngô Đình Diệm được Tổng Thống Eisenhower đón tại chân cầu thang máy bay. Không có quốc yến. Chỉ được Bộ Trưởng Ngoại Giao John Kerry đãi cơm trưa. Không có cờ quạt nơi Chủ Tịch Sang hiện

diện. Tổng Thống Nixon đón tiếp Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu còn long trọng hơn nhiều. Dù lúc đó TT Nixon đang ở San Clemente, California, được gọi là Tòa Bạch Ốc miền Tây, ông cũng mời TT Thiệu đến để hội đàm với đầy đủ lễ nghi dành cho một quốc trưởng: quốc kỳ hai nước, binh sĩ danh dự dàn chào, dạ tiệc đãi quốc khách...

Thái độ tiếp đón và đàm thoại với ông Sang của Tổng Thống Obama cũng có vẻ miễn cưỡng, coi thường, không có gì là trân trọng, thân mật. Trân trọng sao được khi ông Sang vừa ngoan ngoãn ký với Trung Quốc 10 văn kiện do Trung Quốc áp đặt, trong đó chắc chắn có những điều bất lợi cho Hoa Kỳ. Thân mật sao được khi Cộng Sản VN bị mặt Mỹ trong vấn đề nhân quyền, gia tăng đàn áp, bắt bớ những người khác chính kiến, ra Nghị định 72 hạn chế sử dụng internet, trong khi Hoa Kỳ luôn luôn nêu vấn đề cải thiện nhân quyền như một điều kiện tăng cường sự hợp tác.

Nếu muốn tìm hiểu đường lối ngoại giao của cộng sản VN thì chỉ cần nhìn hai cuộc công du của ông Trương Tấn Sang là thấy rõ. Đó là một chính sách bất nhất, vừa muốn theo Tàu, vừa muốn bám vào Mỹ. Đó là chính sách đu dây để khỏi làm mất lòng cả hai, để lợi dụng cả hai với ước mong Trung Quốc không dám ăn hiếp Việt Nam quá đáng vì còn nể Mỹ, và Mỹ vẫn tiếp tục vuốt ve chiều chuộng Việt Nam để Việt Nam khỏi ngã hẳn vào tay Tàu.

Mục tiêu của Hà Nội là kéo dài tình trạng mù mờ, nửa tranh chấp nửa thân hữu, nửa đe dọa chiến tranh, nửa hô hào xây dựng hòa bình. Tình trạng này càng kéo dài thì đảng Cộng sản VN càng trụ

được lâu.

Chiến lược đu dây chỉ có thể đem lại kết quả ngắn hạn tối đa như vậy. Nhưng kết quả lâu dài sẽ ra sao? Lãnh thổ và lãnh hải có được bảo vệ? Số phận của dân tộc Việt Nam có được cải thiện? Để tìm ra câu trả lời, chúng ta hãy nhìn vào mục tiêu và cách thức hành động của các tác nhân liên hệ tới tình hình Biển Đông và Đông Nam Á.

- **Về phía Trung Quốc:** Lúc nào Trung Quốc cũng muốn Cộng Sản VN là một chư hầu ngoan ngoãn. Việc nuốt trứng Việt Nam để biến thành một tỉnh của Trung quốc không dễ vì còn luật lệ và dư luận quốc tế. Một khi các quốc gia tự do (Âu, Mỹ, Úc, Nhật) thấy Trung Quốc dám ngang nhiên chiếm trọn một quốc gia khác có chủ quyền, chắc chắn họ sẽ có phản ứng. Một trong những phản ứng dễ thực hiện nhất là tẩy chay kinh tế. Chỉ cần những nước này ngưng mua hàng của Trung Quốc là Trung Quốc sụp đổ ngay. Đừng quên rằng Trung Quốc bán sang các nước này 80% tổng số hàng xuất cảng. Vì vậy, Trung Quốc thực hiện một chiến lược hai mặt giáp công. Một mặt làm ung thối xã hội Việt Nam: bóc lột, chặt rừng, thu mua đĩa, lá xoài, đưa nhân công vào lậu..., đồng thời làm cho kinh tế Việt Nam phải tùy thuộc vào Trung Quốc. Để thực hiện kế hoạch này, Trung Quốc đã mua chuộc và gài sẵn những tay sai trong guồng máy đảng và chính quyền Việt Nam. Mặt khác. Trung quốc có những hành động xác nhận chủ quyền trên Biển Đông một cách tiệm tiến. Điều này có nghĩa là họ không làm mạnh ngay, nhưng thỉnh thoảng lại tấn công và bắt giữ tàu của Việt Nam, đưa tàu thuyền xâm nhập hải phận Việt Nam, ngăn

cản Việt Nam tìm kiếm và khai thác dầu khí trong vùng biển tranh chấp. Trung Quốc không gây chiến tranh, nhưng chơi trò ăn hiếp và phá khuấy, khiến Việt Nam không còn được tự do xử dụng và khai khác lãnh hải của mình. Như vậy là đã mất chủ quyền trên thực tế. Lâu ngày chầy tháng, Trung Quốc sẽ coi những hành động của họ trên Biển Đông là bình thường, là quyền tự nhiên của họ, đặt Việt Nam và cả thế giới trước việc đã rồi.

- **Về phía Hoa Kỳ:** Hoa Kỳ không thể chấp nhận cho Trung Quốc hay bất cứ quốc gia nào khác tranh chấp quyền bá chủ của Hoa Kỳ trên mặt biển. Ngoài lý do quân sự, việc bá chủ mặt biển còn dính liền với lý do chính trị và kinh tế. Vì vậy, khi Trung Quốc lộ tham vọng không chế Biển Đông, Hoa Kỳ đã lập tức phản ứng bằng lời (cựu Ngoại trưởng Hillary Clinton tuyên bố Hoa Kỳ cũng có quyền lợi thiết yếu ở Biển Đông) và dàn mặt trận để đương đầu với Trung Quốc. Đây chưa phải là mặt trận quân sự, dù cựu Bộ Trưởng Quốc Phòng cho biết Mỹ sẽ đưa 60% tiềm lực hải quân của Mỹ về vùng Tây Thái Bình Dương, nhưng là mặt trận ngoại giao và kinh tế. Mặt trận ngoại giao dựa vào Khối ASEAN trấn thủ vòng quanh Biển Đông, Úc và Tân Tây Lan ở phía Nam. Mỹ công khai bênh vực Phi Luật Tân và Nhật Bản vì hai nước này đã ký hiệp ước an ninh hỗ trợ với Mỹ và tỏ quyết tâm không nhượng bộ Trung Quốc. Mặt trận kinh tế là vận động thành lập khối kinh tế Đối Tác Liên Thái Bình Dương, trong đó có mặt hầu hết các nước châu Á trừ Trung Quốc.

Khi muốn cùng ASEAN cản Trung Quốc, Hoa Kỳ ve vãn Việt

Nam để Việt Nam trở thành một trong những cột trụ. Mỹ lưu ý đặc biệt tới Việt Nam vì Việt Nam có tranh chấp trực tiếp với Trung Quốc, Việt Nam là nước có lực lượng quân sự mạnh nhất trong số các nước ASEAN, có vị trí địa dư chính trị thuận lợi nhất, và đặc biệt Việt Nam cần có một thế lực bảo kê để Trung Quốc khỏi nuốt gọn. Mỹ hứa hẹn đủ điều nhưng Việt Nam còn làm eo làm xách. Thật ra, Cộng Sản VN chỉ muốn lợi dụng Mỹ, không muốn đi hẳn với Mỹ vì còn quá sợ Trung Quốc, đồng thời cũng sợ Mỹ bất tôn trọng nhân quyền. Tôn trọng nhân quyền là phải tôn trọng tự do ngôn luận, tự do lập hội, tự do tôn giáo, không được bắt bớ những người khác chính kiến... Làm thế là khai tử đảng cộng sản độc tài. Vì vậy, Cộng Sản VN theo anh hai nào cũng chết ngắc. Họ đành phải đi dây để thủ lợi tạm thời và để mua thời gian.

Cộng Sản VN đã từng biểu diễn trò đu dây giữa Liên Xô và Trung Cộng trong thời chiến tranh gọi là chống Mỹ. Hai đàn anh Nga-Hoa dù không ưa nhau nhưng cũng cùng trong khối cộng sản, cùng muốn giúp súng đạn và phương tiện chiến tranh cho một đàn em liều mạng đi mở mang xã hội chủ nghĩa. Đu dây lần này khác hẳn. Mỹ và Tàu ở hai phe khác nhau, quyền lợi khác nhau, đồng minh cũng phải khác nhau, không thể có đồng minh chung. Đến một lúc nào đó, tình trạng giữ thăng bằng giữa hai đầu dây không còn thể duy trì, kẻ đu dây bắt buộc phải ngã hẳn sang một phía. Ngã sang Trung Quốc thì lãnh phận tôi đòi. Dù không mất nước trên danh nghĩa cũng trở thành một thứ phiên thuộc. Trong trường hợp đó, dân Việt Nam có chịu khoan

tay ngồi nhìn đảng cộng sản dâng chủ quyền đất nước và danh dự dân tộc cho ngoại bang để đổi lấy sự an toàn của đảng không? Nếu ngã hẳn sang phía Hoa Kỳ, Cộng Sản VN phải chấp nhận những điều kiện của Hoa Kỳ. Không ai muốn ôm một anh ghè lở đủ thứ bệnh. Ít nhất cũng phải bắt anh ấy tắm sà bông cho đỡ dơ rồi mới ôm hờ, trước khi ôm chặt. Dĩ nhiên trao thân gửi phận cho Mỹ cũng có nhiều nguy hiểm. Khi Mỹ hết cần là Mỹ đá ngay. Hai nền Cộng Hòa Việt Nam đã có kinh nghiệm. Dù vậy, đi với Mỹ vẫn khá hơn đi với Trung Quốc vì Mỹ không có tham vọng lãnh thổ và còn là cơ hội tốt cho nhân dân Việt Nam xây dựng một chế độ mới có tự do, dân chủ và nhân quyền.

Có một điều nhân dân ta phải hiểu. Đó là sẽ không có một nước nào đẹp đảng Cộng Sản VN giùm ta dù chúng ta đã kêu than rên xiết nhiều năm; càng không có nước nào xả thân đánh Trung Quốc giùm ta để ta giữ hoặc đòi lại biển, đảo. Giả dụ Trung Quốc dùng vũ lực chiếm nốt mấy đảo của Việt Nam ở Trường Sa, đánh đắm những tàu của Việt Nam chạy trong vùng lưỡi bò, Hoa Kỳ cũng sẽ không can thiệp bằng quân sự. Hoa Kỳ chỉ kết án bằng miệng và đòi điều đình. Điều đình cho quyền lợi của Hoa Kỳ, không phải cho quyền lợi của Việt Nam. Quyền lợi đó là Hoa Kỳ được tự do đi lại trên Biển Đông mà không bị làm khó dễ. Như thế là đủ đối với Hoa Kỳ. Trong trường hợp Việt Nam dựa hẳn vào Hoa Kỳ, Hoa Kỳ sẽ có những biện pháp khác để bảo vệ Việt Nam, như phong tỏa kinh tế Trung Quốc, vận động ngoại giao quốc tế. Đừng quên thế lực của Hoa Kỳ trong việc vận động quốc tế vẫn

(xem tiếp trang 48)

Tôi làm thơ nghĩa là tôi cầu nguyện

Này, tôi đến và thân thưa cùng Chúa
Này, muôn kinh cầu nguyện của lời thơ
Là giọt nong từ khăn ẩm nhung tơ
Là băng giá từ cơn đau, ruột thắt,

Từ đôi mắt chưa khô, ngày gieo hạt
Giờ lên nương, ra thăm đất, thăm đồng
Ríu rít mùa về, xem nhánh trở bông
Thèm được thành thoi, bình yên như cỏ

Mùi hương ấy, thoảng một lần, tôi nhớ
Rất thơm tho và dịu ngọt vô vàn
Sao đời tôi, ghenh thác mãi riêng mang
Bần bật quê xa, mấy bờ lau trắng?

Với dấu tích tình yêu Ngài trao tặng
Tôi được cưu mang từ thuở đời đời
Như cánh đồng vàng hực lúa ngô phơi
Bờ cầu mới ra ràng, khi mùa đến.

Tôi làm thơ, nghĩa là tôi cầu nguyện
Hồn reo vui trong từng chữ, từng lời
Trong đất màu đang vỡ vạc sinh sôi
Trong cây lá vươn sức dài vai rộng.

Cảm ơn Ngài đã cho tôi sự sống
Từ cõi hư không, nên vóc nên hình
Ngày mỗi ngày, tôi thức với bình minh
Ô cửa mở, rục một màu hoàng yến.

Tôi làm thơ, nghĩa là tôi cầu nguyện
Năm chiêm bao trong vườn rợp hoa quý
Chim én về, nương mặt nhật ngừng đi
Miệng lưỡi tôi ra đỏ hồng than lửa

Ấy là lúc hồn thơ tôi dần dụa
Dù thương đau như muối đổ trong lòng
Phải ngành mềm, tôi lộn cổ xuống sông
Cảm ơn Ngài vẫn để tôi được sống

Ôi bí tích từ Ngôi Lời cực trọng
Tôi phù du, tôi nước lũ, người dưng
Lạy Chúa Trời, Ngài rất đổi bao dung
Của tơ tóc, nghĩa ngàn trùng, tôi hiểu

Thơ tôi chẳng có điều chi kỳ diệu
Lời kinh buồn, hương khói tỏa chiều hôm
Cái nắng trong veo, nắng đến nao lòng
Con cá quẫy bơi giữa dòng suối cạn

Dấu hạnh phúc có ngậm ngùi, cay đắng
Tôi mang ơn thế giới ở quanh mình
Cả những phù du, khoảnh khắc, phiêu linh
Để thanh tịnh, u trầm như thiền viện

Tôi làm thơ, nghĩa là tôi cầu nguyện
Như chùm hoa tự trút hết hương thơm
Phải tự nghiệm sinh, để sống vô thường
Chẳng hề nghĩ, mình cho đi, nhận lại.▣

Ngoại ô, 1990

Lê Đình Bảng

THÔNG BÁO

VỀ TUẦN LỄ TƯỞNG NIỆM NHÂN GIỖ ĐẦU CỐ THI SĨ NGUYỄN CHÍ THIỆN

Để tưởng nhớ cố Thi Sĩ Nguyễn Chí Thiện, một nhà thơ lớn và cũng là người đã hy sinh trọn đời cho lý tưởng tự do, nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân, Mạng Lưới Nhân Quyền Việt Nam và Ban Tù Ca Xuân diêm cùng đứng ra tổ chức một Tuần Lễ Tưởng Niệm nhân Húy Nhật đầu tiên của ông kể từ Thứ Bảy, ngày 21 đến Thứ Bảy ngày 28 tháng 9 năm 2013.

Sau đây là đại cương những sinh hoạt được dự trù trong dịp này.

Thứ nhất, một buổi Hành Hương thăm viếng và cầu nguyện tại nơi an vị Tro Cốt cố Thi Sĩ trong **Vườn Tưởng Niệm thuộc Thánh Đường Đấng Cứu Thế** (Christ Cathedral). Danh xưng cũ là Nhà Thờ Kiếng (Crystal Cathedral) tọa lạc tại địa chỉ 13280 Chapman Ave.; Garden Grove, CA 92840. Buổi Hành Hương sẽ khai diễn từ **10 đến 11 giờ sáng Thứ Bảy 21 tháng 9 năm 2013** với sự tham dự của quý chức sắc đại diện các tôn giáo và quý đồng hương.

Các ngày kế tiếp trong tuần sẽ có những chương trình hội luận và phỏng vấn để làm sống lại tinh thần cố Thi Sĩ Nguyễn Chí Thiện trên các cơ quan Truyền thông như báo chí, các đài Phát Thanh, Phát Hình trong Cộng đồng.

Thứ hai, buổi Tưởng Niệm chính thức sẽ diễn ra từ **9 giờ sáng đến 12 giờ 30 trưa Thứ Bảy, ngày 28-9-2013 tại Trung Tâm Công Giáo Việt Nam, Giáo phận Orange**, địa chỉ 1538 N Century Blvd, Santa Ana CA, 92703

Mở đầu buổi Tưởng Niệm là Thánh Lễ đồng tế cầu cho Linh-hồn cố Thi Sĩ Tomas More Nguyễn Chí Thiện tại Đền Thánh Tử Đạo bắt đầu đúng 9 giờ sáng, do Đức Cha Mai Thanh Lương, Phụ tá Giám mục Giáo phận Orange chủ sự và quý Linh mục Nguyễn Đức Minh, Vũ Hân đồng tế. Linh mục Nguyễn Thái, Giám Đốc TTCGVN thuyết giảng.

Tiếp theo là buổi Hội Thảo về con người, cuộc đời và di sản của cố Thi Sĩ Nguyễn Chí Thiện khai diễn tại Hội Trường Trung Tâm từ 10 giờ 15 đến 12 giờ 30. Thuyết Trình Đoàn gồm quý giáo sư Bùi Hạnh Nghi (Đức quốc) Nguyễn Ngọc Bích (Washington DC) và Trần Huy Bích (Nam California).

Cũng trong dịp Tưởng Niệm này tủ sách Tiếng Quê Hương sẽ phát hành tác phẩm **“Nguyễn Chí Thiện, Trái Tim Hồng”**, tập biên khảo mới nhất của nhà văn Trần Phong Vũ.

Trân trọng kính mời quý đồng hương tới tham dự đồng đảo để tỏ lòng biết ơn một nhà thơ, một chiến sĩ quốc gia đã trải qua 27 năm trong nhà tù cộng sản chỉ vì đã kiên trì dùng thơ văn chống lại chính sách tham tàn, bạo ngược của chế độ Hànội.■

Trân trọng Thông báo.
Đại diện Ban Tổ Chức
Trưởng Ban
BS. Trần Văn Cảo

Giới Thiệu SÁCH MỚI

Tác phẩm **“Nguyễn Chí Thiện, Trái Tim Hồng”** của Trần Phong Vũ do tủ sách Tiếng Quê Hương xuất bản, sẽ chính thức phát hành trong buổi Tưởng Niệm nhân Húy Nhật đầu cổ Thi Sĩ Nguyễn Chí Thiện sáng Thứ Bảy 28-9-2013 tại Trung Tâm Công Giáo Việt Nam Giáo Phận Orange, miền Nam California.

Sách dày 560 trang, với 48 trang hình màu, ghi lại con người, cuộc đời, nhân cách vĩ đại và giá trị nghệ thuật trong thơ Nguyễn Chí Thiện. Trọn đời ông đã dùng thơ văn để vạch trần bộ mặt thật “hèn với giặc, ác với dân” của gian đảng cộng sản, từ Hồ Chí Minh cho tới những đồ tử, đồ tôn của chủ nghĩa Mácxít trên đất nước chúng ta hôm nay. Cổ Thi Sĩ đã trải qua 27 năm bị giam cầm trong các nhà tù của chúng ở miền Bắc. Ra hải ngoại năm 1995, cổ thi sĩ sĩ vẫn tiếp tục dấn thân tranh đấu không ngừng cho tới ngày vĩnh biệt chúng ta.

Quý độc giả yêu sách ở xa muốn có tác phẩm quý giá này với chữ ký của tác giả xin viết chi phiếu 30 MK (25 MK tiền sách + 5 MNK cước phí bưu điện) trả cho VLAC/TQH (Vietnamese Litterary & Artistic Club of Washington) và gửi về địa chỉ: Mr Trần Phong Vũ, 4 Sand Pointe, Laguna Niguel, CA 92677. Mua hai cuốn cũng chỉ phải tra 5 MK cước phí.

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708
(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Săn Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

**TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN**

**NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM**

DONG NAI PHARMACY Dược Sĩ **TRẦN ĐỨC HIẾU** Dược Sĩ **TRẦN LƯU THỊ ÁI**

CÔNG TY CUNG CẤP DƯỢC PHẨM VÀ DỤNG CỤ Y KHOA

9081 Bolsa Ave., Suite 108, Westminster, California
(gần tiệm Hòa Bình Food To Go, trong khu Guaranty Bank of California)

Tel: (714) 379-5072 Fax: (714) 379-5074

BÁN VÀ CHO THUÊ CÁC DỤNG CỤ Y KHOA:

- XE LĂN - NẠNG CHỐNG - NẠNG TẬP ĐI (Walker)
- GIƯỜNG BỆN VIỆN VÀ CÁC ĐỒ DÙNG PHỤ THUỘC (Hospital Bed & Accessories)
- DỤNG CỤ AN TOÀN TRONG PHÒNG TẮM (Bathroom Safety Products)
- CÁC LOẠI MÁY ĐO ĐƯỜNG TRONG MÁU (Blood Glucose Monitor)
- MÁY ĐO HUYẾT ÁP (Blood Pressure Monitor)

CUNG CẤP ĐẦY ĐỦ:

- CÁC LOẠI DƯỢC PHẨM BÁN THEO TOA (Prescription Drugs) HAY BÁN TỰ DO (OTC Drugs)
- CÁC LOẠI SẢN PHẨM NUÔI DƯỠNG BỆNH NHÂN QUA ỐNG CHUYỂN VÀO RUỘT
- HAY CHUYỂN VÀO MÁU (Enteral & Parenteral Nutrition Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN TIỂU TIỆN BẤT THƯỜNG (Incontinence Products)
- CÁC VẬT DỤNG DÀNH CHO BỆNH NHÂN GIẢI PHẪU LỖ THÔNG QUA THÀNH BỤNG (Ostomy Products, TÚI DẪN LỖ THÔNG ĐẠI TRÀNG (Colostomy Products).

SẢN PHẨM TỐT - AN CẦN - TẬN TÂM - NHANH CHÓNG

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10AM - 6PM Thứ Bảy: 10AM - 3PM

NHẬN:

MEDICAL - MEDICAL - CÁC
LOẠI BẢO HIỂM - AETNA -
ALTARX - BLUE CROSS -
BLUE SHIELD - CARE MARK
- CIGNA - COMPLETE - DI-
VERSIFIED - EXPRESS
SCRIPTS - FOUNDATION -
GEHA - HEALTHNET - MET
LIFE - PACIFICARE - PAID -
PCS - PCN - PERFORM - PER-
CARE - RESTAT - RX NET -
SCRIPCARD - TRAVELER -
VALUE RX

Theo lời mời của Cộng-đồng Người Việt Tự-do Liên-bang Úc-châu, linh-mục Nguyễn Văn Khải DCCT đã đến phi-trường Melbourne tối ngày 03-8-2013. Đây là lần đầu tiên ông đến nước Úc-đại-lợi từ khi đi du-học

ở Rome và cũng là dịp đầu tiên các cộng đồng người Việt ty-nạn ở Úc được gặp mặt một linh-mục từ Tỉnh Dòng Dòng Chúa Cứu Thế Việt-Nam, nhất là linh-mục này lại đã từng ở giữa chốn dầu sôi lửa bỏng Thái-hà trong những năm trước. Cho nên các cộng-đồng người Việt ở khắp nơi trên nước Úc đã nóng lòng để nghe tận tai những câu chuyện, những vấn-đề mà linh-mục Khải đã kinh qua trước khi rời nước vào năm 2010.

Dù trong cái lạnh của một đêm đông miền Nam Cực và chuyến bay của hãng Hàng-không Qatar từ Doha đến hơi trễ, song một số đông đồng-bào gồm ông chủ-tịch Cộng-đồng Nguyễn Văn Bon; ông Nguyễn Thế Phong là người đã chính-thức viết thư đề ngày 08-4-2012 mời linh-mục Nguyễn Văn Khải sang thăm Úc-châu khi ông còn đang tại chức chủ-tịch Cộng-đồng Liên-bang; các đại-diện đoàn-thể và đông đảo đồng-bào nô-nức, nhiệt tình với đầy đủ cờ quốc-gia và biểu ngữ đi đón chào linh-mục Nguyễn Văn Khải ở phi-trường. Đến gần 10 giờ rưỡi đêm thì “nhân vật quan trọng” mới xuất hiện với hành-trang làm mọi người ngỡ-ngàng, gồm một cái ba-lô lép xẹp sau lưng và một va-li xách tay gọn nhẹ cùng nụ cười đơn giản “thì cháu chỉ có thể này thôi”.

Một điều tình-cờ và đặc-biệt là trong số những người chờ đón, có thêm bà Nguyễn Thị Việt, một giáo-dân ở Thái-hà, trước đây đã là một trong tám giáo dân bị ra toà vào năm 2009. Bà sang thăm con ở Melbourne, nghe được thông-báo của Cộng-đồng nên cũng ra đón linh-mục Khải tại phi-trường.

Nhờ vào sự điều-phối nhịp-nhàng được đặt nặng trên tinh-thần vì mục-đích chung và nhờ vào sự nỗ-lực, sự hiểu biết, sự đoàn-kết của những người có trách-nhiệm cùng một trật với sự hợp-tác chặt chẽ giữa Ban Chấp-hành Cộng-đồng Liên-bang và các tiểu-bang cho nên chỉ trong bốn dịp cuối tuần từ 04-8 cho đến 31-8-2013, sáu buổi nói chuyện đã chính-thức được tổ-chức liên-tục tại sáu thành-phố thủ-phủ của các tiểu-bang là Melbourne, Canberra, Sydney, Brisbane, Adelaide và Perth. Tiếp theo, vì phần lớn đồng-hương Việt-Nam ở

Nghĩ Về Một Mẫu Số Chung

Phạm Minh-Tâm

vùng đông nam Melbourne, chưa dự được buổi gặp gỡ đầu tiên tổ chức tại Đền thờ Quốc Tổ cho nên dù trong sự hạn hẹp về thời gian, Ban-chấp-hành Cộng-đồng cũng đã kịp sắp xếp để đáp ứng đề nghị của một số đồng đồng-bào bằng quyết-định tổ-chức thêm một buổi nói chuyện nữa tại Springvale Town Hall vào tối ngày Thứ Hai 02-9-2013, nghĩa là ngay sau khi linh-mục Nguyễn Văn Khải từ Perth về đến Melbourne vào chiều muộn Chúa Nhật 01-9-2013

Linh-mục Nguyễn Văn Khải, ông Nguyễn Thế Phong, bà Nguyễn Thị Việt giáo dân Thái-hà và ông Nguyễn Văn Bon

và trước khi ông lên đường trở lại Châu Âu vào ngày hôm sau 03-9-2013. Thành ra, việc các Ban-tổ-chức ở mỗi tiểu-bang cùng phối-hợp theo một lịch-trình

uyên-chuyên liên-tục đón tiếp linh-mục Khải trong lần viếng thăm Úc-châu lần đầu tiên này đã như một vòng tay lớn nối kết tinh-thần hợp nhất trong công cuộc đấu-tranh chung cho tự-do, dân-chủ và công-lý tại Quê Nhà.

Một điều cảm động nhất làm phấn-khởi tâm-hồn những người Việt-Nam đang sống đời lưu-vong ty-nạn ở Úc-châu là giữa khi các tiểu-bang gồm lãnh-thổ A.C.T (Australian Capital Territory), New South Wales, Queensland, South Australia và Western Australia đang chuẩn-bị cho việc thực hiện lịch-trình nói chuyện của linh-mục Nguyễn Văn Khải thì Ban-chấp-hành Cộng-đồng Người Việt Tự-do Liên-bang nhận được một bức thư hiệp-thông của Tuyên-úy đoàn Cộng Đồng Công Giáo Việt-Nam Úc-châu đồng ký cùng đức cha Nguyễn Văn Long, Giám-mục Phụ-tá Miền Tây Melbourne. Nội-dung bức thư như một

Tại Melbourne

Vài ngày trước khi lên đường đi Úc, linh-mục Nguyễn Văn Khải đã được ông Quốc Việt phỏng-vấn qua điện-thoại trên đài phát-thanh Hồn Việt, tiếng nói của những người Việt ty-nạn định-cự tại Úc-đại-lợi. Nội-dung cuộc phỏng-vấn đã được chuyển đến thánh-giá trong hai buổi phát-thanh vào tối Thứ Tư 31-7 và tối Thứ Sáu 02-8-2013. Ngoài các câu hỏi về kinh-nghiệm bản-thân trước đây đã sống dưới chế-độ cộng-sản; về nội-tinh ở Thái-hà, về vấn-đề tự-do tôn-giáo ở Việt-Nam từ trước đến nay và việc hàng Giáo-phẩm Việt Nam ít khi lên tiếng về những gì đã xảy ra cho Giáo-hội Công-giáo, cho những người đấu-tranh đã và đang bị đàn-áp ở nhiều nơi trên đất nước ra thì có lẽ câu hỏi cuối cùng và câu trả lời của linh-mục Nguyễn Văn Khải đã làm người nghe phải suy nghĩ nhiều hơn.

Đó là để trả lời cho câu hỏi được ông Quốc Việt đặt ra, đại ý... *cái số của dân tộc Việt Nam làm gì nên tội mà phải gánh chịu những đau khổ, những cái bất nhân, những cái tàn ác biết bao nhiêu năm cho đến bây giờ. Liệu đến bao giờ thì cái sự ác đó nó mới chấm dứt trong khi cái nguy cơ của cả dân tộc, của cả đất nước này trong cái tình thế hiện nay chúng ta nhìn thấy đó, ra biển thì bị vây chặt, tài nguyên thì bị bán hết, chỗ nào cũng có bàn tay của ngoại ban thò vào để khai thác bóc lột cả từ thượng tầng cho đến địa phương. Chỗ nào cũng như thế, người dân hở ra là bị đánh đập bị đàn áp, bị đánh chết, bị bắn chết bị bỏ tù không thương tiếc... tại sao cái số dân Việt-Nam bị khổ như thế..?* Linh-mục Khải đã phân-tích rằng.....

*điều anh hỏi đó là một mầu nhiệm vì nó liên quan đến số phận con người. Riêng cái vận mạng dân tộc Việt-Nam là mình thấy nó đau đớn hơn nhiều dân tộc khác và hiện nay sự tồn tại đang bị đe dọa bởi cái họa Tàu cộng. Thế thì hỏi tại sao dân Việt-Nam mình bị như vậy. Tôi tin một điều như thế này **“tiên trách kỷ hậu trách nhân”**... Cái vận mạng đen tối của Việt Nam hôm nay nó như vậy, đây là lỗi của toàn thể dân tộc Việt-Nam, đây là lỗi của mỗi người Việt-Nam, những người còn sống cũng như những người đã chết, đây là lỗi của tất cả chúng ta, của anh cũng như của tôi. Tất nhiên là nó cũng có lỗi của các thế lực ngoại quốc*

tia nắng chiếu sáng lên tình đoàn-kết dân-tộc trong ý-thức và tâm-huyết với việc chung, với vận-mệnh đất nước và với thực-trạng của Quê-hương trong bối cảnh chính-trị cũng như xã-hội hiện nay. Bức thư viết ... *“Tuyên-úy đoàn Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam Liên Bang Úc Châu chúng tôi hoàn toàn hỗ trợ lập-trường cùng việc làm tốt đẹp này của Cộng-đồng Người Việt Tự-do Liên-bang Úc-châu. Đồng thời trong hoàn cảnh đặc thù của mỗi Cộng Đồng địa phương, chúng tôi nguyện sẽ cầu nguyện, hiệp thông và đồng hành với quý vị...*

nữa, nó có lỗi của Tàu cộng, có lỗi của Mỹ, có lỗi của Pháp, có lỗi của Nhật, có lỗi của các đế quốc, có lỗi của cả cộng đồng quốc tế. mọi người chia sẻ trách nhiệm lỗi với nhau..... Bởi vì chúng ta đã không đủ khôn ngoan, chúng ta đã không đủ mạnh mẽ, vì chúng ta đã không đủ thẳng thắn, vì chúng ta đã không đủ tinh táo. Chính vì mình đã không đủ khôn ngoan, mạnh mẽ, tinh táo, chính vì mình không đủ đoàn kết thống nhất cho nên mình đã bị các thế lực ngoại bang chia rẽ, bị các thế lực ngoại ban nắm, điều khiển. Nhưng cái tội lớn nhất của những người lãnh đạo trong các thế kỷ qua là những người mang trách nhiệm nhiều hơn.

Tại Trung-tâm sinh-hoạt Cộng-đồng Sydney

Khi bài viết này được lên khuôn cho kịp thời hạn ấn-hành báo thì lộ-trình của linh-mục Nguyễn Văn Khải mới đi được từ Melbourne, Canberra, Sydney và Brisbane. Phần còn lại là ba buổi nói chuyện liên tiếp nữa tại Adelaide, Perth và lần thứ hai tại Melbourne. Tuy nhiên, căn cứ vào kết-quả với năm trăm người tham-dự tại Melbourne; ở Canberra là chôn người Việt rất thưa-thớt mà cũng quy-tụ hàng trăm người đến dự; rồi với sáu trăm đồng-hương Sydney và con số hơn hai trăm người ở Brisbane; những cuộc phỏng-vấn của các cơ-quan truyền-

thông như Hồn Việt, VNTV, Viễn Xứ, Sydney Radio, Vietface TV Úc-châu, 4EB Radio, Tiếng Nước Tôi, 2VNR, báo Việt Luận... cũng đã là tín-hiệu đáng vui mừng về sự quan tâm của người Việt-Nam trên đất Úc đối với công cuộc đấu-tranh cho tự-do và công-lý tại Quê Hương.

Điều nổi bật ghi nhận được trong chuỗi dài các nơi linh-mục Khải đi gặp gỡ và chia sẻ với người Việt tại các tiểu-bang ở Úc-châu lần này không phải là nội-dung các buổi trò chuyện chung quanh các vấn-đề về tự-do tôn-giáo, về những gì đã xảy ra qua các biến cố xảy đến cho các tôn-giáo tại Việt-Nam mà nặng-nề nhất là Giáo-hội Công-giáo qua các vụ việc Toà Khâm-sứ, Thái-hà và rất nhiều nơi khác như ông cũng đã trình bày trong những dịp trước đây. Điều mà

Tại Sydney

Như tôi nghiên cứu lịch sử thì tôi thấy cái người mang tội đứng đầu khiến cho vận mạng đất nước Việt Nam như hiện nay....khiến cho người dân Việt-Nam bất hạnh như hôm nay, khiến cho dân tộc và đất nước Việt-Nam bị đe dọa diệt vong như hôm nay, kẻ tội đồ số một chính là Hồ Chí Minh và Đảng Cộng Sản Việt-Nam... đây là những học trò của Hồ Chí Minh như Lê Duẩn, Lê Đức Thọ, Phạm Văn Đồng, Trường Chinh, Nông Đức Mạnh, Nguyễn Tấn Dũng, Trương Tấn Sang bây giờ. Cả cái Đảng Cộng Sản đó bản chất là Đảng cướp và nó là một cái thứ ngoại lai mà như tôi là một tu sĩ, một linh mục thì tôi thấy đây là hiện thân của thế lực sự ác, và đây là hiện thân của ma quỷ...

những ban-tổ-chức và số đông đồng-bào Việt-Nam tâm-đắc nhất chính là sự hưởng-ứng đồng-bộ trong cách tổ-chức đan kết giữa các cộng-đồng người Việt quốc-gia tiểu-bang trong sự đồng thuận bắt tay nhau để thực hiện trong một hướng chung, để bảo-đảm một chương-trình nhịp-nhàng cùng với một sự đoàn-kết cao độ, một tinh-thần hiệp-thông hài-hoà quý hiếm giữa đạo và đời qua bức thư của đức cha Nguyễn Văn Long và Tuyên-úy đoàn gửi chung Cộng đồng người Việt tự-do. Đây chính là một thành-quả mà khối người Việt ty-nạn tại Úc-châu có quyền hãnh-diện song cũng là một vấn-đề có thể dựa vào đây để lý-giải, để suy nghĩ và tiếp-tục phát-huy.

Tuy nhiên, để phù-hợp với kinh-nghiệm này, có lẽ bất kỳ một ai đã tham-dự những buổi nói chuyện của linh-mục Nguyễn Văn Khải chắc không thể quên một nhận-định chính-xác của ông gói gọn trong mấy chữ là chúng ta đã *không đủ đoàn kết thống nhất* Đây là một hiện-trạng không thể phủ-nhận trong cộng-đồng người Việt cả trong nước lẫn hải ngoại.

Tại Brisbane

Bằng vào nhận-xét này, có lẽ từng người một trong chúng ta cần tự hỏi ngay từ chính mình về ý-nghĩa mà linh-mục Nguyễn Văn Khải gọi là “đoàn kết thống nhất” này. Đó là không đủ, chưa đủ hay không muốn

đủ? Bởi vì, nếu thực sự chỉ là không đủ hay chưa đủ thì cũng dễ có cơ may hơn để xích lại gần nhau thêm, để làm cho đủ. Còn nếu lại là không muốn đủ thì thật là một sự chia lìa đau xót giữa những tấm lòng đã một lần ra đi vì lý-tưởng tự-do rồi vì những lý-do nào đó mà đành để rời rã như nắm cát.

Tuy nhiên, nếu “cát” là do mình chọn dùng thì keo sơn gắn bó cũng từ mình mà tái-tạo. Khối dân-tộc đã thoát thai từ một bọc trăm trứng rồng tiên hy-vọng sẽ không bị phôi-pha theo đàn liu-điu nòng nọc nếu chất hồn Việt-Nam còn đó, lòng yêu Quê Hương còn đó... Và xin mượn niềm xác-tín của linh-mục Nguyễn Văn Khải về chủ-nghĩa cộng-sản đang bách hại khối hơn tám mươi triệu dân Việt-Nam để

kết luận rằng “*Chủ nghĩa cộng sản bản chất là gian dối, là lừa bịp, là tối tăm, là sự dữ như ma quỷ... Con người ta đứng trước sự dữ thì phải loại bỏ sự dữ, đứng trước sự xấu sự ác thì phải tìm cách tránh xa, chứ không thể nào toa rập với nó được*”.

**Tích cực tham dự chiến dịch
mỗi Độc Giả
giới thiệu thêm Độc Giả mới.**

Phương Uyên Sau Phiên Tòa Phúc Thẩm

Trong phiên tòa phúc thẩm ở Long An hôm Thứ Sáu 16-8 vừa qua, thay vì bị 6 năm tù giam như kết quả bản án trong phiên xử sơ thẩm, Nguyễn Phương Uyên chỉ còn chịu ba năm tù treo và 52 tháng “thử thách”. Phần Đinh Nguyên Kha được giảm từ 8 xuống còn 4 năm tù giam. Dư luận đa số đều tỏ ra vui mừng và coi đây như một thắng lợi trong cuộc đấu tranh cho công lý và tự do trên đất nước ta hôm nay.

Tạm gác ra một bên những nguồn dư luận vừa kể, điểm lạc quan lớn nhất chúng ta có thể tìm thấy là thái độ trưởng thành của cô bé sinh viên vừa bước qua ngưỡng cửa của tuổi đôi mươi. Nổi bật hơn hết là sự can trường và những suy tư độc lập của cô. Trước ngày mở phiên tòa phúc thẩm, dư luận tỏ ra âu lo trước tin đồn phía tòa án với sự tiếp tay của công an trại giam đang dồn áp lực lên Phương Uyên và Nguyên Kha để ép các em từ chối sự biện hộ của luật sư. Với lối suy nghĩ thông thường, khước từ tiếng nói của luật sư, bị cáo đã tự chặt bỏ tay chân của mình, và như thế là rơi vào bẫy của kẻ ác. Tuy nhiên, những gì được phát hiện đằng sau phiên tòa trên danh nghĩa là công khai nhưng lại cấm cửa những người muốn theo dõi, kể cả thân mẫu của hai bị cáo, người ta thấy câu chuyện không giản đơn như vậy. Hiển nhiên mọi âm mưu mờ ám của nhà nước đã bị vô hiệu trước ý chí của hai sinh viên trẻ –ít

Lượm Lặt Đó Đây

■ Trần Phong Vũ

nữa là với Phương Uyên.

Mời độc giả đọc câu trả lời của cô bé khi được phái viên Thụy Mi thuộc ban Việt ngữ đài quốc tế Pháp phỏng vấn lúc cô tới tham dự cuộc liên hoan ở nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế đường Kỳ Đồng Sài Gòn chiều hôm 16-8 vừa qua. Khi được hỏi căn do nào khiến cô tự đứng ra bào chữa mà không nhờ tới luật sư, Phương Uyên nói.

“Tại phiên tòa sơ thẩm, mặc dù hai luật sư đã nói rất là nhiều, nhưng mà em thấy quyền hạn của luật sư rất là ít ỏi, thậm chí không có! Cho nên em sẽ tự bào chữa, bởi vì nếu quyền hạn không có thì không nên nhờ. Nếu tự nói thì sẽ tạo được nhiều cơ hội để em đối đáp với Viện kiểm sát cũng như Hội đồng xét xử. Sẽ có nhiều cơ hội để được nói hơn, em muốn nói lên tất cả những suy nghĩ của mình.

Điều thứ hai khiến em không muốn nhờ bào chữa của luật sư, là trong thời gian tạm giam mười tháng và hai ngày của em, em đã có một tí gọi là vững tâm. Vững tâm vào quan điểm mà mình cần nói. Bởi vậy em nghĩ là mình không có tội thì mình phải tự bào chữa cho chính mình...”

Được yêu cầu tóm tắt những điều cô nêu ra để tự bào chữa cho mình Phương Uyên cho biết.

“Dạ, tại phiên tòa phúc thẩm có ba vấn đề chính em đã đặt ra.

Thứ nhất là về thẩm quyền: cơ quan của Long An không có thẩm quyền đối với vụ án của em.

Thứ hai em tin không phạm vào điều 88 là chống Nhà nước. Em vẫn yêu Tổ quốc của mình. Em chỉ có xúc phạm đến Đảng. Vì Đảng chỉ là một tổ chức nên không cào bằng được. Không vì cái sự quá tôn sùng một đảng phái mà mọi người, nhất là Hội đồng xét xử cũng như Viện kiểm sát lại cào bằng Đảng với Nhà nước Việt Nam.

Thứ ba là em nói ngắn gọn về sự khác nhau giữa phiên tòa sơ thẩm và giấy của tòa sơ thẩm gửi xuống cho em – có rất nhiều sự khác biệt. Mà em cho rằng đó là một bản án có trước, không công minh và không có sự công bằng. Đã có một sự sắp xếp trước, làm cho em cảm thấy thất vọng thêm về những gì đang diễn ra.”

Theo lời kể của Luật sư Nguyễn Thanh Lương, nhân chứng dân sự duy nhất tại phiên tòa, sinh viên yêu nước Nguyễn Phương Uyên đã

đồng dạc tuyên bố vào sáng ngày 16/8/2013 nguyên văn như sau:

“Tôi không cần giảm án. Tôi chỉ cần tòa xử đúng người đúng tội. Tôi cho rằng chống ĐCS không phải chống phá đất nước, dân tộc. Các ông đừng đánh đồng!”

Trả lời câu hỏi là trong những ngày tới đây cô dự tính sẽ làm gì, Phương Uyên nói với phái viên Thụy Vy của đài RFI.

“Đó là một bí mật, rất là bất ngờ. Mọi người sẽ chờ xem. Em không thể nói cụ thể được là nó như thế nào, nhưng hy vọng là sẽ không làm mọi người thất vọng.”

Dịp này cô cũng công khai bày tỏ lòng biết ơn các cơ quan truyền thông lẽ trái cũng như đồng bào trong và ngoài nước kể cả các cơ quan bảo vệ nhân quyền quốc tế đã tận tình hỗ trợ cô trong suốt thời gian bị cầm tù.

Người ta cho rằng sau kết quả phiên phúc thẩm xử Phương Uyên và Nguyễn Kha hôm 16-8, cuộc đấu tranh cho công lý và tự do đã chuyển vào một khúc rẽ quan trọng.

Những tấm hình tuyệt vời

Lướt qua thế giới mạng trong phiên tòa phúc thẩm xử Phương Uyên và Nguyễn Kha, người ta ghi nhận ba tấm hình tiêu biểu cho hàng trăm tấm hình tuyệt đẹp.

* Trước hết là hình chụp LM Vũ Khởi Phụng từ DCCT Thái Hà, Hà Nội vào Sài Gòn đang tặng hoa cho cô bé Phương Uyên (cha mặc

áo màu xám cạnh Phương Uyên).

* Thứ hai là tấm hình nói lên cử chỉ tín thác và biết ơn của Phương Uyên đối với LM Phạm Trung Thành, Giám Tỉnh DCCTVN.

* Và thứ ba là hình chụp cảnh quang cảnh đồng bào, gồm nhiều sinh viên trí thức trong số có ông Huỳnh Kim Báu, nguyên Tổng Thư ký hội Trí thức TP HCM, đang nằm lăn xuống đường ngăn

cản xe công an vừa bắt chị Trần Thị Nga và đưa con nhỏ của chị trong khi chị tới trước tòa án Long An đòi tự do cho hai sinh viên trẻ.

Một cách nhìn khác về kết quả phiên tòa phúc thẩm

Trong một bài viết trên blog, Anh Thư viết:

“Ngày hôm qua, người Việt khắp nơi đã rất vui mừng nhận được tin em Nguyễn Phương Uyên đã “chỉ bị” 3 năm án treo và 3 năm quản chế, còn em Đinh Nguyễn Kha đã “được” giảm án còn 4 năm tù giam. Khắp nơi reo mừng em với những hàng chữ lớn “Uyên đã ‘được’ trả tự do”.

Khi đọc kỹ hơn về bản án mới của hai em thì chúng ta

đã bị bọn việt cộng chơi chữ. Em Đinh Nguyễn Kha, sau khi nhận tội thay cho em Uyên để em Uyên được nhẹ tội, thì “được” giảm án còn 4 năm. Riêng em Phương Uyên đã bị “36 tháng án treo và 52 tháng thử thách”! Thế nào là “án thử thách” thì trừ việt cộng ra, chẳng ai hiểu là án gì. Nhưng 52 tháng là gần 5 năm! Cộng lại hết từ ngày em Uyên bị bắt thì em phải

ở tù giam, tù quản chế khoảng 8 năm! Và trong 8 năm đó, em có thể bị bắt lại bất cứ lúc nào vì muốn vì chúng có thể buộc bất cứ tội gì để bỏ tù trở lại. Và trong thời gian đó, em không được đi đâu, kể cả đi học. Chỉ khác là em được ở nhà với gia đình.

Vậy thì đâu phải là giảm án?

Đây là một vấn đề độc của VC. Với thế giới, VC đã có thay đổi để có thể được gia nhập vào Ủy Hội Nhân Quyền Liên Hiệp Quốc. Với cộng đồng người Việt hải ngoại, có vẻ như chúng lép vế. Nhưng nghĩ cho cùng, nếu giữ Uyên trong tù thì không bắt được “trợn ố” TTYN. Thả Uyên ra, trong 8 năm thử thách, nếu Uyên không chịu ngồi yên, nếu chúng ta liên lạc với Uyên thì không những nguy hiểm cho Uyên mà cho cả những thành viên khác của TTYN. Đó là một cách để tê liệt hóa TTYN.

Có gì đáng vui mừng đâu nhỉ? Như thế thì VC được cả chì, lẫn chài. Cho nên thả Uyên ra với bản án 36 tháng án treo và 52 tháng thử thách là một nước cờ đầy tính toán.

Anhthu

Lúc trẻ theo CS chống VNCH, về già lập đảng chống chế độ CS

Vào những ngày dư luận trong và ngoài nước nôn nóng theo dõi những tin đồn chung quanh phiên xử phúc thẩm hai sinh viên Phương Uyên và Nguyễn Kha, người ta thấy xuất hiện trên mạng bài viết mang tiêu đề “Suy nghĩ trong những ngày nằm bệnh” của luật gia Lê Hiếu Đằng, tiếp theo là bài “Phá xiềng” của ông Hồ Ngọc Nhuận. Điều cần ghi nhận là trước tháng Tư năm 75, cả hai ông Đằng và Nhuận đều là những nhân vật có tư tưởng khuynh cộng, chống lại hai nền Cộng Hòa miền Nam. Ông Đằng với tư cách sinh viên tranh đấu và ông Nhuận là nhà báo và là dân biểu đối lập trong Quốc hội khi ấy.

Sau ngày miền Nam bị cộng sản thôn tính, cả hai ông đều được chế độ mới trọng dụng. Riêng ông Đằng là đảng viên cộng sản với 45 tuổi đảng.

Công bằng mà nói, nội dung bài viết của ông Lê Hiếu Đằng phải coi như một đòn nặng đánh vào chế độ CSVN và trên một khía cạnh nào đó, là một lời xám hối đối với quân dân Việt Nam Cộng Hòa. Ông công khai nhìn nhận tình trạng bất hạnh “*bi thảm của thân phận con người trong cái gọi là CNXH ở Miền Bắc, một xã hội không có bóng người.*”

Nhớ lại thời còn là sinh viên

tranh đấu, ông cho biết giữa lúc đang bị giam trong nhà tù vì tội danh theo cộng sản, vậy mà ông vẫn được giới hữu quyền đương thời cho ra để thi tú tài, và điều này, theo ông, khác xa với chế độ lao tù man rợ của Hanội hiện nay. Ông viết: *Thật sự là Miền Nam đã giải phóng Miền Bắc trên tất cả các lĩnh vực nhất là kinh tế, văn hóa tư tưởng...*”

Và ông kêu gọi mọi người hãy đồng loạt bỏ đảng CS, tham gia đảng Dân Chủ Xã Hội để đấu tranh cho một nước Việt Nam tự do, dân chủ và phú cường.

Ngay sau đó, trong bài “Phá xiềng”, ông Hồ Ngọc Nhuận công khai lên tiếng tán đồng quan điểm của ông Đằng và tiếp tay kêu gọi mọi người cùng nhau đứng lên lập đảng Dân Chủ Xã Hội.

Lang thang trên mạng, người viết nhận thấy dư luận quần chúng trong và ngoài nước đang sôi nổi bàn tán về hiện tượng này với cách nhìn và lối suy nghĩ đối nghịch, kẻ bênh không thiếu và người chống cũng không ít.

Phần chúng ta hãy kiên nhẫn chờ xem diễn tiến của màn kịch mới này.☐

Nam Cali những ngày chớm hạ.

JC Tonic™

Mua ngay

\$65/chai -32oz.

Made in USA

<http://lmkc.jurak.com>

Phone (206) 228-3565

Nước uống cực kỳ công hiệu
Uống vô một ngụm
Biến đổi toàn thân
Take an ounce, feel the bounce
*Trẻ, già, bệnh hay không bệnh,
ai cũng uống được. NƯỚC THÔI MÀ*

The Classic Formula

18 Bidirectional Tonic Herbs
and 6 Vital Minerals

Unlike any other product on
the market today

Formulated to balance, energize,
and cleanse your body's systems

OVER 65 YEARS OF
GETTING RESULTS

Mỗi ngày chỉ cần uống 1oz. Sau 30 ngày sẽ thấy toàn thân bao gồm lục phủ ngũ tạng máu huyết da thịt đổi thay cách lạ lùng. Tuy không phải là thuốc, nhưng do công trình nghiên cứu và công thức chế biến quá tuyệt vời mà nhiều người trong gần 70 năm qua đã được khỏi những bệnh nan y nhờ vào uống JC Tonic.

Bảo đảm JC Tonic sẽ tiết kiệm được nhiều tiền và mang lại nhiều kết quả không ngờ cho quý bà con cô bác. Mua qua phone (206) 228-3565, qua mạng <http://lmkc.jurak.com>, qua email nguyenjct@hotmail.com

Muốn tìm hiểu thêm hoặc nghe tường thuật của những nhân chứng đã dùng nước JC Tonic xin mời gọi vào

Tiếng Việt - Mỗi thứ Năm 6:00 Pacific 7:00 Mountain 8:00 Central, 9:00 Eastern
GỌI 218-339-0691, ACCESS CODE 12345#

Tiếng Anh - Every Sunday 6:00 Pacific, 7:00 Mountain 8:00 Central 9:00 Eastern
DIAL 559-726-1200, ACCESS CODE 114875#

15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

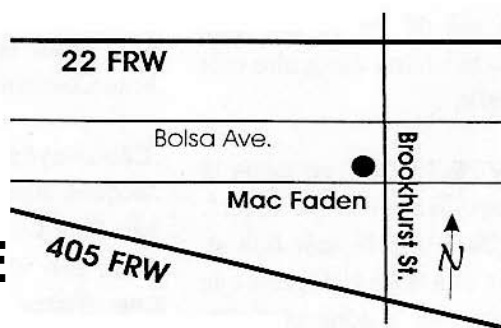
Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

**THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN**

**THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE**

BAN GIÁM ĐỐC SAIGON CITY MARKETPLACE KÍNH MỜI

PHỞ TÀU BAY L.T.T.

Chính gốc Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ - Sài Gòn

Nữ Chủ Nhân Phở Tàu Bay Lý Thái Tổ Saigon
và Nghĩa Từ Phở Tàu Bay Santa Ana, Cali

LẦN ĐẦU TIÊN XUẤT HIỆN
TẠI HẢI NGOẠI ĐỂ PHỤC VỤ
KHÁCH SÀNH ĂN PHỞ

**Đặc Biệt: Bánh Cuốn
Tráng Ngay Tại chỗ**

**MUỐN ĂN MỘT TÔ PHỞ ĐÚNG GU
CHÍNH GỐC XIN MỜI GHÉ ĐẾN
PHỞ TÀU BAY L.T.T**

Tel: (714) 531-6634

*Ông Bà Thế Thơm Kính Mời
(Nghĩa Từ Tàu Bay và Ái Nữ Tàu Thủy)*

PHỞ TÀU BAY L.T.T.
3610 W. First St. Suite C
Santa Ana, Ca 92703
Tel: (714) 531-6634

	Harzard		
Harbor	First	Jackson	Fairview
	McFadden		

GIỜ MỞ CỬA
Thứ Hai - Thứ Bảy: 8AM - 9PM
Chủ Nhật: 8AM - 4PM

DCCT Dâng Thánh Lễ Tạ Ôn Mừng Sinh Viên Yêu Nước Nguyễn Phương Uyên Thoát Cảnh Oan Tù

VRNs (17.08.2013) – Sài Gòn- Được tin Phương Uyên được trả tự do sau phiên tòa Phúc thẩm kết thúc lúc 16h00 ngày 16.08.2013, thật bất ngờ. Hơn một tiếng đồng hồ sau, Phương Uyên được trả tự do, rời khỏi trại giam Long An trong vòng tay yêu thương của gia đình và hàng trăm thân nhân, bạn hữu hò vang reo mừng bằng những tràng pháo tay giòn giã.

Hòa chung trong niềm vui thoát cảnh oan ức tù tội bất công, hôm sau gia đình Nguyễn Phương Uyên đến Dòng Chúa Cứu Thế xin quý cha dâng thánh lễ Tạ ơn.

Vào lúc 10h20 phút, ngày 17.08.2013, tại Nhà nguyện Hiệp Nhất dòng Chúa Cứu Thế, cha Giám tỉnh Vinhson Phạm Trung Thành đã chủ tế thánh lễ Tạ ơn.

Trong thánh lễ có sự hiện diện của cha Matthêu Vũ Khởi Phụng- Bề trên nhà Hà Nội, Cha Giuse Đình Hữu Thoại, trưởng phòng Công lý Hòa Bình, Cha Đaminh Nguyễn vVn Phương, quý thầy, gia đình Nguyễn Phương Uyên, thân nhân, các nhà trí thức, các bloggers, đồng đạo anh chị em bạn hữu trong và ngoài Công giáo quan tâm đến vụ án xét xử sinh viên yêu nước Phương Uyên suốt những ngày tháng tù tội oan ức vừa qua.

Mở đầu thánh lễ cha Giuse Đình Hữu Thoại giới thiệu với cộng đoàn về sự hiện diện của quý cha, quý thầy và toàn thể anh chị em về tham dự thánh lễ. Mọi người chào nhau bằng một tràng pháo tay vang dội. Cha GT chia sẻ lý do dâng thánh lễ, cũng như tâm tình của thánh lễ Tạ ơn hôm nay: “Bao nhiêu năm qua tại DCCT vào mỗi Chúa nhật cuối tháng chúng tôi có thánh lễ cầu nguyện cho Công lý Hòa bình, cầu nguyện cho các tù nhân lương tâm không phân biệt lương giáo: blogger Điều Cày, Cù Huy Hà

Vũ, Tạ Phong Tần, Phương Uyên, Nguyễn Kha, Lê Quốc Quân. Thánh lễ có sự hiện diện của các anh em ngoài Công giáo, những ai quan tâm đến tự do dân chủ, áp bức bất công, giam cầm tù tội,... Và hôm nay, chúng tôi dâng thánh lễ này cùng với gia đình Phương Uyên tạ ơn thượng đế, tạ ơn Chúa đã thương cho gia đình đoàn tụ. Cầu nguyện cho Hòa bình Công lý sớm ngự trị trên quê hương đất nước chúng ta.”

Cha Giám tỉnh DCCT và bố mẹ Phương Uyên

Cha Giám tỉnh chủ tế và giảng lễ

Thánh lễ diễn ra trong bầu khí âm áp gần gũi thân tình và dạt dào cảm xúc. Đặc biệt trong phần chia sẻ Lời Chúa không chỉ có cha GT giảng mà còn may mắn được cha Matthêu Vũ Khởi Phụng và cha Giuse Đình Hữu Thoại cùng chia sẻ.

Dựa trên đoạn Tin mừng Lc 12, 49-53: “Thầy đến mang lửa vào trần gian, và Thầy ước ao mong ước phải chi lửa ấy bùng lên...” Ngõ lời với Phương Uyên, cha GT nói: Khi Phương Uyên ở trại giam, con đòi hỏi về công bằng, con muốn làm chứng về công bằng, khi con tuyên bố lập trường đó, người nào không tôn trọng công

Cha Matthieu Vũ Khôi Phụng cùng chia sẻ trong thánh lễ

bằng, sự thật, dân chủ thì người ta kết án con, người ta ghét con, người ta ghét những người yêu chuộng công lý và ngược lại. Chúa đến là Chúa công lý, Chúa của sự công bằng, Chúa của sự thật, khi người ta không tôn trọng, không chấp nhận những điều ấy người ta chống Chúa, người ta kết án Chúa, và bắt đầu có phân rẽ. Ngay trong gia đình, khi người cha không yêu chuộng công bằng, người mẹ đòi sự thật thì ngay lập tức chống lại nhau. Bởi vậy cho nên trong bài đọc 1, ông Giôsuê hỏi dân Chúa xem chọn ai? Chọn Thiên Chúa công bằng sự thật, nhân ái yêu thương. Chọn giàu sang, gian dối, bóc lột chà đạp người khác, hay chọn sự đơn sơ? Ngài đòi hỏi chúng ta phải chọn lựa. Trong lao tù một mình Phương Uyên con phải một mình chọn lựa, con chọn lựa đứng về công lý sự thật nên mọi người yêu mến con.

Sau bài giảng, theo gợi ý của cha GT, một số anh chị em Giáo dân cầu nguyện tự phát, cầu cho

quê hương Việt Nam tìm thấy công bằng, tự do thật sự, các vị lãnh đạo khôn ngoan, công tâm hết mình lo cho dân nước, cầu cho mọi người hiệp nhất yêu thương nhau... Bà Nhung mẹ của Phương Uyên tuy không phải là Kitô hữu nhưng trong giây phút thánh thiêng bà quỳ xuống, mắt nhắm lệ giờ hai tay

lên trời tạ ơn trời, cảm ơn người đã che chở cứu giúp con mình thoát khỏi oan khiên tù tội. Bà cầu cho quê hương thái bình thịnh vượng.

Sau thánh lễ Phương Uyên bày tỏ tâm tình: “đối với Phương Uyên không theo một tôn giáo nào cả, nhưng Uyên có duyên với DCCT.”

Cộng đoàn tham dự thánh lễ tạ ơn

Cha GT chúc mừng Phương Uyên

Uyên kể lại kỷ niệm nhiều lần đã đến nhà thờ DCCT trong bầu khí yên tĩnh để học bài, và học thuộc rất nhanh. Đứng trong nhà thờ nghe lời dạy của Chúa lời dạy của quý cha về sự thật đó là một động lực lớn, giúp Phương Uyên quên đi bản thân để đấu tranh bảo vệ sự thật bảo vệ lẽ công bằng. Xin Chúa qua các cha, hướng chúng con tìm kiếm sự thật, dang rộng vòng tay tha thứ cho những người gây ra tội ác. Con tin sự thật và công lý luôn luôn chiến thắng. Cảm ơn quý cha và mọi người nâng đỡ gia đình trong hoạn nạn nguy khốn; động viên an ủi Phương Uyên suốt hơn 10 tháng qua trong chốn lao tù. Hôm nay Phương Uyên đã được

Cha Giuse Đinh Hữu Thọai chia sẻ trong thánh lễ

giải thoát, công ơn của quý vị Phuong Uyen nguyện ghi nhớ suốt đời.

Cha GT mời gia đình Phuong Uyen và tất cả mọi người sau thánh lễ đến phòng Công lý hòa bình tham dự bữa cơm thân tình. Gia đình Phuong Uyen và quý cha chụp chung tấm hình lưu niệm trong hân hoan tạ ơn.

Kết thúc thánh lễ mọi người hát chung bài ca: “Xin dâng lời cảm tạ hồng ân Thiên Chúa bao la...”

Phuong Uyen cảm ơn các cha DCCT và mọi người

Pv. VRNs

Viết Từ Canada

(tiếp theo trang 31)

là số một. Hoa Kỳ chưa cần dùng tới sức mạnh quân sự. Sức mạnh này chỉ được dùng một cách gián chỉ để làm nản lòng (dissuade) đối phương. Trong mọi trường hợp, chính nhân dân Việt Nam phải đóng vai trò quyết định, phải biết nắm mọi cơ hội để tìm lại một cuộc sống xứng đáng cho mình, tìm lại danh dự và sự toàn vẹn lãnh thổ cho tổ quốc. ■

MINH XÁC

Trong bài “*Trung Thành Và Biết Ôn Nhau*” đăng trong ĐĐGD số 141, trang 47, chúng tôi có thuật lại lời nói và chức vụ của Lm Nguyễn Đức Tuân theo lời một thân hữu. Nay chúng tôi được minh xác rằng Cha không phải là cựu Giám Đốc nhà Dòng Dòng Công ở Carthage và không trực tiếp liên lạc, chia sẻ gì với tòa báo ĐĐGD.

Xin cáo lỗi với Lm Nguyễn Đức Tuân và quý Độc giả.

Mặc Giao

Tuyên ngôn

của Giáo Hội Công Giáo Ai Cập

Thượng Phụ Alexandria của Giáo Hội Công Giáo Coptic Ai Cập, Ibrahim Isaac, vừa cho công bố một tuyên ngôn liên quan tới tình hình chính trị đang diễn ra tại Đất Nước ngài, sau khi những người ủng hộ Huynh Đệ Hồi Giáo chém giết và đốt phá các nhà thờ, trường học và nhiều cơ sở khác. Thượng Phụ Isaac cũng là Chủ tịch Hội Đồng Các Thượng Phụ và Giám Mục Công Giáo Ai Cập. Sau đây là nguyên văn bản tuyên bố, “nhân danh tình yêu quê hương và tình liên đới với mọi người yêu thương Ai Cập, bất luận là Kitô hữu hay người Hồi Giáo”

Với nỗi đau buồn nhưng cũng hy vọng, Giáo Hội Công Giáo tại Ai Cập đang theo dõi những gì quê hương chúng tôi đang trải nghiệm: các tấn kích, giết chóc và thiêu đốt nhà thờ, trường học và các định chế nhà nước do người khủng bố. Bởi thế, nhân danh tình yêu quê hương và tình liên đới với mọi người yêu thương Ai Cập, bất luận là Kitô hữu hay người Hồi Giáo, chúng tôi cố gắng hết sức để truyền thông cho các tổ chức thân hữu khắp thế giới ngõ hầu làm sáng tỏ cho họ sự thực của các biến cố đang diễn ra tại quê hương chúng tôi. Chúng tôi muốn được phát biểu những điều sau đây:

Chúng tôi hỗ trợ một cách tự do, mạnh mẽ và đầy ý thức mọi định chế quốc gia, đặc biệt là Quân Đội và cảnh sát, trong tất cả các cố gắng của họ nhằm bảo vệ quê hương.

Chúng tôi đánh giá việc các quốc gia thành thật

đã am hiểu bản chất các biến cố và thẳng thừng bác bỏ bất cứ mưu toan can thiệp nào vào nội tình Ai Cập hoặc ảnh hưởng tới các quyết định tối cao của Ai Cập bất kể định hướng của nó có ra sao.

Chúng tôi cảm ơn mọi cơ sở truyền thông của Ai Cập và của quốc tế đã tường trình các tin tức và các biến cố một cách khách quan và vô tư, trong khi lên án những cơ sở truyền thông nào cố vũ dối trá và làm sai lệch sự thật hòng lừa dối công luận thế giới.

Chúng tôi cảm ơn các đồng bào Hồi Giáo đáng kính của chúng tôi, những người luôn đứng bên cạnh chúng tôi, bao nhiêu có thể, để bảo vệ các thánh đường và các định chế của chúng tôi.

Sau cùng, chúng tôi xin ngõ lời cùng các nhà lãnh đạo quốc tế có ý thức và mọi nhà lãnh đạo quốc gia, xin họ hiểu và tin rằng những gì đang diễn ra tại Ai Cập hiện nay không phải là cuộc đấu tranh chính trị giữa các phe phái khác nhau, mà là một cuộc chiến chống khủng bố.

Để kết luận, chúng tôi tỏ lòng chia buồn với mọi gia đình và thân nhân của các nạn nhân. Chúng tôi xin Chúa chữa lành mọi vết thương.☩

+ Ibrahim Isaac

Thượng Phụ Alexandria của Người Công Giáo Copt Chủ tịch Hội Đồng Các Thượng Phụ và Giám Mục Công Giáo Ai Cập

(Bản dịch của **Vũ Văn An**, Vietcatholic)

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Ngày kinh hoàng của các tín hữu Kitô tại Cairo

23 nhà thờ bị người Hồi Giáo tấn công

Cuồng tín Hồi giáo tấn công 23 nhà thờ Thiên Chúa giáo ở thủ đô Cairo và khu vực lân cận vào ngày thứ Tư 14/8, một ngày trước Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời. Trong khi đó, bạo lực tràn lan trên đường phố sau khi cảnh sát Ai Cập ra sức dẹp những người biểu tình ủng hộ chính phủ đã bị lật đổ của cựu tổng thống Morsi.

Cha Rafic Greiche, phát ngôn viên của Giáo Hội Công Giáo tại Ai Cập cho biết trong 23 nhà thờ bị tấn công 7 ngôi nhà thờ là thuộc Giáo Hội Công Giáo, 15 thuộc Giáo Hội Chính Thống Coptic và một thuộc Tin Lành. Cha Greiche

nói rằng các Kitô hữu Ai Cập đang sống trong sợ hãi vì bạo lực Hồi giáo. Ngài đã chỉ trích các phương tiện truyền thông phương Tây đã lờ đi không tường trình về các cuộc tấn công nhắm vào các Kitô hữu.

Bạo lực chống lại các Kitô hữu đã xảy ra vì lòng thù hận người Kitô hữu và được kích động thêm từ cáo buộc vô căn cứ của nhóm Huynh Đệ Hồi Giáo cho rằng các tín hữu Kitô ủng hộ quân đội Ai Cập trong việc hạ bệ chính phủ Morsi. ■

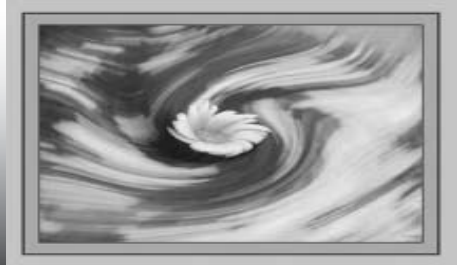
(Đăng Tự Do)

Tích cực tham dự chiến dịch mỗi Độc Giả giới thiệu thêm Độc Giả mới.

THƠ GIÓ CHUÔNG

CUÔNG PHONG

AI NHỜ CÁM ƠN?

*(Chủ tịch nước Trương Tấn Sang khi gặp TT Obama, tháng 7-2013,
đã cảm ơn Mỹ lo cho người tỵ nạn “Việt gốc Mỹ”)*

Tư chủ tịch công du xứ Mễ
Tưởng miệng mồm khéo léo ăn người
Thuyết Obama đủ chuyện đời
Ai dè lại tạo trò cười vô duyên
Câu phát biểu đầu tiên đã ngọng
Lộn tùng phèo giòng giống dân ta
Gọi dân “Việt gốc Cờ Hoa”
Ông cha mình có trắng da, tóc vàng?
Người nghe lại ngỡ ngành thêm nữa
Lời ngài phun làm ngứa tứ tung:
“Cám ơn Mỹ quốc rộng lòng
Giúp người tỵ nạn nhập giòng an vui”!
Ông có biết tui tui bá thờ
Chạy các ông tóe phở, học xì dầu
Các ông cho cớm nắm đầu
Cho người giăng bẫy lượm thâu vàng, tiền
Nhưng dân vẫn vượt biên ào ạt
Dù lên đên phiêu dạt đến đâu
Dù chìm dưới đáy biển sâu
Dù cho hải tặc bóp nhàu tiết trinh

Ngàn nguy khốn cũng đành cam chịu
Còn hơn là cố níu mấy ông
Tự do thì đã là không
Thêm màn tù tội vợ chồng ly tan
Con đói bụng kêu than đứt ruột
Rồi luân thường đảo ngược từ đây
Kiếm ăn, da mặt phải dày
Mánh mung, chụp giật như bầy thú hoang.
Tụi tui bỏ “thiên đàng” bốc phét
Thoát cùm gông kèm kẹp ác ôn
Mấy chục năm mới hoàn hồn
Bây giờ ông lại muốn ôm dân này.
Giả nhân nghĩa mặt mày coi ẹ
Cứ làm như cha mẹ dân yêu
Cám ơn cái con khỉ tiều
Ai nhờ mà dám đặt điều “thank you”?
Ngài chủ tịch còn ngu hơi muộn
Có ai ôm kẻ muốn thịt mình?
Nói ra cho Mễ nó khinh
Đuổi dân, Mễ vớt, gồng mình cảm ơn!▣

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.

- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
 - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
 - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

Bác Sĩ Nha Khoa **NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Margo	Brookhurst
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday

714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

TOBIA CASKET

www.tobiacaskets.com

CÁC DỊCH VỤ NHÀ QUẢN - QUAN TÀI - MỘ BIA

13951 Newland St.
Westminster, CA 92683

1-877-44-TOBIA
714-894-3723

THIỆM NGUYỄN
License No. OG94331

Là người Công Giáo nên có tinh thần phục vụ của người Công Giáo

- Trên 12 năm phục vụ về tang chế
- Lo từ A đến Z các dịch vụ nhà quản (có thể thăm viếng tại một số nhà thờ hoặc cơ sở Công Giáo)
- Có showroom lớn, bán trực tiếp các mặt hàng đẹp về hậu sự với giá sỉ (wholesale):
quan tài, mộ bia, kim tinh, tiểu đựng cốt, quần áo tang, hoa tang, v.v.
- Văn phòng luôn có nhiều phần mộ đã được mua trước cần sang lại với giá hạ từ 30% đến 60%.
Cemetery Broker #CBB1163

**Cali
Home
Finance**

**VĂN PHÒNG
CHO VAY TIỀN
VÀ MUA BÁN
BẤT ĐỘNG SẢN**

10246 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92843
(714) 636-9880

TRẦN QUANG VINH
RES: (714) 530-8703

- Purchase & Refinance
- 15 năm & 30 năm
- First T.D. & Second T.D.
- Fixed, Adjustable, GPM, Buy Down Rate
- Residential, Commercial, Apartment & Land Loan
- Có chương trình cho thân chủ bị trở ngại về Credit

TRẦN QUANG HÙNG
(714) 636-9880

"...Cuốn sách rất phong phú. Tôi thiết nghĩ sách hay như thế thì không cần thêm lời giới thiệu..."

+ GM Đaminh Mai Thanh Lương

▶ Sách dày 450 trang, khổ 5.5in x 8in, in trên giấy kem vàng và đóng bìa cứng, giá bán \$20 Mỹ-kim.

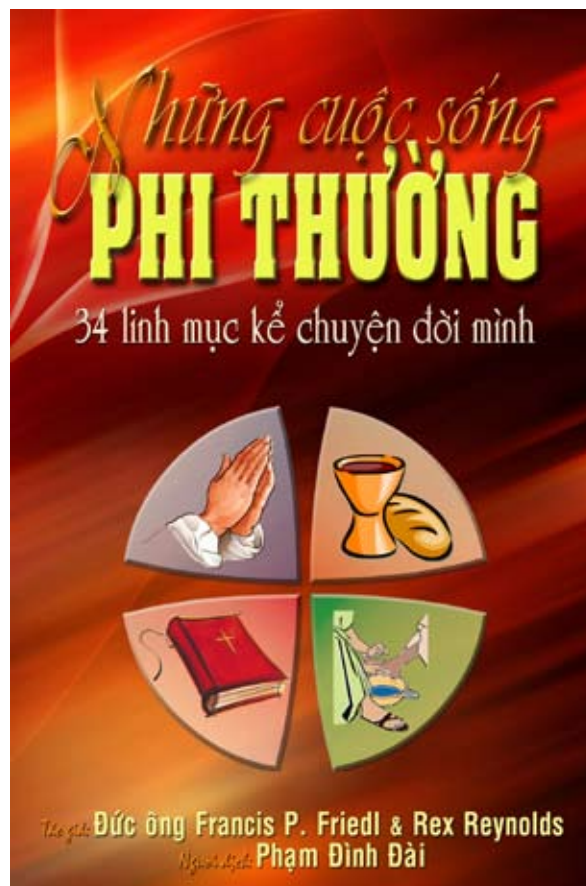
▶ Sẽ phát hành dịp Giáng Sinh 2013.

▶ Ân nhân bảo trợ và những độc giả đặt trước được miễn cước phí.

Xin liên lạc: **Phạm Đình Đài**

P.O. Box 10444, Westminster,
CA 92685-0444,

email: **HongTranPhamDinhDai@gmail.com**

BẢN LÊN TIẾNG **Của Các Chức Sắc Tôn Giáo Việt Nam**

Nhân quyền tại Việt Nam tiếp tục bị vi phạm sau chuyến công du Hoa Kỳ của Chủ tịch nước

Kính gửi:

- Quý vị hữu trách trong Nhà nước, Quốc hội và Chính phủ Việt Nam
- Quý Chức sắc tôn giáo và đồng đạo thuộc Phật giáo, Công giáo, Phật giáo Hòa Hảo, Cao Đài giáo và Tin Lành.
- Quý vị nhân sĩ và đồng bào
- Quý Chính phủ Hoa Kỳ, Liên Âu
- Quý Hội đồng nhân quyền Liên Hiệp Quốc
- Quý Hội đồng nhân quyền Đông Nam Á
- Quý Cơ quan truyền thông quốc tế và quốc nội

Các Chức Sắc Tôn Giáo Việt Nam

- Xét rằng trong diễn văn đọc trước ngoại trưởng Hoa Kỳ ngày 24-07-2013, Chủ tịch nước Trương Tấn Sang có nói: "Chúng tôi cũng ưu tiên phát triển công nghệ thông tin, truyền thông đưa Việt Nam ngày nay trở thành một trong những nước có tốc độ sử dụng Internet nhanh nhất thế giới và đang nỗ lực để bảo đảm quyền tự do tín ngưỡng, tự do tôn giáo duy trì các giá trị văn hóa, truyền thống đa dạng của nhân dân của mình". Và trong Tuyên bố chung với Tổng thống Hoa Kỳ ngày 25-07-2013, lại có đoạn: "Chủ tịch nước Trương Tấn Sang cũng khẳng định Việt Nam sẵn sàng ký Công ước chống tra tấn của Liên hợp quốc vào cuối năm nay và tuyên bố Việt Nam sẽ mời Báo cáo viên Đặc biệt về Tự do tôn giáo và tín ngưỡng vào năm 2014. Hai bên tái khẳng định cam kết ủng hộ Hiến chương Liên hợp quốc và Tuyên ngôn thế giới về quyền con người".

- Xét rằng trong thực tế, ngược với lời ông Chủ tịch nước nói, quyền tự do tôn giáo vẫn bị vi phạm. Công an Nghệ An đã bắt cóc 2 giáo dân thuộc giáo xứ Mỹ Yên, Giáo phận Vinh ngày 27-06-2013, mục đích là ngăn chặn dòng người đi hành hương Linh địa Trại Gáo. Nhiều chức sắc Cao Đài, Tin Lành và Phật giáo Hòa Hảo tại Sài Gòn và Miền Nam bị nhà cầm quyền ngăn chặn hành đạo, sinh hoạt, gặp gỡ. Mục đích là phá hoại sự đoàn kết các tôn giáo vì công lý và nhân quyền. Các giáo hội quốc doanh do nhà nước lập đang tác hại lên quyền tự do tôn giáo, gây chia rẽ và làm sai lạc giáo lý chân truyền của các tôn giáo. Vụ thánh thất Long Bình hôm 03-07-2013 là một bằng chứng điển hình. Nhiều chức sắc và tín đồ tôn giáo vẫn đang phải tiếp tục chịu những án tù dài như Mục sư Nguyễn Công Chính, Mục sư Dương Kim Khải, Linh mục Nguyễn Văn Lý, Bà Mai Thị Dung, Bà Trần Thị Thúy...

- Xét rằng trong thực tế, ngược với lời ông Chủ tịch nước nói, quyền tự do ngôn luận vẫn bị vi phạm nặng nề. Bằng chứng là hôm 15-07-2013, Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng đã ký ban hành "Nghị định Quản lý, cung cấp, sử dụng dịch vụ Internet và thông tin trên mạng" (số hiệu 72/2013/NĐ-CP), sẽ có hiệu lực kể từ ngày 01-09-2013. Nghị định này vi phạm tự do ngôn luận và tư tưởng, cản trở quyền tự do Internet. Hành vi dọn đường mang tính răn đe của nghị định này chính là việc bắt 3 bloggers nổi tiếng Trương Duy Nhất, Phạm Viết Đào và Đinh Nhật Uy cách đây hơn 2 tháng. Đối với các tôn giáo, nghị định này sẽ ngăn cản các Giáo hội truyền bá giáo lý của mình trong mục đích giáo dục lương tâm con người và hướng dẫn công luận đi đến chân thiện mỹ.

- Xét rằng trong thực tế, ngược với lời ông Chủ tịch nước nói, các quyền con người và quyền công dân vẫn bị vi phạm nặng nề. Bằng chứng: nhiều tù nhân lương tâm như Cù Huy Hà Vũ, Nguyễn Văn Hải, Hồ Văn Oanh, Trần Minh Nhật, Trần Hữu Đức và Chu Mạnh Sơn... đã hoặc đang tuyệt thực để phản đối cách hành xử phi pháp và phi nhân của các cai tù, những cách hành xử tước bỏ đi các quyền con người tối thiểu và cơ bản của họ nhằm mục đích bắt họ nhận tội. Ngoài ra, những công dân yêu nước, chống sự xâm lấn biển đảo của Trung Quốc đã bị bắt và xét xử không có chứng cứ khách quan (như Nguyễn Phương Uyên, Đinh Nguyên Kha, Việt Khang và Trần Vũ Anh Bình). Những người từng tranh đấu bảo vệ đất đai tài sản của họ vẫn bị xét xử và cầm tù bất công (như gia đình ông Đoàn Văn Vươn trong vụ phúc thẩm hôm 30-07-2013), hay vẫn không được giải quyết khiếu kiện lại còn bị hành hung tàn nhẫn (như nhiều bà con dân oan từ các tỉnh miền Tây và miền Đông Nam Bộ khi cầu nguyện trước nhà thờ Đức Bà Sài Gòn hôm 31-07-2013 đã đánh đập đến trọng thương)...

Với ý thức trách nhiệm công dân trước các vi phạm nhân quyền và trong vai trò hướng dẫn tinh thần cho tín đồ giáo dân, Các Chức Sắc Tôn Giáo Việt Nam lên tiếng:

- Yêu cầu nhà cầm quyền Việt Nam tôn trọng những gì vừa tuyên bố trước quốc tế và quốc dân qua chuyến đi của Chủ tịch nước: bằng cách (1) trả tự do ngay lập tức và vô điều kiện cho các tù nhân lương tâm trong giới chức sắc tín đồ, giới đấu tranh dân chủ, giới dân oan kiện tụng; (2) tôn trọng những quyền con người tối thiểu và cơ bản của các tù nhân trong các lao ngục; (3) để cho các Giáo hội được độc lập trong tổ chức và tự do trong sinh hoạt, không còn bị lũng đoạn bởi các thành phần quốc doanh do nhà nước tạo ra và xúi giục.

- Yêu cầu Quốc hội và Chính phủ hủy bỏ nghị định 72 về quản lý Internet, vì nó vi phạm nghiêm trọng quyền tự do ngôn luận và tự do internet vốn là những quyền cần thiết để xây dựng một xã hội lành mạnh, một nhà nước có trách nhiệm và một quốc gia tiến bộ văn minh. Yêu cầu Quốc hội phải xác định rõ ràng và đầy đủ các quyền con người và quyền công dân trong một Hiến pháp phù hợp với các Tuyên ngôn lẫn Công ước nhân quyền hoàn vũ và không thể bị các văn bản dưới luật của hành pháp triệt tiêu hay giới hạn.

- Kêu gọi các Chính phủ dân chủ, các cơ quan Liên hiệp quốc, các tổ chức nhân quyền hoàn vũ tăng cường giám sát cách thức nhà nước Việt Nam thực hiện các văn kiện (nhất là những văn kiện liên quan đến nhân quyền) mà họ đã ký kết với quốc tế. Xin sẵn sàng có những biện pháp chế tài nếu nhà nước Việt Nam không thành tâm thực hiện các cam kết đó.

- Kêu gọi các công dân Việt Nam hành xử cách can đảm và đầy đủ quyền tự do tôn giáo và quyền tự do ngôn luận, sẵn sàng lên tiếng tố cáo các sai lầm và tội ác của nhà cầm quyền, công bố sự thật về các vấn đề của đất nước và xã hội, bênh vực các dân oan đấu tranh chính đáng và các tù nhân lương tâm bị tra tấn hành hạ.

Làm tại Việt Nam, ngày 06 tháng 08 năm 2013

Các chức sắc tôn giáo tại Việt Nam

Đồng ký tên

- Cụ Lê Quang Liêm, Hội trưởng PGHH (đt: 0199.243.2593)
- Hòa thượng Thích Không Tánh, Phật giáo (đt: 0165.6789.881)
- Linh mục Phêrô Phan Văn Lợi, Công giáo (đt: 0984.236.371)
- Linh mục Giuse Đinh Hữu Thoại, Công giáo (đt: 0935.569.205)
- Linh mục Anton Lê Ngọc Thanh, Công giáo (đt: 0993.598.820)
- Chánh trụ sự Hứa Phi, Cao Đài giáo (đt: 0163.3273.240)
- Chánh trụ sự Nguyễn Kim Lân (đt: 0988.971.117)
- Chánh trụ sự Nguyễn Bạch Phụng (đt: 0988.477.719)
- Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa (đt: 0949.275.827)
- Mục sư Hồ Hữu Hoàng (đt: 0902.761.057)
- Mục sư Nguyễn Mạnh Hùng (đt: 0906.342.908)
- Ông Phan Tấn Hòa, PGHH (đt: 0162.630.1082)
- Ông Trần Nguyễn Hườn, PGHH (đt: 0167.341.0139)

Năm 2020 kỹ nghệ hóa là ảo tưởng

■ Trần Nguyễn Thao

Nhìn cảnh phồn thịnh của Hàn quốc, Mã-lai và Thái Lan, Hanoi mơ màng hiện đại hóa công nghiệp Việt Nam vào năm 2020 (*), nhưng hành động của họ lại ngược với mục tiêu mong ước. Khi đưa ra nghị định 72, hiệu lực từ đầu tháng 9, Cộng đảng chủ tâm lập vòng đai lửa, có tác dụng khoanh vùng suy tư và kiểm soát thông tin, tư tưởng của quần chúng. Đây là sản phẩm của sự sợ hãi được rập khuôn từ Bắc Kinh. Hanoi và Bắc Kinh đều sợ Internet chuyển tải tin tức, hình ảnh trung thực phơi bày mọi tàn ngược của chế độ tới từng màn hình của người dân từ thôn trang đến thị thành. Dù biết kinh tế nước Tàu cũng đang suy trầm, vì kiểm soát internet, Hanoi vẫn muốn xoay ngược vòng tiến hóa cuộc cách mạng tin học của cả nhân loại đang tiến triển từ 20 năm nay! Hanoi muốn giữ quyền lực trong tay hơn là cho tự do trao đổi thông tin để cứu vãn nền kinh tế bệnh hoạn nhất Á Châu. Nếu kinh tế cứ ở mãi dưới vực sâu, sẽ dẫn đến khủng hoảng xã hội rất trầm trọng, lúc đó quyền kiểm soát chính trị sẽ vượt khỏi tầm tay của chế độ bạo tàn, mọi toan tính của Hanoi sẽ thành ảo tưởng.

Bộ Thông Tin VC đưa ra lý do che đậy hành vi phản dân chủ để giữ quyền lực, khi nói rằng việc sửa đổi các quy định kiểm soát internet của Việt Nam là cần thiết “để bảo vệ sở hữu trí tuệ”. Đây là điểm mới được Hanoi bám vào giải thích như lý do nhằm thỏa mãn đòi hỏi của Hiệp Định Đối Tác Xuyên Thái Bình Dương (Trans-Pacific Partnership = TPP), một “thỏa thuận thương mại của thế kỷ thứ 21” mà Hoa Kỳ đang thúc đẩy. Hà Nội rất muốn được tham gia để tìm lối thoát cho nền kinh tế, nhưng một phần điều kiện để được vào TPP là phải cam kết bảo vệ sở hữu trí tuệ của các đối tác.”

Ông David Brown, cựu đệ nhất tham vụ ngoại giao Hoa Kỳ, có gần nửa thế kỷ kinh nghiệm về Việt Nam, viết trên tờ Asia Sentinel: “trong thực tế, nhà chức trách Việt Nam không có khả năng giám sát internet tại Việt Nam để bảo đảm các trích dẫn là đầy đủ và chính xác chứ chưa nói gì tới chuyện truy tìm những trường hợp không tôn trọng bản quyền”. Và rằng: “nhiều yêu cầu đề ra trong nghị định 72 này làm nảy sinh những khó khăn không khác gì so với thông tư năm 2008 và “đó là một vấn đề phổ biến với các luật và chỉ thị của Việt Nam, chúng thường là những tuyên bố về nguyên tắc mà nhìn chung không thể thi hành được”.

Một thực tế là sau ngày thông tư năm 2008 ra đời, hầu hết các blogs hàng đầu của Việt Nam đã chuyển sang các trang nhà của họ đặt ở nước ngoài. Và như vậy, lâu nay, các trạm vệ tinh bay chờn vờn quanh “cung Hằng” chẳng cần biết đến Hanoi là ai, chúng vẫn trung thành ngày đêm chuyển mọi thông tin, hình ảnh vượt ra ngoài tầm kiểm soát của Hanoi, cùng với kỹ thuật vượt tường lửa tân tiến, để tới tận màn hình nhỏ bé từng người dân trong nước. Hanoi biết điều này, nhưng họ vẫn muốn treo thêm “một sợi dây thòng lọng”; cho mình quyền xiết chặt mạng Internet để sau này có thể bắt bớ, cấm đoán mọi sinh hoạt không cùng “băng nhóm” với họ. Khi tìm tòi các tin tức bất lợi cho chế độ, Hanoi sẽ phải tốn khá nhiều tiền tài, nhân lực, nhưng hiệu quả không có là bao, mà còn bị nhiều cơ sở, tổ chức nước ngoài

quyết liệt chống lại. Trong môi trường kinh doanh toàn cầu, biện pháp ngăn chặn hay gạn lọc thông tin của Hanoi chỉ gây ùn tắc xa lộ thông tin Internet, hại cho nền kinh tế đang cần đến đầu tư bên ngoài.

“Các quyền tự do cơ bản trên không gian mạng cũng được vận dụng tương tự như bên ngoài không gian ấy”, Toà Đại sứ Hoa Kỳ tại Việt Nam tuyên bố như vậy ngay sau khi Hanoi đưa ra nghị định 72, để phản ứng trước một tuyên bố từ Hà Nội nói rằng, thông tin liên lạc trên Internet chỉ được tập trung vào hoạt động chia sẻ thông tin cá nhân, chứ không được bày tỏ quan điểm về chính trị hay chính sách. The China Post | By [Arthur I. Cyr](#)

Đầu năm 2013, sau chuyến đi Roma của người cầm đầu Cộng đảng, ông Nguyễn Phú Trọng, một sự ngẫu nhiên xảy ra, nhiều cơ quan quản lý nhà nước về thông tin và cả một số lãnh đạo cao cấp của đảng hoảng hốt nhận ra thế đứng và uy tín trong dân chúng của giới truyền thông trên mạng Internet, về độ thông tin nhanh nhạy, chính xác, có thể cạnh tranh và còn vượt xa hơn cả 700 tờ báo, đài phát thanh, phát hình của nhà nước. Sự kiện này làm cho quan chức cao cấp trong đảng phải chau mày, nóng mặt ra tay xiết cổ nhiều nhà báo, bỏ tù các bloggers, vì những bài tố cáo tham nhũng, phơi bày trước dân thiên hạ về cách làm ăn gian dối, lừa lọc, tranh ăn ngay trong nội bộ đảng. Từ nền kinh tế, tài chánh đang chìm dưới vực sâu, xã hội nhiễu loạn, tổ quốc lâm nguy, cả đến những chủ đề “nhạy cảm” như đường lưỡi bò, sửa đổi hiến pháp và điều 4 độc đảng, cướp đất, lấy nhà, hà hiếp các tôn giáo. . . được phơi bày trên các trang mạng của dân; đồng thời được nhiều cơ quan truyền thông bên ngoài trích dẫn các thông tin, hình ảnh do người dân làm truyền thông đại chúng cung cấp. Quan trọng hơn, sinh hoạt báo chí trên mạng còn nổi kết được các nhà tranh đấu đòi dân chủ trong nước và với giới truyền thông quốc tế tương đối hữu hiệu.

Trong một đất nước có đến 30 triệu người đang dùng Internet, người có điện thoại di động còn nhiều hơn. Một người lao động phổ thông có thể chụp hình, quay phim ghi lại những gì cảnh sát giao thông đưa người phạm luật vào góc kín để hai bên “thi hành luật lệ đầu tiên”, hay cảnh xe tăng của nhà cầm quyền trấn áp nông dân để cướp đất. . . Tất cả đều được trưng thực hiện ra trên màn hình khắp mọi nơi. Gần đây, Hanoi còn cho tập đoàn Samsung lập nhà máy ráp chế điện

thoại di động lớn nhất tại Thái Nguyên, Việt Nam với kinh phí hơn ba tỷ Đô-la. Trong môi trường như vậy mà còn đòi kiểm soát Internet thì đúng là các lãnh tụ Hanoi quá “thông minh”!

Các nhà khoa học và công nghệ Mỹ đã phát hiện ứng dụng không có giới hạn của loại vật liệu mới mang tên graphene - một vật liệu công nghệ cao cứng hơn thép và “nhẹ hơn cả lông chim” - trong các lĩnh vực của cuộc sống con người và dự báo vật liệu mới này sẽ tác động rất lớn đến nền kinh tế Mỹ, thậm chí có thể làm thay đổi cả thế giới.

Hoa kỳ dự tính cuộc cách mạng tin học sẽ giúp con người có thể phóng lên bầu trời các vệ tinh với kích thước bằng tòa nhà nhiều tầng nhưng trọng lượng chưa nặng bằng “miếng thịt nướng.” Loại vệ tinh này có thể tải về điện thoại thông minh một băng hình có độ phân giải cao chỉ trong thời gian “chưa đầy một giây”. Hãng sản xuất điện thoại thông minh sớm khai thác tính năng ưu việt của graphene sẽ chiến thắng trong cuộc cạnh tranh khốc liệt trên thị trường điện thoại thông minh thế giới. Từ nay ngành tin học không hề ngừng lại. Những con người tàn ngược tại Hanoi, mất hẳn tính người, sẽ đứng ở đâu trên quả đất để tiếp tục làm các việc bạo tàn trong bóng tối, và tiếp tục trấn áp, bỏ tù Dân Tộc Việt Nam như họ đang làm?

Chuyên gia kinh tế Nguyễn xuân Nghĩa nói với đài RFA hôm 14 tháng 8 rằng : *“Khi Intel hay Samsung đang nói đến chuyện bạc tỷ trút vào Việt Nam và đào tạo một thế hệ mới có khả năng rất cao về công nghệ tin học thì Hà Nội lại đòi bịt mắt giới trẻ bằng mạng lưới kiểm soát thông tin và gây phản ứng từ các tập*

đoàn Google hay Microsoft thì đây là một cách quảng cáo xuất sắc về sự lạc hậu của lãnh đạo. Hoá ra Hà Nội cũng chẳng khác gì Bắc Kinh!”

Bắc Kinh sau nhiều năm kiểm soát Internet, kinh tế đã khựng hẳn lại và đang đi vào thoái trào; các vụ đấu đá chính trị trong nội bộ dù ở Thành Đô hay các tỉnh, vẫn bị xì ra cho cả loài người tổ tởng.

Mới đây, người đồng sáng lập trang bách khoa toàn thư Wikipedia, ông Jimmy Wales tuyên bố, ông thà không có trang Wikipedia tại Trung cộng còn hơn phải tuân thủ bất kỳ hình thức kiểm duyệt nào, của Bắc Kinh. Trả lời tại Hong Kong, ông Jimmy Wales nói Wikipedia sẽ không bao giờ nhượng bộ các yêu cầu của Trung cộng trong vấn đề kiểm soát thông tin. Việc được tiếp cận “kiến thức và giáo dục” là một quyền cơ bản của con người, ông nói, và rõ ràng việc kiểm duyệt là trực tiếp cản trở cả hai quyền căn bản này (BBC Aug. 12)

Cuộc hội thảo Hà năm 2013 tại Singapore với chủ đề “Cải cách ở Việt Nam đang đi về đâu?” kết thúc hôm 13 tháng 8 vừa qua, Tiến Sĩ kinh tế Phạm chí Dũng, đã trình bày bài tham luận “Liệu sẽ xảy ra khủng hoảng kinh tế dẫn đến khủng hoảng chính trị ở Việt Nam?”

© 2013 Zednikar - 21/08/2013 10:00 AM. Ảnh được tải lên từ trang web của người dùng trên Flickr. Mọi quyền được bảo lưu.

Tiến sĩ Dũng phác họa rằng, có thể cuộc khủng hoảng kinh tế nổ ra vào những năm 2016-2018. Hiện nay chuyện nội bộ Cộng đảng đấu đá nhau sẽ kéo dài cho đến giữa năm 2015, chỉ kết thúc bằng một nhóm dành được quyền bính. Nền kinh tế lúc này tạm phục

hồi, chưa lộ ra những xung đột khủng hoảng và những phản ứng xã hội mang tính đối kháng. Từ 2015-2017 Bất nguồn từ Trung Cộng, kinh tế Việt Nam chìm sâu vào vòng xoáy khủng hoảng và bùng nổ nhiều xung đột về kinh tế và xã hội. Tới giữa năm 2017-2018, khi tất cả cùng cộng hưởng ở một điểm: kinh tế, xã hội và cả chính trị mất kiểm soát, không phải bởi các lực lượng phản biện của trí thức, mà do phản ứng sống còn của chính người dân trước làn sóng suy thoái kinh tế kinh niên hoặc khủng hoảng kinh tế, tước đoạt những nỗ lực tồn tại cuối cùng của đời sống dân sinh. Khủng hoảng kinh tế càng trầm trọng, tính chất và quy mô phản ứng xã hội càng ghê gớm, có thể dẫn đến một sự thay đổi về chân đứng, thậm chí về bản chất nền chính trị của chế độ. Đây là giai đoạn mà phong trào phản biện xã hội mang tính ôn hòa sẽ thăng hoa. Giai đoạn này sẽ diễn ra nhanh chóng hơn hai giai đoạn trước.

Vẫn theo tiến sĩ Dũng, Việt Nam sẽ phải trải qua một giai đoạn hệ quả tiếp nối, từ sau 2017-2018 trở đi, với quá trình ma sát thô và tương tác giữa các lực lượng chính trị cũ và mới, trước khi tiến tới một sự ổn định mới về chính trị và xã hội, phục hồi kinh tế. Giai đoạn tiếp theo này rất khó xác định về thời gian diễn biến, nhưng ít nhất phải mất 4-5 năm.

Muốn cải tiến kinh tế để đời sống dân chúng khá hơn, bắt buộc phải có tự do thông tin. Những gì Hanoi đang cố xoay trở để bám vứu lấy độc quyền ăn cướp cũng sẽ bị các tiến bộ kỹ thuật đào thải. Hanoi muốn ép dân quay lại thời bao cấp của thập niên 80 cũng đã trễ rồi.▣

() Đại hội Cộng đảng 10 và 11 đã thông qua mục tiêu đến năm 2020 đưa Việt Nam trở thành một nước cơ bản công nghiệp hóa theo hướng hiện đại. Muốn được như vậy thì thu nhập bình quân đầu người phải vào khoảng 6.300 USD/năm; Hiện nay lao động phổ thông chỉ được \$2-4/ ngày.*

Mỗi công dân Việt Nam, nếu cố gắng vượt qua sự sợ hãi và vô cảm thì chắc chắn sẽ chấn hưng được dân khí. Dân khí mạnh buộc kẻ ác phải chùn tay và phải cư xử đúng mực.

Võ Thị Hảo

Chinh nhân, lữ khách, người viễn xứ, kẻ tha hương, và những buổi sáng biệt ly “tiếng còi tàu như xé đôi lòng,” với những buổi chiều “không khói hoàng hôn cũng nhớ nhà,” cùng vô số những con thuyền không bến (đổ) đều là những hình ảnh rất thường thấy trong thơ nhạc Việt Nam

Óc tưởng tượng của người mình quả là phong phú, và sự phong phú quá cỡ này hoàn toàn tương phản với nếp sống tẻ nhạt (và ru rú như gián ngày) của phần lớn chúng ta. Phải đợi đến 1891 người Pháp mới tìm đùm ra Đà Lạt, và qua năm 2009 người Anh mới khám phá ra động Phong Nha – ở Quảng Bình.

Tuy chả dám đi đến đâu nhưng khi đã lỡ phải bước ra khỏi nhà là người mình lại hay than thở, cứ như là sắp chết đến nơi vậy:

- Đêm đông, ta lê bước chân phong trần tha phương!
- Xa cô hương muôn trùng... chiều đông sương xuống lòng giá băng!

“Cô hương” ở tận mãi chân trời hay góc biển nào mà xa tới “muôn trùng,” nghe dữ dằn quá vậy?

Trong cuốn *Một Mảnh Tỉnh Riêng*, do nhà Văn Nghệ (VN) xuất bản năm 2000, Sơn Nam tâm sự: “*Mẹ tôi đi làm dâu nơi xa nhà hàng năm mươi cây số đường giao thông hồi đầu thế kỷ*

Số Tay Thường Dân Tưởng Năng Tiến

Người Mình

khó khăn, vượt rừng qua hai con sông đầy sóng gió... Lâu năm lắm mẹ tôi với về quê thăm xít một lần, tình trạng này tôi thử hư cấu, qua truyện ngắn ‘Gà Thiếp Về Rừng’...

Khoảng cách “năm mươi cây số” này đủ làm cho không ít cô dâu kêu gào thảm thiết:

*Má ơi đừng gả con xa.
Chim kêu vượn hú biết nhà má đâu?*

Đàn bà, con gái đa cảm – đã đành. Đàn ông Việt Nam cũng vậy. Nhà văn Bình Nguyên Lộc chớ ai:

*Lạnh thấm lòng, mưa mai lác đác,
Quán bên hè, uống tách cà-phê.
Nhìn ghe bổng chạnh tình quê,
Rung rung nước mắt: tư bề người dung.*

Mà quê ông Bình Nguyên Lộc ở tận đâu lận? Chôn “muôn trùng” nào vậy? Thừa Tân Uyên, Bình Dương chớ đâu cách cái quán cà phê mà ông đang ngồi (*bổng chạnh tình quê*) ở Sài Gòn cỡ chừng ... ba mươi cây số!

Năm 1986 tôi có gặp lại tác giả Đồ Độc (đôi lần) nơi một thành phố nhỏ, phía cực Bắc của tiểu bang California. Lần nào chúng tôi cũng ra ngồi ở cái quán tàu của người Hồ Nam, có tên là Hunan Restaurant chỉ vì “họ có bán cơm” – theo như nhà văn giới thiệu.

Trông ông buồn hiu và có vẻ hơi lạc lõng khiến tôi thốt nhớ đến cái câu thơ cũ nhưng chỉ dám đọc thầm:

Rung rung nước mắt: tư bề người dung.

Ông qua đời vào năm sau, năm 1987. Ông chết (chắc) vì buồn.

Người di tản nào cũng buồn nhưng không mấy ai buồn tới chết (luôn) như thế. Phần lớn, với thời gian rồi cũng nguôi ngoai, quên hết những chuyện phũ phàng nơi chốn cũ để lật đật hội nhập vào đời sống mới – theo ghi nhận của Người Buôn Gió:

“Hóa ra mấy triệu người Việt ở hải ngoại, không phải tất cả là những người quan tâm đến đất nước như ta gọi tẻ nhị là ‘lề trái’. Cũng như ở Việt Nam, nhiều người trong số họ sống hưởng thụ, ăn chơi, kiếm tiền gửi về cho người thân, thỉnh thoảng tham gia vài chương trình do sứ quán kêu gọi để lấy quan hệ thân thiện...

Y hệt trong nước, những người có tiền được khuyến khích từ đại sứ là thôi giờ đất nước đã ổn định rồi, có lòng với quê hương thì đóng góp từ thiện, quan tâm ba cái chuyện chính trị làm gì. Đại khái là đừng tham gia những chuyện mà chính quyền Việt Nam không ưa, cứ kiếm tiền rồi về Việt Nam tiêu, gửi về cho người thân, đóng góp từ thiện là cách hay nhất, an toàn nhất.

Số người Việt ở Châu Âu đã phần theo xu hướng sống này, nó cũng là bản chất chung của người Việt mấy chục năm gần đây ở trong nước...

HOSPITAL CIRCLE Medical Plaza

202-210 Hospital Circle
Westminster, CA 92683

ABC WESTMINSTER DAY HEALTH CENTER

Community Based Adult Services (CBAS)
Adult Day Health Care (ADHC) / Adult Day Care (ADC)

TRUNG TÂM CHĂM SÓC SỨC KHỎE VÀ AN SINH

202 Hospital Circle
Westminster, CA 92683

Office: 714-894-5880
Fax: 714-894-5879

Oculofacial

Plastic and Reconstructive Surgery, Inc.

ELIZABETH NGUYEN, D.O.

Board Certified Ophthalmologist
Specializing in diseases of the eyelids, lacrimal system and orbit

210 Hospital Circle, Suite C
Westminster, CA 92683
www.oculofacialprs.com

Office: 714-890-6000
Fax: 714-890-6004
OculoFacialPRS@gmail.com

IN FOCUS

TRUNG TÂM NHÃN KHOA & KÍNH THUỐC OPTOMETRY

15972 Euclid St., Suite G. Fountain Valley, CA 92708

(góc EUCLID & EDINGER, trong khu Emerald Bay Restaurant và BBQ Buffet Shopping Center)

Tel: (714) 531-7626

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HOÀI**

Nữ Bác Sĩ **TRẦN THỊ THANH HÀ**

Tốt Nghiệp Bác Sĩ Nhãn Khoa tại Southern California College of Optometry

Nhận:

Medi-Cal, Cal-Optima, Bảo Hiểm và Credit Card

Có giá đặc biệt cho quý vị H.O. và trả tiền mặt.

Nhãn Khoa Tổng Quát

- Khám mắt tận tâm. Đo độ chính xác.
- Truy tầm các chứng bệnh về mắt như:
- Mắt lòa, mắt cườm, áp suất cao, mắt yếu, kém...
- Văn phòng trang bị máy móc tối tân.
- Có license cho toa thuốc chữa bệnh.

Kính

- Rất nhiều gọng kính thời trang nổi tiếng của Pháp, Ý, Mỹ & Nhật.
- Đủ loại tròng kính mỏng, nhẹ, không lằn và đổi màu.

SPECIAL: \$79
Exam, Frame & Lenses
Frames from
30% - 50% OFF

OPEN:
Mon-Fri: 10AM - 6PM
Sat: 10AM - 5 PM
Sun: 10AM - 3 PM

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ NGUYỄN ANH LINH, O.D.

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lằn)

TEL: (714) 531-9900

FAX: (714) 531-0236

GIỜ LÀM VIỆC:

Thứ Hai tới Thứ Sáu: 10AM - 6PM
Thứ Bảy: 10AM - 4 PM

16125 Harbor Blvd.
Fountain Valley, Ca 92708
(Trong khu chợ Smart & Final và Dairy Queen, chỗ đậu xe thoải mái)

NHẬN MEDICAL, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

Dân Vệ chỉ thể thôi, đi đâu cũng vẫn thế.”

Ở Mỹ cũng thế sao?

Thì cũng gần như thế thôi, chứ biết làm thế nào hơn được. Xin xem qua bản tin (“Việt – Phi Biểu Tình Chống Trung Quốc & CSVN”) của ký giả Thanh Hà, trên tuần báo Việt Tribune, số phát hành hôm 26 tháng 7 năm 2013:

“Nhờ vào sự phối hợp nhịp nhàng và chặt chẽ giữa các cộng đồng người Việt với nhau, và nhất là với cộng đồng người Phi Luật Tân, một cuộc biểu tình có tính cách lịch sử đã diễn ra rầm rộ tại trước hai sứ quán Trung Cộng và Việt Nam vào trưa ngày thứ Tư, 24 tháng 7, 2013 vừa qua...

Riêng tại California, rất nhiều hội đoàn, tổ chức cộng đồng xã hội nhiều thành phần từ khắp nơi đã đáp lại lời kêu gọi của ông Nguyễn Phú, CT hội HO San Francisco tổ chức phối hợp với cộng đồng người Phi. Tuy cuộc biểu tình do cộng đồng người Phi đứng ra kêu gọi, nhưng sự hưởng ứng tích cực và đông đảo đồng bào người Việt tham dự đã đem lại niềm phấn khởi và ý nghĩa đặc biệt cho cuộc biểu tình này.

Vùng Bắc Cali có các phái đoàn đồng bào quân dân đến từ Sacramento, San Rafael, Fresno, v.v.. San Jose có phái đoàn hùng hậu trên 50 người do ông Trương Thành Minh, chủ tịch Cộng đồng Người Việt Quốc gia, hướng dẫn, gồm nhiều đồng bào, hội đoàn quân dân, và cả người hùng Lý Tống. Lại thêm có phái đoàn cũng khá đông đảo cùng đi với các ông Nguyễn Ngọc Tiên và Phan Quang Nghiệp tham dự với cờ xí biểu ngữ đủ loại.

Đặc biệt phải nói đến hai phái đoàn từ Nam Cali: Một từ quận Cam gồm ông Phan Kỳ Nhơn cùng liên ủy ban chống CS và tay sai, và cô Phương Nam với 5 hội đoàn trẻ, lái xe từ 4 giờ sáng. Và phái đoàn từ San Diego do ông Bùi Sơn đã khởi hành từ 2 giờ sáng để lên SFO cho kịp giờ biểu tình vào buổi trưa. Sự đông đảo bất ngờ nói lên tinh thần đoàn kết cao độ của cộng đồng người Việt khắp nơi, cùng sung công góp sức đấu tranh cho một mục tiêu chung nhằm yểm trợ cho các tiếng nói đấu tranh trong nước để đem lại tự do dân chủ và nhân quyền cho Việt Nam.”

Theo blogger Bùi Văn Phú (người mà tôi đã có dịp bắt tay trong cuộc biểu tình “có tính cách lịch sử” và “rầm rộ” này) thì khoảng 500 người Việt và Philippines trưa ngày 24-7-2013 đã tụ họp ...trước Tổng Lãnh sự quán Trung Quốc ở San Francisco để phản đối chính quyền Bắc Kinh lấn chiếm vùng biển Đông nam Á.”

Con số (hơi) hào phóng vừa nêu, xem ra, không chỉ khiêm tốn mà còn có vẻ tương phản với số lượng hàng trăm “hội đoàn quân dân” ở tiểu bang California – nơi mà người Việt tị nạn cộng sản quần tụ đông đúc nhất trên thế giới.

Nói cách khác, và nói nào ngay “tinh thần đoàn kết cao độ của cộng đồng người Việt khắp nơi, cùng sung công góp sức đấu tranh cho một mục tiêu chung nhằm yểm trợ cho các tiếng nói đấu tranh trong nước để đem lại tự do dân chủ và nhân quyền cho Việt Nam” – ngó bộ – cũng không cao gì mấy. Chắc cũng không hơn bên

Đông Âu nhiều lắm đâu (vẫn) theo như nhận xét của Người Buôn Gió:

“Tóm lại thì chuyện đấu tranh, dân chủ thì bên ngoài hải ngoại, chẳng phải ai cũng quan tâm đến. Phần lớn cũng muốn an phận, giữ hòa khí với chính quyền, thậm chí nhiều người dù ở bên ngoài vẫn còn sợ chính quyền Việt Nam ...”

Về nỗi sợ hãi này, cách đây khá lâu, bà Lê Thị Công Nhân đã có lần phải năn nỉ mọi người: “Tôi e rằng chúng ta đã sợ quá mức cần thiết.” Tuần rồi, tôi lại nghe một vị anh thư khác, nhà văn Võ Thị Hảo van nài:

“Mỗi công dân Việt Nam, nếu cố gắng vượt qua sự sợ hãi và vô cảm thì chắc chắn sẽ chấn hưng được dân khí. Dân khí mạnh buộc kẻ ác phải chùn tay và phải cư xử đúng mực.”

Kẻ ác, bọn giặc ngoại xâm nội xâm – rõ ràng – có đủ lý do để không “chùn tay” cũng như không “cư xử đúng mực” với ... chúng ta! Chắc chúng “sợ” là người mình ... không xứng đáng!

Một Chiếc Xe Ben

Sẽ có hàng trăm, và rồi đây hàng ngàn đảng viên cộng sản đồng loạt khước từ độc tài toàn trị, thành lập chính đảng mới để đấu tranh công khai với Đảng Cộng sản cầm quyền.

Hồ Ngọc Nhuận

Khi bệnh tật người ta thường yểu đuối. Ông Lê Hiếu Đằng lại khác. Trong “những ngày nằm bệnh” vừa qua, nhân vật này bỗng chợt cảm thấy có sự “thôi thúc ... phải thanh toán, tính sổ lại tất cả...những trải nghiệm cay đắng mà” mình “cùng nhiều bạn bè nữa trong phong trào

học sinh sinh viên trước 1975 đã chịu đựng... sau hơn 45 năm chiến đấu trong hàng ngũ Đảng Cộng sản Việt Nam, với 45 tuổi Đảng.”

Tuổi đảng của Lê Hiếu Đằng, rõ ràng, không ngắn. Tuổi đời của ông chắc chắn, cũng hơi dài. Và *những trải nghiệm cay đắng*, tất nhiên, không ít. Qua hàng chục trang giấy ghi lại những “suy nghĩ miên man” của Lê Hiếu Đằng, tuy thế, độc giả vẫn tìm được “một kỷ niệm” mà ông mô tả là “khó quên” và (tương đối) cũng ... ngọt ngào:

“...tôi đã từng tham gia phong trào đấu tranh Sinh viên học sinh Huế lúc còn học đệ nhị, đệ nhất Quốc học Huế và đã từng bị bắt giam ở lao Thừa Phủ Huế gần một năm với Lý Thiệu Sanh (nay là bác sĩ định cư ở Úc). Vì chính quyền Thừa Thiên-Huế lúc đó nghĩ tôi là thành viên của Đoàn TN nhân dân Cách mạng Miền Nam.

Nhắc đến đây tôi có một kỷ niệm khó quên: ba tôi và mẹ Lý Thiệu Sanh nóng lòng vì đã đến kì thi Tú tài II nhưng chúng tôi vẫn bị nhốt trong tù. Vì vậy ông bà làm đơn hủ họa xin hai chúng tôi ra thi. Thế mà chính quyền Thừa Thiên-Huế lúc đó lại giải quyết cho ra thi.”

Cách “giải quyết” của “chính quyền Thừa Thiên-Huế lúc đó” thiệt là dễ dãi, và hơi thiếu tinh thần pháp trị. Cái “truyền thống nhân trị” này kéo dài (lại rai) suốt thời ông Diệm qua tới thời ông Thiệu, ở miền Nam.

Ngày 26 tháng 10 năm 1966, ông Trần Minh Tiết – Bộ Trưởng

Tư Pháp của thời Đệ Nhị Cộng Hòa – ra lệnh thả ông Trần Kim Tuyến dù điều này không được Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu tán thành. Không riêng gì Nguyễn Văn Thiệu mà cả Nguyễn Khánh (trước đó) cũng muốn bắt giam ông Tuyến – một nhân vật thực sự nguy hiểm cho bất cứ chế độ nào mà ông ta không cộng tác. Tuy nhiên, cả hai đều không làm được điều này giản dị chỉ vì nó ... vi hiến. Là nhân vật quan trọng thứ III của chế độ cũ, không phải là lý do để (đương nhiên) phải vào tù nếu không có bằng chứng buộc tội:

“Ông Trần Minh Tiết chiếu theo biên bản phiên họp nội các, ra lệnh thả ông Tuyến. Giám đốc Chí Hòa là đại tá Luyện cũng quen biết ông Tuyến nên bảo bà Tuyến:

- Đúng ra, khi có lệnh tha của tòa, tôi phải đưa ông bác sĩ trả lại cho công an làm thủ tục, rồi mới cho về. Nhưng vì ông đang đau, bà cứ lãnh về đi...” (Vĩnh Phúc. *Những Huyền Thoại Và Sự Thực Về Chế Độ Ngô Đình Diệm*. Văn Nghệ, Westminster, CA:1998).

Cách hành xử của Nhà Nước Pháp Quyền Cách Mạng thì có phần (hơi) khác – theo như lời tường thuật của người tù Kiều Duy Vĩnh:

“Mẹ tôi đến Bộ Công An ở phố Trần Bình Trọng hỏi về anh con bị tù. Gác cửa không cho vào. Nhưng từ nhà tôi ở chợ Hôm ra hồ Thiền Quang chưa đến 1 km nên hầu như liên tục khi nào mẹ tôi đi đâu là mẹ tôi lại tạt vào Bộ Công An quấy rầy họ. Đến nỗi người thường trực cứ trông thấy mẹ tôi là tránh mặt không tiếp. Mẹ tôi cứ đến hỏi. Hỏi mãi.

Riết rồi họ phải trả lời. Nhưng cũng mất hơn 3 năm họ mới cho mẹ tôi cái địa chỉ trại tù Cổng Trời: Công Trường 75A Hà Nội. Mẹ tôi lại hỏi tiếp: Thế cái công trường này nó ở chỗ nào ở cái đất Hà Nội này? Họ bảo họ không biết...”

Thiệt là “hết biết” luôn nhưng chưa đến nỗi “hết thuốc, nếu so với một trường hợp bất nhân hơn nhiều của một người tù khác:

“So với Kiều Duy Vĩnh thì người tù Lưu Nam còn bi thảm hơn, ông không bao giờ được gặp mặt gia đình cho tới khi chết mặc dù con cái hết lòng tìm kiếm. Con trai của ông là ông Lưu Đức Tâm kể:

“Ông bố ở trại giam Quyết Tiến ở Hà Giang, còn gọi là trại giam Cổng Trời. Trong 10 năm đó gia đình không có tin tức gì thì đâu biết cũng không thể đi thăm được. Cho đến năm 1961 gia đình nhận được một bức thư của ông cụ gửi về nên mới biết ở trại đó.

Lúc bấy giờ gia đình cũng không có điều kiện để ra đi thăm được bởi vì mẹ ở nhà ốm đau bệnh tật, con cái thì còn nhỏ thành ra không đi thăm được, cho nên có gửi lên cho ông bố một ít quà qua cái địa chỉ đó. Gửi bằng con đường bưu điện nhưng không biết ông cụ có nhận được hay không, tới năm 1962 thì ông cụ mất...” (Trại Giam Cổng Trời, Mặc Lâm, RFA).

Cách quản lý tù nhân của chính phủ ta, xem ra, rất tiện. Cứ nhốt kín vào một chỗ, và nhốt cho tới chết luôn rồi bó chiếu mang chôn là kể như ... xong!

Chỉ có điều phiền là hết thế

hệ này qua thể hệ khác, dân Việt vẫn cứ hàng hàng lớp lớp lần lượt và tiếp nối đi tù. Và những người tù hôm nay, xem chừng, khó bị “chôn” hơn, cũng như khó “cải tạo” hơn nhiều – theo như tin vừa loan của BBC:

“Vợ một tù chính trị nói chồng bà tố giác một số phạm nhân tại trại giam Nam Hà bị biệt giam vì phản đối ban quản lý trại ‘đánh bị thương một thanh niên Công giáo’.

Vợ ông Vi Đức Hồi, bà Hoàng Thị Tươi, nói trong chuyến thăm nuôi chồng tại trại Nam Hà ngày 14/8, bà được ông Hồi cho biết ông đang bị biệt giam cùng với hai người nữa là thanh niên Công giáo bị tuyên án hồi tháng 1/2013...

Bà cũng thuật lại lời ông Hồi cho hay lý do Lê Văn Sơn bị cán bộ trại giam ‘đánh bị thương ở chân’ là vì ‘không chào cán bộ trong một lần sinh hoạt.’

Ông Vi Đức Hồi, 56 tuổi, đã từng gia nhập Đảng Cộng sản năm 1980 và từng là Giám đốc trường Đảng huyện Hữu Lũng, Lạng Sơn.

Từ năm 2006, ông đã bắt đầu viết nhiều bài báo chỉ trích Đảng - ban đầu bằng bút danh, sau đó dùng tên thật khi ông bị khai trừ khỏi đảng năm 2007.”

Tưởng cũng nên nói thêm là sau khi bị khai trừ, ông Vi Đức Hồi còn bị cô lập bởi một “Thông Báo Đặc Biệt” như sau:

“Để ngăn chặn, đập tan mọi âm mưu ‘diễn biến hoà bình’ của các thế lực thù địch chống phá sự nghiệp cách mạng của nhân dân ta, Huyện uỷ yêu cầu các Chi, Đảng bộ trực thuộc Huyện uỷ phải quán triệt đầy đủ cho toàn thể Cán bộ, Đảng viên và quần chúng Nhân dân trong Chi, Đảng bộ mình, Cơ quan, Đơn vị và Địa phương mình hãy nêu cao cảnh giác cách mạng, kiên quyết không mưu kế địch, đồng thời cắt đứt mọi quan hệ, giao tiếp với Vi đức Hồi, mặt khác theo dõi, giám sát mọi hoạt động của Vi đức Hồi, khi phát hiện có vấn đề khả nghi, trình báo cho cơ quan Công an hoặc Chính quyền Địa phương kịp thời để có biện pháp xử lý.”

Dù đã “quán triệt đảng viên và quần chúng nhân dân ...cắt đứt mọi liên hệ .. theo dõi, giám sát, trình báo để kịp thời có biện pháp xử lý” nhưng (ngó bộ) vẫn chưa được yên tâm cho lắm nên Đảng bắt luôn ông Vi Đức Hồi – vào ngày 27/10/2010 – để bỏ vô tù.

Ba năm sau, sau khi đã bị giam cầm – theo như nguồn tin thượng dẫn – ông Vi Đức Hồi lại còn bị mang đi biệt giam (riêng một nơi thật kín) cho nó chắc ăn ... hơn nữa. Ở một xứ sở mà chỉ do “xây xát nhẹ của một chiếc xe ben” có thể làm vỡ nguyên cả một cái đập nước khổng lồ thì mọi sự lo âu, lo ngại, lo sợ, và run sợ của giới cầm quyền (dù có lối bịch cỡ nào chẳng nữa) đều có lý do để biện minh .

Đó là nỗi lo sợ của “một con bệnh SIDA” – theo như (nguyên văn)

cách ví von của ông Lê Hiếu Đằng, trong bài viết nêu trên. Qua diễn đàn Bauxite Việt Nam, đọc được vào hôm 16 tháng 8 vừa qua, ông Hồ Ngọc Nhuận – một người đồng thời và đồng cảnh với ông Lê Hiếu Đằng – lại còn vừa cho biết thêm:

“Một chính đảng mới đang được vận động hình thành, với tên gọi tạm là Đảng Dân chủ Xã hội, do ông Lê Hiếu Đằng, một đảng viên cộng sản với 45 tuổi đảng, khởi xướng. Sẽ có hàng trăm, và rồi đây hàng ngàn đảng viên cộng sản đồng loạt khước từ độc tài toàn trị, thành lập chính đảng mới để đấu tranh công khai với Đảng Cộng sản cầm quyền.

Đảng mới Dân chủ Xã hội là một đột phá khẩu lịch sử, cho nước tràn bờ, cho muôn người Việt Nam đứng dậy phá xiềng, vươn vai thành Phù Đổng, chống lại nội tặc, ngoại thù, cứu nước cứu dân và cứu cả chính mình.”

Cái xe ben của Lê Hiếu Đằng có thể “đột phá khẩu lịch sử, cho nước tràn bờ” hay không là chuyện mà một thằng (nát rượu) cỡ tôi – dù cho ăn kẹo – cũng không dám lạm bàn. Tôi có cái tật (lớn) là đôi khi vừa cầm chai vừa cầm bút. Rượu vào lời ra nên hay viết lòng vòng. Chớ nói gần nói xa chả qua nói thiệt: dù có rất muôn màng chẳng nữa, mọi nỗ lực của ông Lê Hiếu Đằng – cùng tất cả những vị đồng hội đồng thuyền – đều đáng được tuyên dương và trân trọng. ■

Tưởng Năng Tiến

**ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN**

Hồi đầu tháng Bảy năm nay, thi văn đoàn Lạc Việt tại San Jose có tổ chức một buổi Tưởng niệm và Vinh danh bốn nhân vật có sự đóng góp đáng kể trong lãnh vực văn nghệ và truyền thông báo chí - mà mới qua đời trong mấy năm gần đây. Đó là nhà báo Sơn Điền Nguyễn Việt Khánh, cùng các nhà thơ : Nữ sĩ Trùng Quang và Hà Thượng Nhân, Hàn Ly Mạc.

Và mới đây, vào giữa tháng Tám tại cơ sở tòa báo Người Việt ở Westminster cũng đã có Lễ Giỗ được gọi là Hiệp Kỳ để tưởng niệm bảy Huynh trưởng đã từng sinh hoạt tích cực trong lãnh vực văn hóa xã hội của giới thanh niên từ nhiều năm trước ở Việt nam - mà cũng đã ra đi mới đây. Đó là quý anh : Đỗ Ngọc Yên, Lê Đình Điều, Trần Đại Lộc, Ngô Mạnh Thu, Nguyễn Đức Quang, Trần Đình Quân và Lý Văn Chương.

I - Riêng đối với tôi, thì chỉ riêng từ đầu năm 2012 đến nay là giữa năm 2013, tính ra tôi đã mất đi đến mấy chục người vừa là đồng nghiệp, đồng sự, vừa là bạn hữu thân thiết. Vì số người từ già cỗi đời đồng như vậy, nên tôi không thể viết bài Tưởng niệm cho mỗi cá nhân từng vị một. Vì thế, mà nhân Mùa Lễ Vu Lan này, tôi xin viết bài này để ghi lại danh tánh của các vị đó - cùng ít kỷ niệm thân thương về một số bạn mà cũng xuất thân từ tỉnh Nam Định như tôi. Coi như đây là nén hương lòng tôi xin gửi đến mỗi vị trong số tập thể những người thân thiết mà vừa mới ra đi trong thời gian gần đây. Để cho bạn đọc dễ theo dõi câu chuyện, tôi xin ghi theo một số nhóm đại khái như sau đây.

1 - Giới luật gia gồm luật sư,

Tính số nhân Mùa Lễ Vu Lan Quý Ty 2013

Ghi nhận của Đoàn Thanh Liêm

thẩm phán và giáo sư trường luật.

* Số luật sư lia đời thì khá đông, cụ thể như quý đồng nghiệp Nguyễn Hữu Phú (mất đầu năm 2012 ở tuổi 97), Nguyễn Trọng Quỳnh (mất ở Pháp tháng 10/2012 ở tuổi 70), Lê Tất Hào (mất đầu năm 2012 tại California ở tuổi 80), Nguyễn Văn Quý (mất đầu năm 2012 tại Texas ở tuổi 90), Phạm Quy (mất đầu năm 2013 tại tiểu bang New Mexico ở tuổi 90) Lưu Đức Quỳnh, Vũ Ngọc Tuyền (hai anh đều mất giữa năm 2013 ở California và cùng ở tuổi 90), Trần Phương Loan (mất cuối năm 2012 ở Texas chưa đến tuổi 70), Nguyễn Kim Loan (mất đầu năm 2013 tại Washington DC cũng chưa đến tuổi 70).

* Về giới thẩm phán, thì có các ông Mai Văn An (mất ở San Jose vào tuổi 90), Đào Minh Lượng (mất vào đầu năm 2013 ở California ở tuổi 75), Vũ Văn Hồng (mất đầu năm 2012 tại Texas ở tuổi 80).

* Về giáo sư trường Luật, thì có ông Mai Văn Lễ (mất đầu năm 2013 ở Texas vào tuổi 87 - giáo sư Lễ cũng hành nghề luật sư nữa), ông Trần Như Tráng (mất đầu năm 2013 ở California vào tuổi 76), cụ Nguyễn Quang Quỳnh (mất vào tháng 7/2013 tại California vào tuổi 90).

2 - Nhóm cựu sinh viên di cư từ miền Bắc vào Nam năm 1954.

Ít nhất là có ba trường hợp mà tôi biết rõ, đó là các giáo sư Tô

Đông (mất ở California cuối năm 2012 vào tuổi 80) và Đặng Vũ Biền (mất ở Paris tháng 5/2013 vào tuổi 86) và anh Nguyễn Cao Thăng (chuyên viên kinh tế - mất ở San Jose tháng 5/2013 vào tuổi 78).

3 - Hội viên Hội Ái hữu Hành chánh Tài chánh Quân lực VNCH.

Có ít nhất 3 sĩ quan thuộc cùng ngành Hành chánh Tài chánh với tôi - mà đã ra đi kể từ cuối năm 2012 đến nay. Đó là Đại tá Nguyễn Văn Phiền, Trung tá Lâm Văn Sửu, Thiếu tá Phạm Văn Thạch - cả ba vị đều mất tại California vào tuổi 90 và 80.

4 - Cựu tù nhân chính trị ở Hàm Tân Phan Thiết hồi thập niên 1990.

Đó là bác Lý Trường Trân (mất ở California đầu năm 2013 vào độ tuổi 90).

II - Một vài kỷ niệm với mấy bạn xuất thân từ cùng tỉnh Nam Định ở miền Bắc Việt nam.

1 - Luật sư Vũ Ngọc Tuyền.

Anh Tuyền là con út của cụ Thượng Vũ Ngọc Hóanh quê tại làng Lục Thủy, huyện Xuân Trường, tỉnh Nam Định, mà cũng là quê của bà ngoại tôi thuộc dòng họ Vũ Ngô nữa. Anh là chú ruột của Bác sĩ Vũ Ngọc Hoàn - mà anh cho biết hai chú cháu lại cùng một tuổi với nhau. Hồi trước năm 1975, anh Tuyền cùng làm việc chung văn phòng luật sư với chị

Nguyễn Phước Đại. Nên vào năm 2003 –4, anh có về Việt nam và tìm cách liên lạc với chị Đại – nhưng đã không làm sao gặp được chị, vì lý do chị bị cách ly trong một cơ sở dành riêng cho người cao tuổi. Do đó, anh nhờ tôi để gửi biểu chị Đại một số tiền – mà tôi đã nhờ được người nữ tu là em ruột của một người bạn để giúp trao tận tay cho chị Đại. Và chị Đại cũng viết thư xác nhận với tôi là chị cũng đã nhận được món tiền đó.

Một số bạn tại San Jose cho tôi hay chị Tuyền là một người rất thành công trong việc kinh doanh buôn bán ở địa phương, nên chị đã giúp cho anh Tuyền khỏi phải bận tâm đến chuyện phải lo kiếm tiền trên đất Mỹ. Chị Tuyền cũng mất tại San Jose vài năm trước đây.

2 - Giáo sư Đặng Vũ Biên.

Khi di cư vào Nam năm 1954, thì anh Biên đã vừa mới tốt nghiệp văn bằng dược sĩ rồi. Anh Biên quê quán tại làng Hành Thiện cũng gần với làng Cát xuyên của tôi, trong cùng một huyện Xuân Trường, nên có nhiều bạn bè đồng hương chung với nhau. Anh được tiếng là một sinh viên thật xuất sắc – mà cũng rất năng nổ hoạt động trong việc tổ chức Quán cơm Sinh viên và mở

các lớp học hè bổ túc cho học sinh tại Hanoi. Ngoài văn bằng dược sĩ, anh còn đậu cả 5 chứng chỉ về toán, vật lý và hóa học. Rồi sau đó đi du học tại Pháp và đã đậu bằng Tiến sĩ khoa học tại Paris. Về lại nước, anh Biên đi dạy tại Đại học Dược khoa và còn giữ chức vụ Khoa trưởng nữa.

Năm 2012, lúc ghé qua Paris, tôi đã có dịp nói chuyện với anh Biên qua điện thoại, sau bao nhiêu năm xa cách. Anh cho tôi số điện thoại của chị Thảo là bà xã của anh Nguyễn Xuân Nghiênn cũng là dân Hành Thiện – mà trước đây là một giáo sư có tiếng chuyên dạy môn Lý Hóa cho các học sinh chuẩn bị đi thi bằng Tú Tài. Tôi sẽ có dịp viết chi tiết hơn về anh Biên trong tờ Đặc san của Hội Ái hữu Hành Thiện vào dịp đầu Xuân Giáp Ngọ 2014.

3 – Chuyên viên kinh tế Nguyễn Cao Thăng.

Anh Thăng cùng miền quê với tôi ở tỉnh Nam Định, lại cùng học luật và cư trú trong cư xá Phục Hưng với tôi. Sau khi tốt nghiệp văn bằng cử nhân, anh được học bổng qua Mỹ để học lên bậc Cao học. Trờ về nước, anh làm chuyên viên nghiên cứu về kinh tế trong Tổng

Nha Kế Hoạch. Sau năm 1975, anh Thăng bị kẹt lại và phải tìm cách vượt biên bằng đường biển.

Từ ngày qua định cư ở Mỹ năm 1996, tôi đã gặp lại Thăng ở San Jose. Lúc đó, ngoài việc đi làm, anh còn giữ chức vụ Chủ tịch Cộng đồng Công giáo tại xứ đạo Saint Patrick ở khu vực downtown. Mấy năm gần đây, anh bị stroke và phải nằm liệt giường trong thời gian dài. Và cuối cùng, anh đã từ giã cõi đời vào hồi tháng 5/2013 vừa đây ở vào tuổi 78. Các bạn đồng hương chúng tôi đều thương tiếc và quý mến người bạn thật chân tình và khiêm tốn này.

Ngòai ba anh bạn đồng hương nói trên, còn có anh Mai văn Lễ cũng là dân xuất thân từ thị xã Nam Định nữa. Nhưng tôi đã viết chi tiết về anh Lễ lúc anh mới qua đời. Tôi cũng viết về kỷ niệm trong tù với bác Lý Trường Trân nữa. Còn các quý vị và các bạn khác, thì cũng đã nhiều người viết trên Nội san của các tổ chức liên hệ nữa rồi. Vậy, tôi xin tạm ngưng bài viết ở đây với lời cầu chúc đến với tất cả quý vị và quý bạn luôn được thanh thản nơi cõi Vĩnh Hằng (RIP).☐

Costa Mesa, California
tháng Tám 2013

Cười Tí Cho Vui

ADAM VÀ EVA NGƯỜI NƯỚC NÀO

Ba người, một Pháp, một Mỹ, một Việt tranh cãi với nhau xem ông Adam và bà Eva là người nước nào.

*Người Pháp lý luận:
- Hai ông bà sống lãng mạng và mùi mẫn trong vườn địa đàng như thế thì chỉ có thể là người Pháp.*

*Người Mỹ cãi lại:
- Tự do luyến ái, tự do hưởng thụ, không chấp nhận sự cấm đoán nào thì chỉ có thể là dân Mỹ.*

Cuối cùng, ông Việt Nam đưa lý do rất thực tế:

- Không áo, không quần, không nhà, ăn miếng táo cũng bị cấm, vậy mà vẫn phải nói đang sống ở thiên đường thì chắc chắn là dân Việt Nam.☐

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM ÚC CHÂU

VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY IN AUSTRALIA. VCCA.

TUYÊN ÚY ĐOÀN

VIETNAMESE CATHOLIC CHAPLAINCY IN AUSTRALIA

37 Boddington Cres. Kambah ACT 2902

Email: paulvanchi@yahoo.com; pierrexuanmy@gmail.com

Sydney ngày 15.7.2013

Kính Gửi Ông Võ Trí Dũng, Chủ Tịch CĐNVTD Liên Bang Úc Châu, Đồng kính gửi Quý Vị Thành Viên trong Ban Chấp Hành CĐNVTD Liên Bang Úc Châu.

Thưa Ông Chủ Tịch và Quý Vị, Tuyên Úy Đoàn cùng Đức Giám Mục Vincent Nguyễn Văn Long, Cố Vấn TUD, xin chân thành cảm ơn thông báo của Quý Vị về sự kiện Cha Nguyễn Văn Khải, Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam, đến thăm viếng và chia sẻ với Cộng Đồng Người Việt Tự Do Liên Bang Úc Châu những vấn đề liên quan đến tình hình thiếu Tự Do Tôn Giáo và Nhân Quyền tại Việt Nam.

Trong chiều hướng chung của toàn thể Cộng Đồng Người Việt Tự Do Liên Bang Úc Châu luôn tha thiết cầu nguyện, hiệp thông, và đấu tranh cho Tự Do Tôn Giáo và Nhân Quyền cho Dân Tộc và Quê Hương Việt Nam, chúng tôi quan niệm đây là mục đích rất quan trọng của Cộng Đồng Người Việt Tự Do. Ngoài ra, Giáo Hội Công Giáo luôn luôn giáo huấn và bảo vệ nhân quyền và các quyền tự do của con người. Qua Công Đồng Vatican Đệ Nhị, Giáo Hội Công Giáo toàn cầu đã khẳng định quyết tâm bảo vệ nhân phẩm và nhân quyền, trong đó có quyền Tự Do Tôn Giáo. Hơn thế nữa, Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô Đệ Nhị đã xác định: “Tự Do Tôn Giáo là một đòi hỏi của nhân phẩm con người.”

Do đó, Tuyên Úy Đoàn CĐCGVN Liên Bang Úc Châu chúng tôi hoàn toàn hỗ trợ lập trường cùng việc làm tốt đẹp này của CĐNVTD Liên Bang Úc Châu. Đồng thời, trong hoàn cảnh đặc thù của mỗi Cộng Đồng địa phương, chúng tôi nguyện sẽ cầu nguyện, hiệp thông và đồng hành với Quý Vị.

Nguyện Xin Thiên Chúa và Mẹ La Vang, Mẹ Quê Hương Việt Nam, chúc lành cho những công việc tốt đẹp của CĐNVTD nói chung và của Quý Vị nói riêng. Kính chúc Quý Vị sức khỏe, bình an, và tràn đầy hồng ân.

Trân Trọng.

Ban Đại Diện Tuyên Úy Đoàn

1) Chủ Tịch: Linh Mục Paul Chu Văn Chi - Sydney. 2) Phó Chủ Tịch: Linh Mục Raphael Võ Đức Thiện - Melbourne. 3) Thư Ký: Linh Mục Peter Bùi Xuân Mỹ - Canberra. 4) Thủ Quỹ: Linh Mục Peter Nguyễn Mộng Huỳnh - Perth. 5) Ủy Viên Truyền Thông: Linh Mục Anthony Nguyễn Hữu Quảng - Melbourne. 6) Cố Vấn: Đức Cha Vincent Nguyễn Văn Long, Giám Mục Phụ Tá TGP Melbourne

ROOFING & SOLAR Power

Lic.#: 870435

Chuyên trị mái nhà, gắn năng lượng mặt trời

Vince Lê (714) 531-4249

ROOFING & SOLAR Power

Quality from the top...

Lic.#: 870435 Bond and Insured!!!

**Định giá miễn phí.
Free Estimate!**

- For Residential, Commercial.
- Hãy tận dụng 30% off Federal Tax Rebate for Solar Power để giảm bớt tiền điện hàng tháng.
- Chúng tôi chuyên về mái nhà, lắp ráp năng lượng mặt trời.
- Có thợ trên 15 năm kinh nghiệm.
- Dùng vật liệu tốt. Công việc bảo đảm tận tâm.

Please call Vince Lê (714) 531-4249

Bác sĩ **DAVID PHẠM NAM HUÂN, M.D.** CHUYÊN MÔN BỆNH SUYỄN VÀ PHỔI

Bác sĩ **HENRY NGUYỄN HUY, M.D.**

10900 Warner Ave., Suite 101B, Fountain Valley, CA 92708

(714) 887-0400

Tốt nghiệp chuyên khoa tại:

- University of Colorado Health Science Center
 - Nation Jewish Medical & Research Center (Denver)
- (Xếp hạng nhất toàn quốc về bệnh phổi)

Chuyên trị:

*Suyễn • Các bệnh về hô hấp • Sưng cuống phổi • Lao phổi
Ho ung thư phổi • Khó ngủ, mất ngủ, ngáy • Khó thở • Ngộ thở khi ngủ*

Có máy đo hơi thở

Giờ làm việc: Thứ Hai, Ba, Năm, Sáu : Từ 09:30 sáng đến 5 giờ chiều
Thứ Bảy : Từ 09:30 sáng đến 1:00 chiều

XIN VUI LÒNG LẤY HẸN

LET US HELP YOU REALIZE YOUR FINANCIAL GOALS.

PERSONAL BANKING

- Checking Account
- Savings Account
- CDs
- Auto Loans
- Online Banking

COMMERCIAL LENDING

- Asset Based Accounts Receivable and Inventory Financing
- Business Consortium Fund (BCF) Program
- Certified Minority Business Enterprise
- Entertainment Financing
- Equipment Financing
- Equipment Leasing
- Green Project Financing
- Leveraged Buy Out Financing
- Small Business Loans and SBA loans
- Technology Banking
- Working Capital Financing

COMMERCIAL REAL ESTATE LENDING

- Construction Financing
- Credit Enhancement of Low-income Housing
- Revenue Bonds Financing
- Low-income Housing Tax Credit Financing
- Mortgage Financing (Commercial and Residential)

INTERNATIONAL BANKING

- Correspondent Banking Services
- EWB (China) & EWB Hong Kong Branch
 - Local Currency Banking Services
- Export Financing
 - Bills Discount
 - Foreign Account Receivable Insurance Policy Financing
 - U.S. EXIMBANK Programs
- Foreign Exchange Management
 - Remittance, Checks and Drafts
 - Foreign Currency Accounts & CD
 - Banknotes
 - Risk & Hedging Solutions
 - Advisory Services
 - China / US Bridge Banking Assistance
- Import Financing
 - Revolving Line of Credit
 - Letter of Credit and Collection Services
- Individual and Corporate Accounts

Hãy Chọn Một Ngân Hàng Tốt Nhất *Thuận Tiện*
Nhiều Quyền Lợi Có Nhân Viên Việt Nam Phục Vụ
Ân Cần, Hướng Dẫn Mọi Chi Tiết Từng Tận Rõ Ràng.

9032 Bolsa Ave.
Westminster, CA 92683
Giám Đốc Chi Nhánh : CINDY HO
714-895-2575

 EAST WEST BANK
Your Financial Bridge®

www.eastwestbank.com

Giải Đáp Giáo Lý

■ Lm. FX Ngô Tôn Huân

TÂN PHÚC ÂM HÓA NGHĨA LÀ GÌ?

Chúng ta đang sống trong Năm Đức Tin, được Đức nguyên Giáo Hoàng Benedict XVI loan báo và khai mạc ngày 11 tháng 10 năm 2012 và sẽ bế mạc ngày 24 tháng 11 năm nay. Chủ đề của Năm Đức Tin này là **“Tân Phúc Âm hóa= New Evangelization”** nhằm canh tân đời sống đức tin của mọi thành phần dân Chúa trong Giáo Hội và mời gọi thêm nhiều người khác nhận biết Chúa Kitô và Tin Mừng Cứu Độ của Người, để cùng được hưởng ơn cứu độ của Thiên Chúa, **“Đáng cứu độ chúng ta và muốn cho mọi người được cứu rồi và nhận biết chân lý.”**(1 Tm 2 : 4).

Mục đích canh tân này thực cần thiết trong bối cảnh thế giới tục hóa ngày nay, khi con người ở khắp nơi chỉ hăng say đi tìm tiền của, hư danh trần thế, tôn thờ chủ nghĩa khoái lạc (hedonism) coi nhẹ hay xem thường những đòi hỏi của lương tâm về luân lý, đạo đức, công bằng và bác ái, là những nguyên tắc căn bản và là bộ mặt của một đời sống hướng thượng, trái ngược với bộ mặt và thực chất của **“văn hóa sự chết”** đội lốt chủ nghĩa vô thần, chủ nghĩa tôn thờ tiền bạc, của cải vật chất, và mọi thú vô luân vô đạo đang lộng hành ở khắp nơi, cách riêng ở các quốc gia Âu Mỹ..

Thực trạng trên đang xô đẩy biết bao người vào con đường hư mất đời đời trong đó có những người đã được đức tin qua Phép Rửa, nhưng nay đã rời xa Giáo Hội và chối bỏ đức tin bằng chính đời sống của họ.

Đề đối phó với nguy cơ nói trên, và cũng để bảo vệ và củng cố đức tin, Giáo Hội hô hào phải **“tái phúc âm hóa”** để canh tân và đào sâu thêm đức tin Kitô-Giáo dựa trên chính **Chúa Kitô là Tin Mừng** đã đến trong trần gian cách nay trên 2000 năm để loan báo **“cho mọi loài thụ tạo, và ai tin và chịu phép rửa thì được cứu rồi, còn ai không tin sẽ bị kết án.”**(Mk 16 : 16).

Thật vậy, Tin Mừng –hay Phúc Âm- là tất cả những gì đã được viết về Chúa Giêsu-Kitô, từ ngày Người sinh ra cách khó nghèo trong hang bò lừa cho đến ngày Người chết tui nhục trên thập giá, sau khi phải chịu biết bao đau khổ, nhục nhã, để hiến mạng sống mình **“làm giá chuộc cho muôn người.”**(Mt 20: 28).

Không những Phúc Âm ghi lại cuộc đời của Chúa mà đặc biệt là truyền lại những lời Người giảng dạy trong suốt ba năm cùng các Môn đệ đi rao giảng Tin Mừng Cứu Độ cho dân Do Thái, nhưng đã bị các giai cấp Trưởng lão, Tư Tế và luật sĩ Do

Thái loại bỏ, không đón nhận mà còn lên án tử hình cho Chúa qua khổ nạn vác thập giá như ta đọc thấy trong 4 Tin Mừng..

Phúc Âm của bốn Thánh Sứ Matthêu, Mac-cô, Luca và Gioan chỉ ghi chép phần nào những lời Chúa nói và việc Người làm, nhưng không phải tất cả những lời giảng dạy của Chúa, vì theo Thánh Gioan thì **“Nếu viết lại từng điều một thì tôi thiết nghĩ, cả thế giới cũng không đủ chỗ chứa các sách viết ra.”**(Ga 21: 25) .

Tuy nhiên, những gì các Thánh Sứ đã ghi chép, kể cả các Thư Mục vụ của các Thánh Phaolô, Phê rô, Gia-Cô-Bê, Gioan, và Giuđa bổ túc thêm giáo lý vững chắc cho chân lý của các Tin Mừng của bốn Thánh Sứ, đã trở thành toàn bộ Thánh Kinh Tân Ước, được thẩm quyền Giáo Hội coi là Sách Thánh, vì có ơn linh ứng của Chúa Thánh Thần cùng với 46 Sách Cựu Ước hợp thành trọn bộ Thánh Kinh mà Công Đồng đại kết thứ 19 họp tại Trent (1545-1563) đã đóng thư qui.

Thật vậy, các Sách Thánh gồm chung các sách Cựu và Tân Ước viết bằng tiếng Do Thái và Hy Lạp đã được Thánh Giê-rô-ni-mô (St Jerome, died 420 A.D) dịch ra tiếng Latinh chung trong một Bản gọi là Vulgate tức bản Thánh Kinh Phổ thông được Công Đồng Trentô đóng thư qui là những Sách Thánh có ơn linh hứng đã được công nhận từ Công Đồng Phi Châu (1501-04) cho đến Công Đồng Trento, rồi Công Đồng Vaticanô I (1870) và Vaticanô II (1962-65) cho đến nay.

Nghĩa là từ khi bản Phổ thông Vulgate được chính thức đóng thư qui cho đến nay, thì không hề có thêm sách hay điều gì mới được thêm bớt

vào nội dung các Sách đã được công nhận là Sách Thánh vì có ơn linh ứng (inspired) của Chúa Thánh Thần.

Do đó, khi kêu gọi “**Tân phúc âm hóa**” (New Evangelization), một sáng kiến khởi đầu của Đức cố Giáo Hoàng Gioan-Phaolô II (nay là Chân phước= Blessed), Giáo Hội không công bố một Tin Mừng mới nào khác với nội dung Tin Mừng đã được công nhận từ Công Đồng Trentô cho đến nay.

Nghĩa là tất cả nội dung Thánh Kinh và Tin Mừng đã được thẩm quyền Giáo Hội công nhận và công bố qua các Công Đồng nói trên vẫn nguyên vẹn là một Tin Mừng cần được canh tân trong chiều kích đào sâu thêm ý nghĩa để giúp sống đức tin Kitô Giáo cách phong phú hơn, và có giá trị thuyết phục hơn trong đời sống của mọi thành phần dân Chúa trong Giáo Hội.

Đó là tất cả ý nghĩa và mục đích “**Tân Phúc Âm hóa = New Evangelization**” đang được khuyến khích đẩy mạnh trong toàn Giáo Hội trong Năm Đức Tin này.

Tại sao cần phải đọc lại Lời Chúa trong Thánh Kinh nói chung và trong các Tin Mừng nói riêng ?

Để trả lời câu hỏi này, ta cần đọc lại chính lời Chúa Giêsu đã nói với tên quý đến cám dỗ Chúa trong rừng vắng, nơi Chúa ăn chay cầu nguyện trước khi ra rao giảng Tin Mừng Cứu Độ:

Khi tên quý thách đố Chúa biến đá ra bánh để ăn, Chúa đã trả lời nó như sau:

“**Đã có lời chép : Người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh.**” (Lc 4: 8)

Lời Chúa trên đây được ghi đầy

đủ hơn trong Sách Đệ Nhị Luật như sau:

“**Anh em nhận biết rằng: người ta sống không chỉ nhờ cơm bánh, nhưng còn sống nhờ mọi lời Miệng ĐỨC CHÚA phán ra.**” (Đnl 8: 3)

Thánh Phêrô cũng đặc biệt nói đến tầm quan trọng phải sống bằng lời Chúa, khi Chúa Giêsu hỏi các Tông Đồ xem họ còn muốn theo Chúa hay muốn bỏ Người ra đi như những người khác. Phêrô đã trả lời Chúa như sau:

“**Thưa Thầy, bỏ Thầy thì chúng con biết đến với ai? Thầy mới có những lời đem lại sự sống đời đời.**” (Ga 6: 68)

Những lời mang lại sự sống đời đời mà Chúa Giêsu đã dạy bảo các Tông Đồ và dân chúng xưa kia là:

“**Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết những lời của Chúa Giêsu được ghi lại phần nào trong bốn Tin Mừng (Gospels) mà chúng ta vẫn quen nghe đọc, nhưng chưa gẫm suy cho đủ để lời Chúa thực sự in sâu và biến đổi tâm hồn chúng ta.**

Nếu lời Chúa đã đổi mới mọi người chúng ta, thì chắc chắn đã có tình thương trong gia đình giữa cha mẹ, con cái và vợ chồng, khiến cho những thâm kịch vợ chồng bỏ nhau, giết nhau, con cái giết cha mẹ, anh chị em thù nghịch và làm hại nhau đã không xảy ra ở khắp nơi trong thế giới tục hóa ngày nay.

Nếu lời Chúa đã in sâu và biến đổi lòng người thì đã không có biết bao người, kể cả một số không nhỏ các môn đệ Chúa trong Giáo Hội ngày nay đã và đang chạy theo tiền bạc, ham mê của cải và hư danh trần thế đến mức coi nhẹ hay dùng dụng

nhân thân khó nghèo của Phúc Âm mà Chúa Giêsu đã nêu gương sáng khi Người chọn sinh ra trong hang bò lừa, và lớn lên, đã sống lang thang như người vô gia cư, đến nỗi “**không có chỗ tựa đầu, trong khi con chồn có hang, chim trời có tổ**” (Mt 8 : 20)

Lại nữa, nếu lời Chúa đã thực sự đi sâu và tâm trí người tín hữu khắp nơi, thì người có niềm tin nơi Chúa không thể buông thả sống theo những trào lưu của “**văn hóa sự chết**”, đề lờ là việc sống Đạo, coi thường việc lãnh nhận các bí tích Thánh Thể và Hòa Giải và nhất là làm nhân chứng cho Chúa Kitô trước bao người chưa biết Chúa và Phúc Âm sự Sống của Người.

Sau hết, riêng đối với các Tông Đồ lớn nhỏ của Chúa trong Giáo Hội, nếu Tin Mừng đã in sâu và đổi mới mọi người, thì không ai có thể coi nhẹ sứ vụ rao giảng, phục vụ và sống nhân chứng cho Chúa, là “**Con Người đến không phải để phục vụ người ta phục vụ, nhưng là để phục vụ và hiến mạng sống mình làm giá chuộc muôn người.**” (Mt 20: 28)

Tóm lại, thật vô cùng cần thiết phải được “**tân phúc âm hóa**” để Tin Mừng của Chúa đổi mới mỗi người chúng ta thêm hơn nữa hầu biến chúng ta thành những “**Kitô thứ hai**” (Alter Christus) sống giữa bao người không có đức tin và đang làm những sự gian ác, độc dữ trong thế giới tục hóa ngày nay..

Xin Chúa Thánh Linh giúp đổi mới chúng ta trong cố gắng phúc âm hóa chính mình và phúc âm hóa người khác để chiếu rọi ánh sáng Chúa Kitô vào thế giới quá u tối vì vô thần, vô nhân đạo và vô luân hiện nay.■

SỐNG ĐẠO GIỮA ĐỜI:

ĐTGM Nguyễn Kim Điền

(1921-1988)

Giám mục dũng cảm

Cách đây 3 tháng, cụ thể ngày 18/5/2013, các trang web Công giáo VN trong nước cũng như ở hải ngoại có đăng tải bài “*Tương quan giữa Giáo hội và Nhà nước tại Việt Nam*” của ĐC Nguyễn Thái Hợp, Giám mục Giáo phận Vinh kiêm Chủ tịch UBCL&HB trực thuộc HĐGMVN.

Bài phân tích của ĐC Hợp dành một đoạn dài đề cập tới Đức cố TGM Nguyễn Kim Điền trong đó có câu này: **“Ở hải ngoại, người ta tặng cho ngài [Đức TGM Nguyễn Kim Điền] danh hiệu ‘Tổng giám mục dũng cảm’ và nhiều phe nhóm chính trị đã triệt để khai thác các bài phát biểu của ngài để đả kích Nhà nước. Quan hệ giữa ngài với chính quyền ngày càng gay gắt hơn. Ngài phải làm việc nhiều lần với công an và bị quản thúc...”**

Lời phê phán ấy phát ra từ một nhà lãnh đạo Công giáo được cho là nhân vật rất thận trọng, khôn ngoan và khéo léo từ lời ăn tiếng nói cho tới cách sử dụng ngòi bút, đồng thời cũng là một trong các nhà trí thức uy tín hàng đầu trong nước hiện nay. Lời phê phán trên có khách quan và trung thực hay không, tới mức nào, chúng tôi không dám lạm bàn.

Chi xin mạo muội giới thiệu lại một bài viết về Đức Tổng Giám mục Philipphê Nguyễn Kim Điền

đã đăng tải trên mục Gương Sống Đạo Giữa Đời của nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân cách đây 5 năm (2008). Bài ấy viết dựa trên các chứng từ đáng tin cậy ở trong nước, đặc biệt là của hai linh mục uy tín thân cận với Đức Tổng Giám mục Nguyễn Kim Điền – Lm Augustinô Hồ Văn Quý và Lm Tadeô Nguyễn Văn Lý, và của một vị khác ký tên dưới bút hiệu Hòa Ái, được mô tả cũng là người rất gần gũi với ĐTGM Nguyễn Kim Điền.

Đức Tổng Giám mục Philipphê Nguyễn Kim Điền có lẽ là vị Giám mục được nói tới nhiều nhất trong hàng Giáo phẩm Việt Nam và được sách báo ca tụng về tấm gương anh dũng. Như vậy có lẽ sẽ là một thiếu sót lớn nếu Mục gương sống đạo không đề cập tới vị Chủ chăn can trường này.

Chúng tôi chưa có điều kiện tham khảo những tài liệu chính thống có thẩm quyền và đáng tin cậy từ phía Giáo Hội, ngoài cuốn Niên giám 2005 của Giáo Hội Công Giáo Việt Nam (do NXB Tôn giáo, Hà Nội 2005). Chương 34 về Tổng Giáo Huế giới thiệu Đức Tổng Giám mục Philipphê Nguyễn Kim Điền như sau:

“Tòa Thánh đặt Đức cha Philipphê Nguyễn Kim Điền (1968-1988) làm giám quản tông tòa tổng giáo phận Huế năm 1964. Sau khi Đức Tổng giám mục Ngô Đình Thục từ chức, Đức cha Nguyễn Kim Điền trở thành tổng giám mục chính thức của tổng giáo phận (1968). Ngài đã trải qua các biến cố lớn năm 1968, 1972 và 1975. Tình hình chính trị bất ổn tác động lên những tôn giáo ở Huế. Giáo dân Huế nhiều lần ra đi và trở lại. Ngày 7-9-1975, Đức Tổng giám mục Philipphê Nguyễn Kim Điền tán phong linh mục Stêphanô

Nguyễn Như Thế làm tổng giám mục phó. Ngài cai quản giáo phận với rất nhiều khó khăn thử thách cho đến khi ngã bệnh trầm trọng. Ngài vào miền Nam chữa bệnh và qua đời tại đây ngày 8-6-1988.”

Nay nhờ các bài viết của linh mục Augustinô Hồ Văn Quý và linh mục Tadêô Nguyễn Văn Lý, chúng tôi có cơ sở giới thiệu vị Tổng Giám mục anh dũng này cùng bạn đọc. Cha Hồ Văn Quý và Cha Nguyễn Văn Lý - đều là thành phần giáo sĩ trí thức người Huế, đều cùng đảm nhận trọng trách bí thư Tòa TGM Huế¹. Cả hai vị đều bị CSVN kêu án tù 20 năm vì **“liên hệ” với hoạt động chống Cộng sản của Đức cha Điền.**

Từ một “người em nhỏ” trở thành Tổng giám mục

Đức Tổng Giám Mục Nguyễn Kim Điền sinh ngày 13/3/1921 tại Long Đức, Vĩnh Long (có tài liệu ghi nhận ngài sinh tại Gia Định) trong một gia đình đạo hạnh. Vào Tiểu Chủng Viện Sài Gòn năm 1933. Vào Đại Chủng Viện Sài Gòn năm 1940. Cả Tiểu và Đại Chủng Viện Sài Gòn đều tọa lạc trong cùng một khu đất rộng ở số 6 Đại lộ Luro (thời VNCH đổi tên là Cường Để, sau 1975, Cộng sản Việt Nam đặt tên là đường Tôn Đức Thắng). Thầy Nguyễn Kim Điền thụ phong linh mục ngày 21 tháng 9 năm 1947, được bổ nhiệm làm giáo sư Tiểu Chủng Viện Sài Gòn.

Năm 1955 Cha Nguyễn Kim Điền xin thôi vai trò linh mục triều để gia nhập Dòng Tiểu Đệ (Em Nhỏ) Chúa Giêsu (theo tinh thần

1 Riêng Cha Hồ Văn Quý: Bí thư Tòa TGM Huế 1969-1972, giám đốc Đại chủng viện Huế 1975-1977.

mục vụ của Cha Thánh Charles de Foucault). Sống và hoạt động theo đường lối của Dòng, Cha Điền đạp xích lô, đi lợp nhà và làm các việc lao động chân tay để gần gũi với giới nghèo.

Năm 1961, Cha Nguyễn Kim Điền được Tòa Thánh chọn làm Giám mục Cần Thơ, được tấn phong tại Vương cung Thánh đường Sài Gòn cùng lúc với các Giám mục Nguyễn Văn Thiện, Trần Văn Thiện và Nguyễn Khắc Ngữ. Ngài là vị Giám mục trẻ tuổi nhất trong 4 vị được tấn phong. Gương mặt ngài toát ra một thần khí siêu linh đến cả người không Công giáo cũng chen chân vào khu Thánh đường để chiêm ngưỡng “dung mạo phương phi nhân hậu” của ngài.

Năm 1964, Đức Cha Ngô Đình Thục, Tổng Giám mục Huế, nhân đi dự Công đồng Chung Vatican II không trở về Việt Nam sau cuộc đảo chánh 01/11/1963 giết chết 3 người em ruột của ĐC Thục là Ngô Đình Diệm, Ngô Đình Nhu và Ngô Đình Cẩn. Đức Cha Nguyễn Kim Điền được bổ nhiệm làm Giám quản Tông Tòa Tòa TGM Huế. Năm 1968, sau khi Đức Tổng giám mục Ngô Đình Thục chính thức từ chức, Đức Cha Nguyễn Kim Điền được Tòa Thánh chính thức cử làm Tổng Giám mục chính tòa Tổng Giáo phận Huế.

Được nhiều người kính phục mến mộ

Một tác giả (Hòa Ái²) từng biết rõ về Đức Tổng Giám mục Nguyễn Kim Điền, đã xác quyết rằng Đức

2 Hòa Ái. Tường Niệm Đức TGM Nguyễn Kim Điền, Vị Giám Mục Đã Trục Diệt Chống Lại Chế Độ Cộng Sản.

Cha được nhiều người kính phục mến mộ vì đời sống thánh thiện khiêm tốn, cốt cách uy nghi lắm liệt và diện mạo đẹp đẽ siêu phàm cùng với những bài thuyết giảng nhẹ nhàng êm ái mà vẫn hùng biện và đầy sức thuyết phục.

Tác giả Hòa Ái cho biết ông đã từng chứng kiến nhiều anh em ngoài Công giáo thường đến dự những buổi lễ lớn do Ngài chủ sự và thuyết giảng để được nghe những lời giảng dạy dịu dàng hấp dẫn từ môi miệng duyên dáng của Đức Cha.

Khi còn là linh mục, Cha Nguyễn Kim Điền thường được mời giảng tĩnh tâm cho các linh mục khắp các giáo phận Miền Nam. Và trong tư cách là một tiêu đề hèn mọn của Chúa Giêsu, dù là Linh mục, Ngài vẫn thường gần gũi đồng bào lao động nghèo khổ và đã hành nghề đạp xích lô trong vùng Sài Gòn - Gia Định. Khi được Tòa Thánh chọn làm Giám Mục Cần Thơ, một nhà báo đã phỏng vấn Ngài **“có bằng cấp gì mà được làm Giám Mục?”** Ngài đã vui vẻ trả lời **“Tôi có bằng xích lô đạp”**.

Trước năm 1975: tách biệt khỏi chính trị thế tục

Về cách hành xử của Đức tổng Giám mục Nguyễn Kim Điền thời kỳ trước năm 1975, linh mục Nguyễn Văn Lý, nguyên thư ký Tòa tổng Giám mục Huế ghi nhận:

[Đức cha Nguyễn Kim Điền] thánh thiện, hiền từ, kín đáo, tế nhị đến nỗi Ngài làm Giám mục ở Huế suốt 11 năm, trừ một căn phòng nhỏ Ngài dùng để ngủ, còn lại tất cả các phòng khác trong Tòa TGM

Huế cách bày biện trang trí Ngài vẫn cố tình để y nguyên như thời Đức TGM Phêrô Ngô Đình Thục, để đợi Đức TGM Thục trở về, ngay cả cái ghế mỗi ngày Ngài quì châu Minh Thánh Chúa cả tiếng đồng hồ, Ngài cũng để y nguyên như thời Đức TGM Thục.

“Đặc biệt là Ngài rất cẩn thận để **Giáo Hội tách biệt khỏi chính trị thể tục**, đến nỗi suốt 11 năm làm Giám mục ở Huế từ 1964 đến 1975, Ngài không hề sử dụng một chuyến máy bay nào của Không lực Việt Nam Cộng Hòa và Không lực Hoa Kỳ, Ngài cũng không hề tiếp một nhân vật nào của Chính phủ Việt Nam Cộng Hòa hay Sĩ quan cao cấp nào tại Tòa TGM Huế khi họ đến với ngài trong tư cách là quan quyền phân đời.

“Đầu năm 1975, Tướng Ngô Quang Trưởng, Tư lệnh Quân Khu I, một Vi. Tướng lúc đó rất có uy tín trong chế độ Sài Gòn cũ, muốn gặp Đức TGM Điền, Ngài đã trả lời: *‘Tôi là nhà tu hành, nếu Ngài muốn gặp tôi với tư cách là một con người đi tìm chân lý và bình an thì xin kính mời Ngài đến bình thường như mọi người, lúc nào cũng được, nhưng nếu Ngài muốn đến thăm tôi với tư cách một Sĩ quan của Quân lực VNCH thì tôi không đủ tư cách tiếp Ngài’*. Nghe trả lời thế, Tướng Ngô Quang Trưởng đã không đến.

“Năm 1974, Ngài đi du Thượng Hội đồng Giám mục Thế giới tại Rôma, một nhà báo phỏng vấn Ngài về Cộng Sản VN, Ngài đã trả lời rằng **‘Người Cộng sản cũng là người anh em của tôi’**. Sau đó, có dư luận xôn xao rằng ĐC Điền là TGM ‘đỏ’”.

Sau năm 1975: Hòa nhã, nhân nhượng

Một nhân chứng có uy tín là **Lm. Augustinô Hồ Văn Quý**, nguyên bí thư tòa TGM Huế (1969-1972) và giám đốc Đại chủng viện Huế (1975-1977) thuật lại như sau:

“*Ngay từ những ngày đầu sau ‘Giải phóng 1975’, Đức Tổng Điền đã cố gắng bằng nhiều cách bày tỏ ý muốn nhân nhượng. Trong Thư chung đầu tiên cho đoàn chiên đang hồi hương sau cuộc sơ tán, ngài đã dùng câu khẩu hiệu ‘Tiến lên xã hội chủ nghĩa’, làm cho nhiều linh mục ở tận bên châu Âu lấy làm ngán ngấm lo sợ cho tương lai Giáo hội Việt Nam dưới chế độ cộng sản. Riêng tại Huế, khi có người thắc mắc, ngài đã trả lời cách thoải mái: đó là ‘politique de la main tendue’ chính sách bắt tay (với cộng sản), được đề xướng thời Đức Thánh Cha Phaolô VI với Quốc vụ khanh Villot rồi Casaroli. Chính sách ấy còn có tên là ‘đường lối chính trị với Đông Âu’ (Ostpolitik).*

Hai hành động của Đức Tổng Điền hỗ trợ cho những ngôn từ kể trên. Một lần ngài triệu tập các linh mục cư trú trong thành phố Huế và giảng thuyết cho các vị 10 phút về **nhĩa vụ ‘bác ái’ đối với cán bộ từ miền Bắc vào không có nhà ở**. Ngài kết luận: phải nhượng cơ sở cho chính quyền, yêu cầu các cha bỏ phiếu góp ý. Kết quả: đa số cho ý kiến phủ quyết (một vị lớn tuổi còn ghi thêm vào phiếu: ‘không nhượng chi hết!’) Lý do quá dễ hiểu, nhiều vị đã nói toạc ra: nếu muốn ‘bác ái’, thì những người phải được quan tâm trước tiên là vợ con của ‘ngụy quân ngụy quyền’ đã bị tước đoạt tài sản gia cư!...

Lần khác là vào năm 1977: cha quản xứ Xuân Long được chính quyền yêu cầu cho mượn khuôn viên (gồm nhà và đất) ngôi trường giáo xứ. Cơ sở giáo xứ thuộc quyền Giám mục, cha quản xứ bèn trình Đức Cha, thăm mong ngài không cho; nhưng cũng phải trình bày hết sự thật: họ muốn dùng ngôi trường đó làm xưởng dệt chiếu, xây dựng kinh tế và tạo công ăn việc làm cho dân chúng xã nhà. Đức Cha quá mừng mà chấp thuận: không thể tìm được lý do *nhân đạo* hơn thế!

Để trấn an lương tâm, ngài dặn cha xứ phải ghi trong văn bản một điều kiện: *khi tuyển chọn công nhân xưởng dệt chiếu, phải dành ưu tiên cho dân Công giáo trong vùng*. Điều kiện đó được chấp nhận dễ dàng, bởi lẽ nuốt lời hứa đâu phải là chuyện khó; hơn nữa những người lãnh đạo chính quyền xã để ký văn bản đó biết sẽ còn tại chức cho đến khi nào? Kết quả: ngày nay, sau 30 năm ‘giải phóng’ cả nước và thành phố Huế, ban lãnh đạo chính quyền xã đã thay đổi đến năm lần bảy lượt, mà xưởng dệt vẫn chưa sản xuất được một cọng chiếu nào!... Lại còn thừa thắng xông lên, chiếm luôn đám đất trồng cỏ tranh giữa ngôi trường và nhà thờ, vốn là nguồn thu nhập chủ yếu của giáo xứ!... làm nhà ở cho cán bộ (có cả cán bộ cao cấp ngành công an).

Lối hành xử lừa đảo lật lọng đó của chính quyền cộng sản chính là sự kiện thứ hai đưa đẩy Đức Cha Philipphê đến tính cách ‘dửng dưng’ mà thực sự *không hề có trong bản chất bẩm sinh* của ngài.

Càng ngày Đức Cha càng thấy rõ điều này: thật là ảo tưởng khi nghĩ rằng những cử chỉ hiền từ

nhân ái có thể hoán cải được một số cá nhân cán bộ đảng viên. Cá thể chỉ là số không trước tập thể, tức cái gọi là ‘giai cấp vô sản’. Khi có chỉ thị của lãnh đạo đảng và nhà nước, không được từ một thủ đoạn tàn độc nào đối với những người của các tôn giáo mà trong riêng tư mình có thể có cảm tình hoặc khâm phục.

Bắt đầu tỏ thái độ

Cha Hồ Văn Quý kể tiếp.

“Một thời gian ngắn sau ‘Giải phóng 1975’, nhà nước cộng sản cho nổ ‘vụ Vinh Sơn’ (12-02-1976 tại Sài Gòn): ‘bọn đội lột thầy tu’ dùng nhà thờ Vinh Sơn làm ổ phản động, in bạc giả v.v... Đức Tổng Giám mục Nguyễn Văn Bình được đưa đi xem xét phòng thánh nhà thờ Vinh Sơn: trong tủ đồ lễ có cả đồ lột của phụ nữ! Lúc ấy nhiều người hay chuyện, trong số có Đức Tổng Điền đã thấy ngay màn dàn cảnh lộ bịch đến buồn cười: những ‘cha cố’ hủ hóa đó không kiếm được nơi nào khác ngoài tủ đồ lễ để cất áo xông đời thường hay sao?

“Bài học đó đã giúp ích rất nhiều cho Đức Cha Philipphê. Hơn một năm sau (4-1977), nổ ra vụ ‘**Hai bài phát biểu**’ của Đức Tổng. Đầu đuôi là thế này: Ủy ban Mặt trận thành phố Huế mời họp một số chức sắc Phật giáo và Công giáo; mục đích là phổ biến tin tức và hình ảnh về một vụ xấu xa của Phật giáo. Một ni cô Phật giáo đã tự thiêu để phản đối chính quyền; khi đem giáo nghiệm tử thi đã cháy đen thì phát hiện ra tu sĩ đó đang có thai: rõ ràng là để phi tang một vụ bê bối giữa giới ni sư, các thầy đã một công hai việc thiêu

sát ni cô để xách động chống cộng! Đức Tổng Điền đứng lên phát biểu trước tiên. Ngài bắt đầu bằng câu: ‘*Đoạn trường ai có qua cầu mới hay*’, ám chỉ đến vụ Vinh Sơn: mặc dầu không có kiến thức sâu rộng về động vật học, Đức Cha cũng đủ sáng suốt để biết rằng những hình ảnh như vậy có thể lấy được dễ dàng nơi các phòng hộ sinh và dịch vụ phá thai (có thưởng: kế hoạch hóa gia đình!)

“Vụ Vinh Sơn đã giúp ngài tránh được những lời phát biểu

hàm hồ. Sau đó, một phái đoàn sư sãi đến xin yết kiến ngài tại tòa Giám mục: để tỏ lòng biết ơn và khâm phục sâu sắc, các vị đã quy mọp khấu đầu lạy ngài!

Lại dĩ hòa vi quý

Cha Hồ Văn Quý lại kể:

“Tu thể của ngài đối với chính quyền cộng sản đã xấu hẳn đi từ đây. Nhưng ngài vẫn không từ bỏ ước mơ cải thiện tư thế đó bằng những cử chỉ thân thiện đến mềm

yếu. Cơ hội đến với ngài (1985) khi chính quyền tỉnh tổ chức một chuyến tham quan thủ đô Hà Nội (chương trình dĩ nhiên bao gồm mục ‘vào lăng viếng Bác’) cho các thầy và các cha; họ yêu cầu ngài chỉ định một danh sách sáu linh mục tham gia đoàn (con số ‘sáu’ không chút ngẫu nhiên: có 6 giáo hạt, tức 6 cha hạt trường). Ngài đã tỏ ra tích cực trong việc chỉ định, đến nỗi nhiều linh mục trong giáo phận đã coi đây là *lệnh* của Đấng Bản quyền mà theo giáo luật phải tuân phục.

Các linh mục được chỉ định đứng trước một sự lựa chọn khó khăn đến nhưc nhối: nếu chấp hành lệnh Bề trên, thì sẽ mắc bẫy cộng sản, vì chắc chắn kịch bản ‘tham quan’ đó giấu ẩn nhiều chiêu thức ma quái khó lường; nhưng nếu làm theo xác tín của mình (= đây không phải là trường hợp Giám mục có quyền ra lệnh) thì sẽ làm cho Đức Cha lo âu phiền muộn vì lập trường ngài đã chọn là: bằng mọi giá không trái ý chính quyền... như chính ngài đã nói khi được mách có khả năng các cha không chấp hành: ‘Như vậy là *cãng* rồi đó, khổ quá!’

“Ôn trên soi sáng, sáu vị linh mục sau khi hội ý với nhau đã nghĩ ra được một tuyệt chiêu: cùng ký tên vào một lá thư ngắn gửi Mặt trận. Đại ý: chúng tôi được biết Đức Tổng Giám mục năm nay cũng như nhiều năm qua đã không được phép tham dự cuộc họp thường niên của Hội đồng Giám mục Việt Nam. Đó là sinh hoạt hệ trọng bậc nhất của Giáo hội Việt Nam, thế mà chúng tôi lại đi tham quan giải trí đó đây: thật là chuyện mâu thuẫn và vô lý. ***Vì vậy chúng tôi xin trả***

lời: chúng tôi xin kiêu!

Đức Cha nhẹ nhõm hả hê: các cha nhận trách nhiệm trong việc từ chối này, không phải để đối lập với Đức Cha, mà trái lại để ủng hộ Đức Cha! Ngài vội vã nhấn với những cha đang lo sợ đã làm Đức Cha giận: ‘Cám ơn lắm, không giận đâu!’ (nguyên văn).

Từ nay Đức Tổng Nguyễn Kim Điền chỉ còn một hướng đi: ***dũng cảm thực sự và cụ thể.***

Dũng cảm và quyết liệt

Chúng ta tiếp tục nghe Cha Hồ Văn Quý tường thuật:

“Trong thời gian ‘120 ngày làm việc’ với công an (từ 5-4 đến 15-10-1984), ngài thường thổ lộ với người thân tín sau một ngày làm việc: tạ ơn Chúa đã cho qua một ngày vững vàng, cầu mong Chúa cho ngày mai cũng được như vậy. Thật là khiêm nhường: không dám nói trước là mình sẽ vững vàng mãi mãi bao lâu còn phải ngồi trước cán bộ công an.

“Khi ra đi mỗi sáng, ngài ôm sẵn một gói hành lý nhỏ vừa bằng chiếc mũ đựng những đồ dùng cá nhân cần thiết: biết đâu ngày hôm đó ngài sẽ bị bắt đem đi luôn! Ngài chờ đón và chấp nhận tình huống này. Tâm trạng này ***thật là dũng cảm***, vì những lý do mà ít người biết đến:

1) Ngài mang trong cơ thể cả trăm thứ bệnh đòi hỏi thuốc men đặc biệt và chế độ ăn uống riêng. Thử hỏi: vào tù làm gì kiếm được thuốc thang và thức ăn đặc biệt đó? Nhưng ngài đã chấp nhận ngay cả cái chết, vì Thiên Chúa, vì Giáo hội.

2) Ngài tin như đinh đóng cột

vào huyền thoại ‘Cộng sản toàn năng’, có đủ thủ đoạn để khiến người ta khai thú bất cứ điều gì họ muốn. Có lần ngài cho biết về thuốc sự thật (sérum de vérité): *‘Tôi được biết, khi bị chích thuốc đó vào rồi, đương sự nằng nặc đòi khai báo, thậm chí van lạy để người ta nghe khai!’*

Và Cha Hồ Văn Quý nhận xét: “Thật ra kẻ cho ngài thông tin này đã đọc câu chuyện ‘khoa học giả tưởng’” đó. Nhưng Đức Cha đâu có biết đó là chuyện giả tưởng: đây chính là công lớn của ngài, ngài thật xứng với danh hiệu ***‘Tổng Giám mục dũng cảm’***.

Cũng theo Cha Hồ Văn Quý, ***năm 1981, trong chuyến viếng thăm “Ad limina” của các Giám mục Việt Nam, khi tiếp kiến các Giám mục, Đức Thánh Cha Gioan-Phaolô II đã gọi Đức Cha Nguyễn Kim Điền là “vị Tổng Giám mục dũng cảm” (le vaillant Archevêque). Danh hiệu này đã làm chính quyền cộng sản Việt Nam càng quyết tâm triệt hạ cho kỳ được Đức Tổng Nguyễn Kim Điền.***

Cộng sản trả thù nham hiểm

Linh mục Tadêô Nguyễn Văn Lý thì kể:

“Từ một người rất sợ cộng sản, nhưng trong Đức Tin và Đức Ái, Đức TGM Điền cố gắng sống cởi mở, hài hòa, tích cực. Nhưng dần dần Ngài nhận thức rõ, CSVN thực sự muốn tiêu diệt các Tôn giáo và nhất là công giáo.

“Năm 1977, nhân 2 cuộc họp do Ủy ban Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam (UBMTTQVN) tổ chức, Đức TGM Điền đã phát biểu 2 bài đòi

Tự do Tôn giáo, trong đó Ngài xác nhận, ***người công giáo bị đối xử là ‘công dân hạng hai’***. Tôi đánh máy ra và phổ biến cho các Linh mục Giao phận Huế. Ít lâu sau, 2 bài này được in ra khá nhiều. Ở Sài Gòn và báo chí nước ngoài đăng lại.

“Cuối tháng 08.77, Linh mục Hồ Văn Quý, Giám đốc Đại chủng viện Huế và tôi bị bắt, các tòa án nhân dân của các tổ chức quần chúng kết án chúng tôi 20 năm, nhưng năm 1977, Việt Nam vừa nộp đơn xin gia nhập Liên Hiệp Quốc, nên chiều 24.12.77, hai chúng tôi được đột ngột thả ra. CSVN buộc Đức TGM Huế phải bổ nhiệm 2 anh em chúng tôi đi làm việc, không cho ở Nhà Chung, nhưng không được bổ nhiệm ở thành phố, giáo xứ lớn, ở vùng núi, ở vùng biển; chỉ được ở giáo xứ nhỏ vùng quê mà thôi.

“Đầu tháng 7. 1978, Linh mục Augustinô Hồ Văn Quý đi Bồ Liêu, Quảng Trị; còn tôi đi Đốc Sơ, gần Thành phố Huế.” Cha Lý thuật tiếp.

“Trước Giáng Sinh 1979, CSVN dùng bạo lực cưỡng chiếm Tiểu chủng viện Hoan Thiện, đuổi 3 Linh mục đang dạy trong đó phải đi làm việc khác và hơn 80 chủng sinh phải về sống với gia đình. Giáng Sinh năm đó, Đức TGM Điền ***ra lệnh cho cả Giáo phận Huế phải để tang cho đứa con yêu 149 tuổi này đã bị giết.*** Ngài nói: ***‘Chủng viện là con mắt của Giám mục, nay tôi đã bị móc mắt rồi’***. Cả Giáo phận quá đau lòng về việc Tiểu chủng viện bị cưỡng chiếm.

“Lúc bấy giờ, CSVN không muốn giáo hữu đi hành hương kính Đức Mẹ. La Vang, ngăn chặn

Dầu gội đầu

CHÙM KẾT - HÀ THỦ Ô

Giữ cho tóc ít rụng, hết gàu, hết ngứa.

CÁI RĂNG CÁI TÓC LÀ GỐC CON NGƯỜI

Muốn có mái tóc

đẹp óng ả, mượt mà

hãy dùng dược thảo thiên nhiên

1 - 855 - 848 - 8224

www.CHUMKET.COM

HERBAL Chumket®

2 in 1 Shampoo & Conditioner

Chumket (Gleditsia)
Ha Thu O (Foti Root)
Green Tea - Ginseng
Horsetail - Aloe Vera
Niacin - Biotin - Keratin

**Promotes healthy hair growth
Helps eliminate dry scalp dandruff
Nourishes follicles to prevent hair loss
Detangles and thickens hair**

**MADE IN THE
USA**

"...There are top class hotels around the world that don't do such great job as Seafood World in Westminster."

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

SEAFOOD WORLD

15351 BROOKHURST, WESTMINSTER, CA 92683

Nhà hàng được Thống đốc Tiểu Bang California, Các hội đoàn Việt Mỹ, Các cơ quan truyền thông, báo chí nhiệt liệt Khen ngợi.

Báo chí Việt Ngữ tặng cho Danh hiệu:

ĐỆ NHẤT NHÀ HÀNG TIỆC CƯỚI

Được các trường đại học UCI, Marriotte Hotel mời cộng tác Catering.

Nhận đặt tiệc cưới tại Marriotte Hotel Anaheim

*SEAFOOD DIM SAM
KHÔNG NGẬY MỠ,
CƠM PHẦN NGON MIỆNG
GIÁ BÌNH DÂN*

Nơi lý tưởng để tổ chức Tiệc Cưới

(714) 775-8828 + 1-888-TIEC CUOI + FAX: 775-2317

xe khách dọc đường, đuổi tất cả những ai muốn đi La Vang xuống. Nên việc hành hương kính Đức Mẹ. La Vang rất khó khăn. Cha Tôma Trần Văn Cầu, Quản xứ Trí Bưu phụ trách Trung Tâm La Vang ; về sau Cha Emmanuel Nguyễn Vinh Gioang, Quản xứ Diên Sanh phụ trách La Vang, và tất cả các Linh mục vùng Quảng Trị đã phải kiên trì đấu tranh bằng nhiều cách để có thể đưa giáo hữu đến La Vang.

“Dịp 15-08-1981, tôi phải hướng dẫn khách hành hương La Vang bị chặn dọc đường, đứng tại chỗ mà hướng về La Vang mà nguyện kinh 4 lần 4 nơi khác nhau, mới có thể khai thông tuyến đường. Năm đó, lần đầu tiên sau 75, số người hành hương La Vang lên đến 10 ngàn người. Sau đó, CSVN kết án 5 chủng sinh từ 2 đến 5 năm tù và đuổi 5 chủng sinh khác về nhà.

“**Từ 1976, Đức TGM Huế không truyền chức linh mục được thêm cho một chủng sinh nào. Đại chủng viện Huế coi như bị đóng cửa với 1 Linh mục giám đốc duy nhất.** Các Dòng tu liên tiếp gặp quá nhiều khó khăn. **Phải tu chui, khẩn chui,** một cách vô lý và rất âm ức. Các giáo xứ kinh tế mới và xa xôi quá khó khăn mới có một Thánh Lễ dịp Giáng Sinh, Phục Sinh, ...

“**Năm 1980,** cùng với Đức TGM Phó Têphanô Nguyễn Như Thể, Ngài đi dự buổi họp đầu tiên của HĐGMVN tại Hà Nội. Khi về lại, cả 2 Vị TGM đều **rất buồn về Bức Thư Chung không được vừa ý, nhưng vì muốn bày tỏ tình hiệp nhất của Giáo hội mà đành lòng ký chung.** Sau đó, Ngài được đi Rôma. Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đã gọi Ngài là “**TGM**

anh dũng”, chia sẻ với Ngài công thức lòng danh để sống trong chế độ cộng sản: “**cộng tác trong tình trạng luôn luôn đề kháng**” (*collaborer en résistant*)³.

“Năm 1983, CSVN kết án tôi 10 năm tù ở và 4 năm tù quản chế rồi đưa tôi ra Thanh Hóa. Đức TGM Điền càng đau buồn” lời kể của Cha Nguyễn Văn Lý.

“Nhiều lần, Ngài viết thư cho Linh mục Nguyễn Hữu Vịnh, Chủ tịch Ủy Ban Đoàn Kết Công giáo chứng minh rằng **Giáo Hội Công giáo VN đang bị bách hại thực sự; và HCGVN đã có Hội Đồng Giám mục VN là cơ quan chính thức để điều hành sinh hoạt Giáo hội, liên lạc với Chính quyền Cộng Sản, không cần có thêm một Ủy ban nào hết. Nếu UBĐKCG hoạt động thì UB ấy cao hơn HĐGMVN, tạo nên sự bất hợp lý trong Giáo hội.** (Tại nhiều giáo phận, việc truyền chuyên, bổ nhiệm linh mục, việc du học và du lịch nước ngoài do UBĐKCG này lèo lái).

“Ngài phải tìm cách chuyển các tài liệu ấy ra nước ngoài. Vì thế, Ngài đã bị CSVN gây ra bao nhiêu đau khổ.”

Lật tẩy âm mưu gây chia rẽ Phật giáo-Công giáo

Một tài liệu khác cho biết: Ngày 15/4/1977, sau khi đã bắt giữ các chân tu Phật Giáo tại thành phố Sài Gòn, trong trò chơi tạo nôi da xáo thịt giữa Thiên Chúa Giáo và Phật Giáo, Cộng sản Việt Nam đã tổ chức một cuộc họp tại tỉnh Bình Trị Thiên để đã thông việc

3 Trong bài viết của cha Quý cũng đề cập đến việc Đức Giáo Hoàng Gioan-Phaolô II trả lời cho Đức Cha Điền: “Collaborer en résistant”

bất bớ trái phép các chân tu Phật Giáo kể trên.

Giữa lúc hội họp, TGM Nguyễn Kim Điền do biết trò chơi gian ác dùng tôn giáo diệt nhau của Cộng sản Việt Nam đã bất chấp nguy nan cho bản thân nhảy vào chiến đấu ngay bên cạnh Phật Giáo. Ngài tuyên bố: “*Tôi đau buồn về các việc bất bớ anh em Phật Giáo, bất bình về tự do tôn giáo tại VN. Ngoài ra, người Thiên Chúa Giáo bị cư xử như công dân hạng hai.*”

TGM Điền đã lập lại lời tuyên bố trong phiên họp tiếp theo vào ngày 22/4/1975 tại Huế. Sau đó, Linh Mục Nguyễn Văn Lý đã phát lời tuyên bố ấy cho mọi người.

Những kẻ “Thiên Chúa Giáo quốc doanh” vì muốn đẹp lòng Cộng sản Việt Nam đã tố cáo công khai TGM Điền trong báo Công Giáo Và Dân Tộc. Tuy Cộng sản Việt Nam chưa bắt TGM Điền nhưng ngay lập tức hai Linh Mục Hồ Văn Quý và Nguyễn Văn Lý bị bắt. Linh Mục Hồ Văn Quý được thả ít lâu sau đó nhưng Linh Mục Lý phải nếm cảnh tù đầy một năm.

Đức Tổng Giám mục Nguyễn Kim Điền phải chịu 120 ngày “làm việc” với công an cộng sản như Cha Quý trình bày trên. Ngài liên tiếp bị triệu tập (chứ không phải “được mời”) “làm việc” tại Sở Công An, Ủy Ban Nhân Dân tỉnh Bình Trị Thiên (và sau này là tỉnh Thừa Thiên Huế). Mỗi lần như vậy có khi kéo dài nhiều ngày, nhiều tuần, nhiều tháng, mỗi ngày từ sáng đến chiều (buổi trưa được về ăn cơm trưa rồi trở lại). Mục đích của họ là khủng bố tinh thần, làm

(xem tiếp trang 84)

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

■ Trần Việt Cường

LTS.- Mục “Tin Mừng Giữa Dòng Đời” được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiêc Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuần tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo DDGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

Tám Mối Phúc Thật

Mt 5:1-12

Thấy đám đông dân chúng, Chúa Giêsu lên núi. Người ngồi xuống, các môn đệ đến gần bên. Người lên tiếng dạy họ rằng:

“Phúc cho những ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ.

Phúc cho những ai sầu khổ, vì họ sẽ được ủi an.

Phúc cho những ai hiền lành, vì họ sẽ được đất làm gia nghiệp.

Phúc cho những ai đói khát sự công chính, vì họ sẽ được no thỏa.

Phúc cho những ai thương xót người, vì họ sẽ được xót thương.

Phúc cho những ai có tâm hồn trong sạch, vì họ sẽ được nhìn thấy Thiên Chúa.

Phúc cho những ai xây dựng hòa bình, vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa.

Phúc cho những ai chịu bách hại vì lẽ công chính, vì Nước Trời là của họ.

Phúc cho anh em khi vì Thầy mà bị người ta sỉ vả, bách hại và vu khống mọi điều gian ác. Anh em hãy vui mừng vì phần thưởng dành cho anh em ở trên trời thật lớn lao. Người ta cũng đã từng bách hại các ngôn sứ đi trước anh em như vậy.”

Chúa Giêsu là Ngôi Lời Nhập Thể. Lời duy nhất diễn tả trọn vẹn và hoàn toàn nội tâm Thiên Chúa, vì Ngài và Chúa Cha là Thiên Chúa duy nhất, cùng với Chúa Thánh Thần. Ngôi Lời đã thành người để mạc khải điều bí ẩn từ thuở khai sinh lập địa. Đó là mầu nhiệm Thiên Chúa yêu thương con người quá đỗi. Yêu

thương cho đến nỗi cho đi chính Con Một Ngài để gian trần được cứu độ. Chúa đã bắt đầu cuộc sống công khai để rao giảng và mạc khải về tình thương Thiên Chúa dành cho nhân loại lầm than.

Trong Tin Mừng hôm nay, Chúa Giêsu đã lên núi, lòng tràn ngập lòng thương cảm đối đám đông lũ lượt theo Ngài, nhiều khi

quên cả ăn uống. Họ theo Ngài vì như cảm thấy nơi Ngài chiếu tỏa một sự bao dung nhân từ mà họ có thể tin tưởng, một sứ điệp mang tin vui giải phóng mà họ có thể hy vọng.

Và trên ngọn núi đầy diễm phúc kia, Chúa đã công bố hiến chương Nước Trời, khởi đầu với Tám Mối Phúc Thật. Ba lời chúc

đầu tiên, Chúa dành cho những ai nghèo khổ, những ai đói khát, những ai sầu khổ than khóc, tóm lại là cho những người mà cuộc đời cho là bất hạnh. Với ba lời chúc này, Chúa đã mang lại niềm hy vọng vô biên cho mọi nỗi thống khổ của thân phận làm người. Niềm hy vọng lớn nhất và không thể nghi ngờ là chính Thiên Chúa đất trời đã nhập thể thành người để cùng chung thân phận: cùng chịu cảnh đói nghèo, yếu đuối, khổ đau. Khổ đau cho đến tột cùng là cái chết trên thập giá. Bằng cuộc khổ hình thập giá, Chúa đã thánh hoá mọi nỗi khổ đau và ban cho chúng giá trị cứu độ, khi cùng hiệp thông trong tình yêu với Cuộc Thương Khó của Ngài.

Và khởi đi từ niềm hy vọng của ba lời chúc phúc đầu tiên, Chúa mời gọi ta đi sâu vào mầu nhiệm tình yêu. Với mỗi lời chúc phúc, ta lại khám phá ra một đặc nét mới về Thiên Chúa và về tình yêu thương của Ngài.

“Phúc cho những ai hiền lành, vì họ sẽ được đất làm gia nghiệp”. Trước ngày Nhập Thể, ta có thể tưởng tượng và hình dung qua thiên nhiên và công trình sáng tạo, một Thiên Chúa uy nghi, toàn năng và công bằng. Và ta có lẽ không ngờ là hiền lành là một đặc nét của Chúa. Khi Chúa Giêsu ra đời, Ngài là Ngôi Lời mạc khải cho ta về Thiên Chúa như chính Ngài xác nhận: “Ai thấy Thầy là thấy Chúa Cha”. Và Chúa Giêsu đã xuất hiện như sự hiền lành. Ngài là Đấng Chấn Chiên Lành, là người Cha Nhân Hậu, Ngài đón nhận các trẻ nhỏ và những người tội lỗi. Ngài là Đấng không nở: “bẻ gãy cây sậy giập, không nở dập tắt ngọn đèn tàn”. Ngài không nói với các môn

đệ học nơi Ngài tài hùng biện, đi trên sóng nước, hoá bánh ra nhiều, dẹp tan giông tố; nhưng Ngài nói với họ: “Hãy học nơi Thầy vì Thầy hiền lành và khiêm nhường thật trong lòng”.

Con người có lẽ không mấy hào hứng trước lời chúc phúc này và cũng không muốn đề cao sự hiền lành; vì người hiền lành có lẽ không mấy khi được vinh quang và còn có thể bị bắt nạt hay lợi dụng. Mà đã hiền lành thì làm sao có thể chiếm được đất để làm gia nghiệp? Phải cứng rắn, cương quyết không nhân nhượng mới mong có cơ hội chiếm được đất đai chứ! Thế nhưng hiền lành là khiêm nhường lại là nhân đức nền tảng để dẫn đưa ta đến gần Thiên Chúa, Đấng là Tình Yêu. Không hiền lành và khiêm nhường ta không thể yêu thương. Vì yêu thương đòi hỏi phải quên mình. Không có sự hiền lành trong tâm hồn, con người có thể dùng mách lới hay bạo lực để chiếm đoạt sở hữu của người khác, thậm chí cả đất đai, lãnh thổ... Nhưng họ không sao chiếm được lòng người.

Người hiền lành và khiêm tốn không hề mong muốn chiếm đoạt nhưng đi đến đâu họ cũng được đón nhận. Ai cũng muốn đến gần họ, nhất là những người yếu đuối, nhỏ bé nhất. Người hiền lành và khiêm tốn luôn được bình an vì họ không ghen hờn, giận ghét. Tâm hồn họ có bình an và họ trở thành những trung tâm tỏa sáng sự an bình. Ở đời này, những ai hiền lành được đất làm gia nghiệp vì nơi đâu với họ cũng là nhà và người nào họ gặp cũng như là người thân quen. Vì họ không đòi hỏi gì cho chính mình; và sẵn sàng nhường nhịn mọi người. Lìa cõi đời này họ sẽ được

gặp Chúa Giêsu là chính Đấng Hiền Lành và được Ngài thương ban Nước Trời là gia nghiệp.

“Phúc cho ai thương xót người, vì họ sẽ được xót thương.”

Chúa Giêsu là Đấng giàu lòng thương xót. Ngài thương đoàn lũ dân chúng vì họ như đoàn chiên không người chăn dắt. Ngài xúc động khi nhìn thấy đám tang con trai của một goá phụ, và Chúa đã nhỏ lệ khi đứng trước mồ La-gi-rô. Tâm tình thương xót tha nhân là đặc nét của Chúa Giêsu, Ngôi Lời Nhập Thể. Khi Chúa bị đóng đinh trên thập giá, những thủ lãnh tôn giáo thời đó đã chế diễu Ngài: Nó đã cứu được người khác mà không cứu được chính mình! Lòng thương xót, nhân từ cũng được mạc khải là đặc nét của Thiên Chúa, như lời Chúa Giêsu trong Phúc Âm Luca: “Các con hãy trở nên nhân từ như Cha các con ở trên trời là Đấng nhân từ”.

Lòng thương xót người được Chúa Giêsu chúc phúc, và dường như được coi như là điều kiện để chính người đang thương xót tha nhân, cũng đón nhận được sự xót thương. Về phương diện nhân loại, chân lý này ta cũng có thể hiểu được. Những ai nhân từ, giàu lòng thương xót và hay giúp đỡ tha nhân cũng được mọi người yêu chuộng và muốn đến gần. Họ giống như một ốc đảo xanh tươi, có mạch nước mát trong, giữa một sa mạc khô khan nguy hiểm, cần khô sỏi đá, thiếu vắng tình người. Những ai thương xót người cũng được người thương xót lại. Lòng nhân hậu xót thương có sức mạnh như một ngọn lửa hy vọng, lan tỏa giữa đêm trường, xóa tan bóng tối của hận thù, để bao bọc con người

trong tình thương yêu, nâng đỡ lẫn nhau.

Về phương diện siêu nhiên, lòng thương xót người là điều kiện để ta đón nhận được sự xót thương của Thiên Chúa. Ai trong chúng ta cũng cần đến lòng thương xót của Thiên Chúa, vì tất cả chúng ta là những tội nhân. Không có ngày nào trong cuộc sống mà ta đã không một cách nào đó lỗi phạm tới tình yêu. Ai trong chúng ta dám nói mình đã giữ được lệnh truyền: chúng con hãy nên thánh như Cha các con ở trên trời là Đấng Thánh? Và như thế tất cả chúng ta đều tuyệt đối cần đến lòng thương xót của Thiên Chúa, như lời bài ca: “Nếu Chúa chấp tội, Chúa ơi ai sống nổi...” Lời nguyện xin tha thiết nhất ở cuối cuộc đời ta, khi đứng trước ngưỡng cửa đời đời chính là lời van xin của người thu thuế thuê (trong dụ ngôn người biệt phái và người thu thuế lên đền thờ cầu nguyện). Lời nguyện xin đó là: “Lạy Chúa, xin thương xót con là kẻ tội lỗi”. Lời van xin này không những là lời van xin tha thiết lúc cuối cuộc đời mà còn phải theo ta mỗi ngày trong cuộc sống. Ta theo Chúa cũng đã lâu, quyết tâm hồi cải cũng đã nhiều, nhưng khi dừng chân nhìn lại cuộc sống, thì dường như cũng vẫn chứng nào tật ấy, “ngựa quen đường cũ”. Có những lúc ta như thất vọng với chính mình và ngượng lời không biết hứa gì cùng Thiên Chúa là Đấng thấu hiểu tâm hồn ta hơn cả chính mình ta. Những lúc đó, ta vẫn có thể nguyện xin với tất cả tâm tình chân thành tha thiết: Xin Chúa thương xót con là kẻ tội lỗi.

Nhưng Thiên Chúa luôn vốn đã là Đấng giàu lòng thương xót, tại sao ta lại cần có điều kiện phải

thương xót người thì mới nhận được lời chúc phúc là sẽ được xót thương? Quả thật Thiên Chúa luôn thương xót vì Ngài chính là Tình Yêu. Tình yêu Ngài ví như ánh mặt trời không bao giờ ngưng sưởi ấm, tỏa sáng và soi chiếu muôn nơi. Thế nhưng tình yêu không hề áp đặt và cũng không thể bị áp đặt.

Tình yêu là một lời mời gọi tự do và chỉ có thể được đón nhận với một tâm hồn tự do, mở rộng. Như lời nguyện xin của Kinh Lạy Cha: Xin tha nợ cho chúng con, như chúng con cũng tha kẻ có nợ chúng con. Thiên Chúa luôn sẵn sàng tha thứ và đón nhận chúng ta là những người con hoang đàng trở về với Ngài là chính tình yêu. Nhưng ta chỉ đón nhận được sự tha thứ và lòng thương xót của Ngài tùy theo mức độ mở rộng đón chờ của tâm hồn ta. Nếu ta chết cứng trong hận thù, chưa một lần động lòng trắc ẩn trước khổ của tha nhân, chưa bao giờ biết trao cho tha nhân một nụ cười, một ánh nhìn thông cảm, một bàn tay nâng đỡ. Khi đó ta đang đóng cửa trái tim, từ chối, và không thể lãnh nhận được sự tha thứ và xót thương của Thiên Chúa. Tình Chúa vẫn yêu thương ta và vẫn luôn mong chờ ta. Chỉ còn tùy thuộc nơi ta: “Vì chính khi thứ tha là khi được tha thứ.”

Khi ta biết thương xót tha nhân, lúc đó ta thật có phúc vì ta đang được Thiên Chúa xót thương. Ngài thương xót ta, chữa lành vết thương, tha thứ tội tình, để tâm hồn ta tràn ngập an bình và hạnh phúc.

“Phúc cho những ai có tâm hồn trong sạch, vì họ sẽ được nhìn thấy Thiên Chúa”.

Được nhìn thấy Thiên Chúa, được gặp gỡ Ngài là ước vọng sâu

xa nhất trong tâm hồn con người. Ước vọng này, con người hôm nay, có khi vì những xao lãng, tự tôn, đam mê, không còn lưu tâm tới. Nhưng như lời xưng thú của Augustinô, Thiên Chúa đã dựng nên con người với niềm khát vọng vô biên như một vực sâu vô tận mà không có gì ngoài Thiên Chúa có thể lấp đầy. Được trực diện, nhìn thấy Thiên Chúa một cách nhân tiên và trọn vẹn chỉ có thể được ở đời sau, trong diễm phúc Thiên Đàng. Diễm phúc này, hôm nay Chúa Giêsu hứa ban cho những ai có tâm hồn trong sạch.

Thế nhưng lời chúc phúc này không chỉ dành cho những ai đã qua khỏi cuộc đời này nhưng còn cho tất cả chúng ta; những người còn trong cuộc hành trình dương thế, đang đi tìm Chúa trong tin tưởng, cậy trông và yêu mến. Nhìn thấy Thiên Chúa có thể hiểu được là gặp gỡ Thiên Chúa qua niềm tin, cảm nhận được Ngài trong tình mến. Và tâm hồn trong sạch cũng không nhất thiết là chỉ hiểu về những ai không lỗi đức trong sạch, theo như luật điều số sáu cấm những sự dâm ô.

Trong sạch là những ai cố gắng từ bỏ những đam mê, không để tâm hồn và trái tim mình bị ràng buộc, lệ thuộc vào bất cứ điều gì ngoài Thiên Chúa. Cho dù là bạc tiền, lạc thú hay danh vọng. Vượt ra khỏi đam mê, ràng buộc, tâm hồn ta mới tìm được sự tự do của người con Thiên Chúa. Và ta mới chợt nhận ra sự hiện diện của Thiên Chúa qua những kỳ công của Ngài. Ta có thể cảm nhận được Thiên Chúa qua đại dương trong buổi chiều lộng gió với những con sóng bạc đầu.

(xem tiếp trang 116)

Đái Són

■ *Bác Sĩ Vũ Thế Truyền*

Đái són là tình trạng khi một người không còn kiểm soát được bọng đái của mình và đôi khi nước tiểu sẽ tự động vọt ra hay rò rỉ ra ngoài ý muốn. Đây là một vấn nạn rất khó chịu đôi khi gây phiền toái cho người bệnh, nhất là trong những lúc đang họp bạn hay hội hè. Trường hợp nhẹ, khi ho, hắt hơi hay cười giòn quá độ sẽ làm nước tiểu són ra ngoài. Trường hợp nặng hơn người bệnh sẽ cảm thấy muốn đi tiểu là phải chạy ngay đến phòng vệ sinh, nếu không nước tiểu sẽ xịt hay rỉ ra ngay.

Đái són có nhiều loại

- Đái són vì áp suất trong bọng đái lên cao. Đây là trường hợp bị són nước tiểu khi ho, hắt hơi hay khi khiêng một đồ vật nặng. Trong trường hợp này các bắp thịt của bọng đái đã bị suy yếu khi thai nghén, sanh đẻ hay ở thời kỳ hết kinh nguyệt ở người phụ nữ. Ở người đàn ông sau khi tuyến nhiếp hộ tuyến bị cắt mất cũng hay bị trường hợp này.
- Đái són vì hay mắc tiểu. Trường hợp này, người bệnh sẽ có cảm giác muốn đi tiểu ngay tức khắc. Triệu chứng này thường thấy ở những bệnh nhân bị nhiễm trùng đường tiểu, bị bệnh táo bón, hay bị những bệnh tổn thương đến hệ thống thần kinh.
- Đái són khi bọng đái quá đầy nước tiểu. Người bệnh bị trường hợp này khi không thể đi tiểu hết nước tiểu trong bọng đái mỗi khi tiểu tiện. Do đó chỉ một thời gian ngắn sau đó bọng đái lại đầy trở lại và nếu người bệnh không dùng nhà vệ sinh ngay, nước tiểu có thể bị rỉ són ra quần ngay.
- Đôi khi người bệnh bị đái són vì tuổi già, nhất là những cụ ông cụ bà đang sinh sống trong các nhà dưỡng lão. Có lắm khi các cụ mắc tiểu

nhưng không kịp cởi quần vì tay yếu hay chậm chạp nên nước tiểu rỉ són ra ngay.

- Trường hợp đái són nặng khi nước tiểu rò rỉ suốt ngày đêm không thể kiểm soát được.

Nguyên do gây bệnh

Có nhiều nguyên do gây ra chứng đái són. Đôi khi cách sống, cách ăn uống cũng gây ra triệu chứng này. Rượu, cà-phê, trà, các thức uống có nhiều đường hay at-xít, vân...vân...sẽ làm cho bọng đái bị kích thích gây ra cảm tưởng muốn đi tiểu vội. Một vài thứ thuốc chữa cao máu, chữa bệnh tim hay thuốc làm giảm sự co thắt các bắp thịt cũng hay gây ra triệu chứng này.

Một số bệnh như nhiễm trùng đường tiểu hay táo bón cũng làm đi tiểu nhiều nhưng khi bệnh được chữa hết triệu chứng đái són cũng biến mất.

Một số bệnh khác sẽ gây triệu chứng đái són lâu dài hơn như các bệnh nhiễm trùng nhiếp hộ tuyến hay bị to hay bị ung thư tuyến này; bệnh ung thư hay bệnh có sạn trong bọng đái ở các ông; hay khi thai nghén hay sau khi bị cắt mất tử cung ở các bà.

Sau cùng với tuổi già, bọng đái không còn sức để giữ nước tiểu và hay gây ra chứng bọng đái quá nặng cảm gây đái són.

Thử nghiệm

Khi đi bác sĩ, người bệnh sẽ được thử máu, thử nước tiểu. Các bác sĩ chuyên môn sẽ dò bọng đái để xem số lượng nước tiểu còn lại sau mỗi lần tiểu tiện. Người bệnh sẽ được bác sĩ dùng quang tuyến hay dùng một ống nhỏ có kính ở đầu để nhìn khám bọng đái và hệ thống đường tiểu nếu cần.

Chữa trị

Tùy theo từng trường hợp, bác sĩ sẽ dùng các loại thuốc thích hợp cho từng bệnh. Bác sĩ có thể sẽ dùng

các loại thuốc anticholinergic để làm giảm các hoạt động hay kích thích của bóng đái. Các thuốc này sẽ gây ra phản ứng phụ như khô miệng, táo bón, mờ mắt. Ở người phụ nữ, bác sĩ có thể dùng một loại kem có chứa kích thích tố để người bệnh thoa vào âm đạo giúp giảm tình trạng đái són.

Nếu dùng thuốc không có kết quả, các bác sĩ sẽ phải dùng đến các ngoại vật hay đôi khi phải dùng đến giải phẫu để đạt kết quả mong muốn.

Đối với bệnh nhân, ta cần phải thay đổi cuộc sống tránh gây ra những kích thích bóng đái bằng các phương cách sau đây

- Tìm cách làm giảm cân nặng vì béo phì cũng

hay gây ra đái són.

- Nên bỏ hút thuốc lá.
- Tránh hay giảm bớt dùng các loại nước uống gây kích thích bóng đái như cà-phê hay nước ngọt. Giảm thiểu số lượng nước tiêu thụ hằng ngày. Giảm thiểu các loại rượu nhất là bia.
- Nên ăn các thức ăn chứa nhiều chất xơ (fiber).
- Nên tập thể dục nhất là nên tập bóng đái. Kkhi tiểu tiện nên đứng chờ một vài giây sau khi đã tiểu xong để bóng đái tiếp tục tìm xem có còn sót nước tiểu hay không và sẽ tiểu cho hết tránh tồn trữ nước tiểu trong bóng đái.
- Quý vị có tuổi nên dùng phòng vệ sinh mỗi hai tới bốn tiếng đồng hồ mặc dù không mắc tiểu. Làm như vậy sẽ tránh được phiền phức. ■

TGM Nguyễn Kim Điền

(tiếp theo trang 79)

cho con người mệt mỏi, khiếp sợ và khuất phục.

Lần “làm việc” sau cùng tại viện Kiểm Sát Nhân Dân tỉnh vào cuối năm 1987, đầu năm 1988, ***kéo dài liên tục trong ba tháng***, cho đến một hôm Ngài bị mệt, công an cho mời bác sĩ đến tận nơi khám thấy huyết áp lên quá cao, họ mới cho Ngài về nghỉ.

Giã từ cuộc sống trần gian

Ngày 8 tháng 6, 1988, Đức Cha Philipphê Nguyễn Kim Điền, Tổng Giám Mục Giáo Phận Huế qua đời. Thật là niềm xúc động sâu xa làm thốn thức hàng triệu con tim của những người Việt Nam trong và ngoài nước, Công giáo cũng như không Công giáo.

Nhân dịp kỷ niệm 15 năm ngày Đức TGM Philipphê Nguyễn Kim Điền qua đời, 8/6/1988 đến 8/6/2003, tác giả Hòa Ái trong bài viết “Tuởng Niệm Đức TGM Nguyễn Kim Điền, Vị Giám Mục Đã Trực Diện Chống Lại Chế Độ Cộng Sản”, nhận định: “*Dur luận bàng hoàng sừng sốt trước cái tin đau đớn và đột ngột này, những người ngoài Công giáo tiếc thương một vị Giám Mục Công Giáo có tinh thần đoàn kết, tôn trọng và gần gũi với các tôn giáo bạn. Những người Việt Nam yêu chuộng công lý và đấu tranh cho nhân quyền luyến tiếc một chiến sĩ can trường quả cảm đã trực diện đương đầu với chính quyền cộng sản để đòi hỏi nhân quyền và tự do tín ngưỡng cho đồng bào Việt Nam.*”

Một số nhân chứng cho biết có nhiều nghi vấn xung quanh cái chết của Đức Tổng Giám mục Nguyễn Kim Điền. Có nhiều dấu hiệu ngài bị đầu độc. Đã có nhiều bài phân tích về sự kiện này. Vì giới hạn phạm vi bài viết, chúng tôi xin phép không bàn tới, mà chỉ ghi lại lời Đức Tổng đã từng phát biểu:

“*Từ ngàn xưa, trải qua lịch sử Giáo Hội, đã có nhiều vị chết để bảo vệ quyền lợi của Giáo Hội. Ngày nay đã có một vị Giám mục nào sẵn sàng liều chết để bảo vệ Nhân quyền chưa? Ngày hôm nay tôi là người được diễm phúc ấy: Thiên Chúa đã gọi tôi để chịu Tù Tội và Chết Chóc vì bảo vệ Nhân Quyền và Công Lý*”. ■ (Trích thư luân lưu của Đức Cha Điền gửi TGP Huế năm 1985).

KÍNH MỜI ĐỘC GIẢ VÀ THÂN HỮU ĐÓN COI CHƯƠNG TRÌNH TRUYỀN HÌNH DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN TRÊN ĐÀI SBTN VÀO LÚC 1:30PM (giờ miền Tây HK) MỖI THỨ BẢY ĐẦU THÁNG

CHƯƠNG TRÌNH NÀY CŨNG ĐƯỢC LƯU TRỮ TRÊN TRANG NHÀ
WWW.DIENDANGIAODAN.US

Gia Chánh

Bà Hương Bình.

Cách đo lường:

1C = 8 oz = 1 bát(chén cơm) = 1 tách trà.

1 tsp = 1 muỗng cà phê.

1Tsp = 3 tsp = 3 muỗng cà phê.

GỎI HẾN & BÁNH ĐA

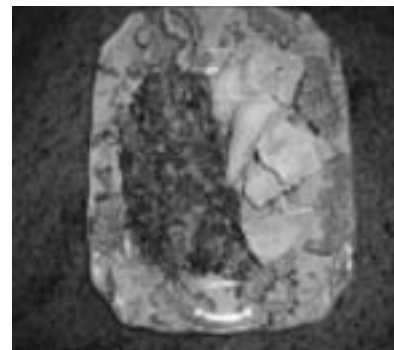
Bài này cách đây mấy năm có đăng trên Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân. Nhưng có nhiều bạn hỏi nên tôi xin đăng lại để gửi đến bạn đọc:

Nguyên liệu:

4 vỉ hến đông lạnh (4 pounds).
¼ C dầu Olive.
1 củ hành tây thái nhỏ.
5 nhánh tỏi đập dập băm nhỏ.
5 nhát gừng đập dập băm nhỏ.
1 tsp tương ớt tỏi (tùy ý)
2 tsp curry paste.
¼ C dầu hào(Panda oyster sauce)
5 bánh đa vừng (loại to và dày)

2 Tsp rượu tây.
1 Tsp mật ong hay đường.
1 bó húng quế thái nhỏ.
1 bó rau răm thái nhỏ.
1 bó hành lá thái nhỏ.
1 bó ngò thái nhỏ.
½ quả chanh vắt.
1 C hành phi.
1 C đậu phộng rang xay vụn.

Party cho 20 khách.

Cách làm:

- Lấy một cái nồi to cho gần đầy nước đun sôi. Lấy một cái rây có cán cho 1 vỉ hến vào. Dùng rây hến vào nồi nước sôi. Dùng đôi đũa khuấy liên tục trong nồi nước sôi độ 3, 4 phút cho hết cát (nếu khuấy sơ sơ khi ăn sẽ bị sạn). Sau 3, 4 phút nhắc hến lên khỏi nước sôi và chờ 10" (giây) để nước nhỏ giọt xuống nồi cho ráo. Trút hến vào 1 cái khay lớn để một bên và tiếp tục làm cho hết 4 vỉ hến.
- Dầu olive cho vào 1 cái nồi hay chảo lớn. Phi hành, tỏi, gừng cho thơm vàng. Cho hến vào xào 5 phút. Nêm dầu hào, curry, và tương ớt tỏi, đảo đều cho thấm. Tắt bếp. Chờ độ 15 hay 20 phút, vắt chanh đảo đều, nêm mật ong đảo đều, nêm rượu đảo đều, nêm húng quế, hành lá, rau răm đảo đều. Trút hến lên một cái đĩa lớn hay 1 cái khay.
- Trước khi dùng rắc đậu phộng, hành phi, rồi tới ngò lên trên.

Bánh đa 4 hay 5 cái bánh đa vừng đen trắng tùy ý, nướng mỗi cái vào microwave 2 phút. Trước khi ăn bẻ ra từng miếng nhỏ để lên trên một cái đĩa.

Gỏi hến dùng với bánh đa tuyệt ngon! Nhâm nhi với bia, rượu còn tuyệt hơn! Đó là một món mở đầu cho những câu chuyện thích thú. Thân chúc Quý vị một ngày thật vui. ■

Sửa lại hai chữ: Xin đọc giả vui lòng sửa lại như sau hai chữ viết sai chính tả vì sơ xuất trong bài Gia Chánh số báo trước : cá TILAPIA, những trái CRANBERRIES. Xin cảm ơn.

PHỞ 14

VIETNAMESE RESTAURANT

1436 Park Road NW, Washington, DC 20010

202-986-2326

CHÚC MỪNG

Chúc Mừng Nhà Hàng Phở 14
(Nhà Hàng VN Duy Nhất trong vùng)
Vừa được xếp Hạng Nhất trong số
các nhà hàng mới vùng Hoa Thịnh Đốn
qua cuộc bình bầu của Thực Khách do
báo EXPRESS vùng HTĐ tổ chức.

VÙNG THỦ ĐÔ
HOA THỊNH ĐỐN
WASHINGTON DC

Chủ nhân (H. 1974)

GIỜ MỞ CỬA:

SUN-WED: 11:00AM - 9:30PM
THUR-SAT: 11:00AM - 10:00PM

- PHỞ
- CƠM PHẤN
- ĐỒ XÀO
- BÚN, BÁNH MÌ
- GIẢI KHÁT
- SINH TỐ
- KHAI VỊ
- TRÁNG MIỆNG

A DONG SUPERMARKET

Tọa lạc trong Asian Village - Làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

Á Đông Supermarket với 5 cái nhất:

- 👉 **Giá hạ nhất,**
- 👉 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👉 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👉 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👉 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683

714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

Hồng Mai

RESTAURANT

Lừng Danh Nhất Hoa Kỳ

Bún Vịt
Sáo Măng

Bún Riêu
Cua Tươi

Bún Mắm
Thịt Heo Quay

Tel: (714) 839-3368

9741 Bolsa Ave., Suite 114

Westminster, CA 92683

(Catinat Plaza)

1-888-HONGMAI (466-4624)

LÀNG TÔI MÙA HÈ

■ Trà Lữ

Những ngày cuối hè, nắng vàng rực rỡ, đẹp tuyệt vời. Ai cũng cố ra ngoài trời càng nhiều càng lâu càng tốt. Không ai bảo ai, các bà mẹ dẫn con ra chơi ngoài công viên hình như ấm ì hơn và vui hơn. Tôi nghe thấy một bà mẹ nói với con : Chơi mạnh đi, vài tuần nữa là hết chơi ở đây, vài tuần nữa là học kỳ mới... Không ai bảo ai, các cụ cao niên đi công viên cũng đông hơn, tập tai chi và phơi nắng hè cũng lâu hơn. Xin cho tôi được ca lại điệp khúc thời gian qua nhanh : Mới đó, mới ngày nào vui mừng khi nhìn thấy cụm hoa lily nhú đầu lên qua lớp tuyết đang tan báo tin mùa xuân đang tới, mới đó, mới ngày nào reo âm lên khi thấy những hạt rau kinh giới tía tô đã nở lá non, thế mà rẹt một cái, tiệm hoa đầu ngõ đã bắt đầu bày bán hoa cúc. Nàng Cúc báo tin thu đầy các cụ ơi.

Cuối tuần qua, trên đường đi uống cà phê với các nhà quân tử trong làng, tôi gặp một em bé hàng xóm cỡ chừng 9 tuổi, tôi hỏi nó có thấy thời gian đi nhanh không thì nó lắc đầu : thời gian đi chậm quá! Tôi đem việc này trình với các đảng quân tử trong nhóm thì ai cũng gật gù : Thì mình ngày xưa còn bé cũng y như thế, chờ hoài mà không thấy tết đến, chờ hoài mà ngày nghỉ hè vẫn còn xa lắc. Nói gì đâu xa, chính bọn mình đây nè, tháng Tám năm ngoái giờ này đang âm ì hò hét với các trận đá banh bên Âu Châu, thế mà nháy mắt một cái đã một năm . Các cụ

còn nhớ phe liên ông chúng tôi có thói quen buổi sáng đi bộ rồi gặp nhau ở quán cà phê Starbucks này chứ.

Trong lúc các triết gia chúng tôi luận về ý nghĩa thời gian thì cái điện thoại cầm tay của ông ODP reo. Các cụ có biết ai gọi không? Thưa, cụ Chánh tiên chỉ làng, cụ mời cả làng đến xoi com. Cụ bảo cái vườn rau thơm nhà cụ đang mời gọi chúng ta.

Và bữa ăn vui vẻ và thân ái đã đến. Chị Ba Biên Hòa giúp cụ Chánh làm món bánh xèo đãi cả làng. Đây là món người Nam nên Chị Ba làm rất lạ và thành thạo. Chị pha bột với nước cốt dừa, đậu xanh đã ngâm nước qua đêm, hành hương xắt nhuyễn, lòng đỏ trứng gà, muối, đường, chút nghệ tươi. Nhân bánh thì thịt băm, tôm tươi bóc vỏ, củ sắn, nấm rơm. Chị nêm qua với nước mắm rồi xào chín. Bắc chảo lên bếp, quét một vành dầu ăn, dầu nóng bốc khói thì múc bột đổ vào. Một tiếng xèo phát ra sao mà nghe nó thân yêu làm sao, tiếng xèo này đã được dùng đặt tên cho món này đây. Rồi Chị Ba dàn mỏng lớp bột lên khắp mặt chảo, rồi cho nhân, rồi đập nắp. Chừng hai phút sau chị gạt đôi cái bánh lại, rồi từ từ gấp cái bánh vàng ngậy đang bốc khói ra đĩa. Mời các cụ xoi bánh cho nóng. Xin cụ ăn kèm với các loại rau thơm vườn cụ Chánh nha. Mời cụ chấm với nước mắm chanh ớt tỏi nước dừa. Chao ơi, trong miệng là một tổng hợp

các tinh hoa của mùa hè 2013. Sao mà ngon và hạnh phúc thế này. Cụ nhớ nhậu với bia lạnh nha.

Cụ B.95, gốc Bắc Kỳ đặc, được ăn món Nam Kỳ này thì thích lắm. Cụ bảo ăn thật mà như ăn chơi. No bụng mà không thấy nặng bụng, chứ ăn món Bắc kỳ thì bao giờ cũng phải ăn với com, ăn no là nặng bụng liền.

Ông ODP ăn xong hai đĩa bánh và uống cạn một ly bia rồi mới lên tiếng. Rằng ông mới đọc được một câu chuyện nhiều ý nghĩa trên báo. Không biết ai là tác giả. Bài viết hay lắm, nó nói lên cái giá của đồng tiền luân lưu. Đọc xong thì ông biết đây là phép lạ của đồng tiền. Rõ ràng nó là 100 được trả cho bao nhiêu dịch vụ, nhưng không ai cầm được nó và bỏ nó vào túi cất đi. Chủ nó lấy ra, rồi chủ nó lấy lại, bỏ vào túi, rồi ra đi.

Chuyện bắt đầu thế này : Ở một thị trấn đồi hiu bên bờ Biển Đen, trong một thời kỳ khó khăn, ai cũng nợ nần, mua vay bán chịu. Bỗng có một du khách giàu có tìm đến. Ông bước vào khách sạn duy nhất của thị trấn. Ông móc túi lấy ra tờ 100 mỹ kim đặt lên bàn rồi đòi lên lầu chọn phòng. Chủ khách sạn liền cầm ngay tờ 100 đi trả nợ cho anh hàng thịt. Anh hàng thịt đem trả ngay cho ông nuôi heo. Ông nuôi heo đem trả ngay cho

hàng bán thực phẩm và chất đốt. Ông thực phẩm đem trả ngay cho cô điếm mà ông vẫn nợ. Cô điếm đem trả ngay cho ông chủ khách sạn về những lần mượn phòng tiếp khách. Ông chủ khách sạn cầm tờ 100 để lại chỗ cũ. Đúng lúc đó, ông du khách từ trên lầu xuống. Ông lắc đầu vì ông không chọn được cái phòng nào ưng ý. Ông du khách cầm tờ 100 lên, bỏ vào túi, ra xe, rời thị trấn.

Ông ODP đọc xong bài báo thì hỏi mọi người: Đây là tiền thật hay tiền ma?

Anh John trả lời : Tôi cũng có nghe chuyện này. Mấy nhà bình luận kinh tế bảo đây là phép màu của đồng mỹ kim mà Hoa Kỳ đang xài trên khắp thế giới.

Phe các bà thốt lên : Rõ ràng tờ 100 đã xóa được bao nhiêu nợ nần rồi nó biến mất, nghe hấp dẫn mà chúng tôi không hiểu gì cả.

Bà cụ B.95 lên tiếng : các bác thông thái như vậy mà không hiểu thì lão già nhà quê Bắc Kỳ này làm sao hiểu nổi. Thôi, anh John đâu, anh kể chuyện thời sự đi, chuyện thời sự là chuyện có thực, vừa xảy ra nên tôi hiểu.

Anh John bèn kể ngay, nghề của chàng mà.

Chuyện thứ nhất là Canada đang chuẩn bị đặt ống dầu từ tỉnh bang Alberta miền tây sang tới tỉnh bang New Brunswick miền đông, dài 3 ngàn cây số. Chắc các cụ còn nhớ mấy năm trước người ta khám phá ra những bãi cát mênh mông ở Alberta là loại cát chứa dầu. Cứ cho cát này vào máy là xăng dầu chảy ra. Hoa Kỳ ban đầu đã muốn mua loại cát dầu này và đã có kế hoạch dẫn cát từ Alberta xuống tới

Vịnh Mexico. Nhưng rồi các cố vấn tối cao của tổng thống Obama chê, không biết chê về giá cả hay về chất lượng nên dự án này bị dẹp. Canada bèn cười bảo không sao, rồi thay vì chuyển dầu cát này xuống Mỹ thì bây giờ Canada cho chuyển sang miền đông, tới tận bờ Đại Tây Dương. Nơi đây sẽ lọc dầu rồi bán cho khối Âu Châu và Á Châu. Kế hoạch đặt ống này tốn 12 tỷ đô la, mỗi ngày chờ được 1 triệu thùng cát. Đường ống này tạo ra bao nhiêu việc làm và thu vào ngân sách quốc gia bao nhiêu là tiền.

Chuyện thứ hai là chuyện Caribana. Đây là chuyện rất đặc biệt. Các cụ biết ở Trung Mỹ có một hệ thống quần đảo rất lớn, gồm rất nhiều quốc gia lớn nhỏ, dài hơn 3 ngàn cây số. Nơi này quen gọi là Caribbean Islands hay West Indies, ban đầu đây là đất của dân Da Đỏ. Thế kỷ 18 và 19, dân da trắng Âu Châu sang chinh phục và họ bắt dân da đen nô lệ ở Phi Châu sang đây khai thác mía và dứa. Dân toàn vùng gồm da trắng pha với Da Đỏ pha với da đen nên da của họ nói chung có màu nâu nhạt, và máu của họ nhiều chất nhầy múa. Vì quần đảo Trung Mỹ này gồm nhiều quốc gia nên họ không biết chọn nơi nào thích hợp để họp nhau múa hát. Họ đi tìm và cách đây ít lâu họ đã quyết định chọn thành phố Toronto của Canada làm nơi tổ chức đại hội hàng năm. Đại hội này mang tên *Caribbean Carnival*, hay tên vẫn là *Caribana*. Năm nay là Caribana lần thứ 46. Dân Trung Mỹ kéo lên Toronto gần một triệu người. Tuần lễ đầu tháng 8 vừa qua, thành phố Toronto đã đầy người Trung Mỹ. Nước da họ nâu nhạt, họ nói tiếng Anh, tiếng

Pháp, tiếng Tây Ban Nha. Ngày khai mạc, đoàn diễu hành dài gần 4 cây số. Các cụ mở Google lên mà coi. Chao ơi là đông, là đẹp, là màu sắc, là âm ỹ. Liên ông liền bà con nít đều vẽ khắp người những hình xanh đỏ tím vàng, y phục hở vai hở bụng. Họ đội những cái mũ to vành kết bằng lông chim sặc sỡ. Họ đeo những đôi cánh khổng lồ như cánh chim.

Caribana đã thu hút bao nhiêu là du khách khắp thế giới. Các cụ muốn biết văn hóa Trung Mỹ, xin mời các cụ tháng Tám sang năm, giữa hè, đến dự lễ hội truyền thống này nha.

Còn ở Montreal miền tây của Toronto, đầu tháng Tám cũng ồn ào náo nhiệt lắm. Ngày 3 tháng 8 có Đại Hội Thời Trang, *The Montreal Fashion & Design Festival*, thu hút hơn nửa triệu du khách. Cả thành phố biến thành những diễn đài trưng bày thời trang Canada và thời trang thế giới. Ban tổ chức cho biết đã có 75 thương hiệu tham dự, và có 50 xuất biểu diễn lớn nhỏ. Khu đường McGill College Avenue luôn luôn đầy nghẹt người. Đó là đầu tháng Tám. Cuối tháng Tám sang đầu tháng Chín là Đại Hội Phim Ảnh Thế Giới, *Festival des Films du Monde*, với 80 nước góp mặt. Đại hội này sẽ phát 3 giải thưởng lớn : phim hay nhất do khán giả chọn, phim tài liệu giá trị nhất, phim ngắn Canada hay nhất.

Thánh Tám là tháng văn hóa ngoài trời, khắp nơi. Toronto và Montreal mới chỉ là 2 nơi điển hình mà thôi.

Nhân nói tới chuyện văn hóa, anh H.O. bèn khoe với cả làng : Tôi ở Canada hơn 30 năm mà nay mới vừa tìm ra thần tượng ca

nhạc của tôi ngày xưa. Tôi nghe bác ODP bảo cần tin gì thì cứ mở Google là có hết. Tôi đã mở, đã tìm và đã thấy thần tượng của tôi. Xin cảm ơn Bác ODP, xin cảm ơn Google. Cách cụ biết ngày xưa, hồi đầu thập niên 1960, tôi mê tiếng hát của ai không? Thừa tiếng hát Lê Thanh. Lúc đó đã có Thái Thanh, Thanh Thúy, Khánh Ngọc, nhưng tôi không mê bằng Lê Thanh. Cứ tối thứ Bảy là tôi có mặt ở phòng trà Anh Vũ đường Bùi Viện Saigon. Sao mà tiếng hát cô Lê Thanh hay đến thế. Nghe nửa bài đầu thì tôi mở to mắt nhìn cô, nửa bài sau thì tôi nhắm mắt để chỉ tập trung vào tiếng hát. Chao ơi, tôi đã bị hớp hồn. Tiếng hát của cô có nét rất đặc biệt, có chút gì như nghệt mũi, bị cảm. Cô đang làm nhiều người say mê như vậy thì dùng một cái cô ngưng, cô lấy chông và dứt khoát thôi hát. Cô đã làm bọn tôi hụt hẫng. Tưởng là mất tiếng hát của cô vĩnh viễn, ai dè, qua Google tôi tìm ra cô. Các bài hát của cô ngày xưa có ghi vào đĩa nhựa, nay đã được đem ra. Chao ơi là sung sướng. Không ngờ cô hát nhiều bài như vậy. Ngày xưa ở Quán Anh Vũ, bọn cây si chúng tôi chỉ được nghe có mấy bài, như *Viễn Du, Ai lên xứ hoa đào, Lên xe tiễn em đi...* Xin chào mừng thần tượng Lê Thanh.

Ông ODP cho biết ; Ngày xưa ông cũng thích tiếng hát Lê Thanh. Nghe đâu hiện nay cô đang sống ở Montreal, Canada. Nghe nói chồng cô là một bác sĩ. Cô đã con đàn cháu đống rồi. Ông ODP bảo anh H.O. không được kêu là Cô Lê Thanh nữa mà là Bà Lê Thanh hay Cụ Lê Thanh nha.

Rồi ông còn mách thêm : Anh khỏi mất công tìm kiếm. Hễ lên

Montreal thì tìm gặp BS Trần Văn Dũng. BS Dũng rất nổi tiếng ở miền đất nói tiếng Pháp này, ông là người rất tha thiết với các sinh hoạt cộng đồng, nhất là với giới y sĩ. Cứ hỏi BS Dũng là có thể tìm ra cô Lê Thanh. BS Dũng cũng là một MC tầm cỡ ở Montreal. Ông rất nhiều máu tếu. Báo Y Sĩ vừa qua đã đăng một chuyện cười của BS Dũng, như sau : Ông có một người bạn thân lâu ngày mất liên lạc. Rồi tự nhiên do duyên may ông tìm ra. Khi biết được số điện thoại của người bạn là 254-3508 thì ông gọi ngay và câu đầu tiên ông bảo bạn : Sao mày ở dơ dáy như vậy? Người bạn kinh ngạc hỏi lại : Sao mi nói thế ? Bác sĩ Dũng trả lời ngay: Thì con số điện thoại của mày bảo tao như vậy. Này nha, con số của mày là 254-3508 thì ai cũng đọc là ‘*2 năm bốn, 3 năm không tám.*’ Đúng không nào? Ông vui và tếu thế đấy các cụ ạ.

Ai nghe câu chuyện này cũng phá ra cười. Chị Ba Biên Hoà gốc Miền Nam thì cười ngặt nghẽo mãi mới thôi.

Nhân nói tới Hội Y Sĩ VN ở Montreal, bõ chữ ODP kể tiếp : Tôi là độc giả thường xuyên của Báo Y Sĩ. Báo này rất trí thức. Tôi quen cả ban biên tập, trong đó có BS Dũng vừa nói, lại có cả BS Trần Mộng Lâm, BS Nguyễn Thanh Bình, hai cây bút tếu nhất của tờ báo. Mấy tháng trước, BS Lâm đã viết một bài bàn về tương lai của con cháu chúng ta, tác giả lo lắng không biết rồi đây chúng còn có trái tim và tâm hồn VN nữa không. BS Lâm nói tới cây tre, chúng ta là cây tre, nhưng liệu cây tre già có sinh ra măng non không hay là đẻ ra cây chuối, vì cây chuối mới sinh ra trái chuối. mà trái chuối thì

vỏ bên ngoài màu vàng ruột bên trong màu trắng. Con cháu chúng ta hiện nay là trái chuối. Da chúng màu vàng, nhưng lòng chúng màu trắng, màu Canada tuyền. Làm sao bây giờ? Đây là một câu hỏi lớn, phải không các cụ.

Nghe tới đây, ông ODP thấy cả làng im lặng. Ông sợ sự im lặng này. Ông sợ rồi bà cụ B.95 sẽ lên tiếng than nhức đầu. Ông bèn mang tiếng cười đến cho làng ngay. Phục ông này quá. Ông nói với anh John :

- Bữa trước anh nêu thắc mắc về quả trứng trong tiếng Việt. Quả trứng có lòng trắng và lòng đỏ. Theo anh, ta nói ‘*lòng đỏ*’ là ta nói sai, phải nói ‘*lòng vàng*’ mới đúng, Xưa nay lòng trứng bao giờ cũng vàng tươi chứ có đỏ như cò VC bao giờ đâu!

Anh John gật đầu và có vẻ sung sướng vì có người hiểu mình. Ông ODP nói đến đây rồi cười hà hà :

- Anh chủ trương quả trứng có lòng trắng và lòng vàng. Nếu theo lập luận của BS Trần Mộng Lâm trên đây, con trẻ VN ở Canada rồi đây sẽ là những trái chuối, ngoài vàng trong trắng, thì tôi thấy anh là quả trứng, rõ ràng ngoài trắng trong vàng.

Cả làng nghe đến đây thì cười và vỗ tay âm lên. Anh John như bị choáng váng. Chị Ba Biên Hòa thì gật đầu lia lịa.

Cụ Chánh lúc này mới lên tiếng. Hình ảnh quả trứng, ngoài trắng trong vàng, chỉ anh John thì đúng quạ và ý nghĩa quạ. Cái công biến anh John ra quả trứng chính là công của Chị Ba Biên Hòa vợ anh. Làng lại vỗ tay nữa. Anh John chạy vội đến ôm Chi Ba. Du dương thế

đấy, các cụ thấy chưa.

Thôi, xin ngưng chuyện trẻ em VN ở hải ngoại là quả chuối, và anh John bạn chúng tôi là quả trứng. Đây là một đề tài dài, chúng ta sẽ bàn về sau.

Tưởng là xong việc này mà lại chưa xong. Anh H.O. giờ tay xin góp thêm chuyện. Anh kể từ lúc nghe Ông ODP bảo anh John là quả trứng thì chữ ‘trứng’ ấy cứ lảng vảng trong đầu, chỗ nào cũng thấy trứng. Tôi cầm tờ tuần san Thời Báo rồi mắt hoa lên, sao lại có bài về trứng nữa thế này. Nhưng không phải, tôi bị ám ảnh nên hoa mắt, tên bài không phải là trứng mà là Trung, bài viết về Hai Bà Trưng, tác giả là nhà văn Song Thao. Nhưng không sao, cũng tốt thôi. Bài của nhà văn viết phiếm ở đất Montreal sao mà hay thế, lại hợp với luận điệu của ông Trà Lũ nhà mình. Các cụ đã đọc bài phiếm ngày 15/8 này chưa? Nhà văn Song Thao viết về Hai Bà Trưng, viết về cuộc khởi nghĩa đất Mê Linh của hai bà năm 40 đầu dương lịch. Bà Trưng làm vua được 3 năm thì giặc Tàu đem đại quân sang tái chiếm nước ta. Con cháu Hai Bà bèn trốn giặc Tàu, đã vượt biển xuống phía nam, đã đến miền eo biển Malacca thuộc đất Indonesia ngày nay. Và các thuyền nhân con cháu của Bà Trưng đã định cư ở đây, đã sinh sôi nảy nở ở đây. Họ mang tên là Minangkabau. Họ đâu có thể ngờ được rằng, hai ngàn năm sau, những thuyền nhân VN chạy giặc CS cũng đã ghé vào đây, đảo Galang. Anh em cùng tổ VN, xa nhau 2 ngàn năm, gặp nhau mà không nhận ra nhau...

Cũng theo nhà văn Song Thao, các bảng quảng cáo ngành du lịch

cũng đã xác nhận việc này. Họ viết rằng người Milangbakau ở đây chính là người Việt cổ, họ đã tới đây bằng thuyền, cách đây mấy ngàn năm...

Ông ODP bèn ngắt lời anh H.O. : Tôi xin bổ túc : Tổ tiên ta gốc từ Mẹ Âu Cơ và Cha Lạc Long Quân. Con mẹ Âu Cơ thì lên phía bắc, một số con đã sang tới Canada và mang tên là Da Đỏ. Còn con của Cha Lạc Long Quân xuống phía nam, một số đã dùng thuyền mà sang tới Trung Mỹ, tới trước Columbus. Họ cũng được thế giới gọi là người Da Đỏ, người của miền West Indies mà anh John đã nói tới khi kể tin đại hội Caribana ở trên.

Anh H.O. xin nói thêm về người Minangkabau ở Galang có gốc VN. Rất nhiều bài nghiên cứu về sắc dân này cho biết họ theo mẫu hệ, làm nhà mái cong, làm ruộng trồng lúa, múa hát thì đội mũ lông chim giống y như người Việt cổ mà mặt trông đồng đã ghi. À, người Minangkabau còn có truyện cổ về chọi trâu phảng phất chuyện cổ VN. Rằng thuở xưa người Milangbabau có chuyện xích mích với dân bản xứ, hai bên đã mang trâu ra chọi để tìm phải trái. Trâu người bản xứ thì to như con voi, còn trâu của dân Milangkabau thì nhỏ xíu như con dê. Khi lâm trận thì chú trâu con đã chúi vào bụng con trâu lớn. Vì đầu trâu con đã được gắn giao nhọn nên trâu con đã chọc thủng bụng trâu bự và toàn thắng. Chuyện chọi trâu của Trạng Quỳnh với trâu của sứ Tàu. Trâu của Trạng Quỳnh bé nhỏ mà hạ được trâu của sứ Tàu to kèn. Những dữ kiện này rõ ràng chứng minh người Minangkabau ở Indonesia có gốc VN.

Cụ Chánh nghe đến đây thì cười hà hà. Cụ bảo nghe các bác các chú nói thì lão thấy ai cũng có lý hết và thấy dòng giống VN thật là vĩ đại. Một số con Mẹ Âu Cơ thì tiến sang tới Canada, từ mạn bắc rồi tỏa xuống phía nam, một số con Cha Lạc Long thì sang tới Trung Mỹ rồi tỏa lên phía bắc. Khi tới Mỹ Châu thì con cháu VN đã mang tên là Da Đỏ. Còn theo nhà văn Song Thao thì con cháu Bà Trưng, cũng là cháu chắt của Mẹ Âu Cơ, có tỏa xuống phía nam, nhưng không có đi quá xa tới Mỹ Châu mà chỉ xuống tới nước Indosenia rồi ngừng lại và phát triển ở vùng này. Đó là các chuyện ngày xưa. Ngày nay người VN vẫn tiếp nối truyền thống tỏa đi khắp nơi của tổ tiên. Sau 1975, hơn 3 triệu người Việt cũng đã tỏa ra khắp thế giới. Theo nguồn thống kê đáng tin cậy thì hiện nay mấy triệu người VN đang có mặt ở ít nhất 60 nước trên địa cầu. Người Do Thái xưa nay được tiếng là có mặt khắp nơi, nhưng so với người VN thì người Do Thái thua xa. Lão nhớ là hình như ngày xưa có một nhóm học giả đã gọi người VN là ‘người Do Thái da vàng’.

Nói đến đây rồi cụ Chánh hỏi anh John : Anh đã thấy cái gốc VN quê vợ của anh vĩ đại chưa?

Anh John đáp ngay: Cháu đã thấy từ lâu rồi, chính vì thế cháu mới để cho vợ cháu biến màu trắng bên trong của cháu thành ra màu vàng VN là vậy.

Làng tôi vỗ tay râm ran và đều hoan hô quả trứng John.

Cụ B.95 lên tiếng : Anh John ơi, hôm nay là ngày anh hạnh phúc quá nha. Bây giờ tới phiên anh chia cho chúng tôi chút hạnh phúc, nào chuyện cười của anh đâu?

Hình như hôm nay anh John không chuẩn bị nên khi nghe cụ xin thì anh ra tỏ ra lúng túng. Chị Ba Biên Hòa bèn tiếp cứu ngay : Anh không cần phải suy nghĩ tìm kiếm gì, anh cứ việc kể chuyện học tiếng Việt ngày xưa là đủ làm cho cả làng cười rồi. Thế là anh có chuyện nói ngay: Hồi trước khi cháu bắt đầu học tiếng Việt, cháu thấy nhiều chỗ buồn cười lắm, bây giờ cháu nhớ gì kể nấy nha. Chẳng hạn :

- Tiếng **ĂN**. Lần trước cháu đã nói rồi, riêng cái kiểu nói bắt ‘ăn hình phạt’ thì buồn cười quá, như “*tao cho mày ăn cái bạt tai, ăn cái đá đít bây giờ*”. Hoặc chữ ai thì bắt họ ăn cái ấy của mình, hoặc đồ dơ của mình...

- Tiếng **CÀ**: *cà lăm, cà chớn, cà nhắc, cà khịa, cà rịch cà tàng...* Tiếng cà ở đây không có liên hệ gì tới trái cà cả !

- **ĐI CẦU** là đi toilet chứ không có liên hệ gì tới việc đi qua cây cầu bắc ngang con sông con rạch cả.

- **HAI VỢ CHỒNG** là một cặp gồm 1 vợ và 1 chồng, chứ không phải 2 bà một ông

- **NHÀ TÔI**, ngoài nghĩa đen là cái nhà vật chất của mình, còn chỉ người phối ngẫu. Tiếng này làm tôi thấy tiếng Việt thâm trầm quá.

Mấy tiếng Việt mà tôi vừa trích dẫn đã làm tôi buồn cười, nhưng đến khi tôi học về văn chương, thì tôi thấy cái ‘**đình làng VN**’ là một hình ảnh đẹp vô cùng. Nó là bối cảnh cho tình yêu đôi lứa khi đang chớm nở. Chỉ ở VN mới có cái đình là nơi hội họp lễ tết cho cả làng, cái đình bao giờ cũng ở một

địa thế thơ mộng và đẹp nhất làng. Ở Canada này cũng có nơi hội họp gọi là các Community Centres, nhưng các trung tâm này ít khi ở vào các địa điểm đẹp. Cái đình VN trong các câu ca dao này thật là đẹp thơ mộng :

- *Trúc xinh trúc mọc đầu đình.*

Em xinh em đứng một mình cũng xinh

- *Đôi ta đứng trước sân đình*

Đình bao nhiêu ngói, thương mình bấy nhiêu

Thấy anh John như đã mệt, Chị Ba Biên Hòa liền tiếp cứu nữa. Chị bảo buổi họp làng lần trước, Cụ Chánh đã cho nghe một câu chuyện thật cảm động về ‘lòng mẹ’. Hiện chị cũng có một câu chuyện thật ngắn mà chị cho là hay thấm thía. Nói đến đây rồi chị rút trong ví ra cuốn sổ tay. Chị đọc câu chuyện về lòng mẹ. Đề bài là ‘**Mẹ một mình**’ như sau:

... *Chiến tranh ác liệt. Bỏ ra chiến trường. Mẹ cô độc dắt đàn con lánh nạn khắp nơi. Hoà bình. Bỏ không trở về. Mẹ khóc ngày đêm. 5 năm sau mẹ quyết định lập bàn thờ, ảnh của bố được để lên.*

Mẹ tiếp tục tần tảo nuôi một đàn con. Nhưng rồi bệnh ung thư quái ác cướp mẹ đi. Hôm bức ảnh của mẹ được đưa lên bàn thờ để bên cạnh ảnh của bố, bất ngờ bố về. Cả nhà khóc òa. Bức ảnh của bố được lấy xuống. Trên bàn thờ mẹ lại tiếp tục một mình.

Nghe xong câu chuyện Chị Ba đọc, Cụ Chánh chủ nhà lên tiếng : Nhân chuyện bà mẹ chết, lão cũng vừa đọc được một bài viết tựa là ‘**Chuyện Ông Tư chết mà vui**’. Lão thấy hay và muốn bắt chước . Chuyện như sau :

... *Ông Tư bị ung thư và biết chắc không thể sống lâu hơn 6 tháng. Ông bình tĩnh chờ cái chết và vui vẻ sống những ngày ngắn ngủi còn lại, mà không bi ai, không sợ hãi. Nếu có ai ái ngại cho ông thì ông cười vui mà an ủi họ, chứ không phải họ an ủi ông, rằng :*

- *Nếu tin theo đạo Chúa thì khi chết được về thiên đàng, ngồi dưới chân Chúa, sung sướng thế sao mà ai cũng sợ chết?*

- *Nếu theo đạo Phật, thì khi chết cũng về Tây Phương Cực Lạc, vĩnh cửu an bình, thì mừng vui chứ sao lại bi ai?*

- *Và nếu nói theo Đức Đạt Lai Lạt Ma thì cái xác thân ở trần gian có thể ví như bộ quần áo ta mang. Khi nó đã sờn cũ xấu xí, rách rưới mục nát rồi thì nên bỏ đi, mang bộ quần áo khác, đại ý nói đầu thai kiếp khác, mang thân xác mới hơn..*

Bởi vậy ông Tư bình tĩnh đón chờ cái chết cận kề.

Mỗi sáng thức dậy, ông ca hát nhạc vui, nói chuyện khôi hài cùng vợ con. Ông cố làm đẹp lòng mọi người, vì ông nghĩ rằng, sau khi ông nằm xuống, dù có muốn tử tế với người thân thương cũng không còn làm được nữa...

Có người nói cho ông nghe về kinh nghiệm của những kẻ đã chết thật rồi mà sống lại được nhờ sự màu nhiệm nào đó. Rằng khi chết thì thấy mình đi vào một vùng ánh sáng lạ, rất hân hoan sung sướng...

Con người nào rồi cũng trở thành cát bụi. Đó là luật Vô Thường, không ai thoát khỏi. Kính chúc các cụ có được cái tâm như ông Tư, như Cụ Chánh.■

Là nhân dân bất tài, hay cơ chế, lãnh đạo, có cái gì đang sai?

Ta - giáo sư, tiến sĩ
Cả hàng chục nghìn người,
Thế mà lạ, không có
Nhiều công trình để đời.

Diễn viên và đạo diễn
Toàn “nghệ sĩ nhân dân”,
Thế mà phim nhạt thếch,
Chẳng ai xem, chẳng cần.

Nhà văn toàn cỡ lớn,
Hết giải nọ, giải này,
Mà tác phẩm của họ
Đọc không hề thấy hay.

Xã, làng toàn “Văn hóa”.
Huyện hầu hết “Anh hùng”.
Các biển khoe sắc sỡ.
Nhìn đã thấy khùng khùng.

Công chức toàn “tiên tiến”,
Cả “chiến sĩ thi đua”.
Mà làm như mèo mửa.
Nôm na, một trò đùa.

Ta, thế mạnh du lịch,
Cả thiên nhiên, con người.
Tây đến thăm một lượt
Rồi lạng lẽ “bốc hơi”.

Nói chung, ta thế đấy.
Quả không dám nói ngoa.
Tôi cũng đau xót lắm.
Tôi, một phần của “ta”.

Còn chúng - các nước khác,
Vâng, chúng thì thế nào?
Bình thường, không khẩu hiệu,
Không khoe mẽ, ồn ào.

Không “lãnh đạo sáng suốt”,
Không phát động thi đua.
Thế mà đầu ra đấy,
Làm thật chứ không đùa.

Xin cượng mური ăn một:
Ai từng đi nước người,
Sẽ công tâm đánh giá
Rằng tôi không quá lời.

Vậy nguyên nhân rốt cuộc
Là dân ta bất tài
Hay cơ chế, lãnh đạo
Có cái gì đang sai? ■

SÁCH NÊN ĐỌC

**Ban tu thư của Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân
trân trọng thông báo cùng quý độc giả:**

Chúng tôi đã in từ Đài Loan ba tác phẩm quý sau đây:

1.- **TÂM SỰ NƯỚC NON II** (Ngô Đình Diệm, Hồ Chí Minh và cuộc Chiến Quốc Cộng), tác phẩm mới nhất của nhà biên khảo Minh Võ

Sách dày 440 trang, bìa cứng in offset 4 màu, ấn phí 25 Mỹ kim

2.- **MỘT THỜI ĐỂ NHỚ** (Những Sự Thật về Cố TT Ngô Đình Diệm và Nền Đệ Nhất Cộng Hòa Việt Nam) tác phẩm đặc ý nhất của nhà văn Nguyễn Văn Lục, tác giả Hai Mươi Năm Miền Nam 1954-1975 do tủ sách Tiếng Quê Hương ấn hành năm 2010.

Sách dày 500 trang, bìa cứng in offset 4 màu, ấn phí 25 Mỹ Kim

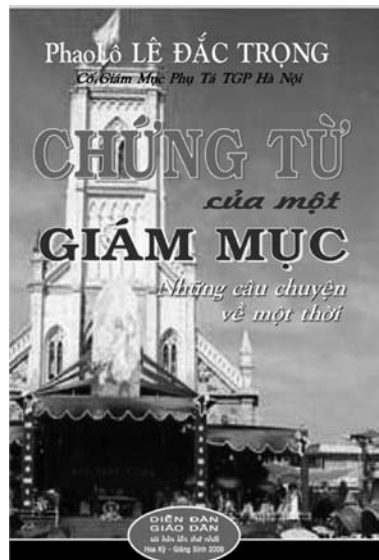
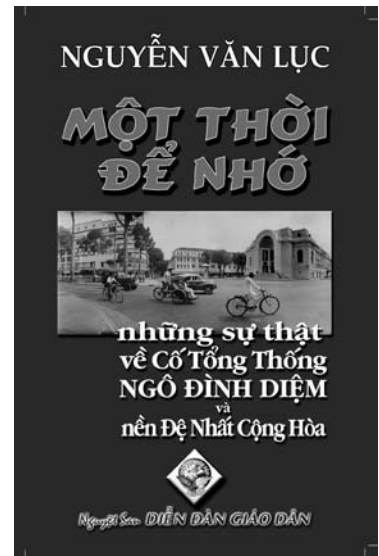
3.- **CHỨNG TỪ CỦA MỘT GIÁM MỤC**: Hồi ký có một không hai của cố Giám Mục Phaolô Lê Đắc Trọng. Tài liệu hiếm quý về các sử liệu lịch sử cận đại.

Độc giả muốn mua các sách, xin liên lạc với Tòa soạn Nguyệt san Diễn Đàn Giáo Dân ở địa chỉ, số 14916 Dillow Westminster, CA 92683.

Mua một cuốn xin viết chi phiếu 30 MK (bao gồm cước phí ưu tiên) trả cho Diễn Đàn Giáo Dân, cho biết tên, địa chỉ người nhận và gửi về địa chỉ tòa soạn trên đây.

* Mua hai cuốn xin viết chi phiếu 55 MK (bao gồm cước phí ưu tiên) trả cho Diễn Đàn Giáo Dân, cho biết tên, địa chỉ người nhận và gửi về địa chỉ tòa soạn trên đây. Như vậy nếu mua một lần hai cuốn quý vị sẽ tiết kiệm được 5 MK.

Trên đây là giá biểu dành cho những độc giả cư ngụ trên lãnh thổ Hoa Kỳ. Độc giả Canada xin trả thêm 10 MK và độc giả các Châu lục khác thêm 20 MK cho order một hoặc hai cuốn. Chúng tôi sẽ gửi qua dạng ưu tiên (PRIORITY) và quý vị sẽ nhận được trong vòng 3 ngày cho những vị ở Mỹ, 5 ngày ở Canada và 10 ngày tại các Châu khác.

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 534-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ **DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.**

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người Già

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sùng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

**3111 NW Bucklin Hill Road
Silverdale, WA 98383**

**Business Hours:
Mon-Sat: 11 AM - 9 PM
Sunday: 12 PM - 8 PM**

(360)-662-1205

Vietnamese Noodle Soup – Phở

Pho is a fragrant beef noodle soup unique to Vietnam. The dish consists of rice noodles and a variety of meats mixed in a steamy beef broth or chicken broth seasoned with cinnamon, anise star, cloves and ginger. Chopped green onions and fresh coriander finish each serving. Pho is served with a side plate of garnishes at the table so diners can season the soup to taste. Lime, crunchy bean sprouts, Vietnamese basil, Asian mint and slices of jalapeno pepper enhance the dish's fresh flavor and add texture to this aromatic broth.

Large Bowl ... \$9.95

Small Bowl ... \$7.95

P1 Steak Phở - Phở Tái
Beef noodle soup topped with rare beef eye of round	P5 Meatball Phở - Phở Bò Viên
Beef noodle soup topped with beef meatballs
P2 Brisket Phở - Phở Chín
Beef noodle soup topped with well done brisket	P6 Chicken Phở - Phở Gà
Chicken noodle soup with shredded chicken breast
P3 Steak, Brisket Phở - Phở Tái Chín
Beef noodle soup topped with rare beef eye of round and well done brisket	P7 Tofu Phở
Chicken broth noodle soup topped with tofu and vegetables
P4 Combination Phở - Phở Tái, Nam, Gấu, Gân, Sách
Beef noodle soup topped with rare beef eye of round, fatty flank, flank, tendon and tripe	P8 Phở without Meat \$5.95

Vermicelli Bowl - Bún

All rice noodle dishes are served in a bowl with fresh head lettuce, cilantro, bean sprouts, shredded carrots, chopped peanuts and Vietnamese sauce.

V1 Bún Chả Giò
Vietnamese eggroll with vermicelli noodle	\$7.95
V2 Bún Tofu
Grilled tofu and vegetables	\$7.95
V3 Bún Special - Bún đặc biệt
Grilled prawns, beef or chicken with eggroll	\$10.95

Side Orders

Meatball & Broth	\$5.00
Noodle or Broth	small \$2.50
Extra Lime (3 pcs)	\$0.75
Extra Vegetables	\$1.50
Small Dish of Jalapenos	\$0.75

Beverages

Soft Drinks	
Nước Ngọt	\$1.75
Soybean Milk (cold)	
Sữa Đậu Nành	\$2.50
Vietnamese Style Drip Coffee with Condensed Milk (Hot or Iced)	
Café Sữa	\$3.25
Vietnamese Style Drip Coffee: Black (Hot or Iced)	
Café Đen	\$3.25

Appetizer – Khai Vị

Fresh springroll served with noodles, lettuce, and choice of meat or tofu

A1 Vietnamese eggroll - Chả Giò
3 rolls	\$5.25	one	\$1.85
A2 Shrimp springroll - Gỏi Cuốn Tôm
2 rolls	\$5.25	one	\$2.75
A3 Chicken springroll - Gỏi Cuốn Gà
2 rolls	\$5.25	one	\$2.75
A4 Tofu springroll - Gỏi Cuốn Chay
2 rolls	\$5.25	one	\$2.75

Teriyaki Entrees

Served with steamed rice and stir-fried vegetables (substitute brown rice for \$0.75 or fried rice for \$1.50 extra)

Chicken Teriyaki	\$7.50	Side Orders	
Pork Teriyaki	\$7.50		
Beef Teriyaki	\$8.95		
Tofu Teriyaki	\$6.95		
Chicken & Pork	\$8.50		
Chicken & Beef	\$8.75		
Pork & Beef	\$8.95		
Tofu with Pork, Chicken or Beef	\$7.95		
Chung's Special with Pork, Chicken & Beef	\$10.95		
Half order of Chicken, Pork, Beef or Tofu	\$5.25		
Stir-Fried Hong Kong Noodles & Veggies	\$6.95	Steamed Rice	
Stir-Fried Hong Kong Noodles with Chicken, Pork or Tofu	\$8.50	Small	\$2.50
Stir-Fried Hong Kong Noodles with Beef	\$9.95	Large	\$5.00
Stir-Fried Hong Kong Noodles with Shrimp	\$10.95	Veggies	
Chicken Fried Rice	\$7.50	Small	\$2.50
Shrimp Fried Rice	\$9.50	Large	\$5.00
Pork Fried Rice	\$7.50	Fried Rice	
Beef Fried Rice	\$8.95	Small	\$3.75
Veggie Fried Rice	\$6.95	Large	\$5.00
		Brown Rice	
		Small	\$2.50
		Large	\$5.00

Những điều nói rõ thêm

Lê Hiếu Đằng

LTS: Lê Hiếu Đằng và Hồ Ngọc Nhuận là những người lớn lên và được học hành dưới chế độ VNCH. Hồ Ngọc Nhuận còn là dân biểu đối lập. Cả hai đều ra sức chống phá chế độ đã nuôi dưỡng họ. Lê Hiếu Đằng được gia nhập đảng cộng sản cách đây 45 năm. Hồ Ngọc Nhuận theo cộng sản trễ hơn. Sau 1975, cả hai đã được cộng sản đãi ngộ bằng những chức vụ hữu danh vô thực trong tổ chức Mặt Trận Tổ Quốc ở Sài Gòn. Lê Hiếu Đằng mới viết bài “Suy nghĩ trong những ngày nằm bệnh” kêu gọi các đảng viên cộng sản rút ra khỏi đảng để cùng những người khác thành lập một đảng đối lập mới. Hồ Ngọc Nhuận lập tức hưởng ứng viết bài “Phá Xiềng”. Chúng tôi chưa bàn đến tư cách của hai nhân vật này, cũng như chưa phán đoán về nguyên nhân và kết quả cuộc vận động của họ. Chúng tôi chỉ mời độc giả đọc bài “Những điều nói rõ thêm” của Lê Hiếu Đằng được viết sau bài “Phá Xiềng” của Hồ Ngọc Nhuận. Cả hai bài của Lê Hiếu Đằng đều được Nguyễn Huệ Chi nhuận sắc và đăng trên mạng Bôxít Việt Nam.

Sau khi bài viết “Suy nghĩ trong những ngày nằm bệnh” của tôi và bài viết “Phá xiềng” của nhà báo Hồ Ngọc Nhuận đăng tải trên các trang mạng, một số bạn bè, đồng đội, nhân sĩ trí thức, nhà báo..., hoặc qua điện thoại hoặc gặp trực tiếp tôi đặt một số vấn đề, khiến tôi thấy cần làm rõ thêm về những suy nghĩ của mình.

Trong tình hình đặc biệt cần có những biện pháp đặc biệt, những liệu pháp “sốc” để đẩy nhanh quá trình phát triển theo chiều hướng dân chủ, tiến bộ để hội nhập thực sự vào dòng chảy hiện nay trên thế giới.

Tôi còn nhớ cố Thủ tướng Võ Văn Kiệt đã nói ý này trong một cuộc gặp gỡ với một số nhân sĩ, trí thức và anh em trong phong trào đấu tranh của sinh viên học sinh trước năm 1975, được thường xuyên tổ chức vào ngày 30 tháng 4 hàng năm – ngày mà theo cố Thủ

tướng Võ Văn Kiệt “có triệu người vui, có triệu người buồn”.

Thế thì tình hình đặc biệt hiện nay là gì? Có thể nói một cách khái quát là Việt Nam đang rơi vào một cuộc tổng khủng hoảng sâu sắc và toàn diện trên tất cả các lãnh vực mà nhiều chuyên gia, nhiều nhân sĩ, trí thức, nhà báo trong cũng như ở nước ngoài đã phân tích. Tôi chỉ xin nêu một số tình hình sau đây.

Nền kinh tế của chúng ta đang trên bờ vực thẳm do nhiều nguyên nhân mà nguyên nhân chủ yếu là do sự lãnh đạo và điều hành yếu kém của Đảng và Nhà nước Việt Nam. Đặc biệt, những tập đoàn, những nhóm lợi ích đang càng ngày càng ngày càng lớn mạnh, chi phối nhà nước một cách nghiêm trọng; tệ nạn tham nhũng, lãng phí tràn lan không thể nào ngăn chặn, làm thất thoát không biết bao nhiêu của cải, tài sản của nhân dân. Về vấn đề này, nhiều bài báo, nhiều phát biểu của các

chuyên gia kinh tế trong nước và ở nước ngoài đã phân tích một cách sâu sắc với những cứ liệu cụ thể, tôi không nói gì thêm.

Đạo đức xã hội, trong đó những giá trị truyền thống của dân tộc, của gia đình bị xoáy mòn dữ dội trước lối sống thực dụng, giả dối, chạy theo chức vụ, đồng tiền của đồng đảo cán bộ, đảng viên và một bộ phận nhân dân. Đặc biệt hai lãnh vực liên quan đến sự hình thành nhân cách và thể chất con người là giáo dục và y tế ngày càng bị thương mại hóa một cách tàn nhẫn, nên đã xuống cấp nghiêm trọng và toàn diện, không phương cứu chữa.

Sự phân hóa xã hội giàu nghèo ngày càng dữ dội. Một bộ phận nhỏ giàu lên nhờ tham nhũng, buôn lậu, mua quan bán tước. Còn đại bộ phận nhân dân, nhất là nông dân, công nhân, những người lao động, cuộc sống vô cùng khó khăn, mất đất mất nhà, phải ly hương khắp nơi, đôi lúc phải cho con em đi lao động nước ngoài như một lối thoát cho gia đình. Thậm chí một số nữ thanh niên rơi vào những địa ngục lao động tình dục đầy thương tâm, mất đi phẩm giá, danh dự của những công dân Việt Nam mà nhà nước phải có trách nhiệm bảo hộ.

Đảng Cộng sản Việt Nam đang rơi vào tình trạng khủng hoảng về lý luận và đường lối nghiêm trọng, với một nền “chính trị cường quyền” – chữ mà Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng ám chỉ đường lối chính trị của Trung Quốc hiện nay nhưng đau xót thay, lại được áp dụng triệt để cho nhân dân Việt Nam. Vì vậy Đảng Cộng sản Việt Nam ngày càng xa dân, mất lòng dân, không có khả năng tự điều

chỉnh, thay đổi. Với kinh nghiệm của một người hoạt động trong hệ thống chính trị hiện nay dưới sự lãnh đạo “toàn diện và tuyệt đối” của Đảng Cộng sản Việt Nam trong nhiều năm, tôi xin chứng minh khả năng tự điều chỉnh, thay đổi của Đảng Cộng sản Việt Nam là không có, hoặc nếu có thì phải có những điều kiện nhất định.

- Lúc tôi còn là Phó Chủ tịch thường trực và là Ủy viên Đảng đoàn Mặt trận Tổ quốc Việt Nam TP HCM, có buổi làm việc với ông Lê Quang Đạo, lúc đó là Chủ tịch Đoàn Chủ tịch Ủy ban Trung ương Mặt trận Tổ quốc Việt Nam và ông Phạm Văn Kiệt (Năm Vận), Phó Chủ tịch kiêm Tổng thư ký của Mặt trận Trung ương. Trong cuộc họp, hai ông đặt vấn đề: Trong hệ thống chính trị hiện nay, Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, một tổ chức chính trị xã hội rộng lớn bao gồm nhiều giai cấp, nhiều tôn giáo, dân tộc (theo điều lệ của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam) cần phải giữ vai trò “đôi trọng” để giám sát chính quyền, ngăn chặn khuynh hướng độc đoán, bè phái, tham nhũng. Hai vị nói rất say sưa về vấn đề này. Tôi và các vị trong Đảng đoàn và Ban Thường trực Mặt trận Tổ quốc Việt Nam TP HCM rất phấn khích, đồng tình. Nhưng một thời gian sau, được biết chủ trương về vai trò “đôi trọng” của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam đã bị phê phán kịch liệt và có lệnh không được phép nhắc lại nữa. Ông Lê Quang Đạo cũng được cho về nghỉ vì đã dám có chủ trương nói trên.

- Cách đây vài năm, lúc ông Phạm Thế Duyệt, nguyên Thường trực Bộ Chính trị Đảng Cộng sản Việt Nam, làm Chủ tịch Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, cũng có một

đề án “Về vai trò giám sát và phản biện xã hội Việt Nam” gửi qua Ban Bí thư Đảng Cộng sản Việt Nam, nhưng đề án này cũng bị xếp xó cùng với luật lập hội...

- Gần đây nhất là qua việc sửa đổi Hiến pháp năm 1992, đề nghị 7 điểm và bản dự thảo một hiến pháp mới, Hiến pháp năm 2013 của 72 nhân sĩ trí thức của cả nước đã được hàng vạn người ký tên đồng tình ủng hộ và những ý kiến có thể gọi là “tiên bộ” của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam và Hội đồng chính phủ đều bị lờ đi và dự thảo lần thứ tư trình trước Quốc hội vừa rồi có những điều còn lạc hậu thụt lùi hơn cả Hiến pháp năm 1992, nhất là quyền sở hữu đất đai, vấn đề lực lượng vũ trang. Về bản dự thảo lần thứ tư này, 40 vị nhân sĩ trí thức đã ra tuyên bố phê phán thẳng thừng, không còn nói một cách tế nhị như trong đề nghị 7 điểm, mà nói thẳng phải bỏ điều 4 Hiến pháp, phải thực hiện chủ trương đa nguyên đa đảng, phải thay đổi thể chế, v.v. Phải nói đây là những ý kiến quyết liệt nhất từ trước đến giờ của các nhân sĩ trí thức trong cả nước. Lãnh đạo Đảng Cộng sản Việt Nam vẫn không nghe, như trước đây họ đã không nghe những ý kiến tiên bộ và rất xây dựng của những người đã từng đảm đương những trọng trách trong Đảng và nhà nước như Trung tướng Trần Độ, Trung tướng Đặng Quốc Bảo, nguyên Ủy viên Bộ Chính trị và nguyên Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Văn An, và nhiều người nữa. Họ dùng phương châm làm ngơ, không nghe, không thấy để tiếp tục củng cố Đảng, ngỏ hầu “một mình một chợ” muốn làm gì thì làm, đưa đất nước đến bờ vực thẳm.

- Ngoài những sự kiện trên, chủ

trương của Đảng Cộng sản Việt Nam là tạo ra một tầng lớp cán bộ, một loại “giai cấp mới” với nhiều đặc quyền đặc lợi để vì lợi ích cá nhân và gia đình mà sống chết bảo vệ chế độ. Chủ trương phát triển Đảng trong trường học là minh chứng cho việc này. Cho phát triển Đảng trong các trường trung học, đại học sẽ phá vỡ môi trường sư phạm, làm xấu đi quan hệ giữa thầy và trò. Trong một trường học, một lớp học thầy ngoài Đảng còn trò là đảng viên thì còn thể thống gì trong quan hệ giữa thầy và trò. Đoàn Thanh niên Cộng sản là lực lượng “kèm kẹp” học sinh sinh viên mà việc một số sinh viên trường Đại học Luật lập blog “Bảo vệ công lý cho Đoàn Văn Vươn” bị Đoàn Thanh niên Cộng sản của trường này dùng nhiều biện pháp ngăn cản, đe dọa là một ví dụ. Hoặc hiện nay con đường tiến thân của thanh niên để leo lên những nấc thang quyền lực, nấc thang xã hội là về phường xã công tác, vo tròn, luồn cúi, vân vân, dạ dạ để được kết nạp vào Đảng – bước đầu tiên để họ tiến thân vào nấc thang danh vọng. Họ biết rằng trong chế độ hiện nay không đảng viên là không được cất nhắc đảm nhận những chức vụ quan trọng cho họ có quyền hành để nhận quà cáp, hối lộ. Nhiều quan chức giữ vai trò chủ chốt trong chính quyền của TP HCM hiện nay là từ con đường này mà đi lên. Vì vậy trình độ của họ rất kém, thiếu hẳn văn hóa cơ bản, chẳng biết gì về xã hội nhân sự, xã hội công dân, tuyên ngôn Nhân Quyền và các nền văn hóa, triết học của thế giới, nền tảng của tri thức nhân loại hiện nay.

- Điều nghiêm trọng hiện nay là nền Độc lập Dân tộc, toàn vẹn lãnh

thổ mà đồng bào, chiến sĩ chúng ta qua nhiều thế hệ đã hy sinh biết bao xương máu mới giành lấy được, nay bị đe dọa nghiêm trọng bởi nhà cầm quyền Bắc Kinh mà bản chất bành trướng, xâm lược không hề thay đổi. Đảng Cộng sản Việt Nam đã nhượng bộ nhiều trong hội nghị Thành Đô năm 1990. Đây là cơ sở cho chính quyền Bắc Kinh mưu toan độc chiếm Biển Đông, thực tế là đã chiếm hẳn Hoàng Sa và một số đảo thuộc quần đảo Trường Sa của chúng ta và nay vẫn tiếp tục ngang ngược bắt bớ, truy đuổi cướp bóc ngư dân của chúng ta đang đánh bắt trong những ngư trường truyền thống. Thật là khó hiểu khi Đảng và nhà nước Việt Nam cho Trung Quốc triển khai lực lượng, tuy gọi là dân sự dưới chiêu bài các dự án kinh tế, ở các vùng chiến lược trọng điểm như Tây Nguyên, các vùng rừng núi phía Bắc, miền Trung và đến cả Cà Mau của đồng bằng sông Cửu Long. Họ biến những khu vực đó thành vùng riêng của họ, không cho người Việt Nam bén mảng vào. Một khi có biến, “đạo quân thứ 5” này sẽ là một lực lượng làm chúng ta không kịp trở tay mà kinh nghiệm trong những ngày đầu cuộc xâm lược của bành trướng Bắc Kinh năm 1979 ở các tỉnh biên giới phía Bắc là những kinh nghiệm đầy máu và nước mắt của cán chiến sĩ, đồng bào ta. Càng khó hiểu hơn khi Đảng và nhà nước Việt Nam lại cấm hoặc lờ đi trong một thời gian rất dài việc tổ chức các ngày tưởng niệm những người đã hy sinh trong cuộc chiến bảo vệ tổ quốc này.

Những điều nêu trên chứng minh rằng Đảng Cộng sản Việt Nam hiện nay đã không còn là đảng cách mạng như trước đây

nữa, mà đang trở thành yếu tố ngăn cản sự phát triển của đất nước, đưa đất nước chúng ta vào một cuộc tổng khủng hoảng toàn diện chưa có lối ra. Gần 40 năm là thời gian quá đủ cho một nước “cắt cánh” như các nước trong khu vực. Chủ trương đấu tranh giai cấp, chuyên chính vô sản và chủ nghĩa lý lịch cùng với việc không thực tâm thực hiện chính sách hòa hợp, hòa giải dân tộc, làm hạn chế sức mạnh đoàn kết dân tộc, một yếu tố cực kỳ quan trọng để phát triển đất nước cũng như để chống lại sự bành trướng của bọn xâm lược Bắc Kinh. Tôi và nhiều bạn bè đồng đội khác cho rằng nguyên nhân chính là vai trò độc đảng của Đảng Cộng sản, không có những lực lượng xã hội khác thực sự làm đối lập, đối trọng để giám sát, ngăn chặn sự lạm quyền, lộng quyền và các chủ trương chính sách của Đảng Cộng sản đi ngược lại lợi ích của quần chúng, của đất nước. Vì vậy đã đến lúc phải đẩy mạnh sự phát triển của xã hội dân sự, xã hội công dân, trong đó có các tổ chức chính trị độc lập và cùng tồn tại với Đảng Cộng sản và đấu tranh qua các cuộc bầu cử công khai hợp pháp có sự quan sát của quốc tế. Sự ra đời của Đảng Dân chủ Xã hội hay một đảng hợp pháp nào đó là lẽ đương nhiên, phù hợp với sự phát triển hiện nay của một nước dân chủ thực sự. Đây là biện pháp đặc biệt để giải quyết một tình hình đặc biệt dù cho có gây “sốc” đối với đảng cầm quyền hiện nay. Việc rời bỏ hàng ngũ Đảng Cộng sản Việt Nam của nhiều đảng viên vừa qua cũng như hiện nay là để không còn ràng buộc gì nữa với 19 điều cấm đảng viên, tước đoạt một số quyền công dân cơ bản, mà Đảng

Cộng sản đã tùy tiện đặt ra, để trở thành những công dân tự do.

Sau năm 1975 trong giới công giáo có một bài hát rất hay “Trước khi là người công giáo tôi đã là người Việt Nam”. Trước khi trở thành đảng viên Cộng sản, chúng tôi là người Việt Nam. Dù quá khứ như thế nào, khuynh hướng ra sao, chúng ta đều là người Việt Nam, đều có chung một mục đích là đấu tranh để xây dựng một nước VIỆT NAM ĐỘC LẬP - TỰ DO - HẠNH PHÚC.

Vậy tình hình đã chín muồi để đặt vấn đề này chưa? Một số người đặt vấn đề với tôi như vậy. Tôi và nhiều người nữa thấy tình hình đã chín muồi, khẩn cấp lắm rồi, nếu không tích cực giải quyết thì Việt Nam sẽ rơi vào cuộc tổng khủng hoảng triền miên, không loại trừ nguy cơ sụp đổ, nhất là trước áp lực ngày càng nặng nề của Trung Quốc, một nước láng giềng rất tráo trở, muốn biến nước ta thành một bộ phận, hoàn toàn phụ thuộc họ. Đây là nguy cơ thực sự.

Còn giải thiết rằng tình hình chưa chín muồi thì lại càng phải đấu tranh để nhanh chóng thay đổi thể chế, từ chế độ độc tài toàn trị sang chế độ Dân chủ Cộng hòa, phát triển xã hội dân chủ, xã hội công dân với những lực lượng chính trị độc lập để qui tụ quần chúng ngõ hầu đấu tranh kèm chế, giám sát đảng cầm quyền một cách có hiệu quả. Nếu chưa chín muồi thì chúng ta chủ động làm cho nó chín muồi, chứ chẳng lẽ khoanh tay thụ động ngồi chờ cho nó chín muồi sao? Không thể có thái độ ngồi chờ sung rụng như vậy được. Chúng ta đã ngủ một giấc ngủ dài, làm ngơ trước những cái ác, cái xấu, cái bất

công. Trước nỗi khổ của những người dân mất tự do, mất nhà, mất đất, chúng ta phải thức tỉnh, không thể chân chừ được nữa. Để đất nước rơi vào tình hình hiện nay có phần trách nhiệm của giới “sĩ phu”. Vậy đã đến lúc giới sĩ phu trong cả nước phải lãnh trách nhiệm đứng lên, đồng đạc và hiên ngang đi đầu trong cuộc đấu tranh này. Chẳng lẽ chúng ta không thấy xấu hổ trước tấm gương sinh viên Phương Uyên, người con gái 21 tuổi trong phiên xử của tòa án phúc thẩm tại Long An vừa qua hay sao? Trước áp lực của xã hội, của quần chúng, tòa án phúc thẩm buộc phải xem xét lại bản án và Phương Uyên được trả tự do ngay tại tòa. Đây là một kết quả ngoạn mục, ít ai nghĩ đến. Nếu chúng ta cứ thụ động ngồi chờ cho tình hình chín muồi thì chắc hẳn bản án sẽ khác đi. Bất cứ cuộc đấu tranh nào, qui luật chung là đều có những “đột phát khẩu” để phá rào cho quần chúng tiến lên. Sẽ có hy sinh mất mát nhưng chúng ta phải chấp nhận.

Một vấn đề nữa là quá trình ra đời và phát triển một tổ chức chính trị, kể cả một đảng chính trị, không thể một ngày một bữa mà có ngay.

Đọc bài viết Phá xiềng của nhà báo Hồ Ngọc Nhuận, nhiều người hỏi là Đảng Dân chủ Xã hội đã có

trên thực tế chưa. Thực ra bài viết của nhà báo Hồ Ngọc Nhuận chỉ nêu ra một ý tưởng để mọi người cùng suy nghĩ. Chứ thực ra việc thành lập một tổ chức chính trị nào, kể cả Đảng Dân chủ Xã hội, đều phải theo một qui trình nhất định. Chúng ta chủ trương đây là một việc làm công khai, hợp pháp nên trước tiên phải thành lập một ban vận động để sơ thảo cương lĩnh, điều lệ để có cơ sở cho các tầng lớp nhân dân hiểu rõ tổ chức này như thế nào, đường hướng ra sao để ủng hộ hoặc không ủng hộ và cũng là cơ sở khi đăng ký với chánh quyền để họ xem đây có phải là một tổ chức khủng bố, phản động, như ngôn ngữ hiện nay họ thường dùng, hay không hay đây là một tổ chức có đường hướng tuy khác với Đảng Cộng sản Việt Nam nhưng không có gì đi ngược lại lợi ích của đất nước, của dân tộc, có thể cùng song song tồn tại với Đảng Cộng sản và các tổ chức chính trị khác. Chủ trương của chúng ta là hòa bất bạo động, chống lại các hành động quá khích, khủng bố, vũ trang lật đổ. Chúng tôi tin rằng việc làm đúng đắn của chúng ta sẽ được sự ủng hộ của đông đảo các tầng lớp quần chúng, tuy bây giờ là đa số “thảm lạng”, những đến một lúc nào đó có điều kiện sẽ trở thành một lực lượng đấu tranh hùng hậu

để xây dựng một nước VIỆT NAM HÒA BÌNH, ĐỘC LẬP, THỐNG NHẤT, TIẾN BỘ XÃ HỘI VÀ VĂN MINH, một khát vọng sâu xa mà nhiều thế hệ cha ông chúng ta đã mơ ước.

Cho nên đây là một quá trình vận động. Hiện nay chúng ta đang trong quá trình vận động.

Những điều tôi viết trong bài này cũng như bài “*Suy nghĩ trong những ngày nằm bệnh*” là lời tâm huyết mà tôi đem cả tim óc để bộc bạch cho bạn bè, đồng đội và những người đã cùng nhau chiến đấu trước hoặc hiện nay, cũng như những người chưa quen biết trong và ngoài nước. Bệnh tôi chưa biết sẽ diễn biến ra sao, nhưng tôi hạnh phúc được nhiều người – kể cả có vị lãnh đạo cao của Đảng, Nhà nước – thăm hỏi, chăm sóc, có người còn cho những loại thuốc quý. Trong tình hình bất an hiện nay, nếu biết đâu tôi bị một tai nạn nào đó thì xin mọi người xem đây như những gì tôi để lại cho những người thân trong gia đình, những người mà tôi thương yêu, cho bạn bè, đồng đội và cho đời. Đó là tâm nguyện của tôi, rất mong mọi người hiểu cho.■

Sài Gòn, ngày 18 tháng 8 năm 2013

Lê Hiếu Đăng

Cười Tí Cho Vui

MÁY CÁI LÃO HOÀN ĐỒNG

Hai bố con từ quê ra tỉnh. Họ dẫn nhau tới thăm một siêu thị có nhiều tầng lầu. Cái gì cũng làm họ tò mò, thích thú.

Khi họ đứng trước một thang máy, họ thấy một bà lão tóc bạc phơ, run rẩy chống gậy đi đến cửa thang máy bấm nút. Cánh cửa từ từ mở ra. Bà cụ đi vào. Cánh cửa đóng lại.

Vài phút sau, cánh cửa thang máy từ từ mở ra và một cô đầm tóc vàng khoảng 20 tuổi nhí nhảnh bước ra. Hai bố con nhà quê há

mồm, trợn mắt nhìn. Anh con trai hỏi bố:

- Cái máy gì mà biến đổi người lạ thế hả bố?

Ông bố suy nghĩ rất nhanh, nói:

- Máy cái lão hoàn đồng chứ còn cái gì nữa. Máy chạy nhanh về nhà mang mẹ mày tới đây giùm tao!■

Khôi 8406

Tuyên ngôn Tự do Dân chủ cho Việt Nam 2006

Web: <http://khoi8406vn.blogspot.com/>

Email: vanphong8406@gmail.com

Khôi Tự do Dân chủ cho Việt Nam 8406: Nhận định về các hoạt động đối ngoại gần đây của lãnh đạo Cộng sản Việt Nam.

Kính gửi:

- Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước.

- Các chính phủ dân chủ, các tổ chức nhân quyền và cộng đồng thế giới tiến bộ.

Thời gian qua, các hoạt động đối ngoại của Nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam (NCQ CSVN) đã diễn ra rất nhộn nhịp. Trong đó, đáng chú ý nhất là chuyến đi thăm chính thức Trung Quốc của ông Trương Tấn Sang, Chủ tịch nước CHXHCN Việt Nam, từ ngày 19 đến 21-6-2013 theo lời mời của Chủ tịch nước CHND Trung Hoa, ông Tập Cận Bình. Tại Bắc Kinh, một bản Tuyên bố chung Việt Nam - Trung Quốc đã được hai bên ký kết với những nội dung chính như sau:

+ Hai bên tiếp tục khẳng định “tình hữu nghị Việt - Trung là tài sản chung quý báu của nhân dân hai nước, không ngừng tăng cường tin cậy chiến lược, thúc đẩy quan hệ Việt - Trung phát triển lành mạnh, ổn định lâu dài, trên cơ sở kiên trì *phương châm 16 chữ vàng*: Láng giềng hữu nghị, hợp tác toàn diện, ổn định lâu dài, hướng tới tương lai và *tinh thần 4 tốt*: Láng giềng tốt, bạn bè tốt, đồng chí tốt, đối tác tốt”.

+ Thông qua mười văn kiện gồm các Chương trình hành động, Bản thỏa thuận, ghi nhớ, Điều lệ công tác... về tất cả các mặt: chính trị, kinh tế, văn hóa, giáo dục, xã hội, an ninh, quốc phòng, ngoại giao... Có thể nói rằng, trong lịch sử quan hệ giữa hai Đảng, hai Nhà nước Cộng sản Việt Nam và Trung Quốc hơn 60 năm qua, đây là lần đầu tiên giữa họ có những văn kiện hợp tác được ký kết một cách toàn diện và chóng vánh đến như vậy.

Rất cấp rập, một tháng sau chuyến đi Trung Quốc, đoàn của ông Trương Tấn Sang lại tới thăm Hoa Kỳ,

từ ngày 24 đến 26-7-2013, gọi là theo lời mời của Tổng thống Mỹ, ông Barack Obama. Một bản Tuyên bố chung Việt Nam - Hoa Kỳ cũng đã được hai bên ký kết ngày 25-7-2013. Tuy nhiên, phần lớn nội dung của nó chỉ là sự lặp lại những gì mà hai bên đã hứa hẹn, thỏa thuận, ký kết từ trước. Nhìn chung, chẳng có bước tiến nào mới đáng kể trong chuyến đi này.

Giữa 2 chuyến đi Trung Quốc và Hoa Kỳ, vào cuối tháng 6-2013, đoàn của ông Sang cũng đã thăm chính thức Indonesia. Tại đây, hai nước đồng ý trở thành “đối tác chiến lược” của nhau. Cùng thời gian này là chuyến đi của ông Nguyễn Phú Trọng, Tổng bí thư ĐCS Việt Nam đến Thái Lan. Tại đây, hai nước cũng đã thỏa thuận để nâng tầm quan hệ lên thành “đối tác chiến lược” v.v...

Thế nhưng, tại kỳ họp thứ 5 Quốc hội khóa 13 nước CHXHCNVN (bế mạc hôm 21-6-2013, sau hơn 1 tháng làm việc), những nội dung được ký kết giữa Việt Nam và Trung Quốc ở trên lại không hề có trong chương trình nghị sự. Điều đó có nghĩa: trừ những “đại biểu Quốc hội” là Ủy viên Bộ chính trị ĐCSVN ra, gần 500 “đại biểu” còn lại đã không được hỏi ý kiến gì trước một sự kiện mà theo họ là “quan trọng, sâu sắc và toàn diện” như vậy. Tất nhiên nhân dân Việt Nam, nhân sỹ, trí thức Việt Nam lại càng không được hỏi ý kiến.

Mặc dầu vậy, về những hoạt động đối ngoại rất nhộn nhịp đó, hệ thống truyền thông trong nước, dưới chiếc gậy chỉ huy thống nhất của Ban Tuyên giáo Trung ương, đã hí hửng đưa tin: “Các chuyến thăm trên nhằm khẳng định chính sách trước sau như một của Việt Nam là luôn coi trọng, tăng cường quan hệ hữu nghị và hợp tác toàn diện với các nước trong khu

vực và trên thế giới”. Đồng thời, hệ thống ấy cũng ra sức quảng cáo om sòm về “lòng tin chiến lược” và coi nó như là “sáng kiến tuyệt vời” của “Đảng ta”, thể hiện tinh thần trách nhiệm cao của Đảng trước nhân dân và trước cộng đồng ASEAN!”

Kính thưa đồng bào Việt Nam và cộng đồng thế giới tiên bộ,

Nếu như trước đây, khi việc thông tin trong nước còn bị NCQ CSVN ngăn chặn, bung bít triệt để thì những lời tuyên truyền trên chác chắn đã lừa bịp được nhiều người. Thế nhưng, tình hình nay đã khác xưa: với tầm mức dân trí trong nước ngày càng tăng cao, với số người ra vào Việt Nam mỗi năm lên đến hàng triệu, với các công cụ truyền thông hữu hiệu của thời đại mới như: Internet, điện thoại, làn sóng điện... nhân dân Việt Nam cùng thế giới tiên bộ đã vạch trần nhanh chóng các thủ đoạn xấu xa của Cộng sản được che giấu dưới những luận điệu tuyên truyền.

Một trong những thủ đoạn xảo quyết mới đó là: khi cần đạt được một mưu đồ phá nước hại dân nào đấy, đảng và NCQ CSVN tìm cách tạo ra nhiều sự kiện xung quanh nó, nhằm làm cho nhân dân bị tung hỏa mù, nhiễu thông tin, và do đó rất khó đánh giá đúng bản chất mưu đồ của họ. Thủ đoạn này được họ áp dụng ở cả hai phía đối nội lẫn đối ngoại và vào tất cả các mặt của đời sống chính trị, kinh tế, văn hóa, xã hội, an ninh, quốc phòng.

Chính vì thế, trước những hoạt động đối ngoại nhộn nhịp của NCQ CSVN gần đây, Khối 8406 chúng tôi nhận định:

1- Các chuyến đi Thái Lan, Indonesia, Hoa Kỳ và nhiều cuộc viếng thăm cao cấp khác của lãnh đạo CS thuần là động tác giả. Chúng chỉ có mục đích tung hỏa mù, nhiễu thông tin, hòng đánh lừa nhân dân và thế giới rằng “Việt Nam muốn làm bạn với tất cả mọi người”, “Việt Nam luôn tích cực và kiên trì thực hiện chính sách đa dạng hóa, đa phương hóa tất cả mọi quan hệ đối ngoại.”

2- Chuyến đi lên phía Bắc của đoàn ông Trương Tấn Sang duy nó mới là chuyến đi thật để làm thật. Mấy mươi năm qua, Trung Quốc đã xâm nhập mọi mặt vào Việt Nam, nhưng kể từ nay, Bắc Kinh sẽ dùng những vấn đề mới được ký kết làm đòn bẩy, làm phương tiện đẩy mạnh toàn diện công cuộc hán

hóa đất Việt và dân Việt. Dưới chiêu bài “Gác tranh chấp, cùng khai thác”, họ sẽ biến biển Đông, vịnh Bắc Bộ, biển các tỉnh biên giới, vùng Tây Nguyên và cuối cùng là tất cả đất nước Việt Nam thành những ao nhà, sân sau của họ..

3- Đây là sự tiếp nối những động thái cực kỳ nguy hiểm cho dân tộc và nằm trong mưu đồ chung của tập thể Bộ chính trị ĐCSVN quá khứ và hiện tại, chứ không phải của riêng ông Trương Tấn Sang. Những động thái ấy đã diễn ra hơn nửa thế kỷ rồi:

+ Công hàm công nhận hải phận Trung Quốc của ông Phạm Văn Đồng gửi ông Chu Ân Lai, ngày 14-9-1958.

+ Các thỏa thuận tại Hội nghị Thành Đô tháng 9-1990, bởi các ông Nguyễn Văn Linh và Đỗ Mười.

+ Các thỏa thuận hợp tác với Trung Quốc của ba đời Tổng bí thư tiếp theo là Lê Khả Phiêu, Nông Đức Mạnh và Nguyễn Phú Trọng.

Trung Quốc cần chữ ký của những Trần Ích Tắc, Mạc Đăng Dung, Lê Chiêu Thống thời nay và điều đáng lên án là Ban lãnh đạo ĐCS Việt Nam qua nhiều thế hệ đã ngoan ngoãn dâng cho họ. Bằng cách này, Trung Quốc sẽ thôn tính được Việt Nam mà không cần phải tiến hành một cuộc chiến tranh quân sự như hàng ngàn năm qua nữa.

4- Đây cũng là nằm trong chiến lược toàn cầu phản động của Trung Nam Hải, từng tỏ lộ qua những phát biểu không cần che đậy của Mao Trạch Đông:

+ Tại Hội nghị Quân ủy trung ương tháng 9-1959, ông tuyên bố: “Chúng ta phải chinh phục trái đất. Đó là mục tiêu của chúng ta”.

+ Tại cuộc họp Bộ chính trị tháng 8-1965, ông khẳng định: “Chúng ta phải giành cho được Đông Nam Á, bao gồm cả Việt Nam, Thái Lan, Miến Điện, Malaysia và Singapore. Một vùng như Đông Nam Á rất giàu, ở đấy có nhiều khoáng sản xứng đáng với sự tốn kém cần thiết để chiếm đoạt.” (*Sự thật về quan hệ Việt Nam-Trung Quốc trong 30 năm qua. Nhà xuất bản Sự Thật – Hà Nội 1979*).

Chiến lược đó không hề thay đổi trong suốt hơn nửa thế kỷ qua và ngày càng được tiến hành cách thô bạo. Như thế, trật tự tại khu vực sẽ thay đổi thuận lợi cho Trung Quốc, khiến quyền lợi của Hoa Kỳ, Nhật Bản và thế giới sẽ bị phương hại nghiêm trọng.

Từ những nhận định trên, Khối 8406 chúng tôi tuyên bố:

1- Tất cả các Công hàm, Hiệp định hay bất cứ một văn kiện nào mà Nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam từng ký kết với Nhà cầm quyền cộng sản Trung Quốc từ trước đến nay đều vô giá trị! Nhân dân Việt Nam chẳng hề chấp nhận chúng, bởi lẽ chúng đã được ký bởi một Nhà cầm quyền không của nhân dân, không do nhân dân và không vì nhân dân!

2- Hai nước Việt Nam và Trung Quốc thực sự dân chủ sẽ là những điều kiện bảo đảm vững chắc cho nền hòa bình, ổn định và phát triển bền vững của hai quốc gia, của khu vực và của thế giới trong tương lai. Khi đó, những văn kiện đã ký sẽ được chính phủ hai nước bàn bạc để ký lại, sao cho phù hợp với luật pháp quốc tế và với nguyện vọng chính đáng của nhân dân hai nước.

3- Cuộc đấu tranh giành tự do dân chủ thực sự cho dân tộc Việt Nam đâu có phải trải qua nhiều gian khổ hy sinh, song nhất định sẽ toàn thắng! Chế độ cộng sản độc đảng toàn trị, phi dân tộc và phản dân chủ hiện nay phải vĩnh viễn ra đi khỏi đất nước

ta! Chế độ dân chủ đa nguyên đa đảng phù hợp với quy luật của lịch sử, với bản tính của con người và đáp ứng nguyện vọng của toàn thể dân Việt nhất định sẽ xuất hiện.

Nhân dịp này, Khối 8406 xin nhiệt liệt ca ngợi tinh thần đấu tranh ngoan cường, không nản chí sồn lòng của đồng bào Việt Nam cả trong lẫn ngoài nước, đang hàng ngày hàng giờ giành lại tự do dân chủ thực sự cho Quê hương. Xin cảm ơn cộng đồng thế giới tiến bộ đã ủng hộ nhiệt tình và ngày càng hiệu quả cho cuộc đấu tranh chính nghĩa này của nhân dân Việt Nam! ■

Làm tại Việt Nam, ngày 13 tháng 8 năm 2013.

Ban điều hành Khối 8406:

1- Linh mục Phan Văn Lợi – Huế – Việt Nam.

2- Kỹ sư Đỗ Nam Hải – Sài Gòn – Việt Nam.

3- Nhà văn Huỳnh Ngọc Tuấn – Quảng Nam – Việt Nam.

4- Giáo sư Nguyễn Chính Kết – Houston – Hoa Kỳ.

5- Bà Lư Thị Thu Duyên – Boston – Hoa Kỳ.

Với sự hiệp thông của Linh mục Nguyễn Văn Lý, cựu quân nhân Trần Anh Kim, nhà văn Nguyễn Xuân Nghĩa và các tù nhân lương tâm khác đang ở trong lao tù Cộng sản.

Cười Tả Cho Vui

LẤY TIỀN THEO NHAN SẮC

Một cặp nam nữ gốc Ả Rập dẫn nhau đến một tòa thị chính bên Pháp để xin được chính thức kết hôn. Cô dâu mặc quần áo cổ truyền che kín từ đầu đến chân, chỉ lộ hai con mắt.

Sau khi ông thị trường làm thủ tục kết hôn và cấp giấy giá thú cho cặp vợ chồng mới, anh chồng hỏi ông thị trường:

- Thưa ngài, tôi phải đóng bao nhiêu tiền cho việc ngài làm đám cưới cho chúng tôi?

Ông thị trường trả lời:

- Ngoài chi phí tối thiểu 20

Euro, anh muốn ủng hộ thêm bao nhiêu tùy tâm. Nhưng theo lẽ công bằng, nếu anh cưới được vợ đẹp anh nên đóng góp nhiều hơn vì anh sẽ được sung sướng hơn.

Anh chồng móc túi đưa cho ông thị trường 100 Euro. Ông thị trường hân hoan cất tiền rồi nói:

- Theo truyền thống Pháp, sau khi làm phép cưới, chú rể phải mở voan che mặt cô dâu và hai người trao nhau nụ hôn đầu tiên khi trở thành vợ chồng.

Lúc anh chồng vừa kéo khăn che mặt của vợ lên, ông thị trường vội vàng rút ra 80 Euro đưa cho anh và nói:

- Đây là tiền thối sau khi đã trừ mọi lệ phí. ■

CÂU TRẢ LỜI DỄ THƯƠNG

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

NHỮNG TIN ĐÁNG GHI NHẬN

Trong 30 Ngày Qua

ĐỨC GIÁO HOÀNG YÊU CẦU DỆP BỎ TƯỢNG CỦA NGÀI

dẹp bỏ ngay pho tượng. Lời yêu cầu của ngài đã được thi hành. Đức Giáo Hoàng không muốn dựng tượng ngài vì ngài vẫn chống lại việc suy tôn các lãnh tụ.

giường ngủ, một bàn nhỏ để làm việc và một tủ lạnh (*Theo Apic*)

PHƯƠNG UYÊN ĐƯỢC TRẢ TỰ DO, NGUYỄN KHA ĐƯỢC GIẢM ÁN

Phiên xử phúc thẩm 2 sinh viên Nguyễn Phương Uyên và Đinh Nguyên Kha diễn ra sáng 16/8 tại Long An. Cả 2 người đều được giảm án so với phiên sơ thẩm diễn ra hồi tháng 5 năm nay. Đinh Nguyên Kha từ 8 năm tù giam xuống còn 4 năm. Điều đặc biệt, Nguyễn Phương Uyên từ 6 năm tù giam xuống còn 3 năm tù treo và với thời gian bị giam giữ từ khi bị bắt tới nay Phương Uyên sẽ được trả tự do sau phiên xử

Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã yêu cầu dẹp bỏ ngay pho tượng ngài đã được đặt cách đó hai tuần tại khu vườn gần nhà thờ chính tòa ở thủ đô Buenos Aires, Argentina. Pho tượng do nhà điêu khắc Fernando Pugliese thực hiện, tạo hình Đức Thánh Cha trong phẩm phục Giáo Hoàng. Nhà điêu khắc này đã từng làm tượng Đức Chân Phước Giáo Hoàng Gioan Phaolô Đệ Nhị và Mẹ Têrêsa Calcutta được trưng ở Buenos Aires.

Báo Clarin ở Argentina loan tin, khi nghe biết về việc dựng tượng ngài, Đức Giáo Hoàng đã đích thân gọi điện thoại tới nhà thờ chính tòa Buenos Aires và ra lệnh

Trong thời gian tham dự Đại Hội Giới Trẻ Thế Giới, ngài đã từ chối căn nhà đặc biệt dành riêng cho ngài tại dinh Sumaré ở phía Bắc thành phố Rio de Janeiro. Ngài chọn một căn phòng giống như những căn phòng dành cho 7 Hồng Y tháp tùng ngài tại nhà Đức Mẹ Lên Trời. Mỗi phòng có một

Bên ngoài phiên xử, hàng chục người ủng hộ Uyên và Kha đã có

Cuộc biểu tình mini bên ngoài phiên xử

mặt cùng những biểu ngữ tự viết trên những tờ giấy A-4. Trong số đó có nhiều biểu tình viên hay các nhà hoạt động từ Hà Nội vào. Có thể thấy một số gương mặt như vợ con blogger Điều Cày, Bùi thị Minh Hằng, Trương Văn Dũng, Lê Quốc Quyết (em Ls Lê Quốc Quân), blogger Huỳnh Công Thuận, blogger Nguyễn Hoàng Vi, blogger Nguyễn Tường Thụy, blogger Huỳnh Ngọc Chênh và rất nhiều bạn trẻ khác. Cử chỉ hiệp thông này là nét khá mới của những phiên xử các nhà bất đồng chính kiến gần đây Ngoài ra, phiên xử cũng thu hút rất đông đảo những người dân địa phương quan tâm tới sự việc của 2 sinh viên.

Nhiều bạn bè của Phương Uyên đã òa khóc khi nghe Uyên sẽ được trả tự do. Mẹ của cô không được vào phiên xử, phải theo dõi từ bên ngoài đã ngắt khi nghe con gái hưởng án treo. Diễn biến ‘án treo’ nằm ngoài dự tính của nhiều người, ngay cả những người lạc quan nhất. Các phiên xử trong những năm gần đây thường tuyên mức án rất nặng so với dăm bảy

năm trước kia và phiên phúc thẩm hoặc giữ nguyên mức án, hoặc chỉ giảm chút ít. Bản án của Uyên và Kha chắc chắn là một bản án bỏ túi, đã được quyết định từ trước phiên xử. Hai người cũng xin tự bào chữa và từ chối sự giúp đỡ của luật sư.

Ngay sau khi án được tuyên, trên Facebook nhiều người đã bày tỏ sự vui mừng trước bước nhượng bộ của nhà cầm quyền. Blogger Nguyễn Hữu Vinh nói, *“dù sao cũng muốn chia sẻ tin vui này đến với mọi người khi cô bé Phương Uyên chỉ bị án treo. Dù em không chỉ không đáng bị kết án mà đáng được vinh danh”*. Một Facebooker khác nói, *“công lí vẫn chưa được thực thi trong vụ án này, khi mà Uyên vẫn bị cho là có tội”*.

Cũng cần nhắc lại, 2 sinh viên bị bắt cách nhau ít ngày vào tháng 10/2012

vì tội rải truyền đơn. Theo cáo trạng, họ đã in ấn một số tài liệu và dùng nhiều đồng tiền mệnh giá nhỏ ghi các thông điệp phản đối chính quyền rồi rải ở một số địa phương. Riêng Kha còn bị quy “tội tàng trữ chất nổ”, dù gia đình Kha sau đó cho hay đó là những nguyên liệu dùng sản xuất pháo bông mà Kha rất đam mê và đã làm thử nhiều lần và đốt công khai ở địa phương. (Đàn Chim Việt)

HOA KỲ CHỈ TRÍCH SẮC LỆNH 72 CỦA HÀ NỘI

Chính phủ Mỹ vừa lên tiếng chỉ trích một lệnh cấm mới của Hà Nội về Internet, vốn sẽ có hiệu lực từ đầu tháng 9 cho khoảng 30 triệu người sử dụng Internet ở VN.

Lệnh mới này bắt buộc các trang mạng xã hội cá nhân chỉ được đăng những thông tin cá nhân mà thôi, không được đăng lại các tin tức khác. Tòa Đại Sứ Mỹ ở Hà Nội cho hay “rất quan ngại về lệnh mới này”

Chính phủ Hà Nội đã cấm từ ít nhất 46 các nhà tranh đấu, kể cả nhiều bloggers từ đầu năm đến nay, chỉ vì họ lên tiếng bày tỏ chính kiến một cách hòa bình.

Lệnh mới được biết dưới cái tên ‘Sắc Lệnh 72’, cấm mọi hình thức đăng tải trên mạng các thông tin có tính cách “chống lại nhà nước” hay làm “mất trật tự an ninh quốc gia”. Các trang mạng như Twitter hay Facebook chỉ được phép đưa thông tin cá nhân mà thôi.

Trong một thông báo trưa ngày 6/8, Tòa Đại Sứ Mỹ nói “lấy làm quan ngại sâu xa vì các điều khoản của lệnh mới có vẻ đã ngăn cấm quyền tự do bày tỏ tin tức và chính kiến. Các phát biểu trong cuộc sống thì cũng giống như trên online mà thôi, sau lại ngăn cấm cho được”

Nhóm Phóng Viên Không Biên Giới tuyên bố là “nếu lệnh này mà xuất hiện, dân Việt Nam sẽ hoàn toàn mất tự do về thông tin vốn vẫn thường xuất hiện trên các blogs và diễn đàn mạng”, còn Asia Internet Coalition còn đi xa hơn khi nhận định là trên đường dài, “không còn ai dám buôn bán làm ăn với VN vì lệnh này” (*BBC News*)

50 NHÀ THỜ BỊ ĐỐT TẠI AI CẬP

Một vị giám mục Chính Thống giáo Coptic nói với CNN là vào cuối ngày thứ hai của cuộc tấn công vào các tổ chức, nhà cửa và doanh nghiệp Kitô giáo ở Ai Cập, người Hồi giáo đã đốt cháy hơn 50 nhà thờ.

Tổ chức Huynh đệ Hồi giáo đã tuyên bố ngày “Thứ Sáu Cuồng Nộ” để phản đối các hành động của chính phủ, và các chiến binh Hồi giáo đã xuống đường sau khi dự lễ trong các buổi cầu nguyện vào ngày thứ Sáu tại các thánh đường

Hồi giáo. Các cuộc tấn công của họ nhắm vào các mục tiêu Kitô giáo sau hành động của cảnh sát và quân đội chống lại những người biểu tình Huynh đệ Hồi giáo ủng hộ Tổng thống bị lật đổ Mohamed Morsi.

Cha Hani Bakhoum Kiroulos, phát ngôn viên của Giáo Hội Công Giáo Coptic cho hãng tin CNS hay: “Quân đội đã cố gắng giải tán cuộc biểu tình lì tình bám trụ này của Huynh đệ Hồi giáo, nhưng Huynh đệ Hồi giáo đã xục sạo khắp nơi trong thành phố và đốt cháy những nơi quan trọng, trong đó có nhiều nhà thờ. Đây là vấn đề không chỉ giới hạn trong phạm vi các Kitô hữu nhưng còn liên quan đến những người Hồi giáo ôn hòa. Chúng tôi đang phải đối mặt với một nhóm khủng bố tìm cách đốt cả đất nước bốc cháy”.

Đề cập đến cuộc lật đổ Morsi ngày 03 tháng Bảy, cha nói thêm rằng “Giáo Hội không ủng hộ một cuộc đảo chính quân sự - trái lại, quân đội ủng hộ khát vọng của người dân, và Giáo Hội là một phần của người dân”. (*Lã Thu Nhân*)

NỮ DÂN BIỂU BỊ BÃI CHỨC VÌ... QUA ĐẸP

Một nữ chính trị gia người Iran là bà Nina Siakhali Moradi là biểu tượng đầy hứa hẹn cho phong trào phụ nữ quyền tại đất nước này khi bà đắc cử vài tháng trước vào chức vụ tương đương như nghị viên tại thành phố Qazvin cách thủ đô Tehran 100 miles. Tuy nhiên

mới đây, nhóm tôn giáo bảo thủ đã vô hiệu hóa việc bà Moradi được bầu chọn, cho rằng bà không thích hợp trong vai trò lãnh đạo, đơn giản chỉ vì bà ta quá đẹp, và họ không muốn một người đẹp như các cô biểu diễn thời trang có chân trong hội đồng thành phố.

Theo một người đại diện chính quyền của thành phố Qazvin thì trước đây Bà Moradi được cơ quan lập pháp đồng ý cho ra tranh cử nhưng gần đây khi duyệt xét lại thì họ nghĩ rằng bà không hội đủ điều kiện hơn nữa lại không thuộc về một đoàn thể hay đảng phái tôn giáo nào, và đây là lý do chính để truất phế bà sau khi đã thắng cuộc bầu chọn. Một tờ báo khác thì nhận định rằng hội đồng xét duyệt không tin bà Moradi sẽ có cơ hội thắng nên mới cho bà ứng cử, và khi họ bị bất ngờ vì kết quả thì phải tìm cách để loại bỏ bà ra khỏi chức vụ.

Bà Moradi chỉ mới 27 tuổi, tốt nghiệp ngành kiến trúc và ra tranh cử với mục đích là đòi hỏi cải cách quyền lợi cho phụ nữ và giới trẻ với tiêu đề “ý tưởng trẻ trung cho một tương lai trẻ trung”.

Bà đã nhanh chóng thu phục được sự tin tưởng của những người trẻ mới lớn và nhận được 10 ngàn phiếu bầu. Việc này đã là một đề tài sôi nổi được mọi người tại đây quan tâm và công chúng đòi hỏi phải thu hồi lại việc bãi chức của bà Moradi.

Trên những trang mạng bệnh vực bà người ta viết rằng “đây là việc làm của những tên bệnh hoạn ghen tức với một kỳ công đẹp đẽ của tạo hóa, chúng muốn mọi người đều phải xấu xí và chỉ mặc những bộ áo dài đen cổ kính” mà

bà Moradi không sử dụng. Nhưng dù có vì lý do gì chăng nữa thì phải công nhận bà Moradi quả đúng là một người tuyệt đẹp theo như trong hình ảnh. (Phước An)

MÁU CỤ ÔNG 98 TUỔI GIỐNG MÁU THIỆT NỮ 17

Kết quả xét nghiệm máu của cụ ông Nguyễn Thanh Tư 98 tuổi giống hệt của cô Nguyễn Thị Minh 17 tuổi, cùng ở Hoài Đức, Hà Nội. Điều không tưởng này đã xảy ra không ít lần tại Bệnh viện đa khoa Hoài Đức.

Trong vòng một năm qua, tại bệnh viện này, tình trạng kết quả xét nghiệm của một người được sử dụng cho nhiều người rất thường gặp. Có trường hợp 4, 5 kết quả xét nghiệm trùng nhau không kể là đàn ông, đàn bà, ông già, trẻ nhỏ

Đây chỉ là số ít trong vô số bệnh nhân bị trả chung một kết quả xét nghiệm. Bác sĩ Hoàng Thị Nguyệt - người tố cáo vụ việc trên với cơ quan chức năng, đã thu thập được 20 quyển sổ ghi chép bệnh nhân từ tháng 7/2012 đến tháng 5/2013. Qua thống kê, có trên 1.000 cặp bệnh nhân (cặp 2, cặp 3, cặp 4, cặp 5) trùng kết quả. Tuy nhiên, theo bác sĩ, trên thực tế số bệnh nhân bị trùng kết quả còn lớn hơn rất nhiều.

“Những giấy tờ đều bị cắt đi ngày, giờ, tháng nên nếu họ dùng kết quả ngày này cho ngày sau hay có những ngày hơn chục trang ghi danh sách bệnh nhân, hoặc những lúc làm ngoài giờ, thì tôi cũng

không thống kê hết được số cặp bệnh nhân bị trùng lặp kết quả”, Bs Nguyệt cho *VnExpress.net* biết.

Theo bác sĩ Nguyệt, mỗi ngày khoa Xét nghiệm, Bệnh viện đa khoa Hoài Đức làm xét nghiệm cho từ 200 đến 300 bệnh nhân. Trong số này chỉ một số ít người được làm xét nghiệm có kết quả thật. Bác sĩ Nguyệt cho biết đã gặp nhiều trường hợp bệnh nhân phản ánh nghi ngờ kết quả xét nghiệm, nhất là những bệnh nhân tiểu đường vì tháng nào họ cũng phải đi làm xét nghiệm.

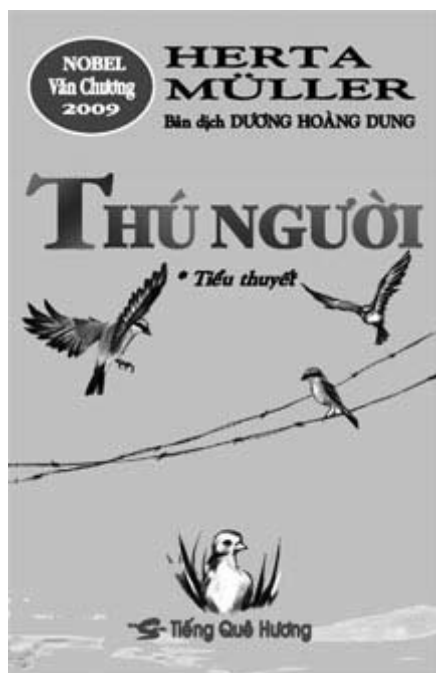
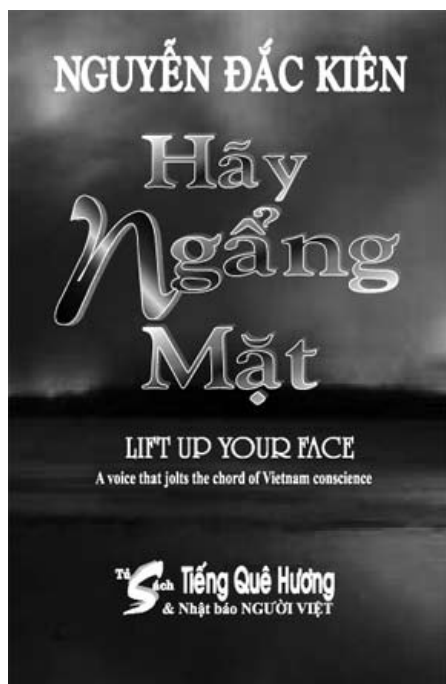
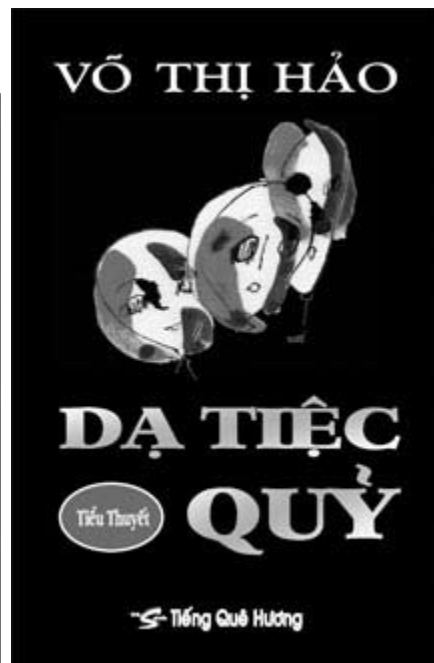
“Tình trạng lấy kết quả người này nhân bản ra cho vài người khác dẫn đến người bệnh bị chẩn đoán sai, phải đi nhiều phòng khám, bệnh viện khác làm xét nghiệm. Rất nhiều bệnh nhân tỏ ra nghi ngờ về kết quả xét nghiệm nhưng đều bị lấp liếm cho qua chuyện”, bác sĩ nói.

Vụ “nhân bản” kết quả xét nghiệm tại Bệnh viện đa khoa Hoài Đức được Bs Hoàng Thị Nguyệt, cán bộ khoa xét nghiệm, tố cáo đến cơ quan chức năng. Theo chị, sự việc này diễn ra từ tháng 7/2012 đến tháng 5/2013 tại khoa Huyết học. Trong khi bộ phận cán bộ chính quy, phụ trách máy móc Nhà nước đầu tư chủ yếu ngồi chơi vì không có việc làm, thì bộ phận ngoại trú, phụ trách máy móc tư nhân lại làm không hết việc. Vì quá đông bệnh nhân, bộ phận này chỉ xét nghiệm vài mẫu máu, rồi lấy kết quả in sẵn trả cho nhiều người khác.

Người tố cáo chuyện động trời này được thưởng 320,000 Đồng, tương đương 16 Đô la Mỹ. (Phan Dương)■

Giới Thiệu Sách Mới

TỦ SÁCH TIẾNG QUÊ HƯƠNG

PHỤC HỒI ĐÚNG NGHĨA

► Quý vị cần tìm một Trung Tâm Phục Hồi Chức Năng Hiệu Quả, Mau Chóng, Đúng Cách, Toàn Diện?

► Quý vị có người thân, quen bị mất các chức năng do Bệnh Tật, Thương Tật, Tai biến ...

Xin hãy tìm đến Bệnh Viện

HEALTHSOUTH

14851 Yorba St.
Tustin, CA 92780

(714) 832-9200

Tiếng Việt: (714) 331-7863

Bệnh Viện Chuyên Trị
PHỤC HỒI CÁC CHỨC NĂNG

Với Các Đặc Điểm:

- Có thể nhập viện trực tiếp từ tư gia.
- Có Bác sĩ chuyên khoa về phục hồi chức năng theo dõi hàng ngày.
- Có y tá chăm sóc thường xuyên 24/7.
- Có chương trình điều trị toàn diện tập luyện 3 giờ mỗi ngày (15 giờ/tuần).
- Có đội ngũ bác sĩ, y tá, dược sĩ và chuyên viên vật lý trị liệu ngoại quốc và Việt Nam chăm sóc.
- Nhận tất cả các loại bảo hiểm, medicare.

Cần thêm tin tức hoặc chỉ dẫn xin đừng ngần ngại, hãy gọi ngay :

HEALTHSOUTH
Tustin Rehabilitation Hospital

Xin đọc thêm chi tiết nơi trang bìa sau

Vào lúc 8 giờ sáng ngày 29 tháng 7, tại Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam, trong khuôn viên Nhà thờ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp – Kỳ Đòng, đã diễn ra buổi họp mặt và tri ân các thương phế binh Việt Nam cộng hòa của các vị chức sắc tôn giáo Việt Nam.

Đây là một trong những buổi gặp gỡ xuất phát từ ý tưởng và sự vận động quyên góp của Hòa thượng Thích Không Tánh, Tổng vụ trưởng Tổng vụ từ thiện xã hội - Viện Hóa đạo Giáo hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất. Thương phế binh là đối tượng giúp đỡ đặc biệt của Tổng vụ Từ thiện xã hội Giáo Hội Phật giáo Việt Nam thống nhất từ nhiều năm qua.

Hòa thượng Thích Không Tánh trong hơn chục năm nay đã vận động, quyên góp, lập danh sách thương phế binh, tổ chức phát quà cũng như gửi quà qua đường bưu điện cho các thương phế binh. Mọi năm buổi phát quà đều được tổ chức ở chùa Liên Trì. Nhưng vì chùa Liên Trì ở xa khu dân cư và nằm trong khu vực bị chính quyền giải tỏa nên an ninh cộng sản dễ dàng cô lập chùa cũng như ngăn chặn thương phế binh không thể tiếp cận được nơi phát quà.

Vì thế năm nay, Hòa thượng đã nhờ các cha Lê Ngọc Thanh và Đinh Hữu Thoại giúp đỡ, tổ chức buổi phát quà ở giáo xứ Kỳ Đòng nhằm tri ân những người lính miền Nam đã hy sinh một phần xương máu của mình để bảo vệ cho nền Tự do của Việt Nam Cộng hòa.

Các bác thương phế binh Việt Nam cộng hòa từ hơn ba chục năm qua đã bị xã hội bỏ quên, bị chính quyền Cộng Sản Việt Nam phân

Ngày họp mặt và tri ân Thương Phế Binh Việt Nam Cộng hòa

biệt đối xử và phải vất vả mưu sinh bằng thân thể đầy thương tật từ cuộc chiến tranh. Có người bán vé số, có người phải xin ăn từ các cơ sở từ thiện, cuộc sống vô cùng khó khăn.

Hôm nay, có sự hiện diện của các vị đại diện các tôn giáo Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống Nhất, Dòng chúa Cứu thế Việt Nam, Phật giáo Hòa Hảo thuần túy, Cao Đài, Tin Lành như cha Vinh Sơn Phạm Trung Thành, cha chánh xứ Nhà thờ Kỳ Đòng Hồ Đắc Tâm, cụ Lê Quang Liêm, chánh trị sự Hứa Phi, mục sư Nguyễn Hoàng Hoa. Thầy Không Tánh và chùa Liên Trì đã bị cô lập một tuần trước buổi phát quà nên đã cử một đại đức đến tham dự. Thầy Viên Hỷ của giáo hội Phật giáo Việt Nam thống nhất và một số vị khác cũng đã bị an ninh canh giữ từ mấy hôm trước nên không thể đến tham dự được.

Đầu buổi họp mặt là phần văn nghệ và chia sẻ tâm tình. Những câu chuyện, những tâm tư tình cảm, những ưu tư về hiện tình đất nước được các ông, các bác tỏ bày với nhiều xúc động xen lẫn niềm vui của ngày họp mặt. Buổi phát quà từ thiện trở thành nơi hội tụ của sự tử tế và lòng nhân ái.

Tiếp sau đó là bữa cơm thân mật được các tình nguyện viên chuẩn bị từ sáng. Các ông, các bác thương phế binh rất vui vẻ và cảm

thấy được an ủi trong sự tiếp đón thân tình và chu đáo của các thiện nguyện viên. Bữa cơm ngon miệng đã mang lại ít nhiều niềm vui cho các bác thương phế binh phải lăn lộn vất vả khắp các ngã đường Sài Gòn bán vé số kiếm sống qua ngày.

Trong tâm tình tri ân những hy sinh mất mát và hồi tưởng về một giai đoạn lịch sử đau thương của dân tộc, cha Giám Tỉnh Dòng Chúa Cứu Thế Việt Nam, Vinh Sơn Phạm Trung Thành, đã phát biểu ý nghĩa của ngày họp mặt và cùng với các chức sắc đại diện các tôn giáo lần lượt chia sẻ sự quan tâm và bày tỏ lòng biết ơn các thương phế binh.

Sau đó là phút yên lặng và hiệp thông cầu nguyện cho nhau và cầu nguyện cho quê hương Việt Nam. Cha Giám Tỉnh đã thay lời các vị chức sắc tôn giáo Việt Nam chúc bình an cho các thương phế binh. Một nền dân chủ tự do và một tương lai thịnh vượng cho Việt Nam cũng là nỗi niềm mong ước chung của tất cả những người tham dự buổi họp mặt hôm nay, từ những bậc đại lão như cụ Lê Quang Liêm 95 tuổi đến các bạn trẻ tình nguyện viên tuổi đời mới đôi mươi.

Cuối buổi họp mặt, là phần trao quà cho các bác thương phế binh. Tổng cộng có hơn 200 phần

(xem tiếp trang 118)

Đại hội Thánh Mẫu 2013 tại Carthage, Missouri

Joseph Phạm Bằng Hữu

Tôi ghi danh tham dự Đại Hội Thánh Mẫu qua một tổ chức du lịch chuyên nghiệp, đi bằng xe bus và ngủ tại hotel, có xe đưa đón mỗi ngày tới địa điểm đại hội.

Xe lăn bánh lúc 7:00 giờ sáng, ngày Thứ Tư và đến hotel 4 giờ chiều Thứ Năm, vừa kịp nhận phòng và xếp hành trang, là phải trở lại xe bus lúc 6PM để đi tới khu vực Đại Hội. Khoảng 20 phút chạy xe, là tới nhà dòng, đây cũng chính là nơi diễn ra đại hội. Khi xe quẹo vào đường S. Grand, thấy cờ xí

tung bay, lòng mình cũng rạo rức. Xe đậu, ngay trước đường nhựa, nhìn thẳng vào thấy ngay khán đài, được thiết kế, vừa có hình dáng của một sân khấu, nhưng lại kéo dài ra hai bên, bằng cả chiều dài của ngôi lâu đài 3 tầng lầu đồ sộ. Sau này mới nghe biết đó là “Nhà Ba lầu” còn gọi là “Nhà đá”. Khán đài được xây dựng có

tính cách lâu dài bằng những vật liệu chắc chắn, trong những ngày thường, có lẽ đó chỉ dùng như hành lang tiền đình, còn dịp này, nó được trang trí thành khán đài chính. Tòa nhà ở phía cao, đằng trước là bãi cỏ xanh, với những cây to lớn, sân cỏ lại dốc về phía đường, nên trong những buổi lễ,

khi đông người tham dự, thì thấy là rất đẹp, và người phía trước không cản tầm nhìn của người đứng sau.

Bước xuống khỏi xe, tiến về phía tay trái khán đài, phía Đền Thánh, có lẽ đây là nhà nguyện của nhà dòng, tôi muốn làm vội một vòng để quan sát tổng quát khu đại hội, nhưng ý định đã bất thành, vì bước một bước là chạm người, lều bạt căng san sát ngay trước mắt, không thể nào nhìn xa được. Có đi qua khỏi đền Thánh, thì gặp công trường Nữ Vương Hòa Bình.

Tượng Đức Mẹ đứng rất cao, trên một hồ nước phun. Trải dài suốt công trường là những bia xi măng gắn tên những ân nhân, bia hình đôi tay chấp lại. Số tên nhiều vô số kể. Tượng Mẹ Maria cũng rất độc đáo, ngoài chủ đề thông thường là Mẹ Maria ẵm Chúa Hài đồng, bức tượng còn có thêm tượng một em

bé đang dưỡng chân nịu lấy Mẹ, phải chăng, đó là hình bóng con dân Việt, mà tác giả muốn diễn tả trong bức tượng.

Qua khỏi công trường Nữ Vương Hòa Bình thì đến một tòa nhà mới xây, bên trong kiến trúc theo một đại sảnh đường của hotel, đây gọi là Hội trường Các thánh Tử Đạo Việt Nam. Nơi sẽ diễn ra các cuộc học hỏi và hội thảo liên tục trong những ngày Đại Hội. Theo con đường nhựa bên phải hội trường, tiến ngang vào, sẽ thấy nhà Fatima và nhà Gym. Không biết, việc xử dụng có đúng với tên gọi nó hay không, nhưng, những ngày này nơi đó dùng làm nơi bán CD, lưu niệm, và giới thiệu một vài dòng tu, tổ chức bác ái...

Ngoài những tòa nhà chính này, bao bọc xung quanh toàn là lều và bạt mới dựng, trên những khu đất cỏ xanh, tương tự những khu camping mới lập. Có thể nói, ở đây có đủ mọi loại lều, mọi màu sắc, mọi kích cỡ có trên thị trường. Lều nọ sát lều kia. Ngoài lều, còn có cả xe RV, xe van, truck cũng dùng làm chỗ ngủ nghỉ. Đi đâu trong khắp khu vực, người ta đâu có thể nghe rõ tiếng nói phát ra từ một đài chủ của Đại Hội. Cũng nhờ đài này, mà người ta biết thông tin, về giờ và địa điểm sinh hoạt chung, như Thánh Lễ, hội thảo, thức dậy, đi ngủ....

Gần những nơi tạm trú, có những lều bán thực phẩm. Trong những căn lều rất lớn, được tổ chức như một nhà hàng, có bàn ghế cho

khách ngồi, có người giúp bàn, có người dọn bàn và cả người mời khách và nấu bếp. Thức ăn nóng hổi, nhân viên chẳng những lịch sự, vui vẻ, trẻ trung mà còn sẵn sàng giúp đỡ cả những điều khách cần hay hỏi thăm ngoài việc ăn uống. Ngoài những món ăn thông thường của một người dân Việt, như canh rau đay, còn có cả món cao sang của bọm nhậu, như “vú dê , bê thui” ... lại có cả những món rất tây, như “fried chicken”...Đi qua khu bán bánh cuốn, người ta thấy một dãy nồi tráng, cao gần bằng tâm người đứng, các tay chuyên nghiệp thoăn thoắt hành nghề liên tục, nét mặt vui tươi, nhưng không có giờ ngó tới những người đang quan sát công việc họ đang làm. Hàng trái cây quý hiếm cũng không thiếu. Xen vào giữa những lều thực phẩm, còn có những lều giới thiệu và tuyển mộ của các dòng tu, có lẽ đây là khu vực tốt để thả lưới ơn gọi?

Vấn đề vệ sinh, tắm rửa là một việc lớn trong việc tổ chức cho đông người, nhưng ở đây thì lại rất thoải mái sạch sẽ, ngoài những tiện nghi cơ hữu, có thêm những dãy nhà tiền chế rộng rãi, cao ráo với đầy đủ phòng tắm, rửa, vệ sinh, được ngăn riêng từng phòng sạch sẽ. Dĩ nhiên là phải xếp hàng trong những giờ cao điểm, nhưng không đến nỗi thất vọng vì nạn rỗng rần. Vệ sinh cho những tiện nghi này do các Thầy và các nữ Tu phụ trách, nên thật chu đáo.

Chủ đề của ngày đại hội Thánh Mẫu năm 2013 là **“Phúc cho Bà là kẻ đã tin”** nhân dịp Giáo Hội cử hành Năm Đức Tin, kỷ niệm 25 năm tôn vinh các thánh Tử đạo Việt Nam, mừng 60 năm thành lập Dòng Đức Mẹ Đồng Công. Chủ đề

chính thật hợp thời đối với người tín hữu công giáo, nhưng, các chủ đích nhỏ lại rất gần gũi và quan trọng cho người công giáo Việt Nam. Các Thánh Lễ chính vào buổi sáng và buổi chiều đều có chủ đề rõ ràng phù hợp với nhu cầu của Giáo Hội hoàn vũ, giáo hội địa phương và từng cá nhân. Đó là những Thánh Lễ tôn kính Thánh Thể , cầu cho việc truyền giáo, tôn kính các thánh Tử Đạo Việt Nam, thánh Lễ kính Đức Mẹ Lavang, đặc biệt kính Khiết Tâm Mẹ, thánh lễ Chúa Nhật và cũng là lễ Bé mac. Tất cả các lễ này đều là lễ Đại trào và diễn ra tại quảng trường chính. Các linh mục đồng tế, rất đông, có đủ màu da, đủ thành phần tu sĩ nam nữ. Số giáo dân lại càng không thể đếm, phải là con số nhiều ngàn người. Điều đặc biệt mà ai cũng nhận ra là bầu khí lịch sự, vui vẻ, hiền hòa giữa những người từ muôn phương về tụ họp nơi này. Khi dự lễ, ai muốn chọn chỗ nào ngồi tùy ý, không thấy có ghế dành riêng, ưu tiên. Hầu như ai dự lễ cũng có một chiếc ghế, mỗi ghế một kiểu. Có một số ít người không có ghế, thì cứ tự do kiếm góc cây hay đường xi măng mà ngồi.

Trước giờ lễ, để dọn tâm hồn tập trung cầu nguyện, mọi người đều được phát giấy in kinh khẩn xin, để tất cả cùng long trọng cất lên tiếng tôn vinh Thiên Chúa,

vinh danh Mẹ và cầu khẩn xin giữ vững niềm tin, gia tăng lòng bác ái, dâng bản thân, gia đình, cầu cho ân nhân, Giáo hội và quê hương Việt Nam, đặc biệt có câu: **“ Xin Mẹ cứu thoát chúng con khỏi nạn cộng sản duy vật vô thần”**. Đọc tới đây, làm cho nhiều người

xúc động, nhất là những nạn nhân và những người đã từng đọc câu này, trước năm 1975, đến nay mà thấy lời cầu vẫn chưa được ứng nghiệm.

Các buổi học hỏi và thảo luận chính được diễn ra ở Hội trường Các Thánh tử Đạo. Hội thảo nhỏ hơn thì diễn ra tại hội trường Nhà Ba Lầu. Các diễn giả hướng dẫn hội thảo rất chuyên nghiệp, mỗi người một vẻ. Ngoài khả năng chuyên môn, nếu thích, bạn có thể tìm đến với vị thông văn chương chữ nghĩa Việt, thơ phú nỗ như súng liên thanh, có vị ăn nói dí dỏm, làm bạn cười ngất ngưỡng, có vị nhỏ nhẹ nhưng ý thì rất có trọng lượng. Những đề tài của các buổi học tập cũng rất phù hợp với chủ đề về Đức Tin, thực tế cho cuộc sống hôm nay và tại xứ này, như về niềm tin thì do diễn giả là giáo sư đại học, về giáo dục thì do

một cha tuyên úy đại học, về cầu nguyện thì do một linh mục dòng Biển Đức, về Đức Mẹ thì do một cha dòng Đồng Công...

Ngoài ra, là những Thánh lễ và các giờ cầu Thánh thể liên tục diễn ra tại Nhà nguyện và các hội trường, những chỗ có thể tập họp được nhiều người. Số người tham dự cầu và dự lễ rất đông, và những buổi học hỏi sinh hoạt cũng rất đầy.

Một sự kiện rất âm thầm nhưng rất quan trọng của những ngày này, đó là bí tích hòa giải. Dưới hầm nhà nguyện lúc nào cũng có cha ngồi tòa, ngày cũng như đêm. Chiều thứ Năm, thứ Sáu, có giờ giải tội ngay tại khu lễ đài, tòa giải tội rất nhiều, có đủ tòa cho mọi người muốn xưng tội.

Cao điểm của ngày Thánh Mẫu phải kể đến cuộc cung nghinh Tượng Mẹ Maria và hài cốt các thánh tử đạo VN. Buổi rước diễn ra vào chiều Thứ Bảy, trong 2 giờ. Người đi rước vừa đi vừa hát tiếng Việt quanh một khu phố hầu như toàn là Mỹ, dẫn đầu có xe cảnh sát chớp đèn, hai bên đường có người đứng chiêm ngắm, trên các cột đèn có những loa phát ra những bài hát hướng dẫn, để cả đoàn cùng hát theo. Người đi rước không xếp thành hàng, mà tràn ra khắp mặt đường, cứ chen nhau mà đi. Trời nóng, người đông, lại vừa đi vừa hát, nên sau một quãng đường dài cũng cảm thấy khô cổ, rất may không biết ban tổ chức hay quý nhân nào đã bày sẵn một bàn đầy ly nước đá lạnh, mời từng người trong đoàn rước, thật là mát lòng mát dạ. Không biết số người đi rước là bao nhiêu, nhưng đầu đoàn rước đã về tới chỗ xuất phát mà còn phải chờ

cho đuôi ra, mới có chỗ bước vào. Không khí hào hứng và phấn khởi nhất của buổi rước là khi tượng Đức Mẹ tiến vào công trường, mọi người đứng trang nghiêm, phát cao cờ, miệng đồng loạt tung hô Mẹ. Cùng lúc đó một giải pháo đỏ, dài, kéo cao từ trên mái nhà được đốt, tiếng nổ vang rền, khói bay mịt mù. Mọi người đồng loạt ca vang bài “Kính Mừng Nữ vương”, rồi đọc kinh khấn của ngày Thánh Mẫu. Một bầu khí hân hoan tràn ngập khắp công trường vang vọng cả một góc trời. Sau đó là thả cờ, trong số có lá cờ Việt Nam Cộng Hòa được thả bong bóng cho bay lên nền trời cao xanh của ngày Thánh Mẫu. Không khí phấn khởi tung bừng được tăng thêm bởi những kỷ niệm êm đềm của ngày Thánh mẫu năm xưa tại Saigon và những buồn thương cho đất nước ngày hôm nay.

Ngoài những sinh hoạt đạo đức diễn ra liên tục và sống động trong 3 ngày, góp thêm sự sầm uất cho Ngày Thánh Mẫu lần thứ 36 này, có 2 buổi văn nghệ vào lúc cuối ngày do một trung tâm chuyên nghiệp đảm trách. Nhưng, là một tổ chức thương mại của đời thường nên có tiết mục không phù hợp cho chuỗi ngày đạo đức và thánh thiện này.

Đi xa hơn khu trung tâm tổ chức ngày Thánh Mẫu, nhà dòng có làm một đôi Calvariô với 14

chặng đàng Thánh Giá, trong một không gian tĩnh lặng. Nhưng, trong những ngày này, đều dùng làm đất camping. Đây là những tác phẩm nghệ thuật và đạo đức. Các tượng to bằng khổ người Việt Nam, hình dáng rất đẹp, nét mặt sắc xảo, diễn tả tinh vi. Chặng nào cũng có máy ghi âm bài suy niệm được gài sẵn, bằng tiếng Việt và tiếng Anh, ai muốn ngôn ngữ nào, chỉ cần bấm nút là có ngay bài suy niệm và thánh ca để giúp ta nâng hồn lên.

Điều làm tôi nhớ nhiều trong những ngày Thánh mẫu này là về nhà dòng mà tôi đã từng sống gần trước thời bị chiếm, đã từng tiếp xúc với đáng sáng lập, và nhiều vị tiền bối như Cha Minh Đăng, Cha Long, Thầy Chí... của dòng. Các ngài, không phân biệt linh mục hay tu sĩ, tất cả đều mặc áo dài đen, trên ngực có đeo Thánh giá, hiền hòa và phục vụ tận tình. Trang phục đó, trong thời đó là hình ảnh những người đứng đắn, rất phổ thông, rất Việt nam. Hôm nay, tại Mỹ, tôi không còn thấy những áo dài đó, ngoại trừ một tấm hình duy nhất của Đáng Sáng lập dòng, Cha Trần

Đình Thủ, được in ở góc một banner, treo trước khán đài, trong dịp kỷ niệm 65 năm ngày thành lập dòng. Nhưng tinh thần sống và phục vụ theo cung cách của vị sáng lập, vẫn thế. Các Cha, các thầy chủ nhà rất ít xuất hiện trong các dịp đại trà, nhưng lại rất

mau lẹ, linh hoạt, sốt sắng trong công tác âm thầm giữa đám đông. Chẳng ai nghe xuất xứ, sinh hoạt, thành tích và quá trình của 65 dòng Dòng Công. Hôm nay người ta chỉ biết và loan truyền với nhau, giữa người dân Việt, rằng nhà dòng là tụ điểm của những ngày Thánh Mẫu lớn nhất, đông người dự nhất và phục vụ tốt nhất, không hề

“chuyên giờ” trong Thánh Lễ, 36 lần rồi, vẫn cầu xin cho một nước Việt nam thoát khỏi nạn cộng sản vô thần, và cờ quốc gia vẫn xuất phát từ Đại Hội ngạo nghễ bay lên bầu trời.

Bước ra khỏi khuôn viên ngày Thánh Mẫu, tôi nhìn lại toàn cảnh một lần nữa, không còn thấy mấy bóng người trên nền cỏ xanh

nữa, chỉ thấy vài ba đóm trắng, không biết là rác hay vật gì, nhưng so với cả một khối người vừa từ đó bước ra thì quả là quá ít, không đáng kể. Xe lăn bánh, nhìn lại cổng nhà dòng, thấy 2 tấm bảng đá, viết 2 màu. Một bảng đề tên chi dòng Dòng Công, tiếng Anh màu đỏ, tiếng Việt bên dưới màu xanh, với địa chỉ. Tấm bảng kia ghi câu Phúc Âm : “Not

to be served but serve”, bên dưới là phần dịch tiếng Việt : “Không hưởng thụ, nhưng phục vụ”. Tất cả nét chữ đều sắc sảo, ghi trên nền đá, và nhất là ghi sâu trong lòng người tham dự. ■

*Ngày Thánh Mẫu lần thứ 36,
năm 2013.*

PHÂN ƯU

Được tin buồn

Bác Sĩ Phêrô NGUYỄN THÀNH ĐẠT

Đã về Nhà Cha ngày 7 tháng 8 năm 2013

Thánh Lễ An Táng đã cử hành ngày 17 tháng 8 năm 2013

Tại Thánh Đường St. Barbara, California, Hoa Kỳ

Thành kính Phân Ưu cùng chị Phạm Thành Đạt và Tang Quyển

Nguyễn xin Thiên Chúa đón nhận Linh Hồn Phêrô vào hưởng

Nhan Thánh Chúa.

Thành Kính Phân Ưu

Gia đình BS. Trần Văn Cảo

PHÂN ƯU

Chúng tôi nhận được Cáo Phó

Anh Gioan Baotixita ĐOÀN ĐỨC TÂM

Bào Huynh anh ĐOÀN THANH LIÊM và là Anh RỂ anh Nguyễn Đức Tuyên
vừa được Thiên Chúa gọi ra khỏi thế gian

Sau 87 năm sống trên dương thế

Trên phương diện con người, chúng tôi xin được chia sẻ sự mất mát này với hai anh
Đoàn Thanh Liêm, Nguyễn Đức Tuyên cùng toàn thể tang quyến.

Trong niềm tin nơi Ôn Phục Sinh của Đấng Cứu Thế, chúng tôi thành khẩn cầu xin
Thiên Chúa –qua lời chuyển cầu của Đức Trinh Nữ Maria La Vang-
sớm đưa Linh Hồn Gioan Baotixita về hưởng Phúc Thiên Đàng

Thành kính Phân Ưu

Các thân hữu trong LIÊN NHÓM GIOAN TIỀN HỒ
& Ban Biên Tập và Ban Trị sự Nguyệt san DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Tám Mối Phúc Thật

(tiếp theo trang 82)

Đứng trước đại dương hùng vĩ, ta bỗng thấy lòng mình tràn ngập niềm vui và cùng với sóng nước biển khơi dâng lên lời ngợi khen ca tụng Thiên Chúa.

Trong sạch là những ai giữ tâm hồn thanh lặng. Biết dành những giây phút tránh xa tiếng động ồn ào của cuộc sống, tìm về sa mạc của nội tâm. Dành thời giờ sống một mình với Chúa, tâm hồn bình thản như mặt hồ rất bình an. Không ồn ào gợn sóng của dư luận, âm thanh, phim ảnh, truyền hình...luôn tứ bề vây phủ.

Trong thinh lặng nguyện cầu, ta hãy dành thời gian quỳ trước Thánh Thể nhiệm mầu, để cảm nhận được sự hiện diện của Thiên Chúa trong Bí Tích thương yêu, để tâm hồn ta được Ngài sưởi ấm, đỡ nâng.

Trong thinh lặng của trời đêm, ta hãy lặng nhìn ngân hà với muôn ngàn tinh tú, trong khoảng cách rợn người của hàng triệu quang niên. Hãy cứ lặng yên, để muôn sao lấp lánh của trời đêm thì thầm những tiếng-không-lời ca tụng Thiên Chúa. Để cảm nhận thấy Thiên Chúa, và tình thương yêu vô biên Ngài dành cho mỗi người chúng

ta. Vì Ngài đã yêu thương, và Ngài đã nhìn thấy và đến với ta từ khi ta chưa hề hiện hữu. Từ khi tia sáng kia mới bắt đầu rời vì sao, bắt đầu cuộc hành trình cả triệu năm về trước, tia sáng đó của vì sao đã đến với ta trong đêm nay; để làm chứng cho ta về tình thương Thiên Chúa, và để cùng với ta dâng lời ca tụng Ngài.

Phúc cho ai có tâm hồn trong sạch, vì họ sẽ nhìn thấy Thiên Chúa.☐

Bài viết Tám Mối Phúc Thật còn được nói tiếp trong kỳ tới

Phá Xiềng

Hồ Ngọc Nhuận

LTS : Hồ Ngọc Nhuận xuất thân từ trường Taberd Sài Gòn, tham gia hội Thanh Sinh Công do các sư huynh tổ chức, đắc cử dân biểu Hạ Nghị Viện dưới thời Đệ II VNCH. Lập trường luôn luôn đối lập với chế độ. Càng về sau càng đánh phá chế độ VNCH hung hãn hơn. Sau này người ta mới biết Hồ Ngọc Nhuận đã theo cộng sản từ lâu nhưng dấu kín, không để lộ bằng cứ, lại được hưởng quy chế bất khả xâm phạm của một dân biểu, nên tự do hoành hành. Khi về già và sau khi cộng sản hết dùng, Hồ Ngọc Nhuận ký tên trong một số kiến nghị phản đối nhà nước cộng sản vi phạm nhân quyền, không bảo vệ lãnh thổ, lãnh hải, tham gia mấy cuộc biểu tình chống Trung Cộng ở Sài Gòn. Sau khi Lê Hiếu Đằng phổ biến lời kêu gọi thành lập đảng Dân Chủ Xã Hội để đối lập với Đảng Cộng Sản, Hồ Ngọc Nhuận liền viết bài “Phá Xiềng” để ủng hộ Lê Hiếu Đằng. Chúng tôi xin mời độc giả đọc bài này để hiểu thêm tình hình. Chúng tôi chưa có lời bình luận.

Một chính Đảng mới đang hình thành, với tên gọi tạm là Đảng Dân Chủ Xã Hội, do ông Lê Hiếu Đằng, một đảng viên cộng sản với 45 tuổi đảng, khởi xướng. Với hàng trăm, và rồi đây với hàng ngàn đảng viên cộng sản đồng loạt khước từ độc tài toàn trị thành lập để đấu tranh công khai với Đảng cộng sản cầm quyền.

Đảng mới Dân Chủ Xã Hội là một đột phá khẩu lịch sử, cho nước tràn bờ, cho muôn người Việt Nam đứng dậy phá xiềng, vươn vai thành Phù Đổng, chống lại nội tặc, ngoại thù, cứu nước cứu dân và cứu cả chính mình.

Đảng mới Dân Chủ Xã Hội chủ trương xây dựng một chế độ dân chủ thật, một đời sống tự do thật, một xã hội công bằng thật, đối lập với đảng cộng sản chuyên quyền chủ trương xây dựng một chế độ xã hội chủ nghĩa muôn vạn lần dân chủ láo, trên nền móng cướp đoạt mọi quyền cơ bản của người dân.

Tổ tiên nòi giống đang ủng hộ, cổ vũ sự ra đời của Đảng Dân Chủ Xã Hội mới. Các đảng chánh trị yêu nước, với các chiến sĩ đã hy sinh hay còn sống,

bị bức tử gần đây hay từ trước, để đảng cộng sản có điều kiện độc tôn độc quyền cai trị đất nước trong nhiều chục năm qua, đang ủng hộ các bạn. Các tiền bối yêu nước thương dân của mọi thời kỳ, cả các đảng viên cộng sản lão thành đã hy sinh hay đang uất nghẹn trước sự phản bội của một phường tham nhũng trục lợi, đang ủng hộ các bạn. Vong linh hằng vạn thanh niên nam nữ tuổi hai mươi, không phân biệt giới tuyến, nguồn gốc xuất thân, trong mọi thời kỳ tình huống quốc biến đã ngã xuống để toàn dân đứng thẳng làm người tự do độc lập, đang ủng hộ các bạn. Hằng vạn gia đình nạn nhân các đợt cải cách, cải tạo đang ủng hộ các bạn. Hằng vạn gia đình nạn nhân chết tức chết tươi, trên biển trên bờ, khổ nhục ê chề hơn cả cái chết trên đường vượt biên ... đang ủng hộ các bạn. Toàn thể nông dân đang ủng hộ các bạn. Và các thế hệ con cháu nông dân bị cắt đứt quá khứ vì bị cướp quyền thừa kế ruộng đất, bị cắt đứt tương lai vì bị tước quyền sở hữu trên mảnh đất ông cha nhiều đời gầy dựng để lại, đang thúc giục các bạn. Lực lượng các anh chị em công nhân bị buộc vào các “công đoàn vàng”, tối mặt làm công rẻ mặt cho

các tập đoàn nhà nước câu kết với các tập đoàn nước ngoài mà không được có tiếng nói, đang ủng hộ các bạn. Các ngư dân và gia đình các ngư dân nước ta bị bọn phi Bắc Kinh rượt đuổi, bắt bớ, làm nhục ở Biển Đông đang giục gĩa các bạn. Hàng hàng lớp lớp học sinh sinh viên mong muốn được thật sự “mở mang dân trí để chấn hưng dân khí”, thay cho một hệ thống giáo dục ngu dân, đang khẩn thiết kêu gọi các bạn. Các nhà kinh doanh, những người dân làm ăn lương thiện, hàng ngũ trí thức, nghệ nhân, văn nghệ sĩ, báo chí trên cả nước khát khao tự do tư tưởng, sáng tác, tự do kinh doanh, tự do làm báo, tự do bày tỏ ý kiến, đang hỏi thúc các bạn. Các chức sắc và nam nữ tín đồ các tôn giáo đang khao khát tự do hành đạo cứu thế độ người đang mong chờ các bạn...

Toàn thể đồng bào bị lấy mất mọi thứ tự do, dù là cơ bản nhất, trên một đất nước người người bị rình rập như trong một trại cải tạo khổng lồ, đang thúc bách các bạn.

Tôi kêu gọi các bạn đảng viên cộng sản thật sự yêu nước, từng cả đời dấn thân đấu tranh vì lý tưởng độc lập Tổ Quốc, tự do dân chủ và nhân đạo, nhưng ngày càng nhận thấy đã bị đảng mình phản bội, mà số này là rất đông, hãy mạnh

dạn dứt khoát đứng vào hàng ngũ Đảng Dân Chủ Xã Hội mới. Đặc biệt các đảng viên trẻ và giới trẻ nói chung hãy nắm lấy cơ hội làm nên lịch sử. Vì đất nước thời nào cũng vậy, đặc biệt những lúc lâm nguy, là luôn thuộc về tuổi trẻ, là của tuổi trẻ.

Đứng vào hàng ngũ Đảng mới để tính toán nợ nần với quá khứ lịch sử, với dòng tộc, với chính mình; giữ sở với đảng cầm quyền toàn trị; mở một trang mới cho tương lai dân tộc.

Đứng vào hàng ngũ Đảng Dân Chủ Xã Hội mới ngày nay là yêu nước. Không chần chừ, đắn đo, hay e sợ bị bắt bớ, trù úm.

Một ông chủ đảng Cộng sản ở cấp cao, vừa là Chủ tịch Nước, đã từng nói: “Người ta có thể trù úm một người, một nhóm người, nhưng không thể trù úm một dân tộc”...

Mà làm sao trù úm, bắt bớ cả dân tộc, nếu không là tự làm đắm chiếc tàu họ đang ngồi trên đó?

Còn trù úm bắt bớ một người hay một nhóm người thì sao?

Trù úm bắt bớ một người là tự đục một lỗ thủng trên đáy tàu; trù úm bắt bớ một nhóm người công khai tranh đấu bắt bạo động cho

chánh nghĩa dân tộc, cho nhân quyền, dân quyền... là tự phá hỏng từng mảng lớn trên mạn tàu để mau giúp nó tự chìm dần.

Tôi, và nhiều bạn như tôi, tuy không còn sức trẻ, nhưng cũng nguyện đi theo các bạn, sẵn sàng đón những cú đá sau lưng các bạn.

Từ đảng mới này, và từ hành động của đảng đó, tôi tin sẽ xuất hiện những nhà lãnh đạo trẻ, mới, những nhà quản lý mới, trẻ, giỏi để cứu nước, cứu dân, ngăn ngừa họa ngoại xâm, và làm giàu cho dân cho nước.

Lòng dân đang dậy sóng. Cả nước đang mong chờ Đảng mới phát cờ hành động để cứu nước.

Đảng Dân Chủ Xã Hội Việt Nam mới nhất định thắng lợi.

Dân tộc Việt Nam nhất định thắng lợi.

Đất nước Việt Nam nhất định tự do, dân chủ thật sự và giàu mạnh.■

Sài Gòn,

ngày 15 tháng 8 năm 2013.

Hồ Ngọc Nhuận

Nguyên Giám đốc chánh trị chủ bút nhật báo Tin Sáng

Phó chủ tịch UBMTTQVN/TP Hồ Chí Minh

(14.8.2013)

Ngày Hẹn Mặt...

(tiếp theo trang 111)

quà được phát. Được biết, những phần quà này là từ sự đóng góp của các gia đình cựu quân nhân tại Vancouver - Canada, bác sĩ Phan Minh Hiên - Pháp quốc và quý ân nhân hải ngoại. Những món quà tuy nhỏ nhưng là niềm an ủi chân

tình từ những tấm lòng hướng về đất nước ở hải ngoại cũng như quốc nội dành cho các ông, các bác.

Là người Việt Nam, chúng ta có bổn phận phải tri ân những người con đã hy sinh cho Tổ quốc, những người đã dùng cuộc đời mình để đóng một dấu ấn khó phai vào một thời kỳ lịch sử của dân tộc. Hãy

cùng cầu nguyện cho các ông, các bác những ngày tháng còn lại được an lành, với sự quan tâm nâng đỡ trong tình đồng bào và lòng yêu nước của tất cả chúng ta. ■

Huỳnh Thục Vy

Sài Gòn,

ngày 29 tháng 7 năm 2013

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân Chủ Quảng Cáo dưới đây

Á Đông Super Market	87
ABC Westminster Health Center	60
Ana Pharmacy	96
BS David Phạm Nam Huân	68
BS Dương Khổng Tước	96
BS Nguyễn Mạnh Hùng	52
Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics.....	Bìa 3
Bún Bò Huế Gia Hội	Bìa 2
Cali Home Finance	53
Chùm Kết.....	77
Chung's Teriyaki.....	97
Crystal Vision, phòng nhãn khoa	61
Đồng Nai Pharmacy	35
East West Bank	69
Emerald Bay Restaurant	Bìa 2
Giới Thiệu "Những Cuộc Sống Phi Thường".....	107
Hồng Mai Restaurant.....	88

HealthSouth Tustin Rehabilitation Hospital.....	Bìa 4
Infocus Optometry	61
JC Tonic.....	43
Manna Pharmacy	96
Mile Square Dentistry	35
Nha Sĩ Khấu Tuyết Lan	120
Nha Sĩ Lê ngọc Bích	Bìa 3
Paracel Seafood Restaurant	Bìa 2
Phở Tàu Bay	45
Phở 14 Washington DC	86
Roofing & Solar Power	68
Saigon City Market Place	44
Seafood World	78
Tổ Hợp Luật Sư George S. Henderson	120
Tổ hợp Luật Sư Tăng Kiệt & Quyền Kiệt	Bìa 3
Tobia Casket	52

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên : _____ Điện Thoại : _____

Địa Chỉ : _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email : _____

Nhận làm : Cố Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều hành Đại Diện Vùng

Độc Giả Ân Nhân : \$60 \$100 \$200 \$.....US

Độc Giả Thường : **Hoa Kỳ: 50MK (Canada: 70MK; Âu châu, Á châu, Úc châu: 80MK)**

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số :

Muốn có các số cũ (nếu còn):

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn Diễn Đàn Giáo Dân: 14916 Dillow St., Westminster, CA 92683 USA

Hoặc gọi điện thoại: (714) 894-5826 Email: toabaoddgd@yahoo.com

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN, INC. và gửi về địa chỉ trên.

QUẢNG CÁO

Quý vị đăng quảng cáo, hi tin, ai tin trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân bố trên khắp Hoa Kỳ và thế giới.

Nữ Bác Sĩ Nha Khoa

KHẨU TUYẾT LAN

14574 Brookhurst St., Westminster, CA
(Cạnh nhà hàng Pagolac & chợ Stater Bros)

(714) 775-0836

NHA KHOA TỔNG QUÁT

- Bệnh nướu răng: Nướu sưng đỏ, chảy máu khi đánh răng.
- Lấy gân máu (Root Canal Treatment).
- Nhổ răng.
- Bọc Răng-Làm răng giả các loại.
- Khám răng định kỳ cho người lớn và trẻ em.

NHA KHOA THẨM MỸ

- Cosmetic Bonding: Vá răng sứt mẻ.
- Làm khít răng thưa.
- Tẩy trắng màu răng.

NHA KHOA NHI ĐỒNG

- Chăm sóc cho trẻ mới mọc răng.
- Phòng ngừa sâu răng và ngừa răng mọc lệch trong thời kỳ thay răng

Nhận: Bảo Hiểm và Medical

Giờ làm việc:

Thứ Hai đến thứ Bảy: 10AM - 7PM

Thứ Tư Nghỉ

KINH NGHIỆM - NHỆ NHÀNG - TẬN TÂM

Tổ Hợp Luật Sư

GEORGE S. HENDERSON & ASSOCIATES

Với sự cộng tác của nhiều Luật Sư Hoa Kỳ có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn
NHIỀU NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Attorney At Law

14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(Trong khu mái ngói xanh, trên lầu chợ Thanh Phát,
góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

Đã đòi được bồi thường trên hai triệu (\$2,000,000) cho một thân chủ

Xin liên lạc Phụ Tá Pháp Lý **DŨNG PHẠM**

Tốt nghiệp Đại học tiểu bang California

Bus (714) 636-1228 - Beeper (714) 285-5991

sau giờ làm việc xin gọi: (714) 962-6348

* **TAI NẠN: XE CỘ, SỞ LÀM, NHÀ RIÊNG, SIÊU THỊ, TỘI PHẠM, BẤT CẦN Y TẾ v.v...**

- Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý cị có thể tham khảo trực tiếp.

- Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa.

- Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.